

صحيفة المهدي (ع)

جمع الشيخ جواد القيومي

[١]

صحيفة المهدي (ع) تأليف جواد القيومي اصفهاني تحقيق
مؤسسة النشر الاسلامي التابعة لجامعة المدرسين بقم المقدسة

[٢]

صحيفة المهدي (ع) مؤلف: جواد قيومي اصفهاني قطع: وزیری
موضوع: دعا وکلمات امام زمان (ع) نوبت چاپ: دوم محل چاپ:
چاپخانه دفتر انتشارات اسلامی تعداد مجلدات: یک جلد تعداد
صفحات: ۳۹۲ تاریخ انتشار: تابستان ۱۳۷۵ نیز: ۲۰۰ قیمت:
۸۰۰ تoman دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه
علمیه قم

[٣]

بسمه تعالی دع وزيارة، مطلوب ومحبوب رب حلیل است. دعا
ومناجات با رب متعال - آنهم از روی خوف وخشیت از مقام کبریائی
حضرت احادیث - مایه آرامش دل وتسکین ضمیر است. دعا، بلا وقاضی
را بر گردانده ورد می کند. دعا، باعث نجات انسان از اعداء ومحب
فور ارزاق است. دعا، وسیله فیض ومحب وصول به مقامات عالیه
است. ونیز: زیارت وسیله توسل به پاکان وآبرومندان حضرت احادیث
می باشد. وبالآخره: دعا مستجاب می شود: "ادعوني استجب
لکم" ، أما... حضرت امام جعفر صادق علیه السلام می فرماید: "دعا کننده باید دقت کند که کسب او طیب واز مظالم ناس بری
باشد" . ونیز می فرماید: "... قال الله تعالى: وعزتي وجلالي لا
احب دعوة مظلوم دعاني في مظلمة ظلمها ولاحد عنده مثل تلك
المظلمة" . به عزت وجلاله سوگند مستجاب نمی کنم دعای
مظلوم را در حالی که مثل همان مظلمه در نزد او باشد مجموعه
دهاها زیارات وکلاماتی که در پیش روی شما است، از منابع ومأخذ
روانی وحدیثی معتبر ومعروف، یوسیله برادر تلاشگر فاضل گرانمایه
جناب آقا جواد قیومی ادام الله توفیقاته گرفته وجمع آوری شده
است.

[٤]

واز آنجاییکه تمامی این دعاها وکلمات در منابع یاد شده، به کعبه
مقصود، هسته مرکزی وجود، صاحب رایت هدی، ومشعل پر فروع
فلاح، منتقم خون الشریف، منتبه ومستند شده، لذا این مجموعه
بنام: "صحيفة المهدي (ع)" نام گرفته است. باشد که گام
بارکی باشد، تا مجموعه وصحیفه های دیگر از اختزان تابناک
عصمت وامامت علیهم السلام، در آیندای - نه چندان دور - به

بوسیله این دفتر، تقدیم عاشقان معارف الهی، از سرچشمه زلال خاندان وحی ورسالت صلوات الله علیهم اجمعین گردد. دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم

[۱۰]

اهداء کتاب: سزاوار بو که کتاب حاضر را به پیشگاه والای این واژه ها ودعاهما، کعبه مقصود وقبله موعود تقدیم دارم، اما چه کنم که هر چه اندیشیدم شایستگی این جسارت را در خود نیافتم، تابستان موری این اثر را به خاک پای سلیمان اقلیم وجود اهداء نمایم، از این رو آن به پدر و مادر بزرگوار ویر مهری تقدیم می دارم که مرا شیفته آن حضرت ونیاکان گرانقدری تربیت کردند، ومهر و محبت آنان را با جانم آمیختند، آری پاداش این اثر را به آندو تقدیم می دارم، فرزندتان جواد.

[۱۱]

عن الرضا عليه السلام قل في قنوت صلاة الجمعة اللهم اصلاح عبدك وحليفتك بما اصلاحت به انبياتك ورسلك، وحقه بملائكتك وايده بروح القدس من عندك، واسلكه من بين يديه ومن خلفه رصدا يحفظونه من كل سوء، وابدله من بعد خوفه امنا يبعدك لا يشرك بك شيئا، ولا يجعل لاحد من خلقك على وليك سلطانا، وائذن له في جهاد عدوك وعدوه، واجعلني من انصاره، انك على كل شئ قادر، صباح المتهجد: ۳۶۷ جمال الاسبوع: ۲۵۶ بحار الانوار؛ ۸۹: ۲۵۱

[۱۲]

امام رضا عليه السلام فرمودند در قنوت نماز جمعه بخوان بار خدایا ! کار [ظهور و قیام پر شکوه] بندۀ [برگزیده] و خلیفه شایسته ات را بدان وسیله که کار پیام اوران و فرستادگان گرانقدر را بسامان آوردی، آنگونه که زیننده است، بسامان آر، واو را [از سر مهر] با انبوه فرشتگان بی شمارت در بر گیر، وبوسیله فرشته وحی از جانب خود نیرویش بخش، واز پیش رو پیشت سریش مراقباتی روان سان، تا او را از هر رخداد بد و ناخوشابند محافظت کنند، ونگرانی و هراسیش را به امنیت و آرامش خاطر تبدیل نما، که او تنها تو را می پرستد و نظیر و همتانی برای تو نخواهد گرفت، ویه هیچ یک از پدیده ها و آفریدگانت ذره ای چیرگی واقتدار بزیان دسوی [و سر رشته دار امور بندگانت] قرار مده، واجازه بیکار بر ضد دشمنات و دشمنانش را به او عنایت فرما، ومرا از یاران پاکباخته اش قرار ده، که تو [ای آفریدگار من] بر انجام هر کاری توانائی.

[۱۳]

ولادت آن اختر تابناک: در پگاه نیمه شعبان سال ۲۵۵ هجری آفتاب عالمتابی رخ نمود که پرنوہای پرتوانیش رمی در کالبد انسانیت دمید و مایه هستی کائنات گردید. سرانجام وعده های الهی علیرغم اقدامات منکران حضرتش به وقوع پیوست وحضرت مهدی (علیه السلام) متولد گردید، وکوشاشهای خلفای اموی و عباسی

ومخالفین آن حضرت که مذبحانه برای خاموش کردن نور خدا قیام کرده بودند، مفتضحانه به ناکامی کشیده شد. چرا که هر گاه اراده خداوندی بر امری تعلق گیرد کسی توان گردنکشی و مبارزه با آنرا نخواهد داشت، آیا ممکن است وعده های قطعی الهی تحقق نپذیرد، و شیادان زورگو، عنان گسیخته با مقدرات و سرزنشت رقم خورده الهی به پیکار برخیزند؟ باری در سحرگاه نیمه شعبان سال ۲۵۵ هجری امام حسن عسکری (علیه السلام) سیمای ملکوتی و درخشان فرزندش را دید، سیمای فرزندی که سالیان دراز زندگانی خواهد کرد و تمام وعده ها و بشارات الهی را تحقق خواهد بخشید. امامت آن بزرگوار؛ آن حضرت فرزند خود را دور از دسترس دشمنان و اغیار قرار می داد، و تنها گهگاه شیعیان با فضیلت به حضورش بار می یافتدند، تا آنکه در سال ۳۶۰ هجری امام حسن عسکری (علیه السلام) رحلت فرموده وامر

[۱۰]

ولایت الهی به آخرین گوهر تابناک خاندان پیامبر، حضرت صاحب الامر (علیه السلام) رسید. هر چند آن بزرگوار در میان خلق ظاهر نمی شدند اما افراد مورد اعتمادی مرتب خدمت ایشان رسیده و مشکلات شیعیان را عرض نموده و راهنماییها و فرامین آن پرتو فروزنده الهی را به مردم ابلاغ می کردند، این اشخاص که از نظر ایمان و پرهیزکاری و اعتماد و وثوق، سرآمد مسلمانان آن دوره بودند، واسطه بین مردم و آن حضرت بشمار می رفند و راهنماییها و ارشادات ایشان را به مردم می رساندند. از میان نواب آن حضرت چهار نفر مشهورتر و خاکستر می باشند، که واسطه بین ایشان و عموم مردم بوده و به نواب اربعه معروفند و عبارتند از: عثمان بن سعید عمری، محمد بن عثمان بن سعید عمری، حسین بن روح نوبختی، علی بن محمد سیمری. غیبت کبرای آن حضرت: نواب اربعه سالیانی واسطه فیض بین امام و مردم بودند، تا آنکه در سال ۳۲۹ هجری این طومار بسته شد و براساس مشیت الهی غیبت کبرای آن حضرت آغاز گردید، همان غیبتی که از مدتها پیش پیامبر و امامان شیعه بدان خبر داده بوده، و مسلمانان در آن دوره آزمایش می شوند، تا هنگامیکه حضرتش بفرمان پروردگار توانا ظهور کرده و لباس تحقیق بر آرمانهای الهی بپوشاند. از سال ۳۲۹ هجری که غیبت کبری آغاز می گردد باب نیابت خاصه آن حضرت مسدود می شود، و در دوران غیبت هر کسی ادعای بابیت و نیابت کند بنا به تصریح خود ایشان دروغگوست.

[۱۱]

در احادیث ائمه (علیهم السلام) فائده امام را در زمان غیبت به فائدہ خورشید، آن هنگام که در پس ابرها قرار دارد تشییه کرده اند، همچنانکه خورشید در پس ابر نیز سبب حیات و بقای جانداران است امام در حجاب غیبت نیز مایه هستی و دوام جهان آفرینش است. در زمان غیبت بسیاری از افراد به خدمت حضرتش بار یافته و به زیارت آن بزرگوار فائز گشته اند، اما هیچک ادعای نیابت ننموده اند. آری! ایشان آفتاب را به چشم ان خود دیده اند و قلبهاشان مالامال از ایمان به امام عصر (علیه السلام) شده است. این افتخار ویژه برخی از دانشمندان والامقام شیعه نبوده بلکه بسیاری از مردم پارسا و عامی نیز به این افتخار نائل آمده اند، حتی با کمال تعجب کسانی را می بینیم که در گناهان و اعمال ناشایست غوطه ور بوده اند اما پس از آنکه واقعا پشیمان شده و توبه کرده اند و قلبشان از محبت مولای خود لبریز شده به این شرافت کبری رستگار شده اند.

همچنین در دوران غیبت برای افراد و بزرگانی از علمای اسلام توقیعهایی از جانب آن حجت برحق صادر گردیده که در آنها حل دشواریها و مسائل جدید ذکر و راهنماییهای لازم آمده است. شیعه هم اکنون در دوران غیبت کبرای امام خود بسر برده و حساسترین لحظات خود را می‌گذراند. در احادیث آنگاه که از غیبت ولی عصر (علیه السلام) صحبت می‌شود، به شدت دشواری این امتحان الهی که همان عدم حضور امام است اشاره شده، چگونگی ایمان این شیعیان را با ایمان اورنده‌گان انگشت شمار نوح پیامبر، که پس از امتحان دشوار بر آن حضرت باقی ماندند، تشبيه شده است.

[۱۲]

مهدی (علیه السلام) در سائر مذاهب؛ البته شیعه در این عقیده تنها نیست، بلکه او در این راه پیشتر کاروانی است که دین باوران و دیگر مردمان را نیز با مسافتها کم وزیاد بدنبال دارد، زیرا که آرمان پیروزی صالحان در انجام جهان و پیدائی راهبری یگانه و رهنمایی الهی، فصل مشترک تمام یا بیشتر باورداران به مذاهب راستین خدایی است، و آنجه که شیعه را به کاروان سالاری این قافله رسانده، روشنی افزونتر زوایای این عقیده و چهره درخشان آن در این مکتب می‌باشد، که ویژگیهای "راهبری"، "رهبری"، "هنگامه ظهور" و دیگر مسائل تشکیل آن حکومت جهانی در تمامی ابعاد آن طرح شده است، واز اینرو است که انتظاری واقعی با برخورداری از آمادگی و تحرك در شیعه بوجود آورده است. جمعی از متفکران بشر در گذشته وحال طرحهای مشابه را برای آینده پیشنهاد می‌کنند، که "مدينه فاضله افلاطون" نموداری بر عقیده مندی گذشتگان، "اتوپیا"، "جورجیا" و "کشور خورشید" نمودی از تلاش جاری بشر در تدارک و طرح ریزی آن آینده بهشت کونه است. چرا که تکنولوژی پیشرفته نتوانسته است او را غنی سازد بلکه بر سرگردانی ویاس او افزوده، و می‌باید که نیازمند رهبری است تا نابسامانیش را به سامان رساند، وشیعه پیشتر کاروانیانی است که حل نهایی مسائل جامعه اسلامی را در سایه راهبری الهی می‌جویند. وظیفه ما در دوران غیبت: ما اکنون در زمان غیبت کبرای آن حضرت قرار گرفته ایم، وظیفه ما

[۱۳]

چیست وچه مسئولیتهایی بر دوش ما است؟ بی گمان اولین وظیفه ما آشنایی با خود آن حضرت است، او را شناخته و به او مأнос باشیم، شناسایی آن حضرت بقدیم پر اهمیت و حساس است که در حدیثی از پیامبر خدا چنین می‌خوانیم: "هر کس از دنیا رود، در حالیکه نسبت به امام زمانش عرفان و شناخت نداشته باشد، همچون کسی است که در دوران جاهلیت مرده است". مرگ در دوران جاهلیت یعنی از اسلام و ایمان بی بهره بودن، و پیداست آن کسی که امام زمانش را نشناخته باشد در زمرة بی ایمانان معرفی شده است. وظیفه دیگر شیعیان در زمان غیبت مسأله انتظار فرج است که ائمه علیهم السلام مکررا بدان اشاره فرموده اند. "منتظر" کسی است که خود را برای ظهور امام خود آماده کند، ویژگیها و صفات یاوران آن حضرت را دارا باشد واز بذل جان ومال خویش در راه او دریغ نورزد، از اینرو است که امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: "آنکس که منتظر امر ماست همانند کسی است که در راه خدا در خون خود غوطه ور باشد." در حدیثی دیگر از آن حضرت در شأن یاوران حضرتش چنین آمده است: "هر که سور یاوری قائم را دارد باید انتظار کشد، در حال انتظار پرهیزکارانه عمل

کند ورفتار نیکو وشایسته پیش گیرد، این چنین فردی اگر هم مرگ را در آغوش کشد، وقایم، پس از مرگش قیام نماید، پاداشی همچون یاران وباوران حضرت را خواهد داشت، پس بکوشید ومنتظر

[۱۴]

باشید، (واین کوشش وانتظار) گوارایتان باد ای گروه آمرزیده ! " پس از خدا بخواهیم تا از منتظران امام زمانمان باشیم، اعمال و رفتابمان نیز نشان دهنده درستی ادعایمان باشد، ابتدا خود در مسیر شناسایی حضرتش گام برداریم، وسپس دیگران را نیز دلالت کنیم، منکران ومخالفان حضرتش را ارشاد وراهنمایی نماییم، ویژگیهای یاوران حضرت مهدی (علیه السلام) را داشته وهرلحظه منتظر باشیم تا آن حضرت ظهور کرده، آنگاه جان بی ارزش خودرا با فداکردن در قدومش ارزشمند وگرانقدر نماییم. آری ! شیعه در زمان غیبت باید پیوسته در سریش شور او، قلیش مالامال از عشق به او، سینه اش لبریز از محبت او، اندیشه اش جانفشانی در رکاب او، آزویش دیدار او، دعایش صلوات بر او، نیایشش گشایش فرج او، وجودش یکپارچه سوزوگذار، وهستی اش شعله ای زبانه کشیده از عشق او باشد. واین اثر تلاشی است هرچند ناچیز در جهت شناساندن هرچه بیشتر آنحضرت با این آزو که تحفه ای باشد درویشانه به بیشگاه سلیمان زمانه. جعلنا الله بحقه من الفائزین بلقائه في غیبته ومن انصاره واعوانه بعد ظهوره جواد قیومی اصفهانی ۱ / ۴ / ۱۳۷۲

[۱۵]

فصل اول نیایشها وادعیه آن حضرت ۱ - ادعیه آن حضرت در ثناء الهی ودرخواست حوائج از او ۲ - دعیه آن حضرت در صلوات بر پیامبر وخدانداش ۳ - ادعیه آن حضرت در مورد نماز وآنچه بدان ارتباط دارد ۴ - ادعیه آن حضرت در رفع شدائند ومهمات ۵ - ادعیه آن حضرت در زوال اندوهها وقضاء حوائج ۶ - ادعیه آن حضرت در پنهان شدن از دشمنان ودفع خطرات ۷ - ادعیه آن حضرت در ماه رجب ۸ - ادعیه آن حضرت در ماه مبارک رمضان ۹ - ادعیه آن حضرت در امور متفرقه ۱۰ - ادعیه آن حضرت در زیارات

[۱۷]

۱ - ادعیه آن حضرت در ثناء الهی ودرخواست حوائج از او در تسبیح وتنزیه خداوند، در روز هجدتهم ما تا آخر آن. در امور دنیا وآخرت. برای نیازمندان وبیماران وسائر مؤمنان. برای گشایش کارها. برای بخشیده شدن گناهان شیعیان.

[۱۸]

(۱) دعاؤه (علیه السلام) في التسبیح لله سبحانه في اليوم الثامن عشر من الشهري آخره سبحان الله عدد خلقه، سبحان الله رضي نفسه، سبحان الله مداد كلماته، سبحان الله زنة عرشه، والحمد لله مثل ذلك. (۲) دعاؤه (علیه السلام) في مطالب الدنيا والآخرة اللهم

ارزقنا توفيق الطاعة، وبعد المعصية، وصدق النية، وعرفان الحرمة،
واكرمنا بالهدى والاستقامة، وسدد السنتنا بالصواب والحكمة، وأملا
قلوبنا بالعلم والمعرفة، وطهر بطنونا من الحرام والشبهة، وكفف
ايدينا عن الظلم والسرقة، واغضض ابصارنا عن الفجور والخيانة،
واسدد اسماعنا عن اللغو والغيبة. وتفضل على علمائنا بالزهد
والنصيحة، وعلى المتعلمين بالجهد والرغبة، وعلى المستمعين
بالاتباع

[١٩]

(۱) دعای آن حضرت در تسبیح وتنزیه خداوند، در روز هجدهم ماه
ناآخر آن پاک ومنزه است خداوند به تعداد مخلوقاتش، پاک ومنزه
است خداوند تا آنگاه که خشنود گردد، پاک ومنزه است خداوند
پیشمارش موجوداتش، پاک ومنزه است خداوند به اندازه وزن عرش
او، وحمد و سپاس مخصوص خداوند است همانند این مقادیر. (۲)
دعای آن حضرت در امور دنیا و آخرت بارالها ! بما توفيق فرمانبرداری،
وپرهیز از گناه و نافرمانی، ونبیت پاک وبی آلایش، وشناخت ومعرفت
به آنچه نزد تو ارزشمند است، عطا فrama، وما را به هدایت وپایداری
گرامی دار، وزیان ما را به صدق وصواب بر کلام حکیمانه وشایسته
گویا ساز، دل ما را از علم و معرفت لبریز فrama، و شکم ما را از طعام
حرام وشیوه ناک پاک بگردان، ودست ما را از ظلم و تعدی وتجاوز
بازدار، وجشم ما را از گناه وخیانت محفوظ بدار، وگوش ما را از
شنیدن سخنان بیهوده وغیبت مسدود گردان.

[۲۰]

والموعظة، وعلى مرضى المسلمين بالشفاء والراحة، وعلى موتاهم
بالرأفة والرحمة، وعلى مشايخنا بالوقار والسكنية، وعلى الشباب
بالأنابة والتوبة، وعلى النساء بالحياة والعفة. وعلى الأغنياء بالتواضع
والسعفة، وعلى الفقراء بالصبر والقناعة، وعلى الغزاوة بالنصر والغلبة،
وعلى الأسراء بالخلاص والراحة، وعلى الامراء بالعدل والشفقة،
وعلى الرعية بالإنصاف وحسن السيرة. وبارك للحجاج والزوار في
الزاد والنفقة، واقض ما اوجبت عليهم من الحج والعمرة، بفضلك
ورحمتك، يا ارحم الراحمين. (۳) دعاؤه (عليه السلام) للفقراء
والمرضى والأحياء والأموات الهمي بحق من ناجاك، وبحق من دعاك
في البر والبحر، تفضل على فقراء المؤمنين والمؤمنات بالغنى
والثروة، وعلى مرضى المؤمنين والمؤمنات بالشفاء

[۲۱]

وبيه دانشمندان ما زهد وبی رغبتي به دنيا ونصحيت وخبر خواهی،
وبيه دانش آموزان ما جديت وشوق ورغبت، وبيه شنوندگان پيروي و
پندپذيری، وبيه بيماران مسلمان شفا وآسایش، وبيه مردگان آنان
رافت و رحمت، وبيه پيرمردان ما وقار ومتانت، وبيه جوانان بازگشت
بسوي تو و توبه، وبيه زنان حيا وعفت عنایت کن. وبيه ثروتمندان
تواضع وسعة صدر، وبيه فقيران صبر وقناعت، وبيه رزمندگان نصرت
وپایداری، وبيه اسيران آزادی وآسایش، وبيه اميران و فرماندهان
دادگری ومهریانی، وبيه مردم انصاف وسرشت نیک عطا فrama. وبيه
توشه وسرمايه حجاج وزائران برکت عنایت کن، وحج و عمره أي که
برآنان واجب ساخته اي را ادا فrama، به فضل ورحمت اي مهریانترین
مهریانان. (۳) دعای آن حضرت برای نیازمندان وبيماران وسائر

مؤمنان پروردگارا ! تو را سوگند می دهم بحق کسی که با تو مناجات می کند، و بحق آنکه در خشکی و دریا تو را می خواند، بر مردان وزنان مؤمن فقیر بی نیازی و شرودتمندی، و به بیماران از زنان و مردان مؤمن شفا

[۲۲]

والصحة، وعلى احياء المؤمنين والمؤمنات باللطف والكرم، وعلى اموات المؤمنين والمؤمنات بالمغفرة والرحمة، وعلى غرباء المؤمنين والمؤمنات بالرد الى اوطانهم سالمين غانمين، بحق محمد واله اجمعين. (۴) دعاؤه (عليه السلام) لطلب فتح الامور المتضايقية يا من إذا تضايق الامر فتح لنا بابا لم تذهب إليه الاوهام، فصل على محمد وال محمد وافتح لاموري المتضايقية ببابا لم يذهب إليه وهم، يا ارحم الراحمين. (۵) دعاؤه (عليه السلام) لغفران ذنوب شيعتهم اللهم ان شيعتنا خلقت من شعاع انوارنا، وبقية طينتنا، وقد فعلوا ذنوبا كثيرة، اتكلوا على حينا وولايتنا. فان كانت ذنوبهم بينك وبينهم، فاصفح عنهم، فقد رضينا، وما كان منها فيما بينهم، وفاصبعها عن خمسنا،

[۲۳]

وتتدرستی، وبه زندگان از آنان لطف وبخشایش، وبه درگذشت آنان آمرزش ورحمت، وبه دورماندگان از وطن از ایشان بازگشت به وطنها ایشان همراه باسلامتی و موفقیت، تفضل فرما، بحق محمد وتمام خاندان او. (۴) دعای آن حضرت برای گشایش کارها ای آنکه پس از بسته شدن کارها راه گشایشی از برای ما می گشاید که اوهام بدان راه ندارد، پس بر محمد و خاندانش درود فرست و برای اموری که مرا در تنگنا قرار داده راه گشایشی قرارده که اندیشه ای بدان راه ندارد، ای مهریانترین مهریانان. (۵) دعای آن حضرت برای بخشیده شدن گناهان شیعیان پروردگارا ! شیعیان ما از شعاع انوارمان و باقیمانده طینت ما آفریده شده اند، وایشان براساس تکیه گناهانشان بین تو وایشان مانع ایجادکرده از آنان درگذر، ما از ایشان خشنود شده ایم، وخطاهایی که بین خودشان مرتکب شده اند را

[۲۴]

وادخلهم الجنة، وزحزحهم عن النار، ولا تجمع بينهم وبين اعدائنا في سخطك.

[۲۵]

در برابر خمس ما برایشان ببخشای، وآن را در بهشت وارد ساز وار دوزخ دورگردان، وایشان را شامل غضبی که بر دشمنانمان رومی داری، قرارنده.

۲ - ادعیه آن حضرت در صلوات بر پیامبر و خاندانش در صلوات بر پیامبر و خاندانش در صلوات بر پیامبر و خاندانش، به آل یس.

(۶) دعاؤه (عليه السلام) في الصلوات على النبي وآلـه (عليهم السلام) بسم الله الرحمن الرحيم، اللهم صل على محمد سيد المرسلين و خاتم النبيين و حجة رب العالمين، المنتجب في الميثاق، المصطفى في الطلال، المطهر من كل آفة، البرئ من كل عيب، المؤمل للنجاة، المرتجى للشفاعة، المفوض إليه دين الله، اللهم شرف بيانيه، وعظم برهانه، وافلح حجته، وارفع درجته، واضئ نوره، وبيض وجهه، واعطه الفضل والفضيلة، والوسيلة والدرجة الرفيعة، وابعثه مقاماً مموداً، يغطيه به الاولون والآخرون. وصل على أمير المؤمنين ووارث المرسلين وقائد الغر المجلحين، وسيد الوصيin، وحجة رب العالمين، وصل على الحسن بن علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين، وصل على الحسين بن علي امام المؤمنين، ووارث المرسلين وحجة رب

(۶) دعای آن حضرت در درود بر پیامبر و خاندانش بنام خداوند بخشندۀ بخشایشگر، پروردگارا ! درود فرست بر محمد برترین فرستاده شده و آخرين پیامبر و حجت پروردگار جهانیان، کسی که در عالم ذرو میثاق انتخاب گردیده، ودر عالم اشباح وسایه ها برگزیده شده است، کسی که از هر آفتی دور، واژ هر عیبی منزه می باشد، آنکه امید نجات و شفاعت به او بوده، ودين خداوند باو واگذار شده است، بارالها ! بنيادش را بلند، ودلیلش را محکم، وحجتتش را روشن، و درجه اش را بلند، ونورش را درخشندۀ، ورویش را سپید گردان، و به او فضل و مرتبه ای بلند، ورفعت و مقامی برتر عطا فرما، واو را در مرتبه پسندیده ای مبعوث گردان که اولین و آخرين بر او غبطه خورند. [خداوندا !] و درود فرست بر علی امير مؤمنان ووارث رسولان و پیشوای سپید رویان وسید اوصياء و حجت پروردگار جهانیان، و درود فرست بر حسن بن علی پیشوای مؤمنان ووارث رسولان و حجت

العالمين، وصل على علی بن الحسین امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین. وصل علی محمد بن علی امام المؤمنین، ووارث المرسلین وحجة رب العالمین، وصل علی حعفر بن محمد امام المؤمنین، ووارث المرسلین وحجة رب العالمین، وصل علی موسی بن جعفر امام المؤمنین، ووارث المرسلین وحجة رب العالمین. وصل علی علی بن موسی امام المؤمنین، ووارث المرسلین وحجة رب العالمین، وصل علی بن حعفر امام المؤمنین، وصل علی محمد بن علی امام المؤمنین، ووارث المرسلین وحجة رب العالمین، وصل علی الحسین بن علی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین. وصل علی الحسن اللهم علی الخلف الهدای المهدی امام المؤمنین، ووارث المرسلین وحجة رب العالمین. اللهم صل علی محمد واهل بیته الانتمة الہادین،

والعلماء الصادقين، الابرار المتقين، دعائم دينك، واركان توحيدك،
وحجتك على خلقك، وخلفائك في أرضك،

[٣١]

پروردگار جهانیان، ودروز فرسیت بر حسین بن علی پیشوای مؤمنان
ووارث رسولان وحجت پروردگار جهانیان، ودروز فرسیت بر محمد بن
علی پیشوای مؤمنان ووارث رسولان و حجت پروردگار جهانیان،
ودروز فرسیت بر جعفر بن محمد پیشوای مؤمنان ووارث رسولان
وحجت پروردگار جهانیان، ودروز فرسیت بر موسی بن جعفر پیشوای
مؤمنان ووارث رسولان وحجت پروردگار جهانیان، ودروز فرسیت بر
علی بن موسی پیشوای مؤمنان ووارث رسولان و حجت پروردگار
جهانیان، ودروز فرسیت بر محمد بن پیشوای مؤمنان ووارث
رسولان وحجت پروردگار جهانیان، ودروز فرسیت بر علی بن محمد
پیشوای مؤمنان ووارث رسولان وحجت پروردگار جهانیان، ودروز
فرسیت بر حسن بن علی پیشوای مؤمنان ووارث رسولان وحجت
پروردگار جهانیان. ودروز فرسیت بر خلف صالح هدایتگر وهدایت
شده، پیشوای مؤمنان ووارث رسولان وحجت پروردگار جهانیان.
پروردگارا ! دروز فرسیت بر محمد وخاندانش، امامان هدایتگر هدایت
شده، دانشمندان راستگوی، نیکان تقوی پیشه، ستونها ویاهای
توحیدت، وباگو کنندگان وحیت، وحتجهای تو بر آفریدگان،
وجانشینان

[٣٢]

الذين اخترتهم لنفسك، واصطفيتهم على عبادك، وارتضيتم لدينك،
وخصصتهم بمعرفتك، وجللتهم بكرامتك، وغشيتهم برحمتك، وربيتهم
بنعمتك، وغذيتهم بحكمتك، والبستهم نورك، ورفعتهم في ملكتك،
وحففتهم بملائكتك، وشرفthem بنبيك صلواتك عليه وآله. اللهم صل
عليه وعليهم، صلاة كثيرة دائمة طيبة، لا يحيط بها الا انت، ولا
يسعها الا علمك، ولا يحصيها احد غيرك. اللهم وصل على وليك،
المحيي سنتك، القائم بامرك، الداعي اليك، الدليل عليك، حجتك
على خلقك، وخليفتك في ارضك، وشاهدك على عبادك. اللهم اعز
نصره، ومد في عمره، وزين الارض بطول بقائه، اللهم اكفه بغي
الحاقدین، واعذه من شر الكاذبين وازحر عنه ارادة الطالمين،
وخلصه من ايدي الجبارين. اللهم اعطه في نفسه ذريته، وشيعته
ورعيته، وخاصة وعامتة، وعدوه وجميع اهل الدنيا، ما تقر به

[٣٣]

تو در زمینت، کسانی که برای خویش اختیار کرده ویر بندگان
برگزیدی، و برای دینت پسندیده، ویه شناخت اختصاص دادی،
وجامه کرامت را برانداشان پوشانده، ومشمول رحمتشان
گردانیدی، ویه نعمت پرورش داده، وایشان را سرشار از حکمت خود
نمودی، ونور خویش را برایشان پوشانده ودر اوچ ملکوت بالابردی،
وبوسیله فرشتگانت آنان را احاطه نموده ویه پیامبر شرافتشان
بخشیدی. خداوندا ! بر محمد وخاندانش دروز فرسیت، دروزی
جاودانه وسیار پاکیزه که جزئات تو آنرا احاطه نکند، وجز علم تو آنرا
درنیابد، وشمارش آن در توان کسی جز تو نیاشد. بار الهـ ! دروز
فرسیت بروليت که احیاگر سنت، پیاخاسته به امرت، دعوت کننده
بسوبت، دلالت کننده برتو، وحجت تو بر خلقت، وخليفة ات در

زمینت، وگواه وشاهد تو بربندگانت می باشد. پروردگارا ! پیروزیش را محکم، و عمرش را طولانی نما، وزمین را باطولانی شدن عمرش زینت بخش، خداوندا ! از تجاوز حسودان او را نگهدار، واز شرمنیرنگ بازان در پناه خوبیش مصونش دار، وخواسته های [شوم] ستمگران را از دور فرما، و او را از دست سرکشان رهاساز. بارالها ! در مورد خود و فرزندانش، و شیعیان و دوستدارانش، و خاص و عام او، و دشمنش و تمام اهل دنیا، به او آنچه که

[۳۴]

عينه، وتسر به نفسه، وبلغه افضل ما امله في الدنيا والآخرة، انك على كل شئ قدير. اللهم جدد به ما امتحى من دينك، واحببي به ما بدل من كتابك، واظهر به ما غير من حكمك، حتى يعود دينك به، وعلى يديه، غضا جديدا، خالصا مخلصا، لاشك فيه ولا شبهة معه، ولا باطل عنده ولا بدعة لديه. اللهم نور بنوره كل ظلمة، وهد برکته كل بدعة واهدم بعزته كل ضلاله، واقسم به كل جبار، واخمد بسیفه كل نار، واهلك بعلمه كل جائز، واجر حکمه على كل حکم، واذل بسلطانه كل سلطان. اللهم اذل كل من نواه، واهلك كل من عاده، وامکر بمن کاده، واستأصل من جحده حقه، واستهان بامرها، وسعى في اطفاء نوره، وارد احمد ذكره. اللهم صل على محمد المصطفى وعلى المرتضى، وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسين المصفى وجميع الاوصياء، مصابيح الدجى، واعلام الهدى، ومنار التقى، وعروة الوثقى، والحليل المتنين، والصراط المستقيم.

[۳۵]

چشمیش را بآن روشن ساخته ودلش را با آن خرسند گردانی، عطا فرما، او را به برترین آرزویش در دنیا و آخرت برسان، که تو بر هرجیز توانائی. پروردگارا ! به [ظهور] او آنچه از دینت محو شده را تجدید گردان، و هرچه از کتابت تحریف شده را احیاکن، واحکامی که تغییر یافته را آشکار ساز، تا اینکه دین تو باو وبردست او دویاره تازگی وشادابی و خلوص و بی پیرایگی یابد، که شکنی در آن نبوده و شبهه ای به آن راه نیافته، و باطلی کنارش نمانده، وبدعتی در پیشگاهش یافت نشود. خداوندا ! به نور او هر تاریکی را روشن، و به استواری او هر بدعنتی را از جای برکن، وهر گمراهی را با قدرتش منهدم نما، هر سرکشی را با او درهم شکن، وبا شمشیرش هر آتشی را خاموش ساز، وهر ستمگر را بعدلت او هلاک گردان، و حکمیش را بر هر فرمانی برتری ده، وهر سلطه ای را برای حکومتش خوار فرما. بار الها ! هر آنکه با او ستیزه کند را ذلیل کن وهر که با او دشمنی ورزد را هلاک گردان، و نیرنگ هر که به او نیرنگ زند را بی اثر ساز، وهر که حقش را انکا رزمايد، وامریش را سبک شمارد، ودر بی خاموش کردن نورش تلاش کند، وقصد فرونشاندن نامش را داشته باشد را از ریشه برکن. خدايا ! درود فرست بر محمد مصطفی، وعلى مرتضى، وفاطمة زهرا، وحسن راضى به قضایت، وحسین برگزیده، وتمام اوصياء وحاشیینان پیامبر، چراغهای روشنگر تاریکی، ونشانه های هدایت، وپرتوهای نقوی، ودستگیره محکم وریسمان قوى وراه راست.

[۳۶]

وصل على ولیک وولاة عهده، والائمه من ولدہ، ومد في اعمارهم، وزد في اجالهم، وبلغهم اقصى آمالهم دینا ودنيا وآخرة، انك على كل شئ قدیر. (۷) دعاؤه (عليه السلام) في الصلوات على النبي وآل (عليهم السلام)، المسمى بدعاء آل یس عنہ (عليه السلام) في حديث: إذا أردتم التوجه بنا الى الله تعالى والبنا، فقولوا كما قال الله تعالى: سلام على آل یس، السلام عليك يا داعي الله ورباني آياته، السلام عليك يا باب الله وديان دینه، السلام عليك يا خليفة الله وناصر حقه، السلام عليك يا حجة الله ودلیل ارادته. السلام عليك يا تالی کتاب الله وترجمانه، السلام

[۳۷]

ودرود فرست ببرولی خودت ووالیان عهد او وامامان از فرزندانش، وعمر هایشان را طولانی کرده وبر اجلهایشان بیفزای، وآن را به آخرين مرحله آرزوهایشان در دنیا وآخرت برسان، که براستی تو بر هر چیز توانی. (۷) دعای آن حضرت در صلوات بر پیامبران وحاندانش، بنام آل یس سلام بر آل یاسین [خاندان پیامبر]، سلام بر تو ای دعوت کننده خلق بسوی خدا، ومظهر آیات الهی وائینه صفات رباني حق متعال، سلام بر تو ای درگاه [رحمت] خدا، وبر پا دارنده دین او، سلام بر تو ای جانشین خدا ونصرت بخش [دین] او، سلام بر تو ای حجت خدا ورهنمای بندگان به مقاصد الهی وخواسته های پروردگار. سلام بر تو ای تلاوت کننده کتاب خدا ومفسران، سلام بر تو در تمام

[۳۸]

عليک في اداء ليلك واطراف نهارك، السلام عليك يا بقية الله في ارضه، السلام عليك يا ميثاق الله الذي اخذه ووکده، السلام عليك يا وعد الله الذي ضمنه. السلام عليك ايها العلم المنصوب والعلم المصوب، والغوث والرحمة الواسعة، وعدا غير مکذوب. السلام عليك حين تقوم، السلام عليك حين تقععد، السلام عليك حين تقرأ وتبيّن، السلام عليك حين تصلى وتقتنط، السلام عليك حين ترکع وتسجد، السلام عليك حين تهلل وتکبر، السلام عليك حين تحمد وتستغفر، السلام عليك حين تصبح وتنمسى، السلام عليك في الليل إذا يغشى والنھار إذا تجلی. السلام عليك ايها الامام المأمون، السلام عليك ايها المقدم المأمول، السلام عليك بجموع السلام. اشهادك يا مولاي انى اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، وان محمدا عبده ورسوله، لاحبيب الا هو واهله. وشهادك ان عليا أمير المؤمنين حجته،

[۳۹]

ساعات شب وروزت، سلام بر تو ای باقیمانده حجتهاي او در زمین، سلام بر تو ای عهد ویمان خداوند که پروردگار آنرا [در عالم ارواح] از خلق گرفت وآنرا محکم وموکد گردانید، سلام بر تو ای وعده تضمین شده خداوند. سلام بر تو ای پرجم افراشته، وعلم موھوبی الهی، ویناھ خلق، ورحمت واسعه خدا، که وعده او [در ظهور وقیام تو] هرگز تخلف پذیر نیست. سلام بر تو آنگاه که قیام می کنی، سلام بر تو آن هنگام که می نشینی، سلام بر تو آنزمان که [قرآن را] خوانده وتفسیر می کنی، سلام بر تو هنگامیکه به نماز ایستاده وقوتوت می خوانی، سلام بر تو در آن هنگام که به رکوع وسجده می

روی، سلام بر تو هنگامیکه لا اله الا الله والله اکبر می گوئی، سلام بر تو در آن هنگام که به ستایش خدا واستغفار می پردازی، سلام بر تو در صبحگاهان و شامگاهات، سلام بر تو در شب و روز، سلام بر تو ای امام ایمنی بخش، سلام بر تو ای مقدم وای مورد آرزوی مشتاقان، سلام بر تو با تمام حواب و مرائب سلام و تحيت. ای مولای من ! ترا گواه می گیرم بر اینکه شهادت می دهم که هیچ خدائی جز خدائی یکتا نیست، وهیچ شریکی ندارد، واینکه حضرت محمد بنده خدا و فرستاده اوست، وخداؤند غیر او و خاندانش حبیب و دوستی ندارد. ای مولایم ! و ترا گواه می گیرم که حجتهای خداوند: **أمير المؤمنين**،

[۴۰]

والحسن حجته، والحسین حجته، وعلی بن الحسین حجته، ومحمد بن علی حجته، وجعفر بن محمد حجته، وموسى بن جعفر حجته، وعلی بن موسی حجته، ومحمد بن علی حجته، وعلی بن محمد حجته، والحسن بن علی حجته، وشهید انک حجه الله. اتنم الاول والاخر، وان رجعتکم حق لاریب فيها، یوم لا ینفع نفسا ایمانها لم تک امنت من قبل، او کسبت فی ایمانها خیرا، وان الموت حق، وان ناکرا ونکیرا حق، وشهید ان النشر حق، والبعث حق، وان الصراط حق، والمرصاد حق، والمیزان حق، والحضر حق، والحساب حق، والجنة والنار حق، والوعد والوعید بهما حق. یا مولای شقی من خالفکم، وسعد من اطاعکم، فاشهد على ما اشهدتک علیه، وانا ولی لك، بری من عدوک فالحق ما رضینموه، وبالباطل ما اسخطتموه، والمعروف ما امرتم به، والمنکر ما نهیتم عنه. فنفسی مؤمنة بالله، وحده لا شريك له، وبرسوله، وباامیر المؤمنین، وبکم یا مولای، اولکم واخرکم،

[۴۱]

وحسن، وحسین، وعلی بن حسین، ومحمد بن علی، وعفتر بن محمد، وموسى بن عفتر، وعلی بن موسی، ومحمد بن علی، وعلی بن محمد، و حسن بن علی می باشند، وشهادت می دهم که تو حجت خداوندی. شما اولین وآخرین [موجود] می باشید، ورجعت شما حق است و در آن هیچ شکی نمی باشد، در آنروز که ایمان هیچکس - اگر پیش از آن روز ایمان نیاورده باشد یا ایمانش باعث کسب خیر نشده باشد - به او سودی نمی دهد، وشهادت می دهم که مرگ حق است، سنجش اعمال حق است، حشر حق است، محاسبه حق است، بهشت وجهنم حق است، وعده به بهشت وترساندن از جهنم حق است. ای مولایم ! شقی وبدخت کسی است که با شما خاندان رسالت مخالفت کند، وکسی سعادتمند است که طاعت شما را گردند نهاد، پس ای مولایم گواهی ده بر آنچه ترا بر آن گواه گرفتم، ومن دوست تو و بیزار از دشمنت می باشم، حق آنست که شما آنرا بپسندید، وبالطل آنکه شما بر آن خشم اورید، کار نیکو آنست که شما بدان امر نمائید، وعمل زشت عملی است که شما از آن نهی کنید. پس من به خدائیکتای بی شریک ایمان دارم، و به پیامبرش و به امیر مؤمنان و به همه شما معتقدم، ای مولای من به فرد اول و آخر شما اعتقاد

[۴۲]

ونصرتي معدة لكم، ومودتي خالصة لكم، امين امين. الدعاء عجيب
هذا القول: اللهم اني اسألك ان تصلى على محمد، نبى رحمتك،
 وكلمة نورك، وان تملأ قلبى نور اليقين، وصدرى نور الایمان، وفكري
نور الثبات، وعزمى نور العلم، وقوتى نور العمل، ولسانى نور الصدق،
 ودينى نور البصائر من عندك، وبصرى نور الضياء، وسمعي نور
الحكمة، ومودتي نور الموالاة لمحمد وآلله عليهم السلام، حتى
ال قالك، وقد وفيت بعهدك ومبثاك، فتغشينى رحمتك يا ولى يا حميد.
 اللهم صل على محمد بن الحسن، حجتك في ارضك، وخليفتك في
بلادك، والداعى الى سبيلك، والقائم بقسطك والسائر بامرک. ولى
المؤمنين، ويوار الكافرين، ومجلى الظلمة، ومنير الحق، والناطق
 بالحكمة والصدق، وكلمتك النامة في ارضك، المرتفع الخائف،
 والولى الناصح. سفينة النجاة، وعلم الهدى، ونور ابصار الورى، وخير

[٤٣]

داشته وياريم برای شما مهیا است، ودوس蒂م نسبت به شما
 خالصانه است، خداوندا همه این دعاهايم را مستجاب فرما. دعای
 بعد از این زیارت: خداوندا ! از تو می خواهم که بر پیامبر رحمت
 وكلمه نورانیت درود فرستی، ودللم را از نور یقین، وسینه ام را از نور
 ایمان، وفکر واندیشه ام را از نور نیات خالصانه، وعزم واراده ام را از
 نور علم، وتوانم را از نور عمل، وزیانم را از نور صدق وراستی، ودینم
 را از نور بصیرتها از جانب خود، چشمم را از نور دیدن، گوشم را از نور
 شنیدن، ودوس蒂م را از نور دوستی و ولایت محمد و خاندانش - که
 بر تمامی آنان سلام باد - لبریز فرما، تا اینکه ترا ملاقات کنم، در
 حالیکه بعهد وپیمانت وفا کرده باشم، وتو نیز مرا غرق در رحمت خود
 گردانی، أي مولا وای ستوده. بارالها ! بر محمد [امام زمان] ،
 حجتت در زمینت، جانشینت در شهرهایت، دعوت کننده خلق
 برآهت، قیام کننده به اجرای عدالت، وبرانگیزندۀ مردم به امر تو،
 درود فرست. او دوست وسریرست مؤمنان، نابود کننده کافران، فروغ
 بخش ظلمت وتاریکی، آشکار کننده حق، گویا بحکمت وراستی،
 کلمه تو در زمینت، مراقب ودر انتظار [فرمانات] وحائی وترسان می
 باشد. مولا خیر خواه، کشتی نجات، ونشانه وراهنمای هدایت،
 ونوردیدگان

[٤٤]

من تقمص وارتدى، ومجلی الغماء، الذى يملا الارض عدلا وقسطا،
 كما ملئت ظلما وجورا، انك على كل شئ قدير. اللهم صل على
 وليك وابن اوليائك، الذين فرضت طاعتهم، واجبত حقهم، وادبهت
 عنهم الرجس وظهورتهم تطهيرها، اللهم انصره وانتصر به لدینك، وانصر
 به اولیاءك واولیاءه، وشیعته وانصاره، واجعلنا منهم. اللهم اعذه من
 شر كل باع وطاغ، ومن شر جميع خلقك، واحفظه من بين يديه ومن
 خلفه، وعن يمينه وعن شماله، واحرسه وامنه من ان يوصل إليه
 بسوء، واحفظ فيه رسولك وآل رسولك، واظهر به العدل، وابده
 بالنصر، وانصر ناصريه، واخذل خاذليه. واقسم به جبارۃ الكفر، واقتلت
 به الكفار والمنافقين وجميع الملحدین، حيث كانوا، من مشارق
 الارض ومغاربها، بربها وبحرها، واملا به الارض عدلا، واظهر به دین
 نبیک محمد صلی الله علیه وآلہ. واجعلنى اللهم من انصاره واعوانه،
 واتباعه وشیعته،

[٤٥]

خلائق، و بهترین فرد که ردای [امامت] پوشید، و بینا کننده نابینایان است، و او کسی است که زمین را از عدل و داد پر می کند، همانگونه که از ظلم و ستم لبریز شده باشد، و تو بر هر چیز توانائی. خداوندا ! درود فرست بر ولیت و فرزند اولیائت، آنانکه به اطاعت‌شان امر کرده حق آنانرا واحب ساخته، ویلیدی و نقص را از ساخت ایشان زدودی، ویاک و منزه‌شان قرار دادی، بارالها ! اورا یاری کن و بسبب او دینت را یاری بخش، و بواسطه او دوستانت، و شیعیان و دوستانش ویارانش را امداد نما، و مارا نیاز آنان قرارده. خدايا ! تو آن بزرگوار را از شر هر فرد سرکش و طغیانگر، واز شر همه خلق خود در پناهت حفظ نما، و آن حضرت را از پیش رو واز پشت سر، و طرف راست و چپ محفوظ دار، واز رسیدن هر امر ناگوار و آسیب نگهدار، و بسبب او پیامبر و خاندانش را محافظت کرده، و بواسطه او عدل را ظاهر کن، اورا با کمک خود تأیید کرده، یارانش را یاری فرما، و آنانکه از یاری او سرباز زنند را بخودشان واگذار. و جباران کافر را بواسطه او درهم شکن، کافران ومنافقان را توسط او بقتل برسان، و تمام ملحدان را درشرق و غرب زمین، و در سرزمینها و دریاهای جهان، بوسیله حضرتش نایود ساز، و به طهوریش زمین را پر از عدل و داد کن، و دین پیامبر - که درود خدا بر او و خاندانش باد - آشکار فرما. پروردگارا ! مرا ازیاران و انصار ویروان و شیعیان آن حضرت قرار ده،

[۴۶]

وارنى في آل محمد عليهم السلام ما يأملون، وفي عدوهم ما يحذرون، الله الحق أمين، يا ذا الجلال والأكرام، يا ارحم الراحمين. وفي رواية: سلام على آل يس، ذلك هو الفضل المبين، والله ذو الفضل العظيم، لمن يهديه صراطه المستقيم، قد آتاكم الله يا آل يس خلافته وعلم محاري أمره، فيما قضاه وديره، ورتبه واراده في ملكته، فكشف لكم الغطاء. وانتم خزنته وشهداوه، وعلماوه وامناوه، وساسة العباد واركان البلاد، وقضاة الأحكام وابواب الإيمان، وسلامة النبيين وصفوة المرسلين، وعترة خيرة رب العالمين. ومن تقديره منائح العطاء بكم انفاذه محتوماً مقرؤنا، فما شئ منا الا وانتم له السبب، واليه السبيل، خياره لوليكم نعمه، وانتقامه من عدوكم سخطة، فلا نجاة ولا مفرع الا انتم، ولا مذهب عنكم، يا اعين الله الناظرة، وحملة معرفته، ومساكن توحيده في ارضه وسمائه.

[۴۷]

وآنجه را که خاندان پیامبر آرزومندند، وآنجه که دشمنانشان از آن در هراسند را به من [با ظهور مولایم] بنمایان، آی خدای حق دعايم را مستجاب فرما، آی صاحب جلالت و بزرگواری و بخشش، وای مهریانترین مهریانان. ودر روایت دیگر این دعا اینگونه آمده است: سلام بر آل یاسین [خاندان پیامبر]، واین فضل آشکاری است، و خداوند برای کسی که او را به راه راست هدایت کند صاحب فضل عظیم و بزرگ است، آی آل يس خداوند خلافت خود و داشش مقدراتش در آنجه در جهان تدبیر فرموده و حکم کرده واراده نموده، را بشما ارزانی داشت، و حجاها را برای شما بر طرف نمود. وشما خارزان علم او، وکواهان و دانایان و امینان او، وسیاستمداران بندگان، وارکان شهرها و مجریان احکام، و درهای ایمان، و فرزندان پیامبران، و پرگزیدگان رسولان و خاندان برگزیده پروردگار جهانیان می باشد. واز تقدیرات الهی عطای محتوم ولازم اوست برای شما، هیچ چیزی نمی باشد جز آنکه سبب وعلت آن شما هستند و راه آن بسوی شماست، اختیار الهی برای دوستان شما نعمت، وغضب او انتقام خداوند از دشمنانتان می باشد، راه نجات و فراری جز شما نبوده

وغير از شما راه فراری نیست، أي چشمان بینای الهی، وحملان
دانش او، وجایگاههای توحید او در زمین وآسمانش.

[٤٨]

وانت يا مولاي ويا حجه الله وبقيته، كمال نعمته، ووارث انبائه
وخلفائه، ما بلغناه من دهرنا، وصاحب الرجعة لوعد ربنا التى فيها
دولة الحق وفرجنا، ونصر الله لنا وعزنا. السلام عليك ايها العلم
المنصوب، والعلم المصوب، والغوث والرحمة الواسعة، وعدا غير
مكذوب، السلام عليك يا صاحب المرأى والمسمع، الذى يعين الله
مواثيقه، وبيد الله عهوده، وبقدرة الله سلطانه. انت الحكيم الذى
لاتعجله الغضبة، والكريم الذى لاتبخله الحفيظة، والعالم الذى
لاتجهله الحمية، مجاهدتك في الله ذات مشيئة الله، ومقارعتك في
الله ذات انتقام الله، وصبرك في الله ذو اناة الله، وشكرك لله ذومزيد
الله ورحمته. السلام عليك يا محفوظا بالله، الله نور امامه وورائه،
ويمينه وشماله، وفوقه وتحته، السلام عليك يا مخزونا في قدرة الله
نور سمعه وبصره، السلام عليك يا وعد الله الذى ضمنه، وياميثاق
الله الذى اخذه ووكده، السلام

[٤٩]

وتو أي مولاي من واي حجت الهي باقيماده كمال نعمت او، و
جانشين بيامبران وخلفاير او در تمامى زمانها، ورجعت كننده، كه
تحقق بخش وعده الهي در حکومت حق وگشايش ما، وبارگر ما
وعزت بخش ما مي باشى. سلام بر تو اي پرجم افراشتنه، واي
دانش سرشار، وپناه ورحمت گسترده، ووعده اي كه متحقق خواهد
شد، سلام بر تو اي بینا وشنوا، كه مواثيق او در ديدگاه خدا
وعهدهايش بذست او وسلطنتش بياري اوست. تو حکيمى هستى
كه غصب او را در انجام کاريه تعجیل وانمى دارد، ويزرگوارى هستى
كه نگاهداشتمن چيزى اورا بخيل نمى كند، ودانایي هستى كه
تعصب تو را به جهل چجار نمى سازد، جهاد تو در راه خدا يا مشيت
الهي تقام، ومقاومت تو در راه او انتقام او، وصبر تو در راهش او صبر
الهي، وشكر تو در بردارنده رحمت وفضل الهي برای توست. سلام
بر تواي كه در حفاظت خدابي، خداوند نور پيشايش وپشت سر،
وسمت راست وجب، وبالا وپائين او مي باشد، سلام بر تو اي كه
نور ديدن وشنيدنش در قدرت الهي نگاهداري شده است. سلام بر
تو اي وعده ضمانت شده الهي، اي کسی كه پيمان او گرفته شده
ومؤکد گردیده است،

[٥٠]

عليك يا داعي الله وديان دينه، السلام عليك يا خليفة الله وناصر
حقه. السلام عليك يا حجة الله ودليل ارادته، السلام عليك يا تالي
كتاب الله وترجمانه، السلام عليك في آناء الليل والنهر، السلام
عليك يا بقية الله في ارضه، السلام عليك حين تقوم، السلام عليك
حين تقععد، السلام عليك حين تقرأ وتبيّن، السلام عليك حين تصلى
وتقنط. السلام عليك حين ترکع وتسجد، السلام عليك حين تعود
وتسبح، السلام عليك حين تهلل وتکبر، السلام عليك حين تحمد
وتستغفر، السلام عليك حين تمجد وتمدح، السلام عليك حين
تمسى وتصبح. السلام عليك في الليل إذا يغشى وفي النهار إذا
تجلى، السلام عليك في الآخرة والاولى، السلام عليكم يا حجج الله

ورعاتنا، وهداتنا ودعاتنا، وقادتنا وائمنا، وسادتنا وموالينا. السلام عليكم انتم نورنا، وانتم جاهنا اوقات صلواتنا، وعصمتنا بكم لدعائنا وصلاتنا، وصيامنا واستغفارنا، وسائر اعمالنا.

[٥١]

سلام بر تو أی خواننده بسوی خدا وائینه صفات او، سلام بر تو أی خلیفه الهی وباور حق. سلام بر تو أی حجت الهی ودلیل اراده او، سلام بر تو أی خواننده کتاب الهی ومبین آن، سلام بر تو در تمامی لحظات شب وروز، سلام بر تو أی باقیمانده خدا در زمینش، سلام بر تو آنگاه که بر می خیزی، سلام بر تو آنهنگام که می نشینی، سلام بر تو در زمانیکه می خوانی وتفسیر می کنی، سلام بر تو هنگامی که نماز خوانده وقوت می گیری. سلام بر تو آنهنگام که به رکوع وسجده می روی، سلام بر تو آنزمان که به خدا پناه برده واو را می ستایی، سلام بر تو آنگاه که به وحدانیت او گواهی داده واورا تکبیر می گویی، سلام بر تو هنگامی که حمد وستایش او گفته واستغفار می کنی، سلام بر تو در آنزمان که به تمجید وتسبيح خدا می پردازی. سلام بر تو در شامگاهان وصبحگاهان، سلام بر تو آنگاه که تاریکی شب فرا می رسد، وآنگاه که روشنائی روز در جهان پهنه می گستراند، سلام بر تو در دنیا وآخرت، سلام بر شما أی حجتهاي الهی وحافظان ما، و هدایتگران ما وخوانندگان ما بسوی او، ورهنمایان ویشوایان ما. سلام بر شما، شما نور ما وآبروی ما در هنگام نمار، وحافظان ما می باشید، ودعاهایمان ونمازها وروزه ها واستغفارها، وتمامي اعمالمان از شما می باشد.

[٥٢]

السلام عليك ايها الامام المأمون، السلام عليك ايها الامام المأمول، السلام عليك بجموع السلام، اشهد يا مولاي انى اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، وان محمدا عبده ورسوله، لاحبيب الا هو واهله. وان أمير المؤمنين حجته، وان الحسن حجته، وان الحسين حجته، وان على بن الحسين حجته، وان محمد بن على حجته، وان على بن جعفر بن محمد حجته، وان موسى بن جعفر حجته، وان على بن محمد موسى حجته، وان محمد بن على حجته، وانت حجته، وان الانبياء دعاه وهداء رشدمكم. انتم الاول والآخر وخاتمنه، وان رجعتم حق لاشك فيها، ولا ينفع نفسها ايمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في ايمانها خيرا. وان الموت حق، وان منكرا ونكيرا حق، وان النشر حق، والبعث حق، وان الصراط حق، وان المرصاد حق وان

[٥٣]

سلام بر تو أی امام امين، سلام بر تو أی امام آرزو کرده شده، سلام بر تو با تمامی جوانب سلام. أی مولايم ! گواهی بدہ که من شهادت می دهم به وحدانیت خداوند وعدم شريك برای او، واینکه محمد بندہ وفترستاده اوست، دوستی برای خدا جز او وخاندانش نمی باشد. واینکه أمیر المؤمنین وحسن وحسین، وعلی بن حسین ومحمد بن على و جعفر بن محمد، وموسی بن جعفر وعلى بن موسی، و محمد بن على وعلى بن محمد، وحسن بن على وتو، حجتهاي الهی می باشید، و پیامبران خوانندگان وهدایتگران راه شمايند. شما اول و آخر ویایان می باشید، رجعت شما حق بوده

وشکی در آن نیست، و [در آنروز] که ایمان هیچکس - اگر پیش از آنروز ایمان نیاورده باشد یا در آن خیری کسب نکرده باشد - به او سودی نمی دهد. و مرگ حق است و حسابگران در قبر منکر و نکیر حق می باشند، برانگیختن و میعوث شدن حق بوده، و صراط وکمینگاه الهی، ومیزان

[٥٤]

المیزان حق، والحساب حق، وان الجنة حق، والنار حق، والجزاء بهما للوعد والوعید حق، وانکم للشفاعة حق، لا تردون، ولا تسبقون بمشیة الله وبامرہ تعاملون. والله الرحمة والكلمة العليا، وبیدہ الحسنی، وجۃ الله النعمی، خلق الجن والانس لعبادته، اراد من عباده عبادته، فشقی وسعید، قد شقی من خالفکم، وسعد من اطاعکم. وانت يا مولای فاشهد بما اشهدتک علیه، تخزنه وتحفظه لی عندک، اموت علیه وانشر علیه، واقف به ولیا لك، بربنا من عدوک، ماقتنا لمن ابغضکم، وادا لمن احبتکم. فالحق ما رضيتموه، والباطل ما سخطتموه، والمعروف ما امرتم به، والمنکر ما نهیتم عنہ، والقضاء المثبت ما استأثرت به مشیتکم، والمحو مالا استأثرت به سنتکم. فلا الله الا الله وحده لا شريك له، و Mohammad عبده ورسوله، على أمير المؤمنین حجته، الحسن حجته، الحسین حجته، على حجته، محمد حجته، جعفر حجته، موسى حجته، على حجته، محمد حجته، على حجته، حجته،

[٥٥]

وحسابرسی حق است، وبهشت وجهنم حق وپاداش به ایندو بخاطر وعده ووعید الهی حق است، وشفاعت شما حق است ورد نخواهد شد، از مشیت الهی سبقت نگرفته و به فرمان او عمل می کنید. ورحمت وقدرت از آن اوست، ونیکی ونعمت بدست اوست، جن وانس را برای بندگی خلق کرده واز بندگانش همین انتظار را دارد گروهی شقی وعده ای سعادتمند می شود، شقی کسی است که با شما مخالفت نموده و پیروان شما سعادتمند می باشند. وتو ای مولای من بر آنچه تو را کواه گرفتم گواه باش، نزد خود از آن نگاهبانی کن، تابر آن مرد ویر آن برانگیخته شوم، وبراساس آن بعنوان دوست تو ویزار از دشمنان، ومتفرق از کسانی که بدخواه شمایند، ودوسدار دوسدارانت معرفی گردم. حق چیزی است که شما از آن خشنود باشید و باطل امری است که مبغوض شما باشد، کار نیک کاری است که بدان امر کرده، وکار رشت عملی است که از آن نهی نموده باشید، وحكم ثابت الهی حکمی است که اراده شما بدان تعلق گرفته، وحكم تغییر پذیر حکمی است که بر اساس راه شما نباشد. پس معبود حقی جز خدا نیوده وشريكی برای او نیست، و محمد بنده ورسول اوست، علىی امیر المؤمنین وحسن وحسین، علىی محمد

[٥٦]

الحسن حجته، وانت حجته، وانتم حججه وبراھینه.انا يا مولای مستبشر بالبيعة التي اخذ الله على، شرطه فتala في سبيله، اشتري به انفس المؤمنين، فنفسی مؤمنة بالله وحده لا شريك له وبرسوله، ویامیر المؤمنین، ویکم يا موالی، اولکم وآخرکم، ونصرتی لكم معدة، ومودتی خالصة لكم، وبراءتی من اعدائکم، اهل الحردة

والجدال ثابتة لشاركم، انا ولی وحید، والله الـه الحق يجعلني كذلك، آمين آمين. من لی الا انت فیما دنت، واعتصمت بك فیه، تحرسني فيما تقربت به اليك، يا وقاية الله وستره وبركته، اغتنی ادنتی ادرکنی، صلنی بك ولا تقطعنی. اللهم بهم اليك توسلی وتقری، اللهم صل علی محمد وآل محمد وصلنی بهم ولا تقطعنی، بمحبتك اعصمی وسلامک علی آل یس مولای، انت الجاه عند الله ربک وربی انه حمید مجید. اللهم انى اسألک باسمک الذى خلقته من ذلك، واستقر فيك، فلا يخرج منك الى شئ ابدا، ايا كینون ايا

[٥٧]

وجعفر، وموسى وعلی ومحمد، وعلی وحسن وتو، حجت خدائید، شما حجج الهی وبرهان ودليل او هستید. ای مولایم ! از بیعتی که خداوند از من گرفته، وآن مرگ در راه اوست، که جان مؤمنین را بدان خریده باشد خرسند می باشم، پس جانم به خداوند بزرگ که شریکی ندارد ویه رسول او ویه امیر المؤمنین ویه شما ای موالیان من، به اولین وآخرین شما، مؤمن می باشد ویاری من برای شما آماده ومحبیتم تنها برای شمامست، ویزاریم از دشمنانتان که اهل نبرد و جدالند ثابت وبرای انتقام آماده است، من دوستدار شما هستم، وخداؤند معبود حق مرا اینگونه قرار می دهد، خداوندا، احابت فرما، احابت فرما. در آنچه بدان معتقد شدم، وبدان چنگ زدم جز تو کسی را ندارم، مرا در آنچه بتو نزدیک شدم نگاهبان باش، ای نگاهبان الهی وحجاب او و برکت او مرا بی نیاز گردان، نزدیک گردان، مرا دریاب، مرا بخود متصل گردان ومنقطع نساز. پروردگارا ! توصلم ونزدیکیم بسوی تو به آنان است، پروردگارا بر محمد و خاندانش درود فرست ومرا به آنان متصل ساز ومنقطع نکن، ویه حجت مرا نگهبان باش، وسلام تو بر آل یس، مولای من تو نزد خدایت و خدای من آبرومند می باشی، تو ستدوده ویزرگواری. پروردگارا ! از تومی خواهم بنامت که بدان خلق کرده، ودر توبوده ونرد

[٥٨]

مکون، ایا متعال ایا متقدس، ایا مترحم ایا مترئف ایا متحنن. اسألک كما خلقته غضا، ان تصلی علی محمد نبی رحمتك، وكلمة نورك، ووالد هداة رحمتك، واملأ قلبی نور البقین، وصدري نور الایمان، وفكري نور الثبات، وعزمي نور التوفيق، وذکائي نور العلم، وقوتي نور العمل، ولسانی نور الصدق، ودينی نور البصائر من عندك، وبرسي نور الضياء، وسمعي نور وعی الحکمة، وموعدتي نور المواصلة لمحمد وآلله عليهم السلام، ونفسی نور قوه البراءة من اعداء محمد واعداء آل محمد. حتى الفاك وقد وفیت بعهدك ومبیافق، فلتسعني رحمتك يا ولی یا حمید، بمرأک ومسمعک یا حجۃ الله دعائی، فوفنی منجزات احابتی، اعتصم بك، معک معک سمعی ورضای، یا کریم.

[٥٩]

فرد دیگری نیست، ای جاودان، ای خالق، ای برتر، ای منزه، ای مهریان، ای رؤوف، ای نیکی کننده. از تو می خواهم همچنانکه او را تازه آفیدی، بر محمد پیامبر رحمت و مخلوق نورانیت، وحد هدایتگران رحمت درود فرستی، وقلیم را از نور یقین وسینه ام را از نور ایمان، وفکرم را از نور ثبات، وتصمیمم را از نور توفیق، واندیشه ام را از نور علم، ونیرویم را از نور عمل، وزیانم را از نور صدق

وراستی، ودینم را از نور بصیرت، ودیدگانم را از نور دیدن، وگوشم را از نور پذیرش حکمت، ودستیم را از نور دوستی محمد و خاندانش، وجانم را از نور بیزاری از دشمنانشان پر گردان. تا آنگاه که تورا دیدار کنم، ودر حالیکه به عهد و میثاقت وفا کرده باشم، وپس رحمت را شامل من گردان، آی دوست، آی ستوده، آی حجت الهی، دعایم در معرض دید تو ودر معرض شنواهی توست، پس حاجتهايم را متحقق ساز، بتو پناه برده، با توام با توام، شنیدنم و خشنودیم، آی بزرگوار.

[۶۱]

۳ - ادعیه آن حضرت در مورد نماز و آنچه به آن ارتباط دارد. برای توجه نمودن به نماز بعد از گفتن تکبیر در رکوع نمازهای واجب در قنوت در حال قنوت در تعقیب نمازهای واجب در استخاره در استخاره در نماز حاجت واستخاره

[۶۲]

(۸) دعاؤه (علیه السلام) للتوجه للصلوة بعد التكبير وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنيفا مسلما، على ملة ابراهيم ودين محمد وهدى امير المؤمنین، وما انا من المشركين. ان صلاتي ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین، لا شريك له، وبذلك امرت وانا من المسلمين. اللهم اجعلني من المسلمين، اعوذ بالله السميع العليم من الشیطان الرجیم. (۹) دعاؤه (علیه السلام) بعد ذکر الرکوع في الفرائض اللهم صل على محمد وال محمد وترحم على عجزنا، واغثنا بحقهم.

[۶۳]

(۸) دعای آن حضرت برای توجه نمودن به نماز بعد از گفتن تکبیر چهره ام را بسوی کسی قرار می دهم که آسمانها و زمین را خلق کرد، در حالیکه در راه مستقیم قرار داشته وتسليمه او هستم، و به دین حضرت ابراهیم و محمد وهدایت حضرت علی قرار داشته ونسبت بخدا شریکی قرار نداده ام. نماز واعمال و زندگی و مرگم برای پروردگار جهانیان بوده، شریکی برای او نیست و بدین امر مأمور شده ام و از مسلمانان هستم. پروردگارا ! مرا از مسلمانان قرارده، از شر شیطان رانده شده به خداوند شنواهی دانا پناه می برم. (۹) دعای آن حضرت بعد از ذکر رکوع در نمازهای واجب پروردگارا ! بر محمد و خاندانش درود فرست، و بر ناتوانی ما رحم نما، و به حق آنان بفریادمان برس.

[۶۴]

(۱۰) دعاؤه (علیه السلام) في القنوت اللهم صل على محمد وال محمد، واکرم اولیاءک بانجاز وعدک، وبلغهم درک ما یأملون من نصرک، وکف عنهم یاس من نصب الخلاف عليك، وتمرد بمنعک على رکوب مخالفتك، واستعن برذک على فل حذک، وقصد لکیدک بایدک، ووسعته حلمًا لتأخذه على جهرة، او تستأصله على غرة. فانک اللهم

قلت وقولك الحق: " حتى إذا اخذت الارض زخرفها وازينت وطن اهلها انهم قادرون عليها اتيها امرنا ليلاً أو نهاراً فجعلناها حصيناً كأن لم تغن

[٦٥]

(١٠) دعای آن حضرت در قنوت پروردگار ! بر محمد و خاندانش درود فرست، واولیائت را با قطعی ساختن و عده ات گرامی دار، و آنان را به آنچه از یاریت امید دارند برسان، و دشمنی کسی که به مخالفت تو برخاسته، واز محramات تو سرکشی نموده و آنها را انجام داده، و با کمک عنایات و نعمتهاای تو در صدد از هم گسستن حدت برآمده، و با همان نعمتهاای قصد نیرنگ با تو را نموده، و بردباری تو شامل حال او گردیده، را از ایشان بازدار، تا او را آشکار برگیری، یا در حالیکه مغروف شده باشد از رسیه برآوری. پروردگارا ! بدرستیکه توفرموده ای و فرموده است حق است: " آنگاه که زمین سبزی وزینت بخود گرفت واهل آن گمان کردند بر آن قادر هستند امر ما در شب یا روز فرارسید پس آن را نابود ساختیم کویا که دیروز هیچ

[٦٦]

بالامس كذلك نفصل الایات لقوم یتفکرون "، وقلت: " فلما اسفونا انتقمنا منهم ". وان العایة عندنا قد تناهت، وانا لغصبك غاضبون، وانا على نصر الحق متعاصبون، والى ورود امرک مشتاقون، ولا نجاز وعدک مرتفعون، ولحلول وعيك باعدائك متوقعون. اللهم فاذن بذلك، وافتح طرقاته، وسهل حروجه، ووطئ مسالكه، واسرع شرائعه، وايد جنده واعوانه، وبادر بأسك القوم الطالمين، وابسط سيف نقمتك على اعدائك المعاندين، وخذ بالثار، انك جواد مکار. (١١) دعاؤه (عليه السلام) في حال القنوت اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء، وتتنزع الملك من من تشاء، وتعز من تشاء، وتذل من تشاء، بيده الخير انك على كل شئ قادر. يا ماجد يا جواد، يا ذالجلال والاكرام، يا بطاش

[٦٧]

سبزه ای وجود نداشته، این چنین آیات را برای گروهی که اندیشه کنند شرح می دهیم "، ونیز فرموده ای: " پس چون ما را به خشم اوردند از آنان انتقام گرفتیم. " وبراستی که اخرين فرست نزدما بسرآمده، وما برای خشم تو غضبناک، برباری حق هماهنگ، و به آمدن فرمانت مشتاق، وبرای تحقق یافتن وعده ات در انتظار بسر برده، وفرود آمدن عذابت را بر دشمنان خواهانیم. بارالها ! پس در آن امر بما اذن ده، وراههایش را بگشای، ونحوه بیرون آمدن از آن را آسان گردان، وز مینه های پیمودنیش را فراهم نما، و راههای آنرا برویمان بگشای، وسپاهیان ویاورانش را تأیید فرما، وعذابت را بر ستمگران زودتر برسان، وشمشیر نعمت را بر دشمنان معاندت بگستران، وانتقام خونها را بگیر که تو بسیار بخششند ومکر کننده ای. (١٢) دعای آن حضرت در حال قنوت پروردگارا ! ای صاحب ملک هستی، بهر کس که خواهی ملک و سلطنت داده، واز هر که خواهی جامه ملک بدر می کنی، هر که را خواهی عزیز گردانده، وهر کسی را که بخواهی ذلیل می گردانی، خیروندکی دردست توست، براستی که تو بر هر چیز توانائی. ای بزرگوار، ای بخششند، ای صاحب جلالت و عظمت، ای بسیار

يا ذا البطش الشديد، يا فعالا لما يريد، يا ذا القوة المتنين، يا رؤوف يا رحيم، يا لطيف، يا حى حين لاحى. اللهم اسألك باسمك المخزون المكنون، الحى القيوم، الذى استأثرت به في علم الغيب عندك، ولم يطلع عليه احد من خلقك. واسألك باسمك الذى تصور به خلقك في الارحام كيف تشاء، وبه تسوق إليهم ارزاقهم في اطباق الظلمات من بين العروق والعظام. واسألك باسمك الذى الفت به بين قلوب أوليائك، والفت بين الثلج والنار، لا هذا يذيب هذا، ولا هذا يطفئ هذا. واسألك باسمك الذى كونت به طعم المياه، واسألك باسمك الذى اجريت به الماء في عروق النبات بين اطباق الثرى، وسقط الماء إلى عروق الاشجار بين الصخرة الصماء. واسألك باسمك الذى كونت به طعم الشمار والوانها، واسألك باسمك الذى به تبدى وتعيد، واسألك باسمك

سخت گيرنده وصاحب قدرت، أي كسى كه هر چه اراده كند انجام پذيرد، أي صاحب نيري جاودانه، أي مهربان، أي زنده در هنگاميکه هيج زنده اي وجود نداشته باشد، اي زنده. پروردگارا ! از تو مى خواهم به آن اسم پنهان ويوشide که در عالم غيب نزد خودت قرارداده اي، وهيج يك از مخلوقات برآن آگاهی ندارند، واز تو مى خواهم به آن اسم که به آن مخلوقات را هرگونه که بخواهی در رحمها شکل مى دهی، وبه آن اسم روزبهایشان را در چند طبقه تاریک از میان رگها واستخوانها می فرستی. واز تو مى خواهم به آن نامت که با آن میان دلهای دوستانت الفت داده، ونيز بين يخ وآتش هماهنگی برقرار کرده اي، که نه اين آن را آب مى کند ونه آن اين را خاموش مى سازد. وتو را مى خوانم به آن نامت که با آن طعم آبها را پديد آورده اي، و تو را مى خوانم به آن نامت که با آن آب را در ريشه هاي گياهان ميان طبقات خاک جاري ساخته اي، وآب را به رگ وريشه در ختان در ميان سنگ خارا فرستاده اي. واز تو مى خواهم به آن نامت که به آن طعم میوه ها ورنگ آنها را پديد آورده اي، واز تو مى خواهم به آن نامى که با آن پديد آورده وبار

الفرد الواحد المتفرد بالوحدانية، المتوحد بالصدمانية واسألك باسمك الذى فجرت به الماء من الصخرة الصماء، وسفته من حيث شئت، واسألك باسمك الذى خلقت به خلقك، ورزقتهم كيف شئت، وكيف شاؤوا. يا من لا تغييره الايام والليالي، ادعوك بما دعاك به نوح حين ناداك فانجيتنه ومن معه، واهلكت قومه، وادعوك بما دعاك به ابراهيم خليلك حين ناداك فانجيتنه وجعلت النار عليه بردًا وسلامًا. وادعوك بما دعاك به موسى كليمك حين ناداك، ففرقت له البحر فانجيتنه وبنى اسرائيل، واغرقتك فرعون وقومه في اليم. وادعوك بما دعاك به عيسى روحك حين ناداك، فنجيتنه من اعدائه واليک رفعته، وادعوك بما دعاك به حبيبك وصفيك ونبيك محمد صلى الله عليه واله فاستجبت له، ومن الاحزاب نجيتها، وعلى اعدائك نصرته.

می گردانی، وتو را می خوانم به آن اسم یکتای بی همتای. تو که در وحدانیت یکتاست ودر بی نیازی بی همتا. وتو را می خوانم به آن نامت که با آن آب را از سنگ سخت شکافته واژ هرجا که اراده نمودی جاری ساخته ای، وتو را می خوانم به آن نامت که با آن خلقت را آفریدی، وهر گونه که خواسته ای وهر طوری که خواسته اند روزیشان داده ای. ای کسی که روزها وشبها او را تغییر ندهند، تو را می خوانم به آنچه نوح تو را با آن خواند، آن هنگام که تو را مخاطب قرارداد، پس او و همراهانش را نجات داده وقومش را هلاک نمودی. وتو را می خوانم به آنچه خلیل تو ابراهیم با آن تو را خواند، آنگاه که تو را مخاطب قرارداد، پس او را نجات داده وآتش را بروی سرد وسلامت نمودی. وتو را می خوانم به آنچه کلیم تو موسی تو را با آن خواند، پس دریا (رودنیل) را شکافتی واو وبنی اسرائیل را نجات داده وفرعون وقومش را در آن غرق ساختی. وتو را می خوانم به آنچه روح تو عیسی تو را با آن خواند، آنگاه که تو را مخاطب قرار داد، پس او را از دشمنان نجات داده ویسوی خودت بالا بردی، وتو را می خوانم به آنچه حبیب تو برگزیده ویامبرت محمد، تو را با آن خواند، پس دعایش را اجابت کرده واژ احزاب وگروهها نجاش دادی وبر دشمنانت یاریش نمودی.

[٧٢]

واسألك باسمك الذى إذا دعيت به اجبت، يا من له الخلق والامر، يا من احاط بكل شئ علماً، واحصى كل شئ عدداً. يا من لا تغيره الايام والليلالي، ولا تتشابه عليه الاصوات، ولا تخفي عليه اللغات، ولا يرمي العاج الملحيين. اسألك ان تصلى على محمد وال محمد، خيرتك من خلقك، فصل عليهم بأفضل صلواتك، وصل على جميع النبيين والمرسلين، الذين بلغوا عنك الهدى، وعفدو لك المواثيق بالطاعة، وصل على عبادك الصالحين. يا من لا يخلف الميعاد، انجز لى ما وعدتني، واجمع لى اصحابي وصبرهم، وانصرني على اعدائك واعداء رسولك، ولا تخيب دعوتي، فانى عبدك ابن عبدك ابن امتك، اسير بين يديك. سيدى انت الذى مننت على بهذا المقام، وتفضلت به على دون كثير من خلقك.

[٧٣]

وازتومی خواهم به آن نامت که هرگاه با آن خوانده شوی اجابت می فرمایی، ای کسی که خلق وامر از آن توست، ای آنکه دانش او همه چیز را فراگرفته، ای آنکه تعداد همه چیز را می داند. ای آنکه روزها وشبها او را تغییر ندهند، وصداتها بر او مشتبه نگردد، زبانها بر او پوشیده نمی ماند، واصرار کنندگان او را به ستوه درنیاورند. از تو درخواست می کنم که بر برگزیدگان خلقت محمد و خاندانش با برترین درودهایت درود فرستی، وبرتمامی پیامبران وفرستگانت که هدایت را از جانب تو تبلیغ کرده ویمانهای اطاعت را محکم نمودند، درود فرستی، وبریندگان صالحت درود فرست. ای آنکه خلف وعده نمی کنی، وعده ای را که یمن داده ای تحقق بخش واصحابم را برایم جمع کرده و آنان را صبور گردان، ومرا برشمنانت ودشمنان فرستاده ات یاری بخش، ودعایم را نا امید مگردان، که من بنده تو فرزند بنده ات، فرزند کنیزت هستم، اسیر درگاه توام. ای آقای من توهستی که این مقام را بر من منت نهاده ای وار میان بسیاری از مخلوقاتت بر من تفضل فرموده ای.

اسالك ان تصلى على محمد وآل محمد، وان تنجز لى ما وعدتني، انك انت الصادق، ولا تخلف الميعاد، وانت على كل شئ قادر. (١٢) دعاؤه (عليه السلام) في تعقب الغرائب اللهم سرحني عن الهموم والغموم ووحشة الصدر ووسوسة الشيطان، برحمتك يا ارحم الرحيمين. (١٣) دعاؤه (عليه السلام) في الاستخاراة عنه (عليه السلام): يكتب في رقعتين: خيرة من الله ورسوله لفلان بن فلان، ويكتب في احدهما: افعل، وفي الاخر: لا تفعل، ويترك في بندقتين من طين، ويرمى في قدح فيه ماء، ثم يتظاهر ويصلى ركعتين، ويدعو عقيبهما: اللهم انى استخبارك خيار من فوض اليك امره،

از تو درخواست می کنم، که بر محمد وخدانداش درود فرستی و آنچه بمن وعده کرده آی را تحقق بخشی، بدرستی که گفتارت صادق بوده و خلف وعده نمی کنم، ویر هر چیز توانائی. (١٤) دعای آن حضرت بعد از نمازهای واحب پروردگارا ! مرا از غم واندوه و بیمناک بودن ووسوسه های شیطان رهایی بخش، برحمتت آی مهربانترین مهربانان. (١٥) دعای آن حضرت در استخاره از آن حضرت روایت شده که فرمود: در دو کاغذ می نویسی: اختیار خداوند ویامیرش برای فلان پسر فلان، ودیریکی می نویسی: بکن، ودر دیگری: نکن، سپس آنها را در دو گلوله گلی قرار داده ودر قدح آبی می اندازی، آنگاه وضو گرفته ودو رکعت نماز می گذاری، ویس از آن این دعا را می خوانی: پروردگارا ! از تو طلب خیر می کنم، طلب خیر کسی که امورش را بتتو

واسلم اليك نفسه، وتوكل عليك في امره، واستسلام بك فيما نزل به امره. اللهم خرلى، ولا تخرب على، واعنى ولا تعن على، ومكانى ولا تمکن منى، واهدى للخير، ولا تضلنى، وارضنى بقضائك، وبارك لى في قدرك، انك تفعل ما تشاء، وتعطى ما تريده. اللهم ان كانت الخيرة لى في امرى هذا، وهو كذا وكذا، فمکنی منه واقدرنى عليه، وامرني بفعله، واوضح لى طريق الهداية إلية. وان كان اللهم غير ذلك فاصرفة عنى الى الذى هو خير لى منه، فانك تقدر ولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، يا ارحم الراحمين. ثم تسجد سجدة وتنقول فيها: استخبارك خيرة في عافية - مائة مرة. ثم ترفع رأسك وتتوقع البنادق، فإذا خرجت الرقعة من الماء فاعمل بمقتضها، ان شاء الله تعالى.

واگذار کرده ودر آنها بتو توکل می کند، ودر آنچه بر او وارد شده تسلیم تو می باشد. خداوندا ! برای من خیر را اختیار کن نه شر، ومرا یاری نما واز خودت دور نساز، ویمن قدرت عنایت فرما، ویسوی خیر هدایتم کن و گمراهم ننما، ونسبت به قضاو قدرت راضی نموده، ومقدراتت را بر من مبارک گردان، تو هر چه بخواهی انجام داده وآنچه را بخواهی عطا می فرمایی. خداوندا ! اگر خیر وصلاح من در این کار - که این چنین است - می باشد، مرا بر انجام آن یاری ده وقادرساز،

وامر به انجام آن بنما، وراه هدایت را برایم تبیین فرما. خدایا ! واگر غیر از این می باشد، توجه مرا بسوی کاری که خیر من در آنست، معطوف کن، بدرستکه تو قادر بوده ومن توانا نیستم، واگاه بوده ومن آگاه نیستم، وتو دانای پنهانی ها هستی، أی مهریانترین مهریان. آنگاه سجده کرده وصدبار می گویی: از خداوند طلب خیر همراه با سلامتی می کنم. پس سر برداشته در انتظار بیرون آمدن کاغذها از گلوله های گلی باش، هر کدام که بیرون آمد به مقتضایش عمل نما.

[٧٨]

(١٤) دعاؤه (عليه السلام) في الاستخارة عنه (عليه السلام): يقرء فاتحة الكتاب عشر مرات، واقله ثلاث مرات والأدون منه مرة، ثم يقرء: "انا انزلناه" عشر مرات، ثم يقرء هذا الدعاء ثلاث مرات: اللهم انى استخبارك لعلمك بعواقب الامور، واستشيرك بحسن ظني بك في المأمول والمحدود. اللهم انا امر الفلانى قد نيطت بالبركة اعجازه وبواديه، وحفت بالكرامة ايامه ولبيه، فخرلى فيه، خيرة ترد شموسه ذلولا، وتقعص ايامه سرورا. اللهم اما امر فأتمر واما نهى فانتهى، اللهم انى استخبارك برحمتك خيرة في عافية. ثم يقبض على قطعة من السبحة ويضمر حاجته ويخرج، ان كان عدد تلك القطعة زوجا، فهو افعل، وان كان وتر لا تفعل، أو بالعكس.

[٧٩]

(١٤) دعای آن حضرت در استخاره از آن حضرت نقل شده: ده مرتبه سوره حمد را می خوانی - وحدائق آن سه بار است وکمتر از آن یکمرتبه می باشد - پس ده بار "انا انزلناه" را خوانده، آنگاه سه بار این دعا را می خوانی: خداوندا ! از تو طلب خیر می کنم، بجهت آنکه تو به سرانجام کارها دانائی، وبا تو مشورت می کنم بجهت کمان نیکویم بنو در آنچه بدان آرزومند وهرسانم. بارالها ! اگر این کار فلانی از اموری است که آغاز وانجامش با برکت تؤام، وروزها وشبها یعنی بکرامت قرین گشته، خداوندا برایم در آن خیر را اختیار فرما، که سختی هایش را به آسانی وروزهایش را به شادمانی خاتمه دهی. پروردگارا ! اگر امر است فرمانبری نموده، واگر نهی است خود داری کنم، خدا یا از تو طلب خیرمی کنم، با رحمت، خیرجئی در سلامتی کامل. آنگاه نیت کرده وقسمتی از تسبيح را بدست می گيری اگر تعداد آن قطعه زوج است آن کار را انجام ده واگر فرد است انجام نده، يا بالعكس.

[٨٠]

(١٥) دعاؤه (عليه السلام) في صلاة الحاجة والاستخارة بسم الله الرحمن الرحيم، اللهم انى اسألك باسمك الذى عزمت به على السموات والارض فقلت لهم: اثنيا طوعاً أو كرها، قالتا: اتينا طائعين، وباسمك الذى عزمت به على عصا موسى، فإذا هي تلتف ما يأكلون. واسألك باسمك الذى صرفت به قلوب السحره اليك حتى قالوا: آمنا برب العالمين، رب موسى وهارون، انت الله رب العالمين، واسألك بالقدرة التي تبلی بها كل جديد، وتجدد بها كل بال. واسألك بكل حق هو لك، ويكل حق جعلته عليك، ان كان هذا الامر خيرا لى في ديني ودنياي وأخترتي، ان تصلى على محمد وآل محمد، وتسليم عليهم تسليما، وتهيأه لى، وتسهله على، وتلطف لى فيه، برحمتك

يا ارحم الراحمين. وان كان شرا لى في دينى ودنيا وآخرتى ان
تصلى

[٨١]

(١٥) دعای آن حضرت در نماز حاجت واستخاره بنام خداوند بخششندۀ مهریان، پروردگارا از تو می خواهم بنامی که بر آسمانها وزمین حکم رانده و به آنان گفتی: با ختیار یا اکراه منقاد ومطیع گردید، گفتند: مطیع توهستیم، وبنامت که بر عصای موسی حکم رانده، پس آنگاه آنچه ساخته بودند را بلعید. واز تو می خواهم بنامت که قلبهای ساحران را بسوی خود معطوف داشته تا آنجا که گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم، پروردگار موسی وهارون، تو پروردگار جهانیان هستی، واز تو می خواهم با قدرتی که هر چیز جدید بدان فرسوده شده، وهر شئ فرسوده متجدد می گردد. واز تو می خواهم بتمام حقوقی که برای توست وحقوقی که برای خود قرار داده ای، اگر این کار در دین ودنيا وآخرتم خیر بدنبال دارد، بر محمد وحاندانش درود وسلام فرستی وآنرا بر من آماده کرده وسهل و آسان گردانی، وبر من در آن لطف ومرحمة نمائی، بدرستیکه تو بهترین رحم کنندگانی. واگر بر آن در دین ودنيا وآخرتم شر مترب می باشد بر

محمد

[٨٢]

علی محمد وآل محمد و وسلم عليهم تسلیما، وان تصرفه عنی بما شنت، وکیف شنت، وترضینی بقضائک، وتبارک لی في قدرک، حتی لا احب تعجیل شئ اخرته، ولا تأخیر شئ عجلته. فانه لا حول ولا قوة الا بك، يا علی يا عظیم، يا ذا الجلال والاکرام.

[٨٣]

وحاندانش درود وسلام فرستی، واین کار را بھر نحو وبھر چه که می خواهی از من دورداری، ومرا نسبت به قضایت راضی گردانده و مقدراتت را بر من مبارک گردانی، تا اینکه تعجیل آنچه آنرا به تأخیر انداخته ای وتأخیر آنچه تعجیل آنرا مقدر کرده ای را خواستار نیاشم. بدرستیکه هیچ توان ونیرویی جز با کمک تو وجود ندارد، ای برتر، ای بزرگوار، ای دارای جلالت واکرام.

[٨٥]

۴ - ادعیه آن حضرت در رفع شدائند ومهمات در شدائند ومهمات، معروف به دعای علوی مصری در کارهای مهم، معروف به دعای عبرات برای رهائی از دشواریها

[٨٦]

(۱۶) دعاؤه (عليه السلام) في الشدائـد والمهـمات، المسمـى بـدعـاء العـلوـي المـصـرى عن مـحمد بن عـلى العـلوـي الحـسـينـى المصـرى قالـ: اـصابـتـي غـمـ شـدـيدـ، وـدـهـمـنـى اـمـرـ عـظـيمـ، مـنـ قـبـلـ رـجـلـ مـنـ اـهـلـ بـلـدىـ منـ مـلـوكـهـ، فـخـشـيـتـهـ خـشـيـةـ لـمـ اـرـجـ لـنـفـسـيـ مـنـهاـ مـخلـصـاـ. فـقـصـدتـ مشـهـدـ سـادـاتـيـ وـآبـائـيـ (عليـهـمـ السـلامـ) بالـحـائـرـ - الىـ انـ قالـ: فـتـرـائـىـ لـىـ قـائـمـ الزـمانـ وـولـىـ الرـحـمـانـ عـلـيـهـ وـعـلـىـ آبـائـهـ اـفـضـلـ التـحـيـةـ وـالـسـلامـ، فـأـتـانـىـ وـاـنـاـ بـيـنـ النـائـمـ وـالـيـقـظـانـ، فـقـالـ لـىـ: يـاـ بـنـىـ خـفـتـ فـلـانـاـ؟ فـقـلـتـ: نـعـمـ، اـرـادـتـيـ بـكـيـتـ وـكـيـتـ، فـالـتـجـأـتـ الـىـ سـادـاتـيـ (عليـهـمـ السـلامـ) اـشـكـوـ إـلـيـهـمـ لـيـخـلـصـونـىـ مـنـهـ. فـقـالـ لـىـ: هـلاـ دـعـوتـ اللـهـ رـبـكـ وـرـبـ آبـائـكـ بـالـادـعـيـةـ الـتـىـ دـعـاـ بـهـ اـجـدـادـيـ الـاـنـبـيـاءـ (عليـهـمـ السـلامـ) حـيـثـ كـانـواـ فـيـ الشـدـدـةـ فـكـشـفـ اللـهـ عـزـوجـلـ عـنـهـمـ ذـلـكـ، قـلـتـ: وـبـمـاـ دـعـوهـ لـأـدـعـوهـ بـهـ؟

[۸۷]

(۱۶) دعـاء آـنـ حـضـرـتـ درـ شـدـائـدـ وـمـهـمـاتـ، مـعـرـوفـ بـ دـعـاءـ عـلوـيـ مـصـرىـ اـزـ مـحـمـدـ بـنـ عـلـىـ عـلوـيـ حـسـينـىـ مـصـرىـ روـاـيـتـ شـدـهـ كـهـ گـفـتـ: اـرـ طـرـفـ يـكـىـ اـزـ رـهـيـرانـ كـشـورـ دـجـارـ مشـكـلـ بـزـرـگـىـ شـدـهـ وـغـمـ شـدـيـدـىـ مـرـاـ فـرـاـگـرـتـ، بـطـورـ يـكـهـ رـاهـ فـارـارـيـ اـرـ آـنـ مـتـصـورـ نـبـودـ. تـصـمـيمـ گـرـفـمـ بـهـ كـرـيـلاـ رـفـتـهـ وـمـشـكـلـمـ رـاـ باـ اـمـامـ حـسـينـ عـلـيـهـ السـلامـ درـ مـيـانـ گـذـارـمـ، تـاـ آـنـجـاـ كـهـ گـوـيـدـ: دـرـ بـيـنـ خـوابـ وـبـيـدارـيـ اـمـامـ زـمانـ وـخـلـيـفـهـ الـهـىـ (عليـهـمـ السـلامـ) رـاـ دـيـدـ كـهـ فـرمـودـ: أـيـ فـرـزـنـدـمـ اـزـ فـلـانـ شـخـصـ تـرـسـيـدـىـ؟ گـفـتـمـ: آـرـىـ، قـصـدـ آـرـامـ رـاـ دـارـدـ، بـهـ اوـلـيـاـمـ مـتوـسـلـ شـدـمـ تـاـ مـرـاـ نـجـاتـ دـهـنـدـ. فـرمـودـ: چـراـ خـدـاـيـتـ وـخـدـاـيـتـ پـدرـانـتـ رـاـ بـدـعـاـيـ پـيـامـبرـانـ نـمـىـ خـوانـىـ، كـهـ آـنـاـنـ دـعـاـرـاـ درـ هـنـگـامـ شـدـتـ وـسـخـتـيـ خـوانـدـهـ وـخـداـونـدـ تـارـاحـتـيـشـانـ رـاـ بـرـ طـرـفـ نـمـودـ، گـفـتـمـ: باـ چـهـ دـعـائـيـ خـدـاـيـشـانـ رـاـ خـوانـدـنـدـ تـاـ هـمـاـنـ دـعـاـ رـاـ بـخـوانـمـ؟

[۸۸]

قالـ (عليـهـ السـلامـ): إـذـاـ كـانـ لـيـلـةـ الـجـمـعـةـ فـقـمـ وـاغـتـسـلـ وـصلـ صـلـاتـكـ، إـنـذـاـ فـرـغـتـ مـنـ سـجـدـةـ الشـكـرـ فـقـلـ وـانتـ بـارـكـ عـلـىـ رـكـبـتـيـكـ، وـادـعـ بـهـذـاـ الدـعـاءـ مـبـتـهـلاـ: رـبـ مـنـ ذـاـ الذـىـ دـعـاـكـ فـلـمـ تـجـبـهـ، وـمـنـ ذـاـ الذـىـ سـالـكـ فـلـمـ تـعـطـهـ، مـنـ ذـاـ الذـىـ نـاجـاكـ فـخـبـيـتـهـ، اوـتـقـرـبـ الـيـكـ فـابـعـتـهـ. رـبـ هـذـاـ فـرـعـونـ ذـوـ الـاوـتـادـ، مـعـ عـنـادـهـ وـكـفـرـهـ وـعـتـوهـ وـادـعـائـهـ الـرـبـوـيـةـ لـنـفـسـهـ، وـعـلـمـكـ بـاـنـهـ لـاـ يـنـبـوـ وـلـاـ يـرـجـعـ وـلـاـ يـؤـوبـ، وـلـاـ يـؤـمنـ وـلـاـ يـخـشـعـ، اـسـتـجـبـتـ لـهـ دـعـاءـهـ، وـاعـطـيـتـهـ سـؤـلـهـ، كـرـمـاـ مـنـكـ وـجـودـاـ وـقـلـةـ مـقـدـارـ لـمـ سـالـكـ عـنـدـكـ، مـعـ عـظـمـهـ عـنـدـهـ. اـخـذـاـ بـحـجـتـكـ عـلـيـهـ، وـتـأـكـيدـاـ بـهـاـ حـيـنـ فـحرـ وـكـفـرـ، وـاسـتـطـالـ عـلـىـ قـوـمـهـ وـنـجـبـرـ، وـبـكـفـرـهـ عـلـيـهـمـ اـفـتـخـرـ، وـبـظـلـمـهـ لـنـفـسـهـ تـكـبـرـ، وـبـحـلـمـكـ عـنـهـ اـسـتـكـبـرـ، فـكـتـبـ وـحـكـمـ عـلـىـ نـفـسـهـ، جـرـأـهـ مـنـهـ، اـنـ جـزـاءـ مـثـلـهـ اـنـ يـغـرـقـ فـيـ الـبـحـرـ، فـجـزـيـتـهـ بـمـاـ حـكـمـ بـهـ عـلـىـ نـفـسـهـ. الـهـىـ وـاـنـ عـبـدـكـ، اـبـنـ اـمـتـكـ، مـعـتـرـفـ

[۸۹]

فرـمـودـ: شـبـ جـمـعـهـ اـزـ خـوابـ بـرـخـيـزـ وـغـسلـ كـرـدـهـ وـنـيـمـازـ گـذـارـ، پـسـ اـزـ اـنـجـامـ سـجـدـهـ شـكـرـ اـبـنـ دـعـاـ رـاـ درـحـالـىـ كـهـ نـشـستـهـ اـيـ بـاـ تـضـرـعـ وـزـارـىـ بـخـوانـ: پـرـورـدـگـارـاـ! چـهـ كـسـىـ توـ رـاـ خـوانـدـ وـتـوـ دـعـاـيـشـ رـاـ اـجـابتـ نـكـرـدـ، وـچـهـ كـسـىـ اـزـ توـ دـرـخـواـسـتـ نـمـودـ وـبـهـ اوـ عـطاـ نـفـرـمـودـ، وـچـهـ كـسـىـ باـ توـ مـنـاجـاتـ كـرـدـ وـاـوـ رـاـ نـاـ اـمـيدـ سـاخـتـىـ، يـاـ خـودـ رـاـ بـنـوـ نـزـدـيـكـ نـمـودـ وـاـوـ رـاـ دـورـ سـاخـتـىـ. خـدـاـيـاـ! اـيـ فـرـعـونـ جـيـارـ اـسـتـ كـهـ باـ عـنـادـ

وکفر وسر پیچی وادعای روپیش، وبا علم به اینکه تو به نمی کند، وبازگشت نمی نماید، وايمان نمی آورد، وخاضع نمی گردد، دعايش را اجابت کرده وخواسته اش را برآوردي، بجهت بزرگواري وجود وبخشش وكم ارزش بودن خواسته اش در مقابل عظمت تو. تا بر عليه او حجت ودليل داشته وآنرا تأكيد نمائني، در آنهنگام که گناه کرده وکفر می ورزد، بر قومش برتری جسته، وظلم وتعدي نموده و بسيب کفرش بر آنان افتخار می کند، وبراثر ستمگريش در حق خوش تکير نموده، ويجهت بردياري خود برترین گردید، وبيسب جرأت و جسارتش بر عليه خوش چنین حكم کرد که مجازات او غرق شدن در آبست، واو را بدانچه خود بر عليه خوش حکم نمود مجازات کردى. پروردگارا ! ومن بنده تو، پسر بنده تو وپسر کنیز تو بوده ومعترف

[٩٠]

لک بالعبودیة، مقر بانک انت الله خالقی لا اله لی غیرک، ولارب لی سواک، مقر بانک ربی والیک ایابی، عالم بانک علی کل شئ قدری، تفعل ما تشاء، وتحکم ما ترید، لا معقب لحکمک، ولاراد لقضائک، وانک الاول والآخر، والظاهر والباطن. لم تک من شئ، ولم تبن عن شئ، کنت قبل کل شئ، وانت الكائن بعد کل شئ، والمکون لکل شئ، خلقت کل شئ بتقدیر، وانت السميع البصیر. وانشد انک كذلك، کنت و تكون، وانت حی قیوم، لا تأخذك سنة ولا نوم، ولا توصف بالاوہام ولا تدرك بالحواس، ولا تقاس بالمقیاس، ولا تشبه بالناس، وان الخلق کلهم عبیدک و اماؤک، وانت الرب ونحن المریبویون، وانت الخالق ونحن المخلوقون، وانت الرازق ونحن المرزوقون. فلك الحمد يا الھی اذ خلقتني بشرا سویا، وجعلتنی غنیا مکفیا بعد ما کنت طفلا صبیا، تقوتني من الشدی لبنا مریما، وغذیتنی غذاء طبیا هنینا، وجعلتنی ذکر امثالا سویا.

[٩١]

به بندگی تو هستم، به خداوندی تو اقرار می کنم وجز تو معبد و پروردگاری ندارم، وبه اینکه تو پروردگارم بوده وبازگشتم بسوی توست اعتراف می کنم، می دانم که تو بر هرکار قادری، آنچه بخواهی انجام داده و به آنچه می خواهی حکم می کنی، بازخواست نشده ومانعی در انجام فرامینت ایجاد نمی شود، تو اول وآخر وظاهر وباطن می باشی. از چیزی خلق نشده واز چیزی جدانمی باشی، قبل از هر موجود بوده وبعد از همه خواهی بود، وایجاد کننده هرموجود بوده، همه چیزها را با محاسبه پدید آورده ای، وتو شنوا ویسیائی. وگواهی می دهم که این چنین بوده وخواهی بود، وتوزنده و پایداری، خواب وجرت ترا نمی گیرد وبا اوهام توصیف نشده وباخواس درک نمی شوی، با مقیاسات قیاس نشده وبه مردم تشییه نمی گردد، تمامی مردمان بندگان وکیزان تواند، وتو پروردگار وما پرورش یافتگان توایم، تو آفریدگار وما آفریده های تو، وتوروزی دهنده وما از تو روزیمان را دریافت می داریم. پروردگارا ! تو را سپاس که مرا بصورت بشر خلق کردى، وبعد از آنکه کودکی بیش نبودم مرا بی نیاز گرداندی، از پستان شیر گوارایی بمن روزی کرده واز غذای پاک ویاکیزه بمن خوراندی، مرا مرد نمونه وسالمی قرار دادی.

[٩٢]

فلك الحمد حمدا ان عد لم يحص، وان وضع لم يتسع له شئ، حمدا يفوق على جميع حمد الحامدين، وبعلو على حمد كل شئ، ويفحمر ويعظم على ذلك كله، وكلما حمد الله شئ، والحمد لله كما يحب الله ان يحمد، والحمد لله عدد ما خلق، وزنة ما خلق، وزنة اجل ما خلق، وزنة اخف ما خلق، وبعد اكبر ما خلق، وبعد اصغر ما خلق. والحمد لله حتى يرضى ربنا وبعد الرضا، واسأله ان يصلى على محمد وآل محمد وان يغفر لى ذنبي، وان يحمد لى امري، وينتوب على، انه هو التواب الرحيم. الهى وانى ادعوك واسألك باسمك الذى دعاك به صفوتك ابونا آدم، وهو مسئ ظالم حين اصاب الخطيئة، فغفرت له خططيته، وتبت عليه، واستجابت دعوته، وكنت منه قريبا يا قريب ان تصلى على محمد وآل محمد وان تغفر لى خططيتي وترضى عنى، فان لم ترض عنى فاعف عنى، فانى مسئ ظالم خاطئ عاص، وقد يعفو السيد عن عبده، وليس براض عنه، وان ترضى عنى خلقك تو را سپاس،

[٩٣]

سپاسى که بشمارش درنيايد ودر مكانی نگنجد، سپاسى که از تمامى سپاس سپاسگزاران برتبوده واز سپاس هرجيز والاتر باشد، و عظيم تر وفرازتر از تمامى اينها وهر چيز که سپاس الهى را بگويد باشد. وسپاس مخصوص خداوند است آنگونه که خدا دوست دارد سپاسگزاری شود، وسپاس از آن اوست به تعداد مخلوقات و وزن آنها، و وزن سنگين ترين وسبکترین آنها، وبشمارش بزرگترین وکوجكترين مخلوقاتش. وسپاس مخصوص خداشت تا خشنود گردد وبعد از آن نيز، واز او مى خواهم که بر محمد وخاندانش درود فرستد ومرا مورد آمرزش قرار دهد وکلامم را سپاس گفته وبرمن بخشايد، بدرستيکه او تو به پذير و مهربان است. پروردگارا ! تو را مى خوانم بنامت که برگزيرده ات پدرما حضرت آدم، در هنگام انجام خطا واحساس گناه تو را بدان نام خواند، وتو خطاييش را بخشیده وتبه اش را پذيرفتی وداعايش را مستجاب کرده، وبه او نزديک بودي، آي نزديک، واز تو مى خواهم که بر محمد وخاندانش درود فرستاده وخطايم را ببخشي واز من خشنود شوي، واگر از من خشنود نمى باشي مرا که گاهكار وخطاكار وستمكار به خويش هستم، بخشى، چرا که مولا بnde اش را مورد بخشايish قرار مى دهد در حالیکه از او خشنود نیست،

[٩٤]

وتميظ عنى حنك. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به ادريس، فجعلته صديقا نبيا، ورفعته مكانا عليا، واستجابت دعاءه وكنت منه قريبا يا قريب، ان تصلى على محمد وآل محمد وان يجعل مآبى الى جنتك، ومحلى في رحمتك، وتسكننى فيها بعفوك، وتزوجنى من حورها بقدرتك يا قدير. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به نوح إذ نادى ربه وهو انى مغلوب فانتصر، ففتحت ابواب السماء بماء منهم، وفجرت الارض علينا، فاللتقي الماء على امر قد قدر، ونجيته على ذات الواح دسر. فاستجابت دعاءه وكنت منه قريبا يا قريب، ان تصلى على محمد وآل محمد وان تنجيني من ظلم من يزيد ظلמי، وتكلف عنى شر كل سلطان جائز، وعدو قاهر، ومستخلف قادر، وجبار عنيد، وكل شيطان مرید، وانسى شديد، وكيد كل مكيد، يا حليم يا ودود. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به عبده

ونیز مخلوقات را از من خشنود گردانی وضرر شان را از من دور داری. خداوندا ! وتو را می خوانم بنامت که ادريس تورا بدان نام خواند، و او را پیامبری راستگو قرار داده، ومقام بلندی را به او عطا کرده، ودعایش را مستجاب نمودی، وبه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست وپایانم را به بهشت وجاگاهم را در رحمت قرارده، وبا عفوتو مرا در بهشت ساکن گردان، وبه قدرت ای قادر مرا از حور العین تزویج کن. بارالها ! واژ تو می خواهم بنامت که نوح در هنگامی که شکست خورد وباری می خواست تو را بدان نام خواند، وتوبا ران سیل آسا را برایش فرو فرستاده، واژ زمین چشممه ها جوشید وآب به اندازه مشخصی بالا آمد وتو او را در کشتی نجات دادی. ودعایش راحابت کرده وبه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست واژ ظلم هر ستمگر مرا رها ساخته، وشر پاد شاهان زورگو ودشمن متسلط وخوار شمرنده قدرتمند، وجبار کینه توز، و هر شیطان رانده شده وانسان خشمگین ونیز کید هر حیله گر را از من دور دار، ای بردار ای مهریان. خدایا ! واژ تو می خواهم بنامت که بند وپیامبر صالح تو را بدان

ونبیک صالح، فنجیته من الخسف، واعلیته علی عدوه، واستحببت دعاءه، وکنت منه قریبا یا قریب، ان تصلی علی محمد وال محمد وان تخلصني من شر ما یرید بی اعدائي به، ویبغی بی حسادي، وتفیینیهم بکفایتك، وتنولاني بولایتك، وتهدی قلبی بهداك، وتویدنی بتقواك، وتبصرني بما فيه رضاك، وتفغینی بغانك يا حلیم، الهی واسألك باسمك الذی دعاك به عبدك ونبیک وخليلک ابراهیم، حين اراد نمرود القاءه فی النار، فجعلت النار علیه بردًا وسلامًا، واستحببت دعاءه، وکنت منه قریبا، یا قریب ان تصلی علی محمد وال محمد وان تبرد عنی حر نارک، وتطفی عنی لهبیها، وتفیینی حرها، و تجعل نائرة اعدائي فی شعارهم ودثارهم، وترد کیدهم فی نحورهم، وتبارک لی فيما اعطيتنيه، كما باركت علیه و علی آله، انك انت الوهاب الحميد المجيد. الهی واسألك بالاسم الذی دعاك به اسماعیل، فجعلته نبیا ورسولا، وجعلت له حرمک منسکا ومسکنا

نام خواند، واو را از فرورفتن در زمین نجات داده وبردمنش بیروز گردانده، ودعایش را اجابت فرمودی، وبه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرستاده ومرأ از شر دشمنان وحسد حسودان نجات داده، ومرا بکفایت خود کفایت کرده وبه سریرستی خود سریرستی فرمائی، وبه هدایت قلیم را هدایت وبه تقوايت یاریم گردانی، ومرا بدانچه خشنودی تو در آنست راهنمایی فرموده وبه بی نیازیت بی نیاز نمائی، ای مهریان. بارالها ! واژ تو می خواهم بنامت که بند وپیامبر ودوسیت ابراهیم در هنگامی که نمرود او رادر آتش انداخت تورا بدان نام خواند، وآتش را بر او سرد وآرام گردانده ودعایش را اجابت کردي، وبه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرستاده وآتش دوزخت را بر من سرد گردانده وزیانه های آنرا خاموش واژ گرمای آن مرا نجات دهی، و آتش دشمنانم را بخود شان بازگردانده، وکید شان را دامنگیرشان بنمایی، و آنچه بمن عطا فرموده ای را بر من مبارک گردانی، همچنانکه بر او و پیروانش مبارک گرداندی، بدستیکه تو بخشندۀ ستوده وبرتری. خداوندا ! واژ

تو می خواهم بنامت که اسماعیل تو را بدان نام خواند، واو را پیامبر و فرستاده قرارداده، و حرمت را محل عبادت و حایگاه

[٩٨]

ومأوى، واستجابت له دعاءه رحمة منك و كنت منه قريبا يا قریب، ان تصلی علی محمد وآل محمد، وان تفسح لى في قبری، وتحط عنی وزری، وتشدیلی ازری، وتغفر لى ذنبوی. وترزقني التوبه بحط السینات وتضاعف الحسنات، وکشف البلیات، وريح التجارات، ودفع معرة السعایات، انك مجیب الدعوایات، ومنزل البرکات، وفاضی الحاجات، ومعطی الخیرات، وجبار السماوات. الهی واسألك بما سألك به ابن خلیلک الذی نجیته من الذبح، وفیته بذبح عظیم، وقلبت له المشقصن، حتی ناجاك موقنا بذبحه، راضیا با مر والدہ. واستجابت له دعاءه، وکنت منه قريبا يا قریب، ان تصلی علی محمد وآل محمد، وان تنجیتی من كل سوء وبلیة، وتصرف عنی كل ظلمة وخیبة وتكفینی ما اھمنی من امور دنیا وآخرتی، وما احاذره واحشاه، ومن شر خلقك اجمعین بحق آل یس. الهی واسألك باسمک الذی دعاک به لوط، فنجیته

[٩٩]

آرامش او نمودی، وبا رحمتت دعایش را اجابت کرده، ویه او نزدیک بودی، آی نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرستاده و قبرم را وسیع و گناهانم را آمرزیده، وپیشتم را محکم، وخطاهایم را ببخشی. ومرا موفق به توبه نمایی، بهمراه بخشش گناهان، ومضاعف نمودن نیکیها، وبرطرف شدن مشکلات، وسود دهی تجارتها، ودفع آثار گناهان، بدرستیکه شنوای دعاها، ونازل کننده برکات، ودهنده حاجات، وعطای کننده خیرات، وقدرتمند آسمانهایی. پروردگارا ! واز تو می خواهم بنامت که فرزند دوستت [اسماعیل] که او را از کشته شدن نجات داده وفیده بزرگی را در مقابلش قراردادی، و کارد را برایش برگرداندی، ودر حالیکه یقین به مرگ داشت واز کار بدرس خشنود بود با تو مناجات نموده. وتدعایش را مستجاب ویه او نزدیک بودی آی نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرستاده ومرا از هریدی وناراحتی رها ساخته، وهر ظلمت ونالمیدی را از من دورگردانی، وتمام امور دنیا وآخرتیم وآنچه از آن در هراسم، وشر تمامی مخلوقات را کفایت فرمائی، بحق خاندان پیامبر. پروردگارا ! واز تو می خواهم بنامت که لوط تورا بدان نام خواند،

[١٠٠]

واهله من الخسف والهدم والمثل، والشدة والجهد، واخرجته واهله من الكرب العظيم، واستجابت دعاءه، و كنت منه قريبا يا قریب، ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تأذن بجمع ما شئت من شملی، وتقرعینی بولدی واهلی ومالی، وتصلح لى اموري وتبارک لى في جميع احوالی، وتبلغنى في نفسی آمالی. وتجیرنى من النار، وتكفینی شر الاشرار، بالمضطفين الاخيار الانمة الابرار ونور الانوار، محمد وآل الطيبين الطاهرين الاخيار الانمة المهدیین والصفوة المنتجبین، صلوات الله عليهم اجمعین، وترزقني مجالستهم، وتمن على بمرافقتهم، وتفوق لى صحبتهم، مع انبیاء المرسلین، وملائكتك المقربین، وعبادك الصالحین، واهل طاعتک اجمعین، وحملة عرشک والکرویین. الهی واسألك باسمک الذی سألك به يعقوب،

وقد كف بصره، وشتت شمله، وفقد قرة عينه ابنه، فاستجبت له دعاءه، وجمعت شمله، واقررت عينه، وكتشفت ضره.

[۱۰۱]

او وخاندانش را از فرورفتن در زمين ونابودي وهرنج وشدتي رهانيدي، وانان را از سختي ومشكلات خارج ساخته ودعایش را احابت كرده، وبه او نزديك بودي، أي نزديك، بر محمد وخاندانش درود فرستاده و پراكندگي هاييم را مبدل به اجتماع، وچشماني را به فرزندان وخانواده و اموال شامدان ساري، وامورم را اصلاح وتمامي احوالم را مبارك گردانده وتمامي آروزهايم را برآوري. ومرا از آتش رهاساخته وشر اشرار را کفایت فرمائی، بحق برگزيدگان نیکان، پيشوايان بزرگوار ونور انوار، محمد وخاندان پاک و پاکيزه وپيشوايان هدايتگر وبرگزيده، که درود تو بر تمامی آنان باد، ومارا همنشين ايشان گردان، وهمراهی با آنان را بربما منت گذار، و بما توفيق هم صحبتی با ايشان را عنایت نما، همراه پيامبران فرستاده شده وفرشتگان مقرب ويندگان صالح وفرمانيران درگاهت، وحاملان عرش وفرشتگان درگاهت. بارالها ! واز تو می خواهم بنامت که يعقوب، در هنگامی که چشمانيش کور وزندگيش پراكنده وفرزندش گم شده بود، تو را بدان نام خواند، وتو دعایش را اجابت وخانواده اش را مجتمع وچشمانيش را روشن ومشكليش را بر طرف نمودي.

[۱۰۲]

وكنت منه قريبا يا قريب، ان تصلى على محمد وال محمد وان تأذن لى بجمع ما تبدد من امرى، وتقرب عينى بولدى واهلى ومالى، وتصلح لى شأنى كله، وتبارك لى في جميع احوالى، وتبلغنى في نفسى آمالى، وتصلح لى افعالي، وتمن على يا كريم يا ذا المعالى، برحمتك يا ارحم الراحمين. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به عبدك ونبيك يوسف، فنجيته من غيابت الجب، وكتشفت ضره، وكفيته كيد اخوته، وجعلته بعد العبودية ملكا، واستجبت دعاءه، و كنت منه قريبا يا قريب ان تصلى على محمد وال محمد و ان تنفع عنى كيد كل كائد، وشر كل حاسد، انك على كل شئ قادر. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به عبدك ونبيك موسى بن عمران، إذ قلت تبارك وتعالیت: " ونادیناه من جانب الطور الايمن وقربناه نجیا "، وضررت له طریقا في البحربیسا، ونجیته ومن تبعه من بنی اسرائیل واغرقت فرعون وهامان وجندھما، واستجبت له دعاءه و كنت

[۱۰۳]

وبه او نزديك بودي، أي نزديك، بر محمد وخاندانش درود فرست وپريشاني زندگيم را برطرف، وچشماني را به فرزندان وخانواده واموالم روشن، وکارهايم را اصلاح، وتمامي لحظات زندگيم را مبارك گردانی، و آروزهايم را برآورده وکارهايم را اصلاح نمایي، وبرمن منت گذار، أي بزرگوار، أي صاحب اخلاق نیکو، برحمتت أي مهربانترین مهربانان. خداوندا ! واز تو می خواهم بنامت که بندھ وپيامبرت يوسف تو را بدان نام خواند، واو را از تاریکیهای چاه نجات داده، ومشكليش راحل نموده، وکید ومکر برادرانش را بر طرف، واو را بعد از بندگی پادشاه نمودي، ودعایش را مستجاب كرده، وبه او نزديك بودي أي نزديك، بر محمد وخاندانش درود فرستاده ومکر هر حيله گر وشر هر حسودي را از من برطرف ساري، تو بر هرکار قادر وتوانائي.

پروردگارا ! واز تو می خواهم بنامت که بندۀ ویامبرت موسی بن عمران، آنگاه که فرمودی: " واز جانب طور امین او را خوانده وبخود نزدیک نمودیم "، تو را خواند، ورا خشکی در بین دریا برایش مهیا ساخته واو ویروانش از بنی اسرائیل را نجات، وفرعون وهامان ویارانشان را

[۱۰۴]

منه قربا یا قریب. اسألک ان تصلی علی محمد وال محمد وان تعیذنی من شر خلقك، وتقربنی من عفوک، وتنشر علی من فضلک ما تعنیتی به عن جمیع خلقك، ویکون لی بلاغا انان به مغفرتك ورضوانک، یا ولیی وولی المؤمنین. الهی واسألك بالاسم الذی دعاک به عبک ونبیک داود، فاستجبت له دعاءه، وسخرت له الجبال یسیحن معه بالعشی والابکار، والطیر محسورة کل له اواب، وشددت ملکه، وآئیته الحکمة وفصل الخطاب، والنت له الحدید، وعلمه صنعة لبوس لهم، وغفرت ذنبه. وکنت منه قربا یا قریب، ان تصلی علی محمد وال محمد وان تسخر لی جمیع اموری، وتسهل لی تقدیری، وترزقني مغفرتك وعیادتك، وتدفع عنی ظلم الظالمین وکید الکاذین ومکر الماكرين، وسطوات الفراعنة الجبارین، وحسد الحاسدین، یا امان الخائفین وجار المستجيرین، وثقة الواثقین، وذریعة المؤمنین، ورجاء المتكلمين، ومعتمد الصالحین یا ارحم الراحمین.

[۱۰۵]

غرق نمودی، ودعایش را اجابت، ویه او نزدیک بودی ای نزدیک. از تو می خواهم که بر محمد وخاندانش درود فرستاده ومرا از شر مخلوقات در امان قرار داده، وعفوت را شامل من گردانی، وفضل خود را بر من ارزانی داري، تا از تمامی مخلوقات بی نیاز گردم ومشمول غفران و خشنودی تو بشوم، ای سریرست من وسریرست مؤمنین. بارالها ! واز تو می خواهم بنامی که بندۀ ویامبرت داود تو را بدان نام خواند، ودعایش را اجابت، وکوهها را مسخر او گردانی، که همراه او صبحگاه وشامگاهگان تسیبیح گفته، وپرندگان در تسخیر او بوده، و پادشاهیش را محکم نموده، وحکمت وقضاؤت به او عطا کردي، وآهن را برایش نرم، وصنعت ساختن سیر را به او تعلیم نموده، وخطایش را بخشیدی. ویه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد وخاندانش درود فرست وتمام کارهایم را مسخرم گردان، ومقدرات را بر من آسان نما، وغفران و بندگیت را روزیم نما، وظلم ستمکاران وکید دشمنان ومکر حیله گران و قدرتمنائی جیاران زمان وحسد حسودان را از من دورنما، ای امنیت بخش وحشت زدگان، وای همسایه پناه خواهان، وای محل وثوق معتمدان، ای دستگیره مؤمنان، وای امید امیدواران، وای معتمد صالحان، ای مهربان مهربانان.

[۱۰۶]

الهی واسألك اللهم بالاسم الذی دعاک به عبک ونبیک سليمان بن داود، إذ قال: " رب هب لی ملکا لا ینبغی لاحد من بعدی انك انت الوهاب ". فاستجبت له دعاءه، واطعنت له الخلق، وحملته على الريح، وعلمه منطق الطیر وسخرت له الشیاطین، من کل بناء وغواص، وآخرین مقرنین في الاصفاد، هذا عطاوك لا عطاء غيرك. وکنت منه قربا یا قریب ان تصلی علی محمد وال محمد وان تهدی

لی قلی، و تجمع لی شملی، و تکفینی همی، و تؤمن خوفی، و تفك اسری، و تشد از ری، و تمھلنی و تنفسنی، و تستجیب دعائی و تستمع ندائی، و لا تجعل فی النار مأوای، ولا الدنيا اکبر همی، وان توسع علی رزقی، و تحسن خلقی، و تعتق رقتی، فانک سیدی و مولای مؤملی. الهی واسّالك اللهم باسمک الذی دعاک به ایوب لما حل به البلاء بعد الصحة، ونزل السقم منه منزل العافية، و الضيق بعدالسعة، فکشفت ضره، ورددت عليه اهله

[۱۰۷]

پروردگارا ! واز تو می خواهم بنامی که بندہ ویامبرت سلیمان بن داود آنگاه که گفت: "پروردگارا سلطنت و پادشاهی بزرگی بمن عطا فرما که بعد از من به کسی عنایت نمی نمایی بدرستیکه تو عطا کننده هستی "، تو را بدان نام خواند. ودعایش را اجابت ومخلوقات را مطیع او گردانده، وباد را مرکب او قرارداده، وزبان پرندگان را به او تعلیم نمودی، وجن را مسخر او کردی، که گروهی بناء وعده ای غواص وبعضی را به اسارت در آورد، این فضل و احسان تو بود نه عنایت شخص دیگری. و به او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد وخاندانش درود فرست، وقلیم را هدایت کرده، وجانم را از پراکندگی دور دار، وامورم را کفايت وترسم را امنیت بخش، واسارتم را مبدل به رهایی کرده وپیشتم را قوی گردان، ویمن مهلت ده، ودعایم را اجابت وسخنم را بشنو، وجهنم را حایگاه ودنيا را مهمترین مقصد من قرارمده، وروزیم را گسترشده و اخلاقنم را نیکو ومرا از اسارت رهایی بخش، تو آقا ومولا واروزی منی. پروردگارا ! واز تو می خواهم بنامت که ایوب در هنگامی که بعد از سلامتی بلا، وبعد از عافیت بیماری، وبعد از گشايش زندگی سختی بر او مسلط شد، تو را بدان نام خواند، پس نا راحتیش را بر طرف وخانواده

[۱۰۸]

ومثلهم معهم، حين ناداك داعيا لك، راغبا اليك، راجيا لفضلك، شاكيا اليك: " رب انى مسننی الضر وانت ارحم الراحمين ". فاستجابت له دعاءه، وکشفت ضره، وکنت منه قربا يا قریب، ان تصلی علی محمد وال محمد وان تکشف ضری، وتعافینی فی نفسی واهلی ومالی وولدی واخواني فیک، عافية باقیة شافیة، کافیة وافرة، هادیة نامیة، مستغنية عن الاطباء والادوية، وتجعلها شعراي ودثاری، وتمتنعنى بسمعي وبصری، وتجعلهما الوارثین منی، انک على كل شئ قدیر. الهی واسّالك باسمک الذی دعاک به یونس بن متی فی بطن الحوت، حين ناداك فی ظلمات ثلاث: ان لا الله الا انت سبحانک انى کنت من الطالمین وانت ارحم الراحمین. فاستجابت له دعاءه، وانبت عليه شجرة من يقطین، وارسلته الى مائة الف أو يزيدون، وکنت منه قربا يا قریب، ان تصلی علی محمد وال محمد وان تستجیب دعائی

[۱۰۹]

وهمانند آنرا بدو بخشیدی، در هنگامی که تو را مشتاقانه وبا امیدواری به فضل خواند وناراحتیش را بر تو عرضه داشت وگفت: "پروردگارا رنج و بلا مرا فraigرفته وتو مهربانترین مهربانان هستی ". پس دعایش را اجابت وناراحتیش را برطرف ویدو نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد وخاندانش درود فرست وناراحتیم را برطرف ودر

جانم و خانواده، واموال و فرزندان و برادرانم سلامتی و عافیت عطاکن، عافیتی که جاودانه، کامل، هدایتگر، رشد کننده، و بی نیاز کننده از پژشک و دارو باشد، و آن را در پوست و گوشتم قرارده، و مرا از گوشها و چشممانم بهره مند ساز و تا لحظه مرگ آنها را در سلامتی کامل قرارده، تو بر هر کار قادر و توانائی. بار الها ! واز تو می خواهم بنامت که یونس بن متی در شکم ماهی و در سه تاریکی، تو را بدان نام خواند و گفت: جز تو معبدی نیست و پاک و منزه‌ی و من از ستمکاران هستم و تو مهریانترین مهریانانی. پس دعایش را اجابت و بوته کدویی را برایش رویاندی، واو را بسوی صد هزار انسان یا بیشتر فرستادی، و به او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست و دعایم را اجابت، و مرا مشمول عفو

[۱۱۰]

وتدارکی بعفوك، فقد غرت في بحر الظلم لنفسي وركبتي مظالم
كثيرة لخلفك على، وصل على محمد وال محمد واسترنى منهم،
وعتقني من النار، واجعلني من عتقائك وطلقائك من النار في
مقامي هذا، بمنك يا منان. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به
عبدك ونبيك عيسى بن مريم، إذ ابته بروح القدس، وانطقته في
المهد، فاحيى به الموتى، وابرأ به الاكمه، والابص باذنك، وخلق من
الطين كهيئة الطير فصار طائرا باذنك، وكنت منه قريبا يا قريب، ان
تصلى على محمد وال محمد وان تفرغني لما خلقت له، ولا
تشغلني بما قدتكفلته لى، وتجعلنى من عبادك، وزهادك في الدنيا،
وممن خلقت للعافية، وهناته بها مع كرامتك، يا كريم يا على يا
عظيم. الهى واسألك باسمك الذى دعاك به آصف بن برخيا على
عرش ملکة سبا، فكان اقل من لحظة الطرف، حتى كان مصروا بين
يديه، فلما رأته قيل اهكذا عرشك

[۱۱۱]

گردان، که در دریای ظلم به خوبیشن غرق شده، ودیون بسیاری از مخلوقات برذمه من می باشد، و بر محمد و خاندانش درود فرست و مرا از آنان پوشیده دار واز آتش جهنم رهایی بخش و در این لحظه از آزادشدنگان و رهایی یافتگان از آن قرارده، به منت ای منت گذار پوردهگارا ! واز تو می خواهم بنامت که بنده و بیامبرت عیسی بن مريم، هنگامی که او را به روح القدس تأیید کرده ودر گاهواره به سخن درآوردی، تو را بدان نام خواند، پس به فرمان تو مردگان را زنده و بیماران را شفا، واز گل همانند پرنده خلق کرده، و با فرمانت پرنده به پرواز درآمد، و به او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست و مرا برای آن کار که خلق کرده ای فارع گردان، و بدانچه متنکل آن شده ای مشعول نساز، و مرا از بندگان وزاهدان در دنیا واز کسانی که ایشان را برای سلامتی خلق کرده و آنرا بدان گرامی داشته ای قرارده، ای بزرگوار ای برتر ای والا اتر. بار الها ! واز تو می خواهم بنامت که آصف بن برخیا برای اوردن تخت ملکه سبا تو را بدان نام خواند، و کمتر از چشم برهم نهادن آنرا منتقل نمود، تا اینکه در جلوی دیدگانش قرار گرفت، آنگاه که آنرا دید گفته شد:

[۱۱۲]

قالت كاهه هو، فاستجابت دعاءه و كنت منه قريباً يا قريب، ان تصلى على محمد وال محمد وان تکفر عنى سيناتي، و تقبل مني حسناطي، و تقبل توبتي، و تتب علی، و تغنى فكري، و تجبر كسرى، وتحيى فؤادي بذرك، وتحييني في عافية، وتميتنى في عافية. الهى واسألك بالاسم الذى دعاك به عبدك ونبيك زكريا، حين سألك داعيا راجيا لفضلك، فقام في المحراب ينادى نداء خفيا، فقال: " رب هب لى من لدنك ولها يرشى ويرث من آل يعقوب واجعله رب رضيا". فوهبت له يحيى واستجابت له دعاءه، و كنت منه قريباً يا قريب، ان تصلى على محمد وال محمد وان تبقى لى اولادى، وان تتعنى بهم وتجعلنى واياهم مؤمنين لك، راغبين في ثوابك، خائفين من عقابك، راحين لما عندك، آيسين مما عند غيرك، حتى تحبينا حياة طيبة، وتميتنا ميّة طيبة، انك فعال لما ت يريد. الهى واسألك بالاسم الذى سألك به امرأة فرعون آيا

[١١٣]

تخت تو همين است؟ گفت: گويا همين باشد. پس دعایش را احابت و به او نزدیک بودی اي نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست و گناهانم را بر من ببخشای، ونیکیهایم را قبول، و توبه ام را پذیرفته، و فقرم را مبدل به بی نیازی، وشکستگیم را جبران فرما، و قلیم را بنامت زنده ومرا در سلامتی زنده بدار و بمیران. خداوندا! واز تو می خواهم بنامی که بندۀ وپیامبرت زکريا تو را بدان نام خواند، در هنگامی که خواهند وامیدوار به فضل وبخششت، در محراب عبادت با صدای آهسته تو را مخاطب قرار داد و گفت: " پروردگارا بمن فرزندی عطا فرما که وارث من و خاندان یعقوب باشد واز او خشنود باش ". پس به او يحيى را بخشیده ودعایش را احابت کرده، و به او نزدیک بودی اي نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرستاده و فرزندانم را برايم باقی گذار ومرا از آنان بهره مند ساز، ومن وايشان را از مؤمنین به او، و مشتاقان ثوابت، وترسندگان از عقابت، وامیدواران به آنچه نزد توست، و مأیوسان از آنچه نزد غیر توست قرارده، تا اينکه ما را زنده نگاه داري به زندگاني پاکيزه، و بميرانی مردن پاکيزه، تو بر هر کار قادری. پروردگارا! واز تو می خواهم بنامی که همسر فرعون تو را بدان نام خواند.

[١١٤]

اذقالت: " رب ابن لى عندك بيتا في الجنة ونجنى من فرعون وعمله ونجنى من القوم الظالمين ". فاستجابت لها دعاءها و كنت منها قريباً يا قريب، ان تصلى على محمد وال محمد وان تقر عيني بالنظر الى جنتك واوليائك، وتفرحني بمحمد واله، وتوئنسنى به وباله، وبمحاصيthem ومرافقتهم، وتمكن لى فيها، وتحييني من النار وما اعد لاهلها من السلاسل والاغلال و الشدائـ والانكـلـ وانواع العذاب بعفوك. الهى واسألك باسمك الذى دعتك عبدتك وصديكتك، مریم البتول وام المسيح الرسول، إذ قلت: " ومریم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت من القانتين ". فاستجابت دعاءها، و كنت منها قريباً يا قريب، ان تصلى على محمد وال محمد، وان تحصنى بحصنك الحصين، وتحيينى بحجابك المنبع، وتحزرنى بحزرك الوثيق، وتكفيني بكفایتك الكافية، من شر كل طاغ،

[١١٥]

آنگاه که گفت: "پروردگارا خانه ای دربشت برایم آماده نما، ومرا از فرعون وکار او رهاساز واز گروه ستمکاران نجات ده". پس دعايش را احابت وبه او نزدیك بودی، ای نزدیك، بر محمد و خاندانش درود فرستاده وچشمانم را با دیدن بهشت واولیائت روشن وبه محمد وخاندانش مرا شادمان گردان، وبا آنان وهمنشینی ونزدیکی با ایشان مرا مأнос نما، ومرا در بهشت مستقر گرده، واز آتش وآنچه برای اهل آن از غل وزنجیرها وانواع عذابها وعقابها آماده نموده ای با عفو نجات ده. خداوندا! واز تو می خواهم بنامت که بنده وراستگوبت مریم بتول و مادر حضرت عیسی تو را بدان نام خواند، آنگاه که گفتی: "مریم دختر عمران که فرجش را محافظت نموده ومادر آن از روحان دمیدیم و کلمات پروردگارش وکتابهای او را تصدیق گرده واز عابدان گردید". ودعایش را احابت وبه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست ومرا در پناه محکم خود قرار ده ودر حجاب خود مستور بدار، وبه حرز محکم خود محفوظ نما، وبه کفایت کافی ات مرا از

[۱۱۶]

وظلم کل باغ، ومکر کل ماکر، وغدر کل غادر، وسحر کل ساحر، وحور کل سلطان حائر، بمنعک یا منبع. الهی واسألك بالاسم الذى دعاك به عبتك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك، وامينك على وحيك، وبعينك الى بريتك، ورسولك الى خلقك، محمد، خاصتك وخالصتك، صلی الله عليه واله وسلم. فاستجبت دعاءه وايدته بجنود لم يروها، وجعلت كلمتك العليا، وكلمة الذين كفروا السفلی، وکنت منه قریباً يا قریب ان تصلى على محمد وال محمد، صلاة زاكیة، طبیة نامیة، باقیة مبارکة، كما صلیت على ابیهم ابراهیم وال ابراهیم، وبارک عليهم كما بارکت عليهم، وسلم عليهم كما سلتم عليهم، وزدهم فوق ذلك کله زيادة من عندك. واخلطنى بهم، واجعلنى منهم، واحشرنى معهم، وفي زمرتهم حتى تسقینی من حوضهم، وتدخلنى في جملتهم، وتجمعنى واياهم، وتقر عینی بهم، وتعطینی سؤلی، وتبلغنى امالی في دینی ودنيای واخرتی، ومحیای

[۱۱۷]

شر هرستمگر، وظلم هر تجاوزگر، ومکر هر حیله گر، ونیرنگ هر نیرنگ باز، وسحر هر ساحر، وستم هر سلطان ستمگر کفایت فرما، به قدرت ای قدرتمند. پروردگارا! واز تو می خواهم بنامی که بنده وپیامبر، وبر گزیده و منتخب از مخلوقات، وامین بر وحیت، وميعوث به بندگان، و فرستاده ات بسوی مردم، محمد، بنده ویژه وخالص تو که درودهایت بر او و خاندانش باد تو را بدان نام خواند. پس دعای او را احابت وبه لشکریانی که دیده نمی شد او را یاری گردي، وحق را برتر وباطل را ضعیف و خوار گرداندی، وبه او نزدیک بودی ای نزدیک، بر محمد و خاندانش درود فرست، درودی پاک وپاکیزه، و رشد کننده وجاودانه ومبارک، همچنانکه بر جدشان ابراهیم و خاندانش درود فرستاده، وبرایشان مبارک گرداندی، وسلام فرست برایشان همچنانکه بر آنان سلام فرستادی، واز جانب خود برایشان افزوں فرما. ومرا در زمرة ایشان ویهمراه آنان قرارده وبا آنها ودر زمرة ایشان محشور فرما، تا اینکه از حوض آنان مرا سیراب گرده، ودر زمرة آنان داخل فرمائی، وبا آنان مجتمع گردانده وچشمانم را به ایشان روشن گردانی، وخواسته ام را احابت وآرزوهايم را در دین ودنيا واخرت

ومماتي، وتبليغهم سلامي، وترد على منهم السلام، وعليهم السلام ورحمة الله وبركاته. الهى انت الذى تنادى في انصاف كل ليلة: هل من سائل فاعطيه، ام هل من داع فاجبيه، ام هل من مستغفر فاغفر له، ام هل من راج فأبلغه رجاءه، ام هل من مؤمل فأبلغه امله. ها انا سائلك بفنائك، ومسكينك ببابك، وضعيفك ببابك، وفقيرك ببابك، ومؤملك بفنائك، اسألك نائلك، وارجو رحمتك، وأؤمل عفوك، والتمس غفرانك. فعل على محمد وال مسلم واعطني سؤلى، وبلغني املى واجير فقرى، وارحم عصياني، واعف عن ذنوبى، وفك رقبتي من مظالم العبادك ركبتنى، وقو ضعفى، واعز مسكنتى، وثبت وطأتى. واغفر جرمى، وانعم بالى، واكثر من الحال مالى، وخر لى في جميع امورى وافعالى، ورضنى بها، وارحمنى والدى وما ولدا، من المؤمنين والمؤمنات، والمسلمين

وزندگى ومرگ عطا فرمایى، وسلام را به آنان رسانده وجواب سلام ايشان را بمن برگردانى، ودرود ورحمت وبركتهايت برايشان باد. خداوندا ! تو کسی هستى که دینيمه هاي هر شب ندا مى کنى: آيا خواهنده آي هست که به او عطا کنم، آيا خوانده آي هست که هست که دعايش را احابت کنم، آيا استغفار کنده آي هست که اورا ببخشم، آيا اميدواری هست که اميدش را بر آورم، آيا آرزومندی هست تا او را به آرزویش برسانم، من در درگاه تو ایستاده وخواهند تو ام، بیچاره درگاهت هستم، ناتوان وقفیر تقام، آرزومند درگاهت، اميدوار فضل ورحمت، وآرزومند عفو ومحفرت، وخواهند غفران وبخش تقام، پس بر محمد وخاندانش درود فرست وخواسته ام را عطا، و آرزویم را برآور، فقرم را جiran، وبه عصیان وسر کشی ام رحم نما، واز گناهانم درگذر، وآنجه از بندگانت بر ذمه من هست را بر من ببخشای، و ضعفم را تقویت، وبیچارگی ام را مبدل به عزت، وجایگاهم را محکم گردان، وگناههم را مورد بخشایش قرار ده، وفکر را رشد، وما لم را از حلال افرون فرما. ودر تمام کارها واعمالم خير مقدر کن، ومرا بدان راضی وخشندو گردان، ومرا پدر ومادرم وفرزندانشان، ازانان ومردان مؤمن ومسلمان،

وال المسلمين، الاحياء منهم والاموات، انك سميع الدعوات. والهمنی من يرهما ما استحق به ثوابك والجنة، وتقيل حسناتها، واغفر سيناتها، واجزهما باحسن ما فعلنا بي ثوابك والجنة. الهى وقد علمت يقينا انك لا تأمر بالظلم ولا ترضاه، ولا تميل إليه ولا تهواه، ولا تحبه ولا تغضاه، وتعلم ما فيه هؤلاء القوم من ظلم عبادك، وبغيمهم علينا، وتعديهم بغير حق ولا معروف، بل ظلما وعدوانا، وزورا وبهتاننا. فان كنت جعلت لهم مدة لابد من بلوغها، أو كتبت لهم اجالا ينالونها، فقد قلت وقولك الحق ووعدك الصدق: " يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنته ام الكتاب ". فانا اسألك بكل ما سألك به انبياوك ورسلك، واسألك بما سألك به عبادك الصالحون وملائكتك المقربون ان تمحو من ام الكتاب ذلك، ونكتب لهم الاضمحلال والمحق.

زنده یا مرده ایشانرا بیامرز، تو شنونده دعاها می باشی. واز نیکی کردن به پدر وما در آنچه مرا مستحق ثواب تو و بهشت می کند بمن الهام کنی، نیکیهای ایشان را قبول و گناهانشان را ببخشای، و ایشان را در مقابل بهترین عملی که نسبت بمن انجام داده اند پاداش و بهشت عطا کن. خداوند! یقین دارم که به ستم کردن امر نکرده و بدان خشنود نمی باشی، و میل به آن نداشته و آنرا نمی خواهی و دوست نداری، این گروه را می بینی که به ظلم و ستم بندگان، و تعدی و تجاوز بنا حق و ظالمانه و دشمنانه و خصمایه بر علیه ما مشغولند. اگر برای ایشان مدت و زمانی تعیین کرده ای که باید آنرا بپایان رسانند، یا اجلهایی را بر ایشان معین ساخته ای که باید بدانها برسند، خود فرموده ای و سخن تو حق و وعده ات صادق است که: " خداوند آنچه بخواهد را محویا ثبت می کند و کتاب تغییر ناپذیر نزد اوست. " پس من از تو می خواهم بتمامی آنچه پیامبران و رسولانت ترا بدانها خواسته اند، واز تو می خواهم بدآنچه بندگان صالح و فرشتگان مقریت از تو طلب کرده اند، که این مقدرات را از کتاب تغییر ناپذیرت محو کرده، و بر ایشان اضمحلال و نابودی را رقم زنی.

[۱۲۲]

حتی تقرب اجالهم، و تقضی مدتھم، و تذهب ایامھم، و تبتر اعمارھم، و تهلك فجارھم، و تسلط بعضھم علی بعض، حتی لا تبقى منهھم احد، ولا تنجي منهھم احدا، و تفرق جموعھم، و تکل سلاحھم، و تبدد شملھم، و تقطع اجالھم، و تقصیر اعمارھم، و تزلزل اقدامھم، و تظہر بلادک منهھم، و تظہر عبادک علیھم. فقد غیروا سنتک، و نقضوا عهڈک، و هتکوا حریمک، و اتوا ما نهیتھم، و عتوا عتوا کبیرا، و ضلوا ضلالا بعيدا. فصل علی محمد وال محمد وادن لجمعھم بالشبات، و لجیھم بالممات، و لازواجھم بالنهبات، و خلص عبادک من ظلمھم، و اقیض ایدیھم عن هضمھم، و ظهر ارضک منهھم، و اذن بحصد نباتھم، واستئصال شافتھم، و شبات شملھم، و هدم بنیانھم، یا ذالجلال والاکرام. و اسالک یا الھی واله کل شئ، و ربی و رب کل شئ، وادعوک بما دعاک به عبادک و رسولک، ونبیک وصفیک، موسی و هارون، حین قالا داعین لک، راجین لفضلک:

[۱۲۳]

تا اجلهایشان نزدیک و مدتھان بسر آمدھ وایامشان بپایان رسیده و عمر شان تمام شود، و فاسقانشان نابود و گروھی از ایشان را برگروه دیگر مسلط فرمایی، تا احدی از ایشان باقی نماندھ و رستگار نگردد، اجتماعشان را پراکنده، و سلاحشان راسیست، گروھشان را متفرق، و اجلهایشان را مقطوع، و عمرشان را کوتاه، و قدماهایشان را متزلزل گردانده، و شهرهایت را از آنان پاک گردان و بندگانت را بر آنان مسلط فرما. چرا که ایشان سنت را تغییر داده و عهده را شکسته و حرمته را هتک کرده اند، و آنچه نهی کرده ای را انجام داده، و بسیار سرکشی نموده و به گمراھی عمیقی فرو رفته اند. پس بر محمد و خاندانش درود فرست و به پراکنگی اجتماعشان، و مرگ زندگانشان، و غارت همسرانشان فرمان بده، و بندگانت را از ستم ایشان رها ساخته و قدرتشان را از تجاوز نمودن سلب کن، و زمینت را از آنان پاک گردان، و به نابودی ساختمانهایشان فرمان بده، ای وپراکنگی گروھشان، و نابودی ساختمانهایشان فرمان بده، ای صاحب جلالت و بزرگواری. ای معبد من و معبد هر چیز، و پروردگار من و پروردگار هر چیز، از تو می خواهم، و تو را می خوانم به آنچه دویندھ و رسول پیامبر و برگزیده ات، موسی و هارون، تو را بدان

خواندند، در زمانی که تو را با امید به فضلت مخاطب قرارداده وگفتند:

[۱۲۴]

"ربنا انك اتيت فرعون وملاه زينة واموالا في الحياة الدنيا ربنا ليضلوا عن سبيلك ربنا اطمس على اموالهم واسعد على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب الاليم". فمننت وانعمت عليهمما بالاحابة لهم، الى ان قرعت سمعهمما بامرک اللهم رب: "قد اجيئت دعوتكم فاستقيما ولا تتبعان سبيل الذين لا يعلمون". ان تصلى على محمد وال محمد وان تطمس على اموال هؤلاء الظلمة، وان تشدد على قلوبهم، وان تخسف بهم برک، وان تفرقهم في بحرک، فان السماوات والارض وما فيهما لك، وار الخلق قدرتك فيهم، ويطشك عليهم، فافعل ذلك بهم، وعجل ذلك لهم. يا خير من سئل وخير من دعى، وخير من تذلل له الوجه، ورفعت إليه الأيدي، ودعى بالالسين وشخصت إليه الابصار، وامت إليه القلوب، ونقلت إليه الاقدام، وتحوكم إليه في الاعمال.

[۱۲۵]

"پروردگارا به فرعون وبارانش زمينت واموال بسياري را در زندگی دنيا دادی، پروردگار تا از راهت مردم را گمراه کنند، پروردگارا اموالشان را نابود وقلبهایشان را قسی گردان تا آنگاه که عذاب دردنگاه جهنم را ندیده اند ايمان نياورند". پس بر اين دو نفر به اجابت دعايشان منت نهاده ونعمت عطاکردي، تا آنکه فرمانت را به ايشان ابلاغ فرمودي که: "دعای شما اجابت شد پس پايدار باشيد وراه نادانان را پی نگيريد". [از تو می خواهم] که بر محمد و خاندانش درود فرستي واموال اين گروه ظالم را سلب، وقلبشان را قسی، وايشان را در زمين فرو برد، ودر دريا غرقشان سازی، جرا که آسمانها وزمين، وآنچه در آنهاست از آن توست، قدرت ونيرويت را در قبال ايشان بمردم بنميان، وابن کار را نسبت به ايشان انجام ده، ودر اين عمل تسريع فرما. اي بهترین فردي که مورد سؤال واقع شده، ويهترین فردي که خوانده شده، وبرترین فردي که در برابرشن خصوص انجام گرفته، ودستها بسویش بالا رفته، وزيانها او را ناميده، وچشمها به او دوخته شده، وقلبها به او مایل گردیده، وگامها بسوی او برداشته شده، ومحاسبه اعمال بدست اوست.

[۱۲۶]

الهي وانا عبدك اسألك من اسمائك بابهها، وكل اسمائك بھي، بل اسألك باسمائك كلها ان تصلى على محمد وال محمد وان تركسهم على امر رؤوسهم في زبتهم، وترديهم في مهوى حفترهم، وارمهم بحجرهم، وذکهم بمشاقفهم، واکبهم على مناخرهم، واختنقهم بوترهم، واردد کيدهم في نحورهم، واویقهم بندامتهم، حتى يستخذلوا، وينضاعلوا بعد نخوتهم، وينقمعوا ويخشعوا بعد استطالتهم، اذلاء مأسورين في ريق حبائتهم، التي كانوا يؤملون ان يرونها فيها وترينا قدرتك فيهم، وسلطانك عليهم، وتأخذهم اخذ القرى وهي ظالمة، ان اخذك الاليم الشديد، اخذ عزيز مقتدر، فانك عزيز مقتدر، شديد العقاب، شديد المحال. اللهم صل على محمد وال محمد وعجل ايرادهم عذابك الذي اعددته للظالمين من امثالهم، والطاغين من نظرائهم وارفع حلمك عنهم، واحلل عليهم غضبك الذي لا يقوم له شئ، وأمر في تعجيل ذلك بامرک الذي لا يرد ولا يؤخر.

پروردگارا ! ومن بندۀ توام، از تو می خواهم به برترین نامهایت، و تمام نامهایت برتر است، بلکه از تو می خواهم به تمامی نامهایت، که بر محمد و خاندانش درود فرستاده وایshan را در خانه هایshan هلاک گردانده و نابود نمایی، و آنان را با تبرهای بلا سنگیاران کن، وبصورت بر زمین انداز، وکید و مکرشان را به خودشان بازگردان، وایshan را به پشمیمانیشان مؤاخذه کن. تا پس از نخوت و غرور ذلیل و خوار شده، و بعد از تکبر و زورگوئی خاشع وهلاک گردند، ذلیلانی که اسیر درجنگال دامهایی هستند که امید داشتند ما را در آنها ببینند، وقدرت و نیروی خود را بر علیه ایشان بمانشان ده، و همانند گروههای ظالم و ستمگر ایشان را عذاب فرما، بدرستیکه مؤاخذه تو دردنک وشدید، و مؤاخذه شخص قدرتمند و توانا می باشد، همانا تو قدرتمند و توانائی، عقابت شدید و عذابت دردنک است. پروردگارا ! بر محمد و خاندانش درود فرست و عذابی که برای ستمگرانی همانند ایشان، و مسخره کنندگان مشابه آنان آماده ساخته ای، را در حق ایشان تسریع فرما، و بردباریت را از ایشان زائل، و غصبت که هیچکس را یارای مقاومت در برابر آن نیست را برایشان فروریز، و با فرمانات که تخلف پذیر نمی باشد دستور در تسریع این امور را صادر کن

فانك شاهد كل نجوى، و عالم كل فحوى، ولا تخفي عليك من اعمالهم خافية، ولا يذهب عنك من اعمالهم خائنة، وانت علام الغيوب، عالم بما في الصمائير والقلوب. اللهم واسألك واناديك بما ناداك به سيدى، وسألك به نوح إذ قلت تبارك وتعالیت: "ولقد نادانا نوح فلننعم المجبيون". اجل اللهم يا رب، انت نعم المجيب، ونعم المدعوه، ونعم المسؤول، ونعم المعطى، انت الذى لا تخيب سائلك، ولا تمل دعاء من املك، ولا تبرم بكترة حوانجهم اليك، ولا يقصائهما لهم، فان قضاء حوانج جميع خلقك اليك، في اسرع لحظ من لمح الطرف، واحف عليك، واهون من جناح بعوضة. حاجتي اليك يا سيدى ومولاي ومعتمدى ورجائي ان تصلى على محمد وال محمد وان تغفر لي ذنبي، فقد جنتك ثقيل الظهر، بعظيم ما بارزتك به من سيناتي، وركبني من مظالم عبادك ما لا يكفيني، ولا يخلصنى منه غيرك، ولا يقدر عليه ولا يملكه سواك.

بدرستیکه تو شاهد هر سخن و دانای هر گفتاری، وهیچیک از اعمال مخفی شان از دید تو پنهان نمی باشد، و هیچ کار خائنانه آنان از دید تو زائل نمی گردد، و تو دانای پنهانی ها، و آگاه به ضمائير و قلبهاي. پروردگارا ! واز تو می خواهم و تو را می خوانم به آنچه آقايم نوح از تو خواست و تو را خواند، آنگاه که گفتی: "وبه تحقيق نوح ما را خواند وما بهترین اجابت کنندگان هستیم. " آری، پروردگارا تو والاگرین احابت کننده، و بهترین خوانده شده، و بهترین خواسته شده، و والاگرین عطاکننده می باشی، تو کسی هستی که خواهنه ات نا امید نشده و دعای آرزومندت تو را ملول نکند، کثرت حوانج و انجام آنها تو را سست نمی کند، بدرستیکه انعام خواست تمامی مخلوقات تو را سریعتر از چشم برهم نهاند و خفیف تر و سبکتر از بال مگس می باشد. وای آقايم و مولایم و معتمدم و امیدم، حاجتم بسوی

تو آنستکه بر محمد و خاندانش درود فرستاده و گناهانم را بخشنی،
بسوی تو آمده ام در حالیکه پشم از گناهان بزرگ سنگین شده،
وحقوق فراوانی از بندگانت بر عهده من است که راه رهایی از آن
جز بوسیله تو میسر نیست، وکسی جز تو بر آن قادر نبوده و بر آن
توانان نیست.

[۱۳۰]

فامح يا سيدى كثرة سيناتي بيسير عبراني، بل بقساوة قلبي،
وجمود عينى، لابل برحمتك التى وسعت كل شئ، وانا شئ
فلتسعني رحمتك. يا رحمان يا رحيم يا ارحم الراحمين، لا تمحبني
في هذه الدنيا بشئ من المحن، ولا تسلط على من لا يرحمنى،
ولا تهلكنى بذنبى، وعجل خلاصى من كل مكروه، وادفع عنى كل
ظلم، ولا تهتك سترى، ولا تفضحني يوم جمعك الخلاق للحساب،
يا جزيل العطاء والثواب. اسألك ان تصلى على محمد وال محمد وان
تحببى في حياة السعداء، وتميتنى ميتة الشهداء، وتبقلنى قبول
الاوادء، وتحفظنى في هذه الدنيا الدنية من شر سلطانها وفجارها،
وشرارها ومحببها، والعاملين لها فيها. وقنى شر طغاتها وحسادها،
وياغى الشر فيها، حتى تكفيني مكر المكرة، وتفقاً عنى اعين
الكفرة، وتفحم عنى السن الفجرة، وتفضى لى على ايدي الظلمة،
وتؤمن لى كيدهم، وتميتهم بغيظهم، وتشغلهم بأسماعهم
وابصارهم

[۱۳۱]

أي آفایم ! كثرت گناهانم را به اشکهای اندکم بخشای، بلکه به
قساؤت قلب وخشکی چشمم، نه، بلکه برحمتت که تمامی اشیاء
را فراگرفته است، ومن نیز جیزی هستم وباید مرا نیز فرگیرد. أي
رحمان أي رحيم أي مهربانترین مهربانان، در این دنیا به بلائی
امتحان مفرما، کسی را که بر من رحم نمی کند بر من مسلط مکن،
ومرا بگناهانم هلاک نساز، ورهائیم را از هر زشتی آسان فرما، وهر
ستمی را از من دورکن، وحجابم را ندر، وروزی که تمامی مخلوقات
را برای حساب جمع می کنی مرا مفتخض منما، أي دارنده عطا
وثواب بسیار، از تو می خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستی
ودر زندگانی سعادتمدان زنده، ودر مرگ شهیدان مرا بمیرانی،
وهمچون دوستانت مرا قبول کرده، ودر این دنیا پست مرا از شر
پادشاهان و گناهکاران و اشرار و دوستدارانشان محافظت فرمائی.
وشر طاغیان و حسودان و شرجویان و دوستان آنان را از من
نگاهداری، تا مرا از مکر حیله گران کفایت کرده و چشمان کافران را ز
من دور داری، وزبان گناهکاران را از من لال، ودستهای ستمگران را
از من باز داشته، ومرا از کیدشان رهائی بخشی، وایشان را به
ناراحتیشان بمیرانی، و به گوشها و چشمها و قلبهایشان مشغول
سازی.

[۱۳۲]

وائفتهم، وتجعلنى من ذلك كله في امنك وامانك، وحرزك وسلطانك
وحجاجك، وكنفك وعياذك وجوارك، ان ولبي الله الذي نزل الكتاب، وهو
ينولى الصالحين. اللهم بك اعود، وبك الود، ولك اعبد، واياك ارجو،
وبك استعين، وبك استكفي، وبك استغث، وبك استقدر، ومنك
اسأل، ان تصلى على محمد وال محمد ولا تردني الا بذنب مغفور،

وسعی مشکور، وتجارة لن تبور، وان تفعل بی ما انت اهله، ولا تفعل
بی ما انا اهله، فانك اهل التقوى واهل المغفرة، واهل الفضل
والرحمة. الهی وقد اطلت دعائی، واکترت خطابی، وضيق صدري
حدانی على ذلك کله، وحملنی علیه، علما منی بانه یجزیک منه
قدر الملح في العجین، بل یکفیک عزم اراده، وان یقول العبد بنیة
صادقة ولسان صادق: " يا رب "، فتکون عند ظن عبده بك، وقد
ناجاك بعزم الارادة قلبی.

[۱۳۲]

ودر تمام اینها مرا در امنیت وآسایش وحرز ویادشاهی، وحجاب
وحفظ وحراست خود قرارده، ویدرسنیکه سر پرست من خداست
که کتاب را نازل کرد واو سر پرست رستگاران است، پروردگارا ! بتو
پناه برده ویتو متسل می گردم، ویرای تو عبادت کرده وامیدم
بتوضیت، وار تو یاری می جویم، وار تو طلب کفایت می کنم، ویتو
پناهنده می گردم، ویتو توانا می شوم، وار تو می خواهم که بر
محمد و خاندانش درود فرستاده ومرا جز باگناهان بخشدیده، وسعی
وتلاش ستایش شده، وتجارتی که نابودی ندارد باز نگرانی، وآنچه
شایسته توست ونه آنچه من شایسته آنم را بمن عطا فرمائی،
بدرسنیکه تو اهل تقوی و بخشش واهل فضل ورحمت می باشی.
خداؤندا ! دعايم را طولانی وگفتارم را بدرازا کشاندم، وسینه تنگم
مرا بدين حاکشاند، ومرا بدان وادرار نمود، در حالیکه می دانستم
باندازه نمک در خمیر دعا کفایت می کند، بلکه تصمیم جزم کافی
است، واینکه انسان بانیتی صادقانه ویازبان راست بگوید: پروردگارا،
وتو درحایگاه گمان بnde ات بتو می باشی، وقلبم با تصمیم حازم تو
را خوانده است.

[۱۳۴]

فاسألك ان تصلی على محمد وال محمد وان تقرن دعائي بالاجابة
منك، وتبلغنی ما أملته فيك، منه منه وطولا، وقوة وحولا، ولا
تقىمنی من مقامي هذا الا بقضائك جميع ما سألك، فانه عليك
يسير، وخطره عندي حلیل كثیر، وانت عليه قدیر، يا سمعی يا بصیر.
الهی وهذا مقام العائد بك من النار، والهارب منه اليك من ذنوب
تهجمته، وعيوب فضحته، فصل على محمد وال محمد وانظر الى
نظرة رحمة افوز بها الى جنتك، واعطف على عطفة انجو بها من
عقابك. فان الجنة والنار لك وبيك، ومفاتيجهما ومغالیجهما اليك،
وانت على ذلك قادر، وهو عليك هنی يسیر، وافعل بی ما سألك يا
قدیر، ولا حول ولا قوۃ الا بالله العلی العظیم، وحسبنا الله ونعم الوکیل.

[۱۳۵]

پس از تو می خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستاده ودعایم
را مقرون به اجابت گردانده، وآنچه از تو آرزومندم را بمن عطا کنی،
که منت نهادنی است از طرف تو بر من وفضل وعانت توست، ومن
جاگاهم را تغییر ندهم جز به انجام تمامی خواسته هایم،
بدرسنیکه این کار بر تو آسان وارزیش آن نزدمن بسیار زیاد است، وتو
برآن قادر وتوانائی، آی شنعوا وای بینا. بارالها ! واین جایگاه پناهنده تو
از آتش، وفارار کننده آی از خود بسوی تو از گناهانی که او را
فرارگرفته، وعیبهایی که او را مفترض کرده است می باشد، پس بر
محمد و خاندانش درود فرست ونظر رحمت را بر من افکن، تا با آن

بسوی بھشت رهمنون شد، ومرا مشمول لطفت قرارده تا از عقابت رهایی یابم. بدرستیکه بھشت وجھنم برای تو ویدست تو وكلیدهای باز ویسته شدنی نزد توست، وتو بر آن قادری وبرای تو سهل وآسان می باشد، و ای توانا آنچه خواسته ام را عطا فرما، وقدرت ونیرویی حز با نیروی خداوند برتر ووالاتر نبوده، وخدما را کافی است، واو بهترین وکیل است.

[۱۳۶]

(۱۷) دعاؤه (عليه السلام) في المهمات، المسمى بدعاء العبرات اللهم انی اسألك يا راحم العبرات، وبا کاشف الکربلات، وبا کاشف الزرفات، انت الذى تقشع سحائب المحن وقد امست ثقالا، وتجلو ضباب الفتنه وقد سحبت اذیالا، وتجعل ذرعها هشیما، وبنیانها هدیما، وعظامها رمیما، وترد المغلوب غالبا، والمطلوب طالبا، والمقهور قاهرا، والمقدور عليه قادرنا. فكم يا الهی من عبد ناداك: رب انی مغلوب فانتصر، ففتحت من نصرك له ابواب السماء بماء منهنر، وفجرت له من عونك عيونا، فالتنقی الماء على امر قد قدر، وحملته من کفایتك على ذات الواح ودسر. يامن إذا ولج العبد في ليل من حیرته بهیم، ولم يجد له صریخا يصرخه من ولی حمیم، وجد من معونتك صریخا مغیثا، وولیا يطلبه حتیثا، ينجیه من ضيق امره وحرجه، ویظہر له اعلام فرجه.

[۱۳۷]

(۱۷) - دعای آن حضرت در کارهای مهم، معروف به دعای عبرات پروردگارا ! از تو می خواهم ای رحم کننده بر اشکها، وای برطرف کننده غمها، وای تسلی بخش دردها، توئی که ابرهای تیره محنتها ودردها که سنگینی نموده را زدوده، وابرها فتنه وآشوب که فراگیر شده رازائل می سازی، وگیاهان آنرا نابود، وساختمانها یش را منهدم، واستخوانها را پوسیده می کنی، ستم کشیده را مسلط، وطلب شده را طلب کننده، ومظلوم را زورمند، وکسی که در معرض تعرض می باشد را قادر می گردانی. بارالها ! چه بسیار بندۀ ای که تو را نداکرده: پروردگارا مورد ستم واقع شده ام مرا یاری کن، پس تو برای یاری او بارانی سیل آسا از آسمان برایش فرو فرستادی، وجشمہ هایی را گشوده وآب به اندازه مشخصی بالا آمد، و از نگاهبانیت او را بر روی کشتی حمل نمودی. ای آنکه هر گاه بندۀ در تاریکی شب متحیرانه تو را بخواند، و دوست مهربانی برای یاری وپناه نداشته باشد، از یاری تو پناه ودادرسی می یابد، ودوستی که او را بسوی خود خوانده، واز سختی رهائیش داده، و راههای کشاویش را برایش می نمایاند.

[۱۳۸]

اللهم فيا من قدرته قاهرة، ونقماته قاصمة لكل جبار، دامفة لكل كفور خثار، اسألك نظرة من نظراتك رحيمة تجلی بها عنی ظلمة عاکفة مقیمة، من عاھة جفت منها الضروع، وتلتفت منها الزروع، وانهلت من اجلها الدموع، واشتمل لها على القلوب الیأس، وجرت بسببها الانفاس. الهی حفظا لغراائز غرسها وشربها بید الرحمن، ونجاتها بدخول الجنان، ان تكون بید الشیطان تحز، ویفاسه تقطع وتجز. الهی فمن اولی منک بآن یکون عن حريمک دافعا، ومن اجدر منک بآن یکون عن حماک مانعا. الهی ان الامر قد هال فھونه،

وخشش فألن، وان القلوب كاعت فطمنها، والنفوس ارتاعت فسكنها.
الهي الهى تدارك اقداما زلت، وافهاما في مهامة الحيرة ضلت، ان
رأت جبرك على كسيرها، واطلاقك لاسيرها، واجارتک لمستجيرها،
احجف الضر بالمضروء، و لبی داعيہ بالولی والثبور.

[۱۳۹]

خداؤندا ! أي آنکه قدرتش برتر، وعقابش برای جباران ستمگر دردناک، وبرای هر کافر درهم کوینده است، از تو می خواهم که نظر رحمتی بر من افکنی، که تاریکی پایداری که بر اثر بیماری بر من مسلط شده، وسینه ها از وجود شیر تهی، وزراحتها نابود، واشکها خشک، وقلبها مایوس، وجانها بسبیش از بین می رود را رائل سازی. بارالها ! اغراض وامیالی که ایجاد وبقاء آن بدست توست، ورهایی از آنها تنها با داخل شدن به بهشت میسر می باشد را از دسترسی شیطان و هلاکت ونابودی بدست آن رهائی بخشن. پروردگارا ! چه کسی سزاوارتر از توست که از حریمت دفاع کند، و چه کسی شایسته تر از توست که از محترمات ممانعت بعمل آورد. بارالها ! کارم سخت شده آنرا آسان نما، ومرا برنج انداخته آنرا سهل گردان، وقلبها به لرده درآمده آنرا تسلی بخشن، وجانها را وحشت فراگرفته آنرا آرام گردان. خداوندا ! خداوندا ! گامهای لغزیده وافکار حیرت زده وگمراه را تدارک کن، اگر جبران شکستگی اش را بینند، ورهایی اسارتیش وپیاه خواهی پناهنه اش را بنگرد، از نارا حتی متضرر شود وناله وفریاد سردهد.

[۱۴۰]

فهل تدعه يا مولاي فريسة البلاء وهو لك راج، ام هل يخوض لجة الغماء وهو اليك لاج. مولاي ان كنت لا اشق على نفسي في التقى، ولا ابلغ في حمل اعباء الطاعة مبلغ الرضا، ولا انتظم في سلك قوم رفضوا الدنيا. فهم خمس البطون من الطوى، ذبل الشفاه من الظما، عمش العيون من البكا، بل اتيتك بضعف من العمل، وظهور ثقيل بالخطايا والزلل، ونفس للراحة معتادة، ولدواعي الشر منقادة. افما يكفيني يا رب وسيلة اليك، وذرعية لديك، اتنى لاولياه دينك موالي، وفي محبتهم مغال، ولجلباب البلاء فيهم لابس، ولكتاب تحمل العناء بهم دارس. اما يكفيني ان اروح فيهم مظلوما، واغدو مكظوما، واقضى بعد هموم هموما، وبعد وجوم وجوما. اما عندك يا مولاي بهذه حرمة لا تضيع، وذمة بادناها يقتعن، فلم لا تمنعني يا رب وها انا ذا غريق، وتدعنى هكذا وانا بنار عدوك حريق.

[۱۴۱]

پس أي مولایم آیا او که امیدوار بتتوست را در چنگال بلا رها می کنی، آیا او که بتو پناهنه است را در دریای بیکران غوطه ور باقی می گذاری. مولایم ! اگر در تقوی و خویشتن داری خود را برنج نمی اندازم، ودر عبادت وبدگی به مقام وخشندودی تو نرسیده ام، ودر زمرة گروهی قرار نگرفته ام که دنیارا رها ساخته اند. شکمهايشان از گرسنگی به کمر چسیده، ولهما ازشنگی خشک، و دیدگان از اشک کور گردیده است، بلکه با اعمالی اندک وگناهان و خطاهای بسیار وجانی که براحتی خود کرده وبه کارهای زشت عادت نموده نزد تو آمده ام. پروردگارا ! آیا برای رسیدن بتو وجنگ زدن برسیمانست کفايت نمی کند که دوستدار اولیاء تو ومحب آنان بوده، وهمانند

ایشان خود را برای تحمل بلاها آماده ساخته، ورنج وناراحتی مرا فراگرفته است. آیا کفایت نمی کند که در میان ایشان مظلوم بوده و خشم خود را فرو می نشانم و در غمها وغضه ها غوطه ور می باشم، خدایا ! آیا این اعمال احترامی برایم نزد تو نمی اورد که زائل نشود، وذمه ای که مرا از بلاها در امان دارد، پس پروردگارا چرا مرا که در گناهان غرق شده ام را بازنمی داری، ومراکه به آتش دشمنت سوخته ام را رها می سازی.

[۱۴۲]

مولای اتعجل لاولیائک لاعدائک طرائد، ولمکرهم مصائد، وتقلدhem من خسفهم قلائد، وانت مالک نفوسمهم لو قبضتها جمدوا، وفي قبضتك مواد انفاسهم لو قطعتها خمدو، فما يمنعك يا رب ان تكشف يأسهم، وتنزع عنهم في حفظك لباسهم، وتعريهم من سلامه بها في ارضك يسرحون، وفي ميدان البغي على عبادك يمرحون. الهى ادرکني ولما يدرکنى الغرق، وتدارکني ولما غيب شمسى الشفق. الهى كم من خائف النجا الى سلطان فأب عنه محفوفاً بامن وامان، افاقت اعظم من سلطانك سلطاناً، ام اوسع من احسانك احساناً، ام اکثر من اقدارك اقداراً، ام اکرم من انتصارك انتصاراً. ما عذری يا الهى إذا حرمت من حسن الكفاية سائلک، انت الذي لا يخيب املك، ولا يرد سائلک. الهى الهى این رحمتك التي هي نصرة المستضعفين من الانام، واين این کفایتك التي هي جنة المستهدفين

[۱۴۳]

مولایم ! آیا برای دوستانت نزد دشمنانت راههای خطر را گشوده، و برای نیرنگهایشان آنانرا کمینگاه قرارداده، وایشان را در اختیار آنان قرار می دهی، در حالیکه تو مالک جانهایشان می باشی، که اگر آنرا قبض کنی نابود می شوند، وتمامی اعضاء وجودشان در قدرت توست، که اگر رهایشان سازی خاموش می گرددن. پروردگارا ! چه چیز تو را مانع می شود که از ظلمشان جلوگیری و نگاهبانیت را از آنان بازداری، وسلامتی که با آن در زمین تو می گرددن و در میدان تجاوز بریندگانت جوان می دهنند را از آنان زائل سازی. پروردگارا ! مرا در باب تازمانیکه غرق نشده ام، مرا دریاب تا آنگاه که شمس وجودم افول ننموده است. خداوندا ! چه بسیار کسانی که از ترس به سلطانی پناه بردند وبا امنیت و آرامش مراجعت نموده اند، آیا به کسی برتر از تو در فرمانروایی، یا برتر از تو در فضل واحسان، یا افزونتر از تو در قدرت واقتدار، یا گرامیتر از تو درباری وکمک رجوع کنم. خدایا ! اگر خواهنه ات را ازیارت منع کنی عذرم چیست، در حالیکه تو آرزومندت را نا امید نکرده و خواهنه ات را رد نمی کنی. پروردگارا ! پروردگارا ! کجاست رحمت تو که یاریگر بندگان مستضعف توست ؟ وکجاست نگاهبانیت که پناه ستمکشان از جباران زمان است ؟

[۱۴۴]

لجر الايام، الى الى بها يا رب نجني من القوم الظالمين، انى مسنى الضر، وانت ارحم الراحمين. مولای ترى تحریري في امری، وانطوابی على حرقة قلبی وحرارة صدري، فجد لى يا رب بما انت اهله فرجا ومخرجا، ويسر لي نحو اليسر منهجا. واجعل من ينصب

الحاله لى ليصرعنى بها صريعا فيما مكر، ومن يحفر لى البئر
ليوقعنى فيما حفر، واصرف عنى من شره ومكره، وفساده وضره ما
تصرفه عن القوم المتفقين. الهى عبدك عبدك، اجب دعوته، وضعيفك
ضعيفك فرج غمته، فقد انقطع به كل حبل الا حبلك، وتقلص عنه كل
ظل الا ظلك. مولاي دعوتى هذه ان رددتها اين تلacci موضع الاصابة، فلا ترد
عن بابك من لا يعرف غيره ببابا، ولا تمنع دون جنابك من لا يعرف
سواه جنابا. الهى ان وجها اليك برغبته توجه، فالراغب خلق بان

[١٤٥]

پروردگارا ! بسوي من، بسوي من لطف ورحمت را متوجه ساز، مرا
از گروه ستمگران رهایی بخش، که مورد ستم واقع شده ام، وتو
مهربانترین مهربانانی. مولایم ! تحیرم را در کارم، وناراجتیم را در
سوژش قلب وحرارت سینه ام می بینی، پروردگارا ! به آنچه تو
شایسته آنی راه گشايش وفرجي بمن عطا فرما، وراه سهل
واساني را برايم مهيا ساز. وکسى را که براي بدام انداختن من دام
نهاده تا نابودم کند مکر وفريش را بخودش بازگرдан، وکسى را که
چاهي برايم کنده تا مرا در آن بیندازد خودش را در آن افکن، وشر
ومکر وفساد وضررهای او را که از پرهيزگارانت باز می داري را از من
باذار. پروردگارا ! بند تو بنده توست، دعایش را اجابت نما، وناتوان
توست ناتوان توست، غم واندوهش را بطرف ساز، بدرستيکه تمام
دستاويزها جز دستاويز تو از او قطع شده، وتمام پناهگاهها جز
پناهگاه تو از او زائل شده است. مولایم ! اين دعایم را اگر رد کنی
جایگاه اجابت ديگري نمی يابد، و گمانم بتورا اگر تکذيب کنی کجا
صدق آن بشوت رسد، پس کسی را که درگاه ديگري را نمی
شناسيد از درخانه ات نران، وکسى را که جز با تو آشنا نیست را از
خودت دورنساز. خداوندا ! چهره اي که با اميد بسویت آمده
شایسته بي توجهي نیست،

[١٤٦]

لا يخييه، وان جبينا لديك بابتهاله سجد، حقيق ان يبلغ المبتهل ما
قصد، وان خدا عندك بمسأله تعفر جدير ان يفوز السائل بمراده
ويظفر، هذا يا الهى تعغير خدى وابتهالى في مسألتك وحدى، فلقد
رغباتي برحمةك قبولا، وسهل الى طلباتي برافتكم وصولا، وذلل لى
قطوف ثمرة اجابتك تذليلا. الهى واذا قام ذو حاجة في حاجته
شفيعا، فوجدته ممتنع النجاح، سهل القياد مطیعا، فانى استشفع
اليك بكرامتك، والصفوة من ابيانك، الذين بهم اشتأت ما يقل ويظل،
ونزلت ما يدق ويجل. اتقرب اليك باول من توجهه تاج الجلاله، واحللته
من الفطرة محل السلاله، حجتك في خلقك، وامينك على عبادك،
محمد رسولك، ومن جعلته لنوره مغريا وعن مكتون سره معريا:
سيد الاوصياء، وامام الاتقياء، يعسوب الدين، وقائد الغر المحجلين،
ابى الائمه الراشدين، على أمير المؤمنين. واتقرب اليك بخيرة
الأخيار، وام الانوار، والأنسية

[١٤٧]

وبيشاني اي که در مقابل تو بسجده افتاده سزاوار رسيدن به
مقصود است، و گونه اي که بانيازمندي روی زمين نهاده شده
شایسته است که خواهنه به مراد ومقصودش نائل آيد. بارالها ! اين

بخار نهادن گونه ام و تضرعم در خواست از تو وتلاش من است، برحمت امیدهایم را محقق سار، و به رأفت انجام خواسته هایم را سهل و آسان گردان، و چیدن ثمرات احابت دعاها بهم را بمن بنمایان. خدایا ! آنگاه که نیازمندی در مقابل تو ایستاده و تو را شفیع قراردهد و تو او را شخصی بیایی که دعایش امکان احابت ندارد، ولی مطبع و منقاد می باشد، من از تو طلب شفاعت می کنم به بزرگواریت و بزرگواری پیامبران برگزیده است، که بخاطر آنان موجودات را خلق کرده، واز آسمان نازل فرمودی آنجه فرو فرستادی. بنو نزدیکی می جویم به اولین فردی که تاج جلالت بر سر اونهادی، وجایگاه نیکوی از خلقت را به او بخشیدی، حجت در خلقت وامینت در بین بندگان، محمد، فرستاده است، و به امیر المؤمنین علی خاستگاه نور او و بیانگر سراو، سید اوصیاء ویشوای متین، رهنما دین، پیشوای سپید رویان در قیامت، پدر امامان رهنما. و بنو نزدیکی می جویم به برگزیده برگزیدگان، ومادر انوار مقدسه،

[۱۴۸]

الحوراء، البتوول العذراء، فاطمة الزهراء، وبقرتی عین الرسول، وثمرتي فؤاد البتوول، السیدین الامامین: ابی محمد الحسن وابی عبد الله الحسین. وبالسجاد زین العباد، ذی الثفنات، راهب العرب، علی بن الحسین، وبالامام العالم، والسيد الحاکم، النجم الزاهر، والقمر الباهر، مولای محمد بن علی الباقر. وبالامام الصادق، مبین المشکلات، مظہر الحقائق، المفحوم بحجه کل ناطق، مخرس السنة اهل الجدال، مسكن الشقاشق، مولای جعفر بن محمد الصادق. وبالامام التقى، والمخلص الصفی، والنور الاحمدی، والنور الانور، والضیاء الازهر، مولای موسی بن جعفر، وبالامام المرتضی، والسيف المنتصی مولای علی بن موسی الرضا. وبالامام الامجد، والباب الاقصد، والطريق الارشد، والعالم المؤید، بنیوں الحكم، ومصباح الظلم، سید العرب والعمجم، الہادی الى الرشاد، والموفق بالتأیید والسداد، مولانا محمد بن علی الجواد.

[۱۴۹]

وانسیه حوراء، بتول عذراء، فاطمه زهرا، و به دو نور دیده پیامبر ودو میوه قلب زهرا، دو سید ودو امام ابی محمد حسن وابی عبد الله حسین. و به علی بن حسین السجاد، زینت بندگان، راهب عرب، وکسی که در اثر کثرت عبادت بر جیبینش علامت سجدۀ رقم خورده بود، و به مولایم محمد بن علی الباقر، امام دانا وسید حاکم، ستاره پر فروع و ماه نابان. و به امام راستگو جعفر بن محمد الصادق، مبین مشکلات و نمایانگر حقایق، پاسخ گوینده بهر گوینده بادلیل و برهان، بسکوت و ادارنده هر جدال کننده، ساکن کننده هر حرکت. و به مولایم موسی بن جعفر، امام پرهیزکار، و خالص و مخلص، و نور احمدی و نور ویرتو شکوفا، و به مولایم علی بن موسی الرضا، امام مرتضی، و شمشیر از نیام برکشیده. و به مولایم محمد بن علی الجواد، امام گرامیتر، درگاه امیدواران و راه روشن، و دانای مؤید، سرچشمۀ حکمتها و چراغ تاریکیها، سید عرب و عجم هدایتگر به راه راست، و موفق به تأیید و تسدید.

[۱۵۰]

وبالامام منحة الجبار، ووالد الائمة الاطهار، على بن محمد، المولود بالعسكر، الذى حذر بمواعظه وانذر، وبالامام المنزه عن المائة، المطهر من المطالع، الحبر العالم، بدر الظلام، وربيع الانام، التقى النقى، الطاهر الزكي مولاي ابا محمد الحسن بن على العسكري. واقترب اليك بالحفيظ العليم، الذى جعلته على خزان الارض، والاب الرحيم، الذى ملكته ازمة البسيط والقبض، صاحب النقيبة الميمونة، وفاصف الشجرة الملعونه. مكلم الناس في المهد، والدال على منهاج الرشد، الغائب عن الاصرار، الحاضر في الامصار، الغائب عن العيون، الحاضر في الافكار، بقية الاخيار، الوارث لذى الفقار، الذى يظهر في بيت الله ذى الاستمار، العالم المطهر الحجة بن الحسن عليهم افضل التحيات، واعظم البركات، واتم الصلوات. اللهم فهؤلاء معاقلى اليك في طلباتي ووسائلى، فصل عليهم صلاة لا يعرف سواك مقاديرها، ولا يبلغ كثير

[١٥١]

و به امام على بن محمد که در پادگان متولد شد، عطای خداوند ویدر پیشوایان پاک که با پندها بشارت داد وترساند، و به مولایم ابی محمد حسن بن على العسکري امام منزه از گناه، پاکیزه از هر ستم وظلم، دانای دانایان، ماه تابان، وبهار مردمان، متقدی وبخشنده پاکیزه وپاک. و بتتو نزدیکی می جویم به نگهبان دانایی که او را برخزینه های زمین قرارداده، وپدر مهریانی که بسط وقبض را درید قدرت اونهادی، دارای مناقب نیکو، درهم کوینده درخت ملعونه. سخنگو با مردم در گاهواره، ورهنمای بسوی راه راست، پوشیده از دیدگان، حاضر در شهرها، پوشیده از دیدهای تیز اوهام وافکار، باقیمانده نیakan، وارث شمشیر ذو الفقار، کسی که درخانه خداوند ظاهر می شود، دانای پاکیزه حجه بن الحسن، که بهترین تحیتها وبرترین برکتها وکاملترین درودها برایشان باد. پروردگارا ! اینان پناهان من درخواسته هایم ووسائل من هستند، پس برایشان درود فرست، درودی که جز تو اندازه اش را نداند وابوه خلق

[١٥٢]

الخلائق صغیرها، وکن لی بهم عند احسن ظنی، وحقق لی بمقادیرک رهیة التمنی. الهی لارکن لی اشد منک فاوی الى رکن شدید، ولا قول لی اسد من دعائک فاستظرهک بقول سدید، ولا شفیع لی اليک اوجه من هؤلاء فأتیک بشفیع ودید. فهل بقی يا رب غير ان تجیب وترحم منی البکاء والنحیب، يا من لا الله سواه، يا من یجیب المضطر إذا دعاه. يا راحم عبرة یعقوب، يا کاشف ضر ایوب، اغفر لی وارحمنی وانصرنی على القوم الكافرین، وافتح لی فتحا وانت خیر الفاتحین، يا ذا القوة المتین، يا ارحم الراحمین. (١٨) دعاؤه (عليه السلام) للخلاص من الشدائید انت الله الذي مبدء الخلق ومعیدهم، انت الله الذي لا الله الا انت مدیر الامور ویاشع من في القبور، وانت الله الذي لا الله الا انت القابض الباسط، وانت الله الذي لا الله الا انت وارث الارض ومن عليها.

[١٥٣]

به اندکی از آن راه نبرد، وبهترین گمانم را در مورد ایشان تحقق بخش، و برترین آرزویم را به منصه ظهور برسان. خدايا ! دستگیره محکمی جز تو ندارم که بدان چنگ زنم، وگفتار ارزشمندتری جز

خواندن تو ندارم تا بدان دلگرم باشد، وشفیعانی آبرومندتر جز این گروه ندارم تا نزد تو آورم. پروردگار ! آیا راه دیگری جز اجابت دعايم ورحم نمودن برashکها وناله هایم باقی مانده است، آی کسی که جز او خدایی نیست، آی اجابت کننده مضطرب وبیچاره آنگاه که او را بخواند. آی رحم کننده بر اشکهای یعقوب، وای برطرف کننده نارا حتی ایوب، مرا بیامز ومشمول رحمت قرارده، وبرگره کافر یاری نما، وراه گشايشی بر من عطاکن وتو بهترین راه گشايشی، آی دارای نیروی قوی وای مهریانترین مهریانان. (۱۸) - دعای آن حضرت برای رهائی از دشواریها تو خداوندی هستی که آغازگر خلق واعاده کننده آنانی، تو خدائی هستی که جز تو خدائی نیست، تدبیر کننده کارها ومبوعث کننده دفن شده های در قبرها می باشی، وتو خدائی هستی که خداوندی جز تو نیست قیص کننده وگسترانده آی، وتو خدائی هستی که خداوندی جز تونیست، وارت زمین وهرچه در آنست می باشی.

[۱۵۴]

اسالك باسمك الذى إذا دعيت به احبت، وإذا سئلت به اعطيت،
واسالك بحق محمد واهل بيته، وبحقهم الذى اوجبته على نفسك،
ان تصلى على محمد وال محمد وان تقضى لى حاجتي، الساعه
الساعه، يا سيداه يا مولاه يا غياثاه. اسالك بكل اسم سميه به
نفسك، واستأثرت به في علم الغيب عندك، ان تصلى على محمد
وال محمد وان تعجل خلاصنا من هذه الشدة، يا مقلب القلوب
والابصار، يا سميع الدعاء، انك على كل شئ قادر، برحمتك يا ارحم
الراحمين.

[۱۵۵]

از تو می خواهم بنامت که هرگاه بدان خوانده شوی اجابت کرده، و هرگاه بدان سؤال شوی عطا می کنی، واز تو می خواهم بحق محمد و خاندانش، وبحق ایشان که برخود لازم نموده آی، اینکه بر محمد و خاندانش درود فرستاده، ودر این ساعت حاجتم را برآوری، آی آقايم آی مولایم آی پناهم. از تو می خواهم بهنامی که خود را بدان نام نامیده آی، ودر علم غیبت بدان خود را مخصوص نموده آی، اینکه بر محمد و خاندانش درود فرستاده ودر رهایی ما از این مشکل تعجیل فرمائی، آی دگرگون کننده قلیها ودیدگان، آی شنونده دعاها، تو بر هر کار قادری، برحمت آی مهریانترین مهریانان.

[۱۵۷]

۵ - در ادعیه آن حضرت در زوال اندوهها وقضاء حوائج در برطرف شدن غصه ها در بر طرف شدن غصه ها، بعد از نماز آن حضرت برای بر طرف شدن غصه ها واندوهها برای بر طرف شدن غم واندوه، معروف به دعای فرج برای بر طرف شدن اندوه برای بر آورده شدن حاجات، معروف به دعای سهم اللیل برای بر آورده شدن حاجات.

[۱۵۸]

(۱۹) دعاؤه (عليه السلام) في تفريح الهموم اللهم عظم البلاء، وبرح الخفاء، وانقطع الرجاء، وانكشف الغطاء، وضاقت الارض ومنعت السماء، واليک يا رب المشتکی، وعلیک المعمول في الشدة والرخاء. اللهم فصل على محمد وال محمد، اولى الامر الذين فرضت علينا طاعتهم، وعرفتنا بذلك منزلتهم، فرج عنا بحقهم فرجا عاجلا كل ملح البصر او هو اقرب. يا محمد يا على، اکفیانی فانکما کافیا، وانصراني فانکما ناصرا، يا مولای يا صاحب الزمان، الغوث الغوث الغوث، ادرکنی ادرکنی ادرکنی.

[۱۵۹]

(۱۹) - دعای آن حضرت در برطرف شدن غصه ها پروردگارا ! بلا وآزمایش بزرگ و راز پنهان آشکار شد، وامید به نا امیدی گرائید، وحجاب دریده شد، وزمین تنگ گردید، واسمان [رحمتش را] منع نمود، پروردگارا بسوی توست شکایتم، ودرسختی و آسانی تکیه امر بر توست. خدایا ! بر والیان امرت، محمد و خاندانش، که امر به اطاعتیشان نموده، وبدینوسیله ما را به منزلت مقامشان آشنا ساختی، درود فرست، پس بحق ایشان بrama گشايشی عطا فرما، گشايشی سريع همچون چشم برهم نهادن یا نزدیکتر از آن. آی محمد آی على، مرا کفایت کنید چرا که شما کفایت کننده من هستید، مرا باری نمائید چرا که شما باریگر من می باشید، آی مولایم آی صاحب الزمان، بفریاد رس، بفریاد رس، بفریاد رس، مرا دریاب، مرا دریاب، مرا دریاب.

[۱۶۰]

(۲۰) دعاؤه (عليه السلام) في تفريح الهموم وكشف الكروب، بعد صلاته (عليه السلام) قال السيد بن طاووس: صلاة الحاجة القائم (عليه السلام) رکعنین، تقرأ في كل رکعة الفاتحة الى: " اياك نعبد واياك نستعين " ، ثم تقول مرة: " اياك نعبد واياك نستعين " ، ثم تتم الفاتحة وتقرأ بعدها الاخلاص مرة واحدة، وتدعوه عقبها فتقول: اللهم عظم البلاء، وبرح الخفاء وانكشف الغطاء وضاقت الارض بما وسعت السماء، واليک يا رب المشتکی، وعلیک المعمول في الشدة والرخاء. اللهم صل على محمد وال محمد الذين امرتنا بطاعتهم، وعجل اللهم فرجهم بقائمهم، واظهر اعزازه. يا محمد يا على يا على يا محمد اکفیانی فانکما کافیا، يا محمد يا على يا على يا محمد انصرانی فانکما ناصرا، يا محمد يا على يا على يا محمد احفظانی فانکما حافظا.

[۱۶۱]

(۲۰) - دعای آن حضرت در برطرف شدن غصه ها ورفع ناراحتیها، بعد از نماز آن حضرت سید بن طاووس می گوید: نماز امام (عليه السلام) دورکعت است، در هر رکعت سوره حمد را تا آیه " اياك نعبد واياك نستعين " قرائت می کنی، آنگاه صد مرتبه این آیه را تکرار می کنی، سپس سوره را تمام کرده وبعد از آن سوره توحید را می خوانی، بعد از تمام شدن نماز این دعا را می خوانی: بارالها ! بلا ومصائب ما بزرگ گردید، ویرده از روی کارها برداشته شد، امیدمان به نا امیدی گرائید، وزمین در مقابل پهناوری آسمان بrama تنگ آمده، ونتها تو یاور و مددکار، ومرجع شکایت ما می باشی، ویگانه اعتماد ما در هر سختی و آسانی بر لطف توست. خداوندا ! بر محمد

وخاندانش درود فرست، کسانی که اطاعتshan را برمای واجب نموده ای، وبار خدایا گشایش آنان را بااظهور قائم ایشان تعجیل بخش، وبر عزت او بیفزای. ای محمد ای علی، ای علی ای محمد مرا کفايت کنید که شما کفايت کننده من هستید، ای محمد ای علی، ای محمد ای علی، ای محمد ای علی، ای علی ای محمد، مرا نگاهبان باشید که شما نگاهبان من هستید.

[۱۶۲]

يا مولاي يا صاحب الزمان، يا مولاي يا صاحب الزمان يا مولاي يا صاحب الزمان، الغوث الغوث الغوث، ادركني ادركني ادركني، الامان الامان الامان. (۲۱) دعاؤه (عليه السلام) لتفريح الهموم والغموم يا نور النور، يا مدبر الامور، يا باعث من في القبور، صل على محمد وال محمد واجعل لي ولشيعتي من الضيق فرجا ومن الهم مخرجا، واسع لنا المنهج، واطلق لنا من عندك ما يفرج، وافعل بنا ما انت اهلها يا كريم. (۲۲) دعاؤه (عليه السلام) في تفريح الهموم والغموم، المسمى بدعاء الفرج عن ابی الحسين بن ابی البغل الكاتب قال: تقلدت عملا من ابی منصور بن الصالحان، وجرى بيني وبينه ما اوجب استئثاری، فطلبني و اخافني، فمكثت مستقرا خائفا.

[۱۶۳]

أي مولاي من أي صاحب الزمان، أي مولاي من أي صاحب الزمان،
أي مولاي من أي صاحب الزمان، بغيرياد رس، بغيرياد رس، بغيرياد رس،
مرا درياب، مرادياب، مرا درياب، امان ده، امان ده، امان ده. (۲۱) -
دعای آن حضرت برای برطرف شدن غصه ها واندوه ها نور ای
تدبیر کننده امور، ای برانگیزاننده هر که در قبرها قرار دارد، برمحمد
وخاندانش درود فرست وبرای من وشیعیانم در مقابل سختی
گشایش، ودر مقابل هم وغم راه رهایی عطا فرما، وراه را بر من
گستردۀ قرارده، وآنچه باعث گشایش کارما می باشد از جانب
خدوت عنايت کن، وآنچه توشايسته آنی در قبال ما انجام ده، ای
بزرگوار. (۲۲) - دعای آن حضرت برای برطرف شدن غم واندوه،
معروف بدعاي فرج از ابی الحسين بن ابی بغل کاتب روایت شده: از
طرف ابی منصور بن صالحان مسئولیتی را بعهده گرفتم، بین من واو
موضوعی اتفاق افتاد که باعث شد خود را از دیدگانش مخفی کنم،
او بدنبال من فرستاد ومرا ترسانید، مدتی مخفیانه زندگی می
کردم.

[۱۶۴]

ثم قصدت مقابر قریش ليلة الجمعة - الى ان قال :- فبینما انا كذلك
إذ سمعت وطئة عند مولانا موسى عليه السلام، وإذا برجل يزور -
الى ان قال - فقال له: يا ابا الحسين بن ابی البغل أين انت عن
دعاء الفرج، فقلت: وما هو يا سیدی ؟ فقال: تصلی رکعتین وتقول: يا
من اظهر الجميل وستر القبيح، يا من لم يؤاخذ بالجريرة، ولم یهتك
الستر، يا عظيم المن، يا كريم الصفح يا حسن التجاوز، يا واسع
المغفرة، يا باسط اليدين بالرحمة، يا منتهی كل نجوى، يا غایة كل
شكوى، يا عون كل مستعين، يا مبتدئا بالنعم قبل استحقاقها. يا
رباه - عشر مرات، يا سیداه - عشر مرات، يا مولیاه - عشر مرات، يا
غایتاه - عشر مرات، يا منتهی رغبتاه - عشر مرات. اسألك بحق

هذه الأسماء، وبحق محمد وآلـه الطاهرين (عليهم السلام)، الا ما
كشفت كربـى، ونفـست هـمى، وفرـحت عنـى، واصـلحت حـالـى. وتدعـو
بعد ذلك بما شـئت وتسـأـل حاجـتك.

[١٦٥]

در شب جمعه أي به قبرستان قریش رفتم - تا آنجا که گوید: در آن
حال بودم که کنار قبر حضرت کاظم (علیه السلام) صدای پای زائری
را شنیدم - تا آنجا که گوید - بمن فرمود: أي ابا الحسین بن ابی
بغل چرا دعای فرج را نمی خوانی؟ گفتم: أي آقایم آن دعا
کدامست؟ فرمود: دورکعت نماز گذارده و می گویی: أي کسی که
کار زیبا را آشکارو کار زشت را پوشانید، أي آنکه بر جنایت توییخ
ومؤاخذه ننموده و حجابتها را نمی درد، أي آنکه متتش بزرگ و چشم
پوشیش گرامی و گذشتیش بزرگوارانه است، أي صاحب گذشت
نیکو، أي آمرزنده گسترده، أي آنکه دو دست رحمتش گشوده، وای
دانای هر سخن اسرار آمیز، أي مرجع هر شکایت ویاور هر ضعیف،
ای آغاز گر نعمت قبل از استحقاق داشتن به آن، أي پروردگار - ده
بار، أي آقایم - ده بار، أي مولایم - ده بار، أي هدفم - ده بار، أي
نهایت آرزویم - ده بار، از تو می خواهیم بحق این نامها وبحق محمد
و خاندان پاکش - که بر تمامی آنان درود باد - ناراحتیم را برطرف و غم
و آندوهم را زائل ویر من گشایش عطا ننموده، وحالم را اصلاح
فرمائی. بعد از آن هر دعائی را خواسته باشی خوانده و حاجت را
ذکر می کنی.

[١٦٦]

ثم تضع خدك اليمـن على الأرض وتقـول مـائـة مـرـة في سـجـودـك: يا
محمد يا على، يا على يا محمد، أكـفـيـانـي فـانـكـماـ كـافـيـاـيـ، وـانـصـرـانـي
فـانـكـماـ نـاصـرـاـيـ. وـتضـعـ خـدـكـ الـأـيـسـرـ عـلـىـ الـأـرـضـ وـتقـولـ مـائـةـ مـرـةـ:
ادرـكـنـيـ، وـتـكـرـهـاـ كـثـيرـاـ، وـتقـولـ: الغـوثـ الغـوثـ، حتـىـ يـنـقـطـعـ نـفـسـكـ،
وـتـرـفـعـ رـأـسـكـ. فـانـ اللهـ بـكـرـمـهـ يـقـضـيـ حاجـتكـ انـ شـاءـ اللهـ تعـالـىـ. (٢٣)
دعـاؤـهـ (علـيـهـ السـلـامـ) لـتـفـرـیـجـ الـهـمـومـ اللـهـمـ ربـ الـنـورـ العـظـیـمـ وـربـ
الـکـرـسـیـ الرـفـیـعـ، وـربـ الـبـحـرـ الـمـسـجـورـ، وـمـنـزـلـ التـوـرـةـ وـالـانـجـیـلـ وـالـزـیـوـرـ
وـربـ الـظـلـ وـالـحـرـورـ، وـمـنـزـلـ الـفـرـقـانـ الـعـظـیـمـ، وـربـ الـمـلـائـکـةـ الـمـقـرـبـیـنـ
وـالـاـنـبـیـاءـ وـالـمـرـسـلـیـنـ. اـنـتـ اللهـ مـنـ فـیـ السـمـاءـ، وـالـهـ مـنـ فـیـ الـارـضـ، لـاـ
الـهـ فـیـهـمـاـ غـیرـكـ، وـانتـ جـبـارـ مـنـ فـیـ السـمـاءـ وـجـبـارـ مـنـ

[١٦٧]

آنگاه گونه راستت را بزمیں نهاده وصدیار در سجده می گویی: أي
محمد أي على، أي على أي محمد، مرا کفایت کنید که شما کفایت
کننده من هستید، ومرا یاری نمائید که شما یاریگر من می باشید.
و گونه چب خود را بر زمین نهاده وصد بار می گویی: مرا دریاب، و آنرا
بسیار تکرار کن، و می گویی: پناهم ده پناهم ده، تا آنگاه که نفست
قطع شود، وسرت را بر می داری. خداوند به بزرگواریش حاجت را بر
می آورد. (٢٣) - دعای آن حضرت برای برطرف شدن اندوه خداوند!
ای پروردگار نور بس بزرگ و پروردگار عرش بلند، و پروردگار دریاب
جوشان، ونازل کننده تورات وانجیل وزبور، وپروردگار سایه و گرما،
ونازل کننده زبور وقرآن کریم، وپروردگار فرشتگان مقرب و پیامبران
ورسولان. تو پروردگار آنچه در آسمان وزمین است می باشی، ودر

ایندو معبودی جز تو نیست، و تو بر هر چه در آسمان و زمین است
 قادری،

[۱۶۸]

في الارض، لا جبار فيهمَا غيرك، وانت خالق من في السماء وخالق
من في الارض، لا خالق فيهمَا غيرك، وانت حكم من في السماء،
وحكم من في الارض، لا حكم فيهمَا غيرك. اللهم انى اسألك بوجهك
الكريم، وبنور وجهك المشرق المنير، وملكك القديم، يا حي يا قيوم،
اسألك باسمك الذى اشرقت به السماوات والارضون، وباسمك الذى
يصلح عليه الاولون والاخرون. يا حي قبل كل حي، ويا حي بعد كل
حي، ويا حي حين لا حي، يا محيي الموتى، يا حي يا لا الله الا انت،
يا حي يا قيوم. اسألك ان تصلى على محمد والى محمد وارزقني من
حيث احتسب ومن حيث لا احتسب، رزقا واسعا حلالا طيبا، وان
تفرج عنى كل غم وكل هم، وان تعطيني ما ارجوه وامله، انك على
كل شئ قادر.

[۱۶۹]

در این دو قدرت تنها از آن توسّت، وتو آفریدگار آنچه در آسمان و زمین
است می باشی، وآفریدگاری جز تو در آسمانها و زمین وجود ندارد،
وتو حاکم بر هرچه در آسمانها و زمین است می باشی و در آسمانها
وزمین حاکمی جز تو وجود ندارد. پروردگارا ! از تو می خواهم بحق
آبروی گرامیت، وبحق نور جمال پروفروغت، وفرمانروائی دیرینه ات،
ای زنده ای پایدار، از تو می خواهم بنامت که آسمانها و زمینها را
بدان پروفروغ ساخته، وبنامت که اولین و آخرين را بدان اصلاح می
کنی. ای زنده قبل از هر زنده، وای زنده بعد از هر زنده، وای زنده
آنگاه که موجود زنده ای وجود ندارد، وای احیا کننده مردگان، ای
زنده، ای که جز تو خدائی نیست، ای زنده ای پایدار. از تو می
خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستاده، واز جایگاهی که
بفکرمی کنم، واز جایگاهی که بفکرم نمی رسد روزی وسیع حلال
پاکیزه ای را نصیبم گردانی، وهر غم و آندوهی را از من برطرف کنی،
وانچه بدان امیدوارم را بمن عطا نمائی، بدرستیکه تو بر هر کار
 قادری.

[۱۷۰]

(۲۴) دعاؤه (عليه السلام) لقضاء الحاجات، المسمى بسهم الليل
اللهم انى اسألك بعزيز تعزير اعتزار عزتك، بطول حول شديد قوتك،
بقدر مقدار اقدار قدرتك، بتاكيد تحميد تمجيد عظمتك، بسمو نمو
علو رفعتك. بديموم قيوم دوام مدتک، برضوان غفران امان رحمتك،
برفيع بديع منيع سلطنتك، بسعاة صلاة بساط رحمتك، بحقائق الحق
من حق حلقك، بمحنون السر من سر سرك، بمعاقد العز من عز عزك.
بحنين اين تسکین المریدین بحرقات خضعات زفات الخائفین، با مال
اعمال اقوال المجتهدين، بتخشنع تخضع تقطع مارات الصابرين، بتبعد
تهجد تجلد العابدين. اللهم ذهلت العقول، وانحسرت الابصار، وضاعت
الافهام، وحارث الا وهام، وفصرت الخواطر، وبعدت الظنون، عن ادراك
کنه کيفية ما ظهر من بوادي عجائب

(۲۴) - دعای آن حضرت برای برآورده شدن حاجات، معروف بدعاوی سهم اللیل پروردگارا ! از تو می خواهم به عزت وسریلندي عزت واقتدارت، به نعمت وتوان بسیار نیرویت، به اندازه مقدار اقتدار قدرت، به تأکید ستایش وتمجید عظمت، به برتری رشد علو رفعت. به جاودانگی ویاداری وتدامون مدت، به خشنودی وبخشش و امان ورحمت، به رفعت وقدرت واقتدار سلطنت، به تلاشگران و ستایشگران بساط رحمت، به حقایق حق از حقت، به راز پنهان از اسرارت، به جایگاههای عزت از عزت. به مهربانی وتصرع وسکون ناله زنان در خضوع وخشوعت، به آروزها وکارها وگفتار تلاشگران، به خشوع وخضوع وانقطاع صابران، به عبادت ویندگی ورنج عبادتگران. پروردگارا ! عقول حیران، وچشمها متحیر، وفهمها عاجز، اوهام در حیرت، افکار ناتوان، وگمانها از ادراک کنه کیفیت آنچه از عجائب

اصناف بدائع قدرتك، دون البلوغ الى معرفة تلائى لمعات بروق سمائك. اللهم محرك الحركات، ومبئى نهاية الغایات، ومخرج ينابيع تفريغ قضبان النبات، يا من شق صم جلاميد الصخور الراسيات، وانبع منها ماء مغيثا حياة للمخلوقات، فاحيا منها الحيوان والنبات، وعلم ما اختلج في سر افكارهم من نطق اشارات خفيات لغات النمل السارحات. يا من سبحت وهلت، وقدست وكبرت، وسجدت لجلال جمال اقوال عظيم عزة جبروت ملکوت سلطنته ملائكة السبع السماوات. يا من دارت فاضاءت، وانارت لدوام ديمومية النجوم الزاهرات، واحصى عدد الاحياء والاموات، صل على محمد وال محمد خير البريات، وافعل بي كذا وكذا.

مخلوقات ظاهر شده دورمانده اند، چه برسد به رسیدن به معرفت وشناخت پرتهای انوار آسمانهایت. خداوندا ! أي بحرکت درآورنده حركات وأغازگر نهايیت پایانها، وخارج کننده سرجشمه های جوشش نباتات، أي آنکه سنگهای سخت و صخره های بر افراسته را شکافت، واژ آن آبی را جاری ساخت که زندگی مخلوقات درگرو آنست، وحيوانات ونباتات را زنده نموده، گفتارهای پنهان وزبان موجه های تلاشگر را دانست. أي آنکه فرشتگان هفت آسمان برای جلال وجمال وعظمت عزت وجبروت وفرمانروایی او تسبیح گو وتهليل گو وتكبر گو بوده، واو را از هر عیب منزه می کنند. أي آنکه ستارگان پرپر غریب برای تداوم جاودانگی او نورانی وپرپر غشته اند، وعدد زندگان ومردگان را می داند، بر محمد و خاندانش بهترین مخلوقات درود فرست، وحاجتهايم را عطا فرما.

(۲۵) دعاؤه (عليه السلام) لقضاء الحاجات في ليلة الجمعة عن البزوفری: خرج عن الناحية المقدسة: من كانت له الى الله تعالى حاجة، فليغتنسل لليلة الجمعة بعد نصف الليل، ويأتی مصلاه، ويصلی رکعتين، يقرأ في الرکعة الاولى الحمد، فإذا بلغ " ايک نعبد واياک نستعين " يكررها مائة مرة، ويتنمم في المأة الى آخر السورة، ويقرأ سورة التوحید مرة واحدة، ويسبح فيما سبعة سبعة، ويصلی

الرکعة الثانية على هيئة الاولى، ويدعو بهذا الدعاء: اللهم ان اطعتك
فالحمدة لك، وان عصيتك فالحججة لك، منك الروح ومنك الفرج،
سبحان من انعم وشكر، سبحان من قدر وغفر. اللهم ان كنت قد
عصيتك فاني قد اطعتك في احب الاشياء اليك، وهو الايمان بك، لم
اتخذ لك ولدا ولم ادع لك شريكا، منا منك به على لا منا مني به
عليك.

[۱۷۵]

(۲۵) - دعای آن حضرت برای برآورده شدن حاجات از بزوفری روایت شده که گوید: از ناحیه مقدسه چنین صادرشد: هر کسی حاجتی دارد، شب رکعت بعد از نیمه شب غسل کرده و در مصلایش قرار گرفته ودو رکعت نماز گزارد، در رکعت اول سوره حمد را بخواند، آنگاه که به " ایاک نعبدو ایاک نستعين " رسید آنرا صدبار تکرار کند، وبا آخرين دفعه سوره را تمام کند. وسپس سوره توحید را بکبار خواند وذکر رکوع وسجده را ۷ بار بگوید، رکعت دوم را نیز اینگونه بخواند آنگاه بگوید: پروردگارا ! اگر تو را اطاعت کردم حمد وسپاس از آن توست، واگر عصيان تو را نمودم حلت ودلیل تو را شاید، نشاط وگشايش از جانب توست، پاک و منزه است آنکه نعمت ارزانی داشت وشکر گزارد، پاک و منزه است آنکه توana شد وبخشید. بارالها ! اگر عصيان تو را نمودم در بهترین امور نزد تو، یعنی ایمان بتو واعتقاد بعدم وجود شریک وفرزندی برایت، مطیع توگردیدم، این امر منتی است از تو بر من نه منتی باشد از من بر تو.

[۱۷۶]

وقد عصيتك يا الهى على غير وجه المکابرة، ولا الخروج عن عبوديتك، ولا الجحود بربوبتك، ولكن اطعوت هواي واژلني الشيطان. فلك الحجة على والبيان، فان تعذبني فبذنوبي غير ظالم، وان تغفر لى وترجمنى، فانك جواد كريم، يا كريم يا كريم - حتى تقطع النفس. ثم يقول: يا امنا من كل شئ، وكل شئ منك خائف حذر، اسألك بامنك من كل شئ، وخوف كل شئ منك ان تصلى على محمد وال محمد وان تعطيني امانا لنفسى واهلى وولدى وسائر ما انعمت به على، حتى لا اخاف احدا ولا احذر من شئ ابدا، انك على كل شئ قدير، وحسينا الله ونعم الوكيل. يا كافي ابراهيم نمود، ويا كافي موسى فرعون، ويا كافي محمد صلی الله عليه واله الاحزاب، اسألك ان تصلى على محمد وال محمد وان تکفیني شر فلان بن فلان. ثم يسجد ويسأله حاجته.

[۱۷۷]

پروردگارا ! گناه کردن من نه از جنبه تکذیب تو، ونه از جنبه خروج از ساحت عبودیت وبندگی تو، ونه بجهت انکار ربوبیت تو می باشد، بلکه پیروی هواي نفس کرده وشیطان مرا فریب داد. حجت ودلیل برای توست، اگر در مقابل گناهانم مرا عذاب کنی ستمگر نبوده، واگر مرا آمزیده ومشمول رحمت گردانی بدرسیکه تو بخشنده وبرگواری، آی بزرگوار آی بزرگوار... تا آنکه نفس تمام شود. سپس بگوید: آی آنکه از هر چیز در امانی وهمه اشیاء از تو هراسان ودر وحشتند، از تو می خواهم بحق در امان بودنت از هر چیز وهراس هرجیز از تو، بر محمد و خاندانش درود فرستاده ویمن درجان وخانواده وفرزندان و آنچه بمن ارزانی داشته آی امنیتی عطا فرمایی که از

هیچکس نترسیده واز کسی بیمی بخود راه ندهم، تو برهرکار توانائی، وخداؤند برای ما کافی بوده واو بهترین وکیل است. آی کفايت کننده ابراهیم در مقابل نمود، وای کفايت کننده موسی در مقابل فرعون، وای کفايت کننده محمد - که درود خدا بر او وحاندانش باد - در مقابل گروههای مختلف، از تو می خواهم که بر محمد وحاندانش درود فرستی، ومرا از شر فلان پسر فلان رهایی بخشی. سپس بسجده رفته حاجت خود را بطلبد.

[۱۷۹]

۶ - ادعیه آن حضرت در پنهان شدن از دشمنان ودفع خطرات در پنهان شدن از دشمنان برای حفاظت از شرور برای درمان بیماریها

[۱۸۰]

(۲۶) دعاؤه (عليه السلام) في الاحتياج اللهم احجبني عن عيون اعدائي، واجمع بيني وبين أولئائي، وانجز لى ما وعدتنى، واحفظنى في غيتي، الى ان تاذن لى في ظهوري. واحى بي ما درس من فرضك وستنك، وعجل فرجى، وسهل مخرجى، واجعل لى من لدنك سلطاناً نصيراً، وافتح لى فتحاً مبيناً، واهدىنى صراطاً مستقيماً. وقنى جميع ما احذره من الطالمين، واحجبنى عن اعين الباغضين، الناصبين العداوة لاهل بيتك، ولا يصل منهم الى احد بسوء. فإذا اذنت في ظهوري، فايدنى بجنودك، واجعل من يتبعني لنصرة دينك مؤيدين، وفي سبيلك مجاهدين، وعلى من ارادني وارادهم بسوء منصورين، ووفقني لاقامة حدودك، وانصرني على من تعدى محدودك.

[۱۸۱]

وانصر الحق، وازهق الباطل، ان الباطل كان زهوقا، (۲۶) - دعای آن حضرت در پنهان شدن از دشمنان پروردگارا ! مرا از دیدگان دشمنانم بوشیده دار، وبین من ودوسنام جمع فرما، وآنچه بمن وعده داده ای را تحقق بخش، ومرا در زمان غیتتم، تا آنگاه که اجازه ظهور دهی حفظ فرما. وآنچه از حکامت که در گذشت روزگار بفراموشی سپرده شده را بوسیله من زنده کن، ظهورم را نزدیک ورهائیم را آسان فرما، واز جانب خودت قدرت ونیره بمن عطا کن، وپیروزی روشنی نصیم فرما، مرا به راه مستقیم هدایت کن. وآنچه از ستمگران در هراسم را از من دور سار، واز دیدگان کینه توزان، وکسانی که بغض ودشمنی خاندان پیامبر را بدل دارند، مرا بوشیده دار، تا از آنان به کسی آسیبی نرسد. پس آنگاه که اجازه ظهور دادی مرا بالشکریات یاری کن، وهر که دریاری دینت با من همراهی کند ودر راهت بجهاد برخیزد تایید فرما، وبر دشمنانم ودشمنانشان آنان را یاری کن، ومرا برای برباداشتن حکامت موفق بدار، وبرهر که از حدودت تجاوز نموده یاری نما.

[۱۸۲]

حق را پیروز و باطل را نابودساز، چرا که باطل نابود شدنی است، واورد علی من شیعیتی و انصاری من تقر بهم العین، و یشد بهم الازر، واجعلهم فی حرزک وامنک، برحمتك يا ارحم الراحمین. (۲۷) دعاوه (عليه السلام) في الاحتراز بسم الله الرحمن الرحيم، يا مالك الرقاب، ويهازم الاحزاب، يا مفتح الابواب، يا مسبب الاسباب، سبب لنا سببا لا نستطيع له طلبا، بحق لا الله الا الله، محمد رسول الله، صلی الله علیه وعلی الله اجمعین. (۲۸) دعاوه (عليه السلام) للشفاء من الامراض علمه (عليه السلام) لرجل کان به علة، فأمره بكتابته وغسله وشربه: بسم الله دواء، والحمد لله شفاء، ولا الله الا الله كفاء،

[۱۸۳]

هو الشافي شفاء، وهو الكافي كفاء، اذهب البأس برب به شيعيان وبارانم آنجه ایشان را خوشحال می کند وبر پشتیبانیشان می افزاید عطا کن، وایشان را در حفاظت وحراست خود قرار ده، بحق رحمتت ای مهریانترین مهریان. (۲۷) - دعای آن حضرت برای حفاظت از شرور بنام خداوند بخشنده مهریان، ای مالک جانهای مردم، وای درهم کوینده لشکریان باطل، ای گشاپنده دریها، ای سبب بخش اسباب، راهی را بما بنمایان که بدان قادر نیستیم، بحق خداوندی خود ورسالت پیامبرت، که درود تو بر او و خاندانش باد. (۲۸) - دعای آن حضرت برای درمان بیماریها آن حضرت این دعا را به شخص بیماری آموخت که آنرا بنویسد و در آب قراردهد و آب را بنوشد: بنام خداوند که درمان نزد اوست، وسپاس خدای را سزاست که

[۱۸۴]

شفاء از اوست، خدائی که معبدی جز او نیست وهمین برایم کافی است، الناس، شفاء لا يغادره سقم، وصلی الله علی محمد واله النجاء.

[۱۸۵]

او شفا دهنده است، او کفايت کننده می باشد، بحق خودت نارا حتی را دور ساز، با درمانی که دردی در آن نیاشد، وبر محمد و خاندانش درود فرست.

[۱۸۷]

۷ - ادعیه آن حضرت در ماه رجب در هر روز از ماه رجب در هر روز از ماه رجب در هر روز از ماه رجب در زیارت مخصوص ماه رجب در روز مبعث در روز مبعث وعید فطر وقربان وجمعة، معروف به دعای ندبه.

[۱۸۸]

(۲۹) دعاؤه (عليه السلام) في كل يوم من شهر رجب اللهم يا ذا المتن السابغة، واللاء الوازعة، والرحمة الواسعة، والقدرة الجامعة، والنعم الجسيمة، والمواهب العظيمة، والآيادي الجميلة، والعطايا الجزيلة. يامن لا ينعت بتمثيل، ولا يمثل بنظير، ولا يغلب بظاهر، يامن خلق فرق، واللهم فأطلق، وابتدع فشرع، وعلا فارتفع، وقدر فأحسن، وصور فأتقن، واحتاج فابلغ، وانعم فأسبغ، واعطى فأجزل، ومنح فأفضل. يا من سما في العز ففات خواطر الآيات ودننا في اللطف فجاز هوا جس الأفكار، يا من توحد بالملك فلا ند له في ملکوت سلطانه، وتفرد بالآلاء والكرباء، فلا ضد له في جبروت شأنه. يا من حارت في كبراء هيبيته دقائق لطائف الاوهام، وانحسرت دون ادراك عظمته خطائق ابصار الانام، يا من عننت الوجوه لهيبته، وخضعت الرقاب لعظمته، ووجلت

[۱۸۹]

(۲۹) - دعای آن حضرت در هر روز از ماه رجب پروردگارا ! آی دارای منتها کامل ونعمتها بازدارنده از حرام و رحمت پهناور، وقدرت کامل بر هر چیز، ونعمتها بزرگ، وموهبتها عظیم، وخششها نیکو، وعطاهای برجسته. آی خدائی که با مثال زدن بوصف درنیابد، ومانندی برایش متصور نشود، ونهیج قدرتی مغلوب نگردد، آی کسی که آفرید روزی داد، و الهام کرده وبسخن درآورد، وابداع کرد وشروع به آفرینش نمود، و مقامش برتر از اندیشه گردید، ومقدار کرد ونیکو تقدیر نمود، و صورت گری نمود ومحکم تصویرکرد، واحتجاج نمود ورسانید، و نعمتها گسترشده وعطاهای بسیار وخششها فراوان عنایت کرد. آی کسی که چنان عزیز گردیده که چشمها بینای دل بدان راه نیابد، وآنچنان نزدیک شده است، تا آنجا که از دغدغه های افکار فراتر رود، آی آنکه دریادشاهی سلطنت یگانه باشد، واز اینرو در قلمرو حاکمیتش رقیبی ندارد، ودر بخششها وعطاهاییش متفرد است واز اینرو درشان و جلالت ضدی برایش متصور نگردد. آی آنکه در بزرگی وهبیتش او هام متahir گردیده، ودر ادراك کمترین مرتبه عظمتش دیده صاحب نظران عاجز شده، آی کسی که در مقابل هبیتش آدمیان متواضع، ودر قبال عظمتش گردنها خاضع، ودلها از

[۱۹۰]

القلوب من خيفته. اسألك بهذه المدحه التي لا تتبغي الا لك، وبما وأيت به على نفسك لداعيك من المؤمنين، وبما ضمنت الاحاجة فيه على نفسك للداعين. يا اسمع السامعين، وابصر الناظرين، واسرع الحاسبين، يا ذاللقوة المتيين، صل على محمد وال محمد خاتم النبيين وعلى اهل بيته. واقسم لى في شهرنا هذا خير ما قسمت، واحتم لى في قضائك خير ما حتمت، واختتم لى بالسعادة في من ختمت، واحيني ما احييتنى موفورا، وامتنى مسرورا و مغفورا، وتول انت نجاتى من مسائلة البرزخ، وادرأ عنى منكرا ونكيرا، وار عينى مبشرها ويشيرا، واجعل لى الى رضوانك وحنانك مصيرا، وعيشا قريبا، وملكا كبيرا، وصل على محمد واله كثيرا.

[۱۹۱]

ترس أو هراسان شده است. از تو می خواهم بحق این ستایشی که تنها شایسته توست، وبحق وعده هایی که بر خود لازم نموده

ای که به دعا کنندگان با ایمان عطا کنی، و به آنچه اجابت آنرا برای دعا کنندگان بر خود ضمانت کردی. ای شنواترین شنوندگان وای بیناترین بینندگان، وای سریعترین حسابرسان، ای دارای اقتدار کامل، بر محمد خاتم پیامبران و خاندانش درود فرست. ودر این ماه بهترین بجهه را نصیبیم فرما و در مقدراتت بهترین آنها را برایم مقدر کن، ودر زمرة افرادی که سر انجامشان به خیر منتهی می شود مرا قرار ده، وتا آنگاه که مرا زنده قرار دادی زندگیم را باوسعت و فراوانی مقدر فرما، ومرا خرسند و آمرزیده بمیران. حسابرسی بزخ مرا خود بعهده گیر، نکیر و منکر را از من دور، فرشتگان بشارت " بشیرو مبشر " را بمن بنمایان، وراهم را بسوی بهشت و رضوانی قرار ده، همراه با زندگی نیکو و فرمانروایی بزرگ، وبر محمد و خاندانش بسیار درود فرست.

[۱۹۲]

(۳۰) دعاؤه (عليه السلام) في كل يوم من شهر رجب اللهم انى اسألك بمعاني جميع ما يدعوك به ولادة امرك، المأمونون على سرك، المستسررون بامرک، الواصفون لقدرتك، المعلونون لعظمتك. اسألك بما نطق فيهم من مشيتك، فجعلتهم معادن لكلماتك، واركانا لتوحيدك وابانك ومقاماتك، التي لا تعطيل لها في كل مكان، يعرفك بها من عرفك. لا فرق بينك وبينها، الا انهم عبادك وخلفك، فتقها ورتقها بيديك، بدؤها منك وعودها اليك، اعضاط وشهاد، ومناة واذواط، وحفظة ورواد، فيهم ملات سمائك وارضك حتى ظهر ان لا الله الا انت. فبذلك اسألك، وبموقع العز من رحمتك، وبمقاماتك وعلاماتك ان تصلى على محمد واله وان تزييني ايمانا وتبنيتا. يا باطننا في ظهوره، ويا ظاهرا في بطونه، يا مفرقا

[۱۹۳]

(۳۰) دعای آن حضرت در هر روز از ماه رجب بار الها ! از تو می خواهم به حقیقت تمامی آن [نام] ها که والیان امرت با تو بدانها رازویاز می کنند، [والیانی که] امانتدار راز تو، وشادمان از فرمان تواند، نشانگر توانائی تو، وروشنگر بزرگی تو می باشند. از تو می خواهم بحق آنچه از خواست تو که در باره آنان بروز و صدور یافت، پس ایشان را گنجینه همیشگی جلوه های خود، ویا به استوار بکتاب شناسی خویش، ونشانه شگفت خوبیشتن قرار دادی، ویاگاه خودت ساختی [آنچنانکه] هیچ کجا بدون آن نماند، وهر کس ترا شناخته بوسیله آنها می شناسد. میان تو وآنها تفاوتی نیست مگر اینکه آنان بندۀ وافریده تو اند، که پراکنده ویوستگی آنها بدست توست، وآغار شان از تو وبار گشتشان بسوی توست، آنان یاوران وگواهان، وآزمایشگران ومدافعان، و نگهداران، وپیشروان [مردم] هستند، پس آسمان وزمین خود را از [نور] ایشان پر ساختی، تا آشکار گشت که جز تو خدائی نیست. پس بحق این [کلمه توحید] ویجاگاههای گرانمایه بخشایش تو، و به پایگاهها ونشانه هایت، از تو می خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستی وبر ایمان پیайдاری من بیفزائی. ای آنکه در اوج پیدائی خود پنهانی، ودرنهایت پوشیدگی وینهانی

[۱۹۴]

بين النور والديجور، يا موصوفاً بغير كنه، ومعروفاً بغير شبه، حاد كل محدود، وشاهد كل مشهود، موجود كل موجود، محمى كل محدود، وفائد كل مفقود، ليس دونك من معبد، اهل الكربلاء والجود. يا من لا يكيف بيكييف، ولا يأين بأين، يا محتجباً عن كل عين، يا ديموم يا قيوم، عالم كل معلوم، صل على عيادة المنتجبين، ويشرك المحتجبين، وملائكتك المقربين، وبهم الصافين الحاففين. وبارك لنا في شهرنا هذا المرجب المكرم وما بعده من أشهر الحرم، واسبيغ علينا فيه النعم واجزل لنا فيه القسم وابارك لنا فيه القسم. باسمك الاعظم الاحل الاكرم، الذي وضعته على النهار فأضاء، وعلى الليل فأظلم، واغفر لنا ما تعلمانا ولا نعلم، واعصمنا من الذنب خير العصم واكفنا كوافى قدرك، وامنن علينا بحسن نظرك. ولا تكلنا الى غيرك، ولا تمنعنا من حيرك، وبارك لنا فيما كتبته لنا من اعمارنا، واصلح لنا خبيئة اسرارنا،

[١٩٥]

خود آشکاری، أي جداً سازنده روشنائی از تاریکی، أي [خدائی] که ستوده می‌شود اما حقیقت ذات تو نشاندار نمی‌گردد، وشناخته می‌شود اما همانندی برایت یافت نمی‌گردد، أي محدود کننده هر چیز حد پذیر، و بیننده هر چیز دیده شده، وهستی بخش هر هستی یافته، وشمارنده هر چیز شمارش پذیر، ونابود کننده هر نابود شده، جز تو کسی سزاوار پرستش نیست، تو دارای بزرگمنشی وبخشندگی هستی. أي کسی که بهیچ گونه أي کیفیت نیابی، ودر هیچ مکانی جای نگیری، أي که از تمامی دیده ها در پرده أي، أي همیشه ماندنی، أي بپادرنده جاوید نظام جهان، ودانای همه دانسته ها، درود فرست بر بندگان برگزیده ات وانسانهای پوشیده وگمنامت، وفرشتگان ویژه بارگاهت، و سپاهیان دلیر گردآگرد صف کشنده. ودر این ماه شکوهمند گرامی " رجب " وماههای حرام بعد، بر ما خیر وبرکت عطا فرما، ونعمت ها را بر ما تمام وکامل فرو ریز، وروزی ما را فراوان نما، وسوگند ما را راست گردان. بحق نام بسیار بزرگ وگرامی تو، که چون آنرا بر روزنهادی روشن گردید، وآنگاه که بر شب فرو افکندي تاریک گشت، وآنچه از [لغشهای] ما که می‌دانی وما بدانها آگاه نیستیم را بخشای، وما را از گناهان با نیکو ترین باز دارنده ها نگاهدار، وبا مقدرات کفایتگر بی نیاز گردان، وبا خوشبینی ونیک اندیشی خود بر ما منت گزار. وما را بغير خودت و مگذار، واز احسان خود ما را باز مدار، وبه سالهای زندگی ما که مقدر فرموده أي برکت عطا کن، ورازهای پوشیده ما را

[١٩٦]

واعطنا منك الامان، واستعملنا بحسن الایمان، وبلغنا شهر الصيام وما بعده من الايام والاعوام، يا ذاالجلال والاكرام. (٣١) دعاوه (عليه السلام) في كل يوم من شهر رجب اللهم انى اسألك بالмолودين في رجب، محمد بن على الثاني وابنه على بن محمد المنتجب، واتقرب بعما اليك خير القرب. يا من إليه المعروف طلب، وفيما لديه رغب، اسألك سؤال مفترض مذنب، قد اوبقته ذنبه، واثقته عبوبه، فطال على الخطايا دؤبه، ومن الرزايا خطوبه. يسألك التوبة، وحسن الاوبة، والنزوع عن الحوبة، ومن النار فكاك رقبته، والعفو عما في رقبته، فأنت يا مولاي اعظم امله وثقته. اللهم واسألك بمسائلك الشريفة، ورسائلك المنيفة، ان تتغمدنا في هذا الشهر برحمة منك واسعة،

نیکو گردان، و بما از سوی خود امنیت بخشش، وبا ایمان نیکو بکار گیر، و مارا بماه رمضان وروزها وسالهای بعد آن برسان، ای دارای نهایت بزرگی وبحشنندگی. (۲۱) دعای آن حضرت در هر روز از ماه رب خدایا ! از تو می خواهم بحق دو مولود در ماه رب محمد بن علی دوم [امام جواد] وفرزند برگزیده اش علی بن محمد، وبه آنها نزد تو بهترین تقرب را می جویم. ای کسی که نیکی از او خواسته شود، وبدآنچه نزد اوست همه مشتاقند، از تو می خواهم خواست بنده گناهکار وخطا کار که گناهایش او را بهلاکت انداخته وعیبهاش او را اسیر نموده است، بر انجام کار خططا عادت کرده وزندگیش تو امر با غم واندوه ورنج است. پذیرش نیکوی تویه اش وخدوداری از انجام خططا وگاه، ورهایی از آتش دوزخ وبحشیش آنچه در ذمه دارد را از تو در خواست می کند، وتو مولای من بزرگترین آرزو و محل وثوق او می باشی. بار خدایا ! واز تو می خواهم بحق مسائل شریفت ووسیله ارزشمند، که در این ماه مرا غرق رحمتهای واسع ونعمتها گوناگون

ونعمة وازعة، ونفس بما رزقتها قانعة، الى نزول الحافرة، ومحل الآخرة، وما هي إليها صائرة. (۲۲) دعاؤه (عليه السلام) في زيارة مختصة بشهر رب الحمد لله الذي أشهدتنا مشهد أوليائه في رب، وأوجب علينا من حقهم ما قد وجّب، وصلى الله على محمد المنتجب وعلى أوصيائه الحبيب. اللهم فكما أشهدتنا مشهدهم، فانجز لنا موعدهم، واوردننا مورد هم، غير محلين عن ورد في دار المقاومة والخلد. والسلام عليكم. انى قد قصدتكم واعتمدتكم بمسئلتي وحاجتي، وهى فكاك رقبتي من النار، والمقر معكم في دار القرار مع شيعتكم الابرار، والسلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبي الدار. انا سائلكم واملئكم فيما اليكم التفوّض، وعليكم التعويض، فبكم يجبر المهيض، ويشفي المريض، وما

خود نموده وجانم را بدانچه داده ای قانع گردانی، تا آن زمان که در قبر و منزل آخرت وآنجا که همه بدان سو می رود قرار گیرم. (۲۳) دعای آن حضرت در زیارت مخصوص ماه رب سنتایش خداوند را سزااست که ما را در محل حضور بندگان ویژه اش در ماه رب حاضر کرد، وآنچه از حق آنها که واجب بود را بر ما فرض نمود، ودرود فرستد خدای بر محمد برگزیده شده وبر جانشینان باحیا وی. خداوندا ! همچنانکه حاضر کرده ما را در محل حضورگاه آنان، پس وعده ایشان را تحقق بخش وما را در محل ورودشان وارد ساز، بدون آنکه از ورود به خانه اقامت ورهشت جاوید رانده شویم. سلام بر شما، من قصد شما کرده ودر بر آورده شدن حاجتم به شما اعتماد نمودم، وآن عبارتست از رهایی کامل از آتش دوزخ وهمسایگی شما در خانه ابدی به همراه شیعیان نیکوکاران، وسلام بر شما، برای آنکه صبر کردید پس چه خوبیست سر انجام این خانه. من نیازمند شما وامیدوار بشمایم در آنچه بشما تعویض شده و عوض دادنش بر شماست، چه اینکه استخوان پیاپی شکسته بشما متصل

تردد الارحام وما تغيف. انى لسركم مؤمن، ولقولكم مسلم، وعلى الله بكم مقسم، في رجعى بحوائجي وقضائها وانجاحها وابراحها، وبشونى لديكم وصلاحها، والسلام عليكم، سلام موعظ لكم حوايجه موعظ. يسأل الله اليكم المرجع، وسعيه اليكم غير منقطع، وان يرجععني من حضرتكم خير مرجع، الى جناب ممزع، وخفض عيش موسع، ودعة ومهل الى حين الاجل، وخير مصبر ومحل، في النعيم الازل والعيش المقتبل، ودوام الاكل، وشرب الرحيق والسلسل، وعل وتهل، لا سأم منه ولا ملل. ورحمة الله وبركاته وتحياته عليكم حتى العود الى حضرتكم، والفوز في كرتكم، والحسن في زمرتكم، ورحمة الله وبركاته عليكم وصلواته وتحياته، وهو حسينا ونعم الوكيل.

شده ومریض به شما شفایا بد ونیز آنچه رحمها بیفزايند وفرو برند. من به اسرار شما مؤمن و به گفتاریان تسليم می باشم، و به خدا بشما سوگند یاد می کنم که از سوی شما با حاجتها بایم ویرآورده شدن و موقفيت آميز بر آوردن و گرامی شمردن آنها، باز گشتم نمایم، ونیز در اينکه از سویتان با کارهای مهم در پیش شما واصلاح آنها باز گردم. وسلام بر شما، سلام فرد وداع کننده که حوايجش را بشما سپرده است، از خدا می خواهد باز آمدن وشناختن بدون انقطاع بسوی شما، و اينکه مرا از حضورشما با بهترین نحو بسوی در گه پرخیر وبرکت، وزندگی باوسعت وأسوده تازمان مرگ باز گرداند، وبا نوید بهترین بازگشت گاه، در میان نعمت ازلى ودر زندگانی آينده جاودانه، و خوردن همیشگی و نوشیدن شراب ناب و آب بس گوارا ونشیدنیهای دفعه ویدفعه، پی ستوه وملل در آنجا. ورحمت وبرکات وبخشایش الهی بر شما، تا وقت باز آمدن بحضورتان، ورستگاری در زمان رجعتان، ومحشور شدن در زمرة شما، و رحمت خدا وبرکات ودرودها وتحيات الهی بر شما، واو مارا کافی بوده و چه نیکو نماینده ای است.

(٣٣) دعاوه (عليه السلام) في يوم المبعث خرج من جهة ابي القاسم الحسين بن روح: ان الصلاة يوم سبعة وعشرين من رجب اثننتا عشرة ركعة، يقرأ في كل ركعة فاتحة الكتاب وما تيسر من السور، ويسلم ويجلس ويقول بين كل ركعتين: الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا، ولم يكن له شريك في الملك، ولم يكن له ولی من الذل وكبره تكبيرا. يا عدتي في مدتي، ويا صاحبی في شدتي، ويا ولی في نعمتي، يا غیاثی في رغبتي، يا محبی في حاجتی، يا حافظی في غیبتی، يا كالثی في وحدتی، يا انسی في وحشتی. انت الساتر عورتی، فلك الحمد، وانت المقل عثرتی، فلك الحمد، وانت المنفس صرعتی، فلك الحمد. صل على محمد واله واستر عورتی، وامن روعتی،

(۲۲) دعای آن حضرت در روز مبعث توسط ابی القاسم حسین بن روح - نائب سوم امام - از امام زمان (علیه السلام) روایت شده که فرمود: در روز ۳۷ ربیع دوازده رکعت نماز می گذاری، در هر رکعت حمد و هر سوره ای که میسر باشد خوانده، و تشهید گفته وسلام می گویی و می نشینی و بین هر دو رکعت می گوئی: ستایش خدای راست که فرزندی نگرفته و در فرمانروائی شریکی برایش نیست، و سر پرستی از خواری ندارد و او را بسیار بزرگ شمار. ای توشه ام تا پایان عمرم، ای یارم در سختی، ای سر پرستم در نعمتم، ای فریاد رسم در وقت میل ورغبت، ای علت موفقیتم در حاجتم، ای نگهبانم در غیابم، ای کفایت کننده ام در تنهاییم، ای همدمم در وحشتیم، توئی پوشاننده عورتم، پس ستایش مخصوص توست، توئی نادیده گیرنده لغشم، پس ستایش از آن توست، توئی نیک بر دارنده ام بهنگام افتادگیم، پس ستایش تو را سزاست. درود فرست بر محمد و خاندانش و عورتم را بپوشان، و پریشانی

[۲۰۴]

واقلنی عشرتی، واصفح عن جرمی، وتجاوز عن سیناتی في اصحاب الجنة، وعد الصدق الذي كانوا يوعدون. فإذا فرغت من الصلاة والدعاء قرأتم الحمد و "قل هو الله احد" و "قل يا ايها الكافرون" والمعوذتين و "انا انزلناه في ليلة القدر" ، وآية الكرسي سبعا سبعا، ثم تقول: اللہ اللہ ربی لا اشرك به شيئا - سبع مرات، ثم ادع بما احبت. (۲۴) دعاؤه (عليه السلام) في الاعياد الاربعة، المسمى بدعاة الندية الحمد لله الذي لا اله الا هو، وله الحمد رب العالمين، وصلی الله على محمد نبیه واله وسلم تسليما. اللهم لك الحمد على ما جرى به فضاؤك في اولياتك، الذين استخلصتهم لفسك ودينك، إذ اخترت لهم جزيل ما عندك، من النعيم المقيم، الذي لا زوال له ولا اضمحلال، بعد ان شرطت عليهم الرهد في درجات هذه الدنيا الدنية، وزخرفها وزبرتها، فشرطوا لك ذلك، وعلمت منهم الوفاء به.

[۲۰۵]

خطarem را امنیت بخش و لغشم را نادیده گیر، واز گناهم جشم بپوش، و از بدیهایم درگذر، ومرا در زمرة بهشتیان قرارده بحکم وعده راستی که مشمول آنان شده بود. و آنگاه که از نماز و دعا فارغ شدی، هر یک از سوره های حمد و اخلاص و سوره کافرون و ناس و فلق وانا انزلناه و آیة الكرسي را هفت بار می خوانی سپس می گوئی: خداست خداست پروردگارم، و شریک با او قائل نشوم، و می خواهی هرچه را که می خواهی. (۲۴) دعای آن حضرت در روز مبعث وعید فطر و قربان و جمعه، معروف بدعای ندبه حمد و سپاس مخصوص خداوند است که هبیج معبد حقی جز او نیست، و حمد او را سزاست که پروردگار جهانیان است، و درود وسلام خداوند بر آقای ما محمد پیامبر او و خاندانش باد. خداوندا ! حمد تواراست بر آنچه حکم تو در مورد اولیائیت جاری شد، کسانی که برای خود و دینت خالص کردی، آنگاه که برای ایشان فراوانی نعمتهاای را انتخاب فرمودی، نعمتهاای پایداری که نیستی واز هم گستنگی در آنها راه نمی یابد، پس از آنکه بر آنان شرط نمودی که نسبت به درجات وزر وزبورهای این دنیا فانی زهد و رزند، پس ایشان این شرط را پذیرفتند و دانستی که بدان وفادار خواهند ماند.

فقبلتهم وقربهم، وقدرت لهم الذكر العلى والثناء الجلى، واهببت عليهم ملائكتك، وكرمنهم بوحيك، ورفدتكم بعلمك، وجعلتهم الذريعة إليك، والوسيلة إلى رضوانك. فبعض اسكنته جنتك إلى أن أخرجته منها، وبعض حملته في فلكك ونجيته ومن أمن معه من الهلة برحمتك، وبعض اخذه لنفسك خليلا، وسائلك لسان صدق في الآخرين فاجبته، وجعلت ذلك عليا. وبعض كلمته من شجرة تكليما، وجعلت له من أخيه رداء وزيرا، وبعض أولدته من غير أب، واتيته البينات وأيدته بروح القدس. وكل شرعت له شريعة، ونهجت له منهاجا، وتخيرت له أوصياء، مستحفظاً بعد مستحفظ، من مدة إلى مدة، إقامة لدينك وحجة على عبادك، ولئلا يزول الحق عن مقره، ويغلب الباطل على أهله، ولا يقول أحد لولا أرسلت علينا رسولا منذرا، واقمت لنا علما هاديا، فتتبع آياتك، من قبل ان نزل ونخزي.

از اینرو ایشان را قبول فرموده ومقرب درگاه خویش ساختی، ویاد بلند وستایش آشکاری را بر ایشان مقدر نمودی، وفرشتگان را بر آنان فرو فرستاده، ویوحی خویش گرامیشان داشتی، وبه علم خود یاریشان فرمودی، وایشان را سبب‌هایی بسوی خویش ووسیله‌ای برای راهیابی به خشنودی خود قراردادی. آنگاه یکی از ایشان را در بهشت خودت ساکن گرداندی تا آنکه از آن بیرونیش بردی، ویکی را در کشتنی [نجات] خودنشاندی واو وهماهان با ایمانش را برحمت خویش از هلاکت نجات دادی، ودیگری را خلیل و دوست خود نمودی، واز تو زیانی راستین در خواست کرد، خواهش او را اجابت کرده وآن زبان راستین را بلند مرتبه قراردادی. وبا دیگری از درختی سخن گفتی وبرای او از [وجود] برادرش پشتوانه وزیری قراردادی، ودیگری را بدون پدر ایجاد نمودی ودلائل روشنی باو داده و به روح القدس تاییدیش کردی. واز برای هرکدام آئینی پدید آوردی وشیوه‌ای ارائه دادی، وبرای هریک از آنان جانشینانی اختیار کردی که یکی پس از دیگری نگهبان آن آئین باشند، ومدت معینی این مسئولیت را بعده گیرند، تادیت پایدار و حجت بریندگان تمام گردد، وحق از جایگاهیش کنارزده نشود، وباطل بر اهلهش چیره نگردد، وتا اینکه کسی [در روز قیامت] نگوید: چرا فرستاده هشدار دهنده ای بسوی ما نفرستادی ونشانه راهنمائی برایمان برای نداشتی، تا پیش از آنکه به ذلت وخواری واقع شویم از آیات پیروی کنیم.

الى ان انتهيت بالامر الى حبيبك ونجيبك محمد صلى الله عليه واله، فكان كما انتجه سيد من خلقته، وصفوة من اصطفيته، وافضل من احتبته، واكرم من اعتمدته. قدمته على انبائك، ويعنته الى الثقلين من عبادك، واطاته مشارقك ومغاربك، وسخرت له البراق، وعرجت به الى سمائك، وادعته علم ما كان وما يكون الى انقضاء خلقك. ثم نصرته بالرعب، وحفته بجبريل وMicail والمسومين من ملائكتك، ووعدته ان تظهر دينه على الدين كلها، ولو كره المشركون. وذلك بعد ان بوأته مبدأ صدق من اهله، وجعلت له ولهم اول بيت وضع للناس، للذى بيكة مباركا، وهدى للعالمين، فيه ايات بينات، مقام ابراهيم، ومن دخله كان امنا، وقلت: " انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا ".

تا اینکه امر [دین] را بدوسیت و برگزیده ات محمد - که درود تو بر او و خاندانش باد - سپرده، پس او همچنانکه او را برگزیدی آقای مخلوقات، و عصاره برگزیدگان، و برترین منتخبان، و گرامی ترین معتمدانست بود. او را بر پیامبران برتری داده و بسوی جن و انس برانگیختی، شرق و غرب زمین را در زیر گامها بیش گذرانده و برآق را برایش مسخر ساخته، واو را به آسمانها بالابرده، و علم آنچه بود و آنچه خواهد بود تا هنگام به آخر رسیدن آفرینشت را به او سپرده. سپس بوسیله هراس [افکنند در دل دشمنان] یاریش کردی، و جبرئیل و میکائیل و فرشتگان نشاندارت را در پیرامونش قراردادی، واو را وعده فرمودی که دینش را بر همه دینها چیره و اشکار سازی، هر چند که مشرکین را ناخوش آید. و آن پس از این بود که جایگاه راستینی از جهت خاندانش برایش قراردادی، و برای او و خاندانش نخستین خانه ای که برای مردم نهاده شده بود را مقرر ساختی، [خانه ای که] درمکه است با برکت و هدایتگر جهانیان، در آنست نشانه ای روشن و مقام ابراهیم، که هر کس در آن وارد شود ایمن خواهد بود، و فرمودی: " بدرستی که خداوند می خواهد رحیم و پیلیدی را از شما اهل بیت دورسازد و شما را پاک گرداند پاک کردنی بسرا. "

وجعلت اجر محمد صلی الله عليه واله مودتهم في كتابك، وقلت: " قل لا اسألكم عليه اجرا الا المودة في القربي "، وقلت: " ما سألكم من اجر فهو لكم "، وقلت: " ما اسألكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا "، فكانوا هم السبيل اليك، والمسلك الى رضوانك. فلما انقضت ايامه اقام ولیه على بن ابی طالب صلواتك عليهمما والهمما هادیا، إذ كان هو المنذر ولكل قوم هاد، فقال والملا امامه: من كنت مولاهم فعلی مولاهم، اللهم وال من والاهم، وعاد من عاداه، وانصر من نصره، واخذل من خذله. وقال: من كنت انا نبیه فعلی امیره، وقال: انا وعلی من شجرة واحدة وسائر الناس من شجر شتنی. واحله محل هارون من موسی، فقال: انت منی بمنزلة هارون من موسی الا انه لا نبی بعدی، وزوجه ابنته سیدة نساء العالمین، واحل له من مسجدہ ما حل له، وسد الابواب الا بابه. ثم اودعه علمه وحكمته، فقال: انا مدینة العلم وعلى بابها، فمن اراد المدینة فليأتها من بابها، ثم قال له:

آنگاه پاداش پیامبر - که درود تو بر او و خاندانش باد - را مودت به آنان مقرر ساخته، ودر کتابت فرمودی: " بگو ای پیامبر که بر رسالت خود پاداشی جز مودت در حق نزدیکانم از شما نمی خواهم "، و فرمودی: " آنچه بعنوان مزد رسالت از شما خواستم بسود خود شماست "، و فرمودی: " من از شما مزد نمی خواهم مگر اینکه کسی بخواهد بسوی پروردگاری راهی در پیش گیرد "، پس آنان [خاندان پیامبر] راه بسوی تو ووسیله رسیدن به خشنودی تو بودند. چون [روزگار رسالت پیامبر و] دوران عمرش سپری گشت ولی خودش على بن ابی طالب - که درود تو بر ایشان و خاندانش باد - را برای هدایتگری قرارداد، چرا که او هشدار دهنده بود و برای هر قوم هدایتگری می باشد، پس در حالیکه انبوه جمعیت در پیشاپیش او بودند چنین گفت: هر کسی را من مولی هستم على مولای اوست، بارالها دوست بدار هر که از او پیروی کند، و دشمن دار هر که

را با او به ستیز برخیزد، ویبروزمند گردان هر که یاریش کند، خوارنما هر که خوارش نماید. و فرمود: هر کسی که من پیامبر او هستم علی امیر او می باشد، و فرمود: من وعلی از یک درخت هستیم وسائل مردم از درختهای گوناگون. واو را نسبت به خود همانند منزلت هارون به موسی قرارداده و فرمود: تو نسبت بمن در منزلت ورتبه هارون نسبت به موسی هستی مگر اینکه پیامبری پس از من نیست، و دخترش بزرگ زنان جهانیان را به او ترویج کرد، و آنچه از مسجدش برایش حلال بود را برای او حلال کرد، و تمام دریها [که بمسجد بازمی شد] را جز درب [منزل] او را بست، آنگاه علم و حکمتیش را در او بودیعت سپرد و فرمود: من شهر علم هستم وعلی درب آنست، هر که حکمت می خواهد باید که از آن درب داخل شود، و باو فرمود:

[۲۱۲]

انت اخی ووصی ووارثی، لحمک من لحمی، ودمک من دمی، وسلامک سلمی، وحریک حری، والایمان مخالف لحمک ودمک، كما خالط لحمی ودمی، وانت غدا علی الحوض خلیفتی، وانت تقضی دینی وتنجز عداتی، وشیعتك علی منابر من نور مبیضة وجوههم وهم جیرانی، ولو لا انت یا علی لم یعرف المؤمنون بعدی. وکان بعده هدی من الضلال، ونورا من العمی، و حبل الله المتین، وصراطه المستقیم، لا یسبق بقرابة في رحم، ولا یسابقة في دین، ولا يلحق في منقبة من مناقیه، یحذو حذو الرسول صلی الله علیه واله، ویقاتل علی التأویل، ولا تأخذه في الله لومة لائم، قد وتر فيه صنادید العرب، وقتل ابطالهم، وناوش ذؤانهم، وادفع قلوهم احقادا بدربیة وخیریة وحنینیة وغير هن. فاضبت علی عداوتة، واکبت علی منابذته، حتی قتل الناكثین والقاسطین والمارقین، ولما قضی نحبه وقتلہ اشقی الاخرين، يتبع اشقی الاولین، لم یممثل أمر رسول الله صلی الله علیه واله في الہادین بعد الہادین،

[۲۱۳]

تو برادر، ووصی ووارث من هستی، گوشت تو از گوشت من، خون تو از خون من، همدردی با تو همدردی بامن، وجنگ با تو جنگ با من است، وایمان با گوشت خون تو آمیخته، همچنانکه با گوشت خون من آمیزش یافته است، وتو [در روز قیامت] بر حوض کوثر بامن وجانشین منی، وتو ادکننده قرض من وتحقیق بخش وعده هایم می باشی، وشیعیان تو در بهشت بر منبرهایی از نور وبا چهره هایی سپید پیرامون من بوده و همسایگان منند، ای علی اگر تو نبودی پس از من مؤمنین شناخته نمی شدند. پس [امیر مؤمنان] بعد از او هدایتگر از گمراهی، روشنگر از نایبیانی، رسیمان محکم الهی، وراه راست او بود، کسی در نزدیکی به پیامبر از او مقدم نر، ودر دین از او باسابقه تر نبود، به منقبتی از مناقب او کسی دست نمی یافت، در جای پای پیامبر گام نهاده، وبراساس تأویل قرآن [با پیمان شکنان] جنگ می کرد، در راه خدا ملامت هیچ ملامت کننده ای در او اثر نداشت، در راه خدا گردنکشان عرب را بیکس گذارده ویهلوانان آنان را کشت، وگرگهایشان را بهلاکت رسانید، پس دردهای آنان از جهت جنگهای بدر و خیر و حنین وغیر آنها کینه ها بر جای گذارد. از اینرو به دشمنیش برخاسته ودر پی نابودی او منحد شدند، تا آنکه پیمان شکنان ومنحرفان وسرکشان را بقتل رسانید، وآنگاه که دورانش سپری گشت وشقی ترین افراد در متاخرین بعد از شقی ترین آنان در گذشتگان، ایشان را بقتل رسانید، فرمان پیامبر - که

درود خداوند بر او و خاندانش باد - در مورد هدایتگران پی در پی اطاعت نگردید، وامت بر

[۲۱۴]

والامة مصرة على قتله، مجتمعة على قطيعة رحمه و اقصاء ولده، القليل ممن وفي لرعاية الحق فيهم، فقتل من قتل، وسبى من سبى، واقصى من اقصى، وحرى القضاء لهم بما يرجى له حسن المثوبة، إذ كانت الارض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين، وسيحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا، ولن يخلف الله وعده، وهو العزيز الحكيم، فعلى الاطائب من اهل بيت محمد وعلى صلى الله عليهما والهما، فليبك الباكون، واياهم فليندب النادبون، و لمثلهم فلتذرف الدموع، ولি�صرخ الصارخون، ويوضح الضاحون، وبعج العاجون. اين الحسن، اين الحسين، اين ابناء الحسين، صالح بعد صالح، وصادق بعد صادق، اين السبيل بعد السبيل، اين الخيرة بعد الخيرة. اين الشموس الطالعة، اين الاقمار المنيرة، اين الانجم الزاهرة، اين اعلام الدين وقواعد العلم.

[۲۱۵]

دشمنی با او اصرار داشته ومتحد شدند که رحم او را قطع نموده و فرزندانش را [از شهر وديارشان] دور سازند، جز عده اندکی از [امت] که بعلت رعایت حق در موردهشان وفادار ماندند. پس کشته شد هر آنکه کشته شد، واسیر گردید هر که به اسارت درآمد، وتبعد شد هر آنکه تبعید گردید، وسرنوشت برای آنان بگوئه آی جربان یافت که امید پادش نیک برای آن هست، چه اینکه زمین از آن خداوند است بهر کسی از بندگانش که بخواهد آنرا به ارث می دهد و سرانجام کار با تقوی پیشگان است، وخداؤند از هر گونه نقص والایش منزه است ووعله خداوند حتمی است، وبهیچوجه تخلعی در وعله الهی نیست، واوست خدای عزیز وحکیم. پس بر پاکیزگان از خاندان محمد وعلى - که درود خداوند بر آنان و خاندانشان باد - باید که گریه کنندگان بگریند، ومویه کنندگان مویه کنند، و بخاطر چنان بزرگوارانی باید که اشکها ریخته شود، ونمی بایست فریاد زنندگان فریاد زنند، وضجه کنندگان ضجه کنند، وناله سردهندگان ناله سردهند. حسن کجاست؟ حسین کجاست؟ فرزندان حسین کجایند؟ نیکویی بعد از نیکویی، وراستگویی پس از راستگویی دیگر؟ کجاست راه [خداوند] پس از راه دیگر؟ کجاست برگزیده آی بعد از برگزیده آی؟ کجایند خوشیده‌های پرتو افکن؟ کجایند ماههای درخشند؟ کجایند ستارگان ثابناک؟ کجایند نشانه های دین وپایه های علم؟

[۲۱۶]

اين بقية الله التي لا تخلو من العترة الطاهرة، اين المعد لقطع دابر الظلمة، اين المنتظر لاقامة الامت والوحوج، اين المرتجى لازالة الجور والعدوان. اين المدخل لتجديد الفرائض وال السنن، اين المتخير لاعادة الملة والشريعة، اين المؤمل لاحياء الكتاب وحدوده، اين محىي معالم الدين واهله. اين قاصم شوكة المعتدين، اين هادم ابنية الشرك والنفاق، اين مبيد اهل الفسق والعصيان والطغيان، اين حاصل فروع الغى والشقاق، اين طامس اثار الزيف والاهواء، اين قاطع حبائل الكذب والافتراء. اين مبيد العتاوة والمردة، اين مستاصل اهل العناد

والتضليل والالحاد، این معز الاولیاء ومذل الاعداء، این جامع الكلمة على التقوی، این باب الله الذى منه يؤتی، این وجه الله الذى إليه يتوجه الاولیاء، این السبب المتصل بين اهل الارض والسماء، این صاحب يوم الفتح وناشر رایة الهدى، این مؤلف شمل الصلاح والرضا.

[۲۱۷]

کجاست آن حضرت بقیة الله که از عترت هدایتگر بیرون نیست ؟ کجاست آن آماده شده برای برکنندن دنباله ستمگران ؟ کجاست آن انتظار کشیده شده برای برطرف ساختن کڑی ها و انحرافات ؟ کجاست آن که برای زائل کردن ستم و تجاوز امید باوست ؟ کجاست آنکه برای تجدید کردن واجبات وسنتها وذخیره شده ؟ کو آنکه برای برگرداندن آین وشريعت برگزیده شده ؟ کو آنکه برای زنده کردن کتاب خدا وحدود آن آرزو باوست ؟ کجاست آن زنده کننده نشانه های دین واهل آن ؟ کجاست درهم شکننده شوکت وعظمت تجاوزگران ؟ کجاست خراب کننده بناهای شرك ونفاق ؟ کجاست نابود کننده اهل فسق وگناه ؟ کجاست دورکننده شاخه های گمراهی ودو دستگی ؟ کجاست فانی کننده اهل سرکشی وطغیان ؟ کجاست ریشه کن کننده اهل عناد وگمراهی والحاد ؟ کجاست عزت دهنده دوستان و خوار کننده دشمنان ؟ کجاست متحد کننده کلمه برمینای تقوی ؟ کجاست آن دری که از طریق آن به خداوند راه یافته می شود ؟ کجاست آن وجه الله که اولیای خدا به سوی او روی همی آورند ؟ کجاست آن سبب پیوسته میان اهل زمین واسمان ؟ کجاست صاحب روز بیروزی وبر افراننده پرجمهای هدایت ؟ کجاست آنکه پراکنگی صلاح وخشندودی را فراهم می آورد ؟

[۲۱۸]

این الطالب بذحول الانبياء وابناء الانبياء، این الطالب بدم المقتول بکربلا، این المنصور على من اعتدى عليه وافتري، این المضطر الذى يجاب إذا دعى. این صدر الخلائق ذوالبر والتقوی، این ابن النبي المصطفی، وابن على المرتضی، وابن خديجة الغراء، وابن فاطمة الكبرى. بأبی أنت وامی ونفسی لک الوقاء والحما، یابن السادة المقربین، یابن النجباء الاكرمین، یابن الهدایة المهدیین، یابن الخبرة المهدیین، یابن الغطارة الانجیین، یابن الخصارمة المنتجیین، یابن القماقمة الاکرمین، یابن الاطائب المعطمین المطهرین. یابن البدور المنیرة، یابن السرج المضینة، یابن الشهہب الثاقبة، یابن الانجم الزا هرة، یابن السبل الواضحة، یابن الاعلام اللاحقة، یابن العلوم الكاملة. یابن السنن المشهورة، یابن المعلم المأثورة، یابن المعجزات الموجودة، یابن الدلائل المشهودة، یابن الصراط المستقیم، یابن النباء العظیم، یابن من هو في ام الكتاب لدى الله على حکیم.

[۲۱۹]

کجاست آن طلب کننده خون پیامبران وفرزندان آنان ؟ کجاست آن انتقام گیرنده خون کشته شده در سرزمین کربلا ؟ کجاست آن پیروزمند بر هر که بر حريم أو تجاوز کرده وتهمت زند ؟ کجاست آن مضطر وناچاری که هرگاه دعا کند اجابت می شود ؟ کجاست آن صدر نشین جهانیان صاحب نیکی ونقوی ؟ کجاست فرزند پیامبر مصطفی وفرزند علی مرتضی وفرزند خدیجه بزرگوار وفرزند فاطمه

زهرا. بدر و مادرم فدایت وجانم سیر بلای تو و حمایت کننده تو باد،
ای فرزند آقایان مقرب، ای فرزند اصیلترین و بزرگوارترین اهل عالم،
ای زاده هدایتگران ره یافته، ای زاده برگزیدگان پاکیزه، ای فرزند
شریفترین مردمان، ای فرزند نیکوترین پاکان، ای فرزند جوانمردان
برگزیده، ای فرزند گرامی ترین بزرگواران. ای زاده ماههای تابان، ای
زاده چراغهای درخشان، ای زاده شهابهای تابان، ای زاده ستارگان
فروزان، ای فرزند راههای روشن بسوی خدا، ای فرزند نشانه های
آشکار، ای زاده علوم کامل. ای زاده سنتهای مشهور، ای فرزند آثار
ثبت شده، ای فرزند معجزات موجود، ای فرزند رهنمایان مشهود
خلق، ای فرزند صراط مستقیم، ای فرزند نبا عظیم، ای فرزند کسی
که در علم حق نزد خداوند داری برجسته ترین مقامها و حکمتها
الهی است.

[۲۲۰]

يابن الایات والبيانات، يابن الدلائل الطاهرات، يابن البراهين الباهرات،
يابن الحجج البالغات، يابن النعم السابقات. يابن طه والمحكمات،
يابن بس والذاريات، يابن الطور والعاديات، يابن من دنا فتدلى، فكان
قب قوسين أو ادنى، دنوا واقتربا من العلى الاعلى. ليت شعرى،
ابن استقرت بك النوى، بل أى ارض نقلك اوثرى، ابرضوى ام غيرها
ام ذى طوى. عزيز على ان ارى الخلق ولا ترى، ولا اسمع لك
حسيسا ولا نجوى، عزيز على ان تحيط بك دوني البلوى، ولا ينالك
منى ضجيج ولا شكوى. بنفسى انت من مغيب لم يخل منا،
بنفسى انت من نازح ما نزح عنا، بنفسى انت امنية شائق يتمنى،
من مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنا. بنفسى انت من عقيد عز لا يسامي،
بنفسى انت من اثيل مجد لايجازى، بنفسى انت من تlad نعم لا
تضاهى، بنفسى انت من نصيف شرف لا يساوى.

[۲۲۱]

ای فرزند آیات روشن پروردگار، ای فرزند دلائل آشکار حق، ای زاده
برهانهای واضح حیرت انگیز، ای فرزند حجتهاي بالجه الله، ای
فرزند نعمتهاي تمام خداوند. ای فرزند طه و محكمات، ای فرزند بس
وذریات، ای فرزند طور و عادیات، ای فرزند آن بزرگواری که آنقدر
نژدیک شد و پیش رفت تا اینکه همچون نژدیکی دو سر کمان یا
نژدیکتر به خداوند علی اعلی نژدیک شد. ای کاش می دانستم که
دوری تو را به کجا کشانده، وکدام سرزمین یا خاک تو را در بردارد، آیا
در زمین رضوی یا غیر آن یا ذی طوی مسکن داری؟ بسیار دشوار
است بر من که همه خلق را ببینم و تو دیده نشوی، و هیچ صدائی
وسخنی هر چند آهسته هم از تو نشنوم، بسیار سخت است بر
من که بلاها تو را بدون من احاطه کند واز من بتول الله وشكایتی
نرسد. جانم فدای تو باد ای پنهان شده ای که از ما دور نیستی،
جانم بقرايان تو ای دور از وطنی که از ما دور نشده، جانم فدای تو
باد ای آرزوی مشتاقان و مورد تمنای هر مرد وزن اهل ایمان که بیاد
تو ناله می زند. جانم فدایت باد ای بسته به عزتی که هیچکس به
آن نتواند رسید، جانم فدایت باد ای صاحب مجد و شرف که
همانندی ندارد، جانم فدایت باد ای صاحب نعمتهاي دیرینه که
نظیری برایش نیست، جانم فدایت باد ای رمز شرافت که احدی با
آن برابری نتواند کرد.

[۲۲۲]

الى متى احאר فيك يا مولاي، والى متى، واى خطاب اصف فيك، واى نجوى، عزيز على ان اجاد دونك و اناناعي، عزيز على ان ابكيك ويخذلك الورى، عزيز على ان يجري عليك دونهم ما جرى. هل من معين فاطليل معه العوبل والبكاء، هل من جزوع فاساعد جزعه إذا خلا، هل قذيت عين فساعدتها عينى على القدى، هل اليك يابن احمد سبيل فتلقى، هل يتصل يومنا منك بعده فخضلى. متى نرد مناهلك الروية فنروي، متى ننتقع من عذب مائهك فقد طال الصدى، متى نفاديك وزراوحك فتقر عيوننا، متى ترانا وزراك وقد نشرت لواء النصر ترى. اترانا نحف بك وانت تام الملا، وقد ملات الارض عدلا، واذقت اعدائك هوانا وعقابا، وابتعد العناة وجحدة الحق، وقطعت دابر المتكبرين، واحتثت اصول الطالمين، ونحن نقول الحمد لله رب العالمين. اللهم انت كشاف الكرب والبلوى، واليک استعدی فعندي العدو، وانت رب الاخرة والاولى.

[۲۲۳]

أي مولايم تاکي در فراقت ناله برکشم [تاکي در انتظارت حیران بیمانم]، باکدام گفتار تورا بستایم، وچگونه وبا چه زیانی آهسته با تو سخن گویم؟ بسیار دشوار است بر من که از غیر تو پاسخ داده شوم وهم سخن گردد، بسیار سخت است بر من که بر فراقت بگریم ومردم تو را واگذارند، بر من سخت ودشوار است که بر تو ونه بر دیگران بگذرد آنچه گذشته است. آیا کسی هست که مرا یاری دهد تا با اوهم ناله شوم ومدتی طولانی باهم بگریم، آیازاری کننده أي وجود دارد که او را در حال تنهائی در زاریش یاری دهم، آیا چشم متالم از فرط گریه اي هست که چشم من او را برگریستن همراهی کند، اي فرزند پیامبر آیا راهی بسوی تو هست که با تو ملاقاتی صورت گیرد [يا آن راه یافته شود]، آیا این روز [تاریک غیبت] به فردای دیدار جمالت می رسد که ما بهره مند شویم. کی شود که بر چشممه های سیراب کننده ات برآییم وسیراب گردیم؟ کی شود که که از آب زلال [ظهور] تو برخوردار شویم که تشنجیمان طولانی شده؟ کی شود که هر بامداد وشامگاه به دیدارت مشرف شویم و دیده هایمان روشن گردد؟ کی تو ما را و ما تو را بینیم در حالیکه پرجم پیروزی را بر افراشته و آشکارا دیده شوی. آیا می شود که پیرامونت گرد آمده باشیم و تو رهبری مردم را عهده دار شده باشی، در حالیکه جهان را از عدل وداد پرکرده، ودشمنان را خواری وعقوبت چشانده و سرکشان و منکران حق را نابود فرموده باشی، ومتکبران را ریشه کن ساخته و ستمگران را از بن براندازی و ما بگوئیم: حمد مخصوص پروردگار جهانیان است.

[۲۲۴]

فاغث يا غیاث المستغيثین، عبیدك المبتلى، واره سیده يا شدید القوى، وازل عنه به الاسا والجوا، وبرد غلیله يا من على العرش استوى، ومن إليه الرجعى والمنتهى. اللهم ونحن عبيدك التائقون الى وليك المذكر بك وبنبيك، خلقته لنا عصمة وملادة، واقمته لنا قواماً ومعاداً، وجعلته للمؤمنين منا اماماً، فبلغه منا نجية وسلاماً، وزدنا بذلك يا رب اكراماً، واجعل مستقره لنا مستقرنا ومقاماً، واتمم نعمتك بتقديمك اياه امامنا، حتى توردننا جنانك و مرافقة الشهداء من خلصائرك. اللهم صل على حجتك وولى امرك، وصل على جده محمد رسولك السيد الاكبر، وصل على ابيه السيد الاصغر، وحامل اللواء في المحشر، وساقي اوليانه من نهر الكوثر، والامير على سائر البشر، الذى من امن به فقد ظفر ومن لم يؤمن به فقد خطر وكفر. صلى الله عليه وعلى اخيه، وعلى نجلهما الميامين الغرر، ما

طلعت شمس وما اضاء قمر، وعلى جدته الصديقة الكبرى فاطمة
الزهراء، بنت محمد المصطفى،

[۲۲۵]

بارخدايا ! تو بر طرف کننده غمها وبلها هستي، بدرگاهت شکايت
مي اوريم که دادگري نزد توست، وتوئي پروردگار آخرت ودنيا. آي
فرياد رس پناهندگان، بنده کوچك مصیبت زده را داد رسی کن،
وآقایش را به او بنمایان، آي خداوند بسیار قدرتمند، وبطهورش غم و
اندوه وسوزدل را از این بنده ضعيف دور گردان، ودل تفتیده را خنك
فرما، آي آنکه برعیش استوار بوده وبازگشت همه بسوی اوست.
بارخدايا ! وما بندگان توایم که مشتاق ظهور ولیت هستيم، آنکه
يادآور تو وپیامبر توست، او را برای نگاهبانی وپاسداری آفریدي وقوم
و پناهگا همان قراردادي، وپرای مؤمنان او را به امامت منصب
فرمودي پس تحیت وسلام ما را به حضرتش برسان وبدینوسیله
گرامی داشتت را نسبت بما افزون فرما، وقرارگاه أو را جایگاه ومنزل
ما قرارده، ونعمتت را تمام کن، به اينکه او را پيش روی ما آوري، تا
آنکه به بهشتهايت واردمان فرمائي وباشهيدان خالص وبرگزیده ات
رفيق وهمنشين نمایي. بار خدايا ! بر حجتت وولی امرت درود
فرست وپرحضرت محمد، جد او، رسولت، بزرگ آقای عالم، درود
فرست، ونيز بر پدرش آقای کوچك ويدست گيرنده پرچم در روز
محشر، وسیراب کننده دوستانش از حوض کوثر، وامير بر تمامی
انسانها، کسی که هر که به او ايمان آورد پیروزمند، وهر که او را
انکار کرد امر عظيمي را مرتکب گردیده وکافر شده است. خداوندا !
پیامبر وپر برادرش أمير المؤمنين وپر فرزندان سپيدروي آنان، درود
فرست، تا آنگاه که خورشيد پر تو افشايانی کرده وماه می درخشند،
ونيز بر جده اش صديقه کبری فاطمه زهرا دختر

[۲۲۶]

وعلى من اصطفيت من ابايه البرة، وعليه افضل واكملا واتم وادوم
واكب وافرق ما صليت على احد من اصفيائه وخيرتك من خلقك، وصل
عليه صلاة لا غاية لعدها، ولا نهاية لمدها، ولا نفاد لامدها. اللهم
واعلم به الحق، وادحض به الباطل، وادل به اوليائك، واذلل به اعدائك،
وصل اللهم بيننا وبينه وصلة تؤدى الى مرافقة سلفه، واجعلنا من ممن
يأخذ بجزتهم، ويمكت في ظلهم، واعنا على تأدية حقوقه إليه،
والاجتهد في طاعته، والاجتناب عن معصيته. وامن علينا برضاه،
وهب لنا رأفتة ورحمته، ودعاهه وخيره، ما نبال به سعة من رحمتك،
وفوزا عندك، واجعل صلاتنا به مقبولة، وذنبنا به مغفورة، ودعائنا به
مستجايا، واجعل ارزاقنا به ميسوطة، وهموننا به مكفيه، وحوائجنا
به مقضية، واقبل علينا بوجهك الكريم، واقبل تقرينا اليك.

[۲۲۷]

پیامبر برگزیده، وپر برگزیدگان از پدران نیکویش وپرخود او، بهتر
وکاملتر وتمامتر وجادانه تر وپیشتر وفزنتر از آنچه که بر فردی از
برگزیدگان و نیکان از خلقت درود فرستاده آي، بر اینان درود فرست،
وپر او درود فرست درود فرستادنی که شماره اش را پایان نباشد
وامدادش خاتمه نپذيرد، وزمانش هيچگاه سپری نگردد. بارخدايا !
ويوجود آن حضرت حق را بپادار وباطل را از میان بردار، ودوستانت را
به او بدولت وسلطنت برسان، ودشمنانت را به او خوار گردان،

خداؤندا بین ما واو پیوندی برقرار کن که به همنشینی پدرانش [دریشت] بیانجامد، وما را از کسانی قرارده که بدامان آنان چنگ زند و در سایه آنان زیست کنند، وما را یاری فرما تاحقوق او را اداکرده و در اطاعتیش اهتمام ورزیم واز نافرمانیش اجتناب نمائیم. وبرضایت وخشنودی آن بزرگوار از ما برماء منت گذار ورأفت و مهر و دعا و خیر آن جناب را بما موهبت فرما، تا بوسیله آن برحمت پهناور تودست یابیم ونzed تو رستگار گردیم، وبرکت او نماز ما را قبول فرماده یه او گناهانمان را بیامز ودعایمان را مستجاب کن وروزیمان را فرخ گردان، و هم وغم ما را چاره کن، وحاجتها یمان را برآورده ساز، با وجه کریم خویش بما توجه کن، وقرب ما را بسوی خود بپذیر.

[۲۲۸]

وانظر الینا نظرة رحيمة، نستكمل بها الكرامة عندك، ثم لا تصرفها عنا بجودك، واسقنا من حوض جده صلى الله عليه واله، بكأسه وبيده، ريا رويا هنيبا سائغا، لا طماً بعده، يا ارحم الراحمين.

[۲۲۹]

وبا رحمت خویش بر ما نظر افکن تا با آن به کمال گرامی داشت تو راه بربیم، آنکه دیگر هرگز آنرا به جود وکرم خود از ما مگیر، وما را از حوض جدش پیامبر، به جام أو ویدست أو سیراب گردان، سیراب شدنی کامل و خوش وگوارا و خوب، که هرگز پس از آن تشنگی نیاشد، أي مهربانترین مهربانان.

[۲۳۱]

۸ - ادعیه آن حضرت در ماه مبارک رمضان در شباهای ما مبارک رمضان، معروف به دعای افتتاح بعد از نماز صبح روز عید فطر

[۲۳۲]

(۲۵) دعاؤه (عليه السلام) في كل ليلة من شهر رمضان، المسمى بدعاء الافتتاح اللهم انی افتح الثناء بحمدک، وانت مسد للصواب بمنک، وايقنت انک ارحم الراحمین في موضع العفو والرحمة، وانشد المعاقبین في موضع النکال والنکمة، واعظم المتجربین في موضع الكبریاء والعظمة. اللهم اذنت لی في دعائک ومسئلتک، فاسمع يا سمیع مدحتی، واجب یا رحیم دعوتی، واقل یا غفور عثرتی. فکم یا الهی من کریة قد فرجتها، وهموم قد کشفتها، وعثرة قد اقلتها، ورحمة قد نشرتها، وحلقة بلاء قد فکكتها. الحمد لله الذي لم یتخاذل صاحبة ولا ولدا، ولم یکن له شريك في الملك، ولم یکن له ولی من الذل وكبره تکبیرا. الحمد لله بجميع محامده كلها على جميع نعمه كلها، الحمد لله الذي لامضاد له في ملکه، ولا منازع له في امره.

[۲۳۳]

(۲۵) دعای آن حضرت در شبهای ماه مبارک رمضان، معروف بدعای افتتاح پروردگارا ! باستایش تو شناء خود را آغاز می کنم، در حالیکه تو بامنت راه درست را تحکیم می گردانی، ویقین دارم که در موضوع عفو و رحمت مهربانترین مهربانان، ودر مقام عقاب وانتقام سخت ترین محازات کنندگان، ودر جایگاه کبیرا وعظمت بزرگترین حجارانی. بارالها ! تو بمن اجازه دادی که بدرگاهت دعا کرده و حاجت طلبم، پس ای شنوا مدمرا بشنو، وای رحیم دعایم را اجابت فرما، وای امرزنه از لغشم درگذر، ای خدایم چه بسیار اندوههایی که برطرف کردی، وغضه ها که از جانم زدودی، ولغزشها که نادیده گرفته، ورحمت ها که منتشر نموده، وزنجیرهای بلا را از هم گستستی. ستایش مخصوص خداوندی است که همسر وفرزندی او را نیست، و در سلطنت ویادشاهی شریکی نداشته، وسریرستی از روی ذلت و خواری ندارد واو را بسیار بزرگ شمار. ستایش از آن خداوند است با تمامی ستودنی هایش برتمامی نعمتهاایش، ستایش خدای راست که در سلطنتش ضد و مخالفی ندارد، و در تدبیر وکارهایش کشمکش کننده ای نیست.

[۲۳۴]

الحمد لله الذي لا شريك له في خلقه، ولا شبيه له في عظمته،
الحمد لله الفاشي في الخلق امره وحمده الظاهر بالكرم مجده،
الباسط بالجود يده، الذي لا تقص خزانه، ولا تزيد كثرة العطاء الا
جودا وكما، انه هو العزيز الوهاب. اللهم اني اسألك قليلا من كثير
مع حاجة بي إليه عظيمة، وعنانك عنه قديم، وهو عندي كثير، وهو
عليك سهل يسير. اللهم ان عفوك عن ذنبي، وتجاوزك عن خطئتي،
وصفحك عن ظلمي، وسترك عن قبيح عملي، وحلملك عن كثير
جرائم، عند ما كان من خطاي وعمدي، اطمعنى في ان اسألك ما لا
استوجبه منك، الذي رزقتكني من رحمتك، واريتني من قدرتك،
وعرفتني من اجابتكم. فصرت ادعوك امنا، واسألك مستأنسا، لا خائفا
ولا وجلا، مدلا عليك فيما قصدت فيه اليك، فان ابطأ عنى عتبت
يجهلي عليك، ولعل الذي ابطأ عنى هو خير لي لعلمك بعاقبة
الامور، فلم ارمولى كريما اصبر على عبد لئيم منك على.

[۲۳۵]

ستایش از آن خداوندی است که در آفرینش او را شریکی نبوده، و در عظمت همانندی ندارد، سپاس خدای راست که امر وستایشش در میان مردم روشن، وبنزگواریش به لطف وکرمش پدیدار، ودست عنایتیش به جود وبخشش گشاده است، گنجینه های رحمتمن نقصان نپذیرد، وکثرت عطا جز بر جود وکرامتش نیفزايد، که او بسیار با عزت وبخشش است. خداوندا ! اندکی از بسیار را از تو درخواست می کنم، با آنکه به آن سخت نیازمندم، وتو از آن حاجت از آغاز بی نیاز بودی، و [همان اندک حاجت] نزد من بسیار وادایش برای تو سهل وآسان است. خدايا ! امرزش تو از گناهم وگذشت از خطاهایم، وجشم پوشیت از ظلم، وبرده پوشیت بر عمل زشتم وحمل وبرباریت بر جرم وگناه بسیارم، که به خطأ وعمد انجام دادم، مرا به طمع انداخت که از تو چیزی را درخواست کنم که مستحق آن نیستم، همان که تو به رحمت خوبیش روزیم گردانیدی واز روی قدرت آنرا بمن نمایاندی، واز احابت بن شناساندی. از اینرو چنان شده ام که تو را با آرامش می خوانم، وبا انس ورغبت وبدون ترس وبیم از تو حاجت می طلیم، ویاز بر تو آنجه می خواستم را تقاضا نمودم، پس اگر حاجتم را دیر برآورده از نادانی بر تو عتاب کردم، و در صورتیکه چه بسا بعلت علمی که به سرانجام کارها داری تأخیر

در انجام حاجتها یم برایم بهتر بوده است، پس من هیچ مولای بزرگواری را صبورتر برینده پستی از تو برخود ندیده ام.

[۲۳۶]

يا رب، انك تدعوني فاولى عنك، وتحبب الى فاتيغض اليك، وتقودد الى فلا اقل منك، كان لى التطول عليك، فلم يمنعك ذلك من الرحمة لى، والاحسان الى، والتفضل على بجودك وكرمك، فارحم عبدك الجاهل، وجد عليه بفضل احسانك، انك جواد كريم، الحمد لله مالك الملك، مجرى الفلك، مسخر الرياح، فالق الاصباح، ديان الدين، رب العالمين، الحمد لله على حلمه بعد علمه، والحمد لله على عفوه بعد قدرته، والحمد لله على طول انانه في غضبه، وهو قادر على ما يريد، الحمد لله خالق الخلق، باسط الرزق، فاللق الاصباح، ذى الجلال والاكرام، والفضل والانعام، الذى بعد فلا يرى، وقرب فشهاد النجوى، تبارك وتعالى، الحمد لله الذى ليس له منازع يعادله، ولا شبيه يشاكله، ولا ظهير يعاذه، قهر بعزته الاعزاء، وتواضع لعظمته العظاماء، فبلغ بقدرته ما يشاء.

[۲۳۷]

بروردگارا ! مرادعوت می کنی در حالیکه از تو روی می گردانم، وتو محبت می نمایی ومن بغض وعناد می ورم، بامن دوستی وشفقت می فرمایی ومن از تو نمی پذیرم، گویا بر تو منت می گذارم، این ناسیپاسی من مانع از رحمت واحسان نمودن تو بمن وفضل وعنايت براساس حود وکرمت نشده است، پس به این بندۀ ندادنت رحم کن و به فضل واحسانت بر من ببخشای که تو بسیار بخشندۀ وکریمي، ستایش مخصوص خداست که مالک ملک وجود است، روان ساز کشتهها، رام کننده بادها، پدید آورنده صحگاهان از شب، وحاکم روز جزا، وبروردگار جهانیان است، ستایش از آن خداست بر حلم او پس از علمش، وستایش از آن خداست بر عفوش پس از قدرتش، وستایش خدای راست بر حلم و بردباري طولاني او در مقام غضبیش، در حالیکه بر هرجه خواهد تواناست، ستایش مخصوص خداست که آفریننده خلق وگستراننده روزی، و پدید آرنده صحگاهان، وصاحب جلالت وبرگواری وفضل وانعام است، آن خدائی که از نظرها دور است واز اینرو دیده نخواهد شد، وبهمه نزدیک است، واز این جهت بر رازهای پنهان شاهد وگواه می باشد، اوست بزرگوار وبلند مرتبه، ستایش از آن خدائی است که کسی در مقابلش به نزاع برخیزد، و شیشهی با او همگون نگردد، پشتیبانی مددکار او نشود، عزیزان در مقابل عزیش مقهور، وبرگران در پیشگاه عظمتیش متواضعند، وباقدرتیش بر هرجه خواهد می رسد.

[۲۳۸]

الحمد لله الذى يحبنی حين انادي، ويستر على كل عورة وانا اعصيه، ويعظم التعمة على فلاجاريه، فكم من موهبة هنینة قد اعطاني، وعظيمة مخوفة قد کفاني، وبهجة مونقة قد ارانی، فائني عليه حامدا واذکره مسيحنا، الحمد لله الذى لا يهلك حجايه، ولا يغلق بابه، ولا يرد سائله، ولا يخيب امله، الحمد لله الذى يؤمن الخائفين، وينجى الصالحين، ويرفع المستضعفين ويضع المستكربين، وبهملک ملوكا ويستخلف اخرين، والحمد لله قاصم الجبارين، مبیر الطالبين، مدرك الهاريين، نکال الظالمين، صريح المستصرخين، موضع حاجات

الطالبين، معتمد المؤمنين. الحمد لله الذى من خشيته ترعد السماء وسكنها، وترجف الارض وعمارها، وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها، الحمد لله الذى هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله.

[۲۳۹]

ستايش خدائی راست که چون او را نداکنم جواب دهد وهر عیب و نقصی را بر من بپوشاند، در حالیکه موصیت او رامی کنم، ونعمت بزرگ برمن می بخشد، ومن متقابلا شکریش نمی گذارم، پس چه بسیار موھیتهای گرانبهائی که بمن عطا کرده وجه امور هولناکی که از من دفع نموده و شادمانیهای شکفت انگیز که بمن نمایانده، پس من هم او را به ستايش ثنا گفته و به پاکی و منزه بودن از هر عیب ونقصی یاد کنم، ستايش مخصوص خداوندی است که حجاب او دریده نشود، درگاه [لطفش] بسته نشود، نیازمندش رد نگرد، وأرزومندش محروم نگردد، ستايش خدائی راست که بیم ناکان را اینمی بخشد، وصالحان را نجات دهد ومستضعفان را بلند گرداند، وگردنکشان را خوار سازد، ویادشاهان را هلاک کرده ودیگران را برجای آنان نشاند. ستايش از آن خدائی است که درهم کوینده سرکشان، هلاک کننده ستمگران، دریابنده گریزندگان، به کیفر رساننده ظالمان، فریادرس فریاد خواهان، مرتع حاجت نیازمندان، معتمد مؤمنان است. ستايش مخصوص خداوندی است که آسمان وساکنایش از ترس او دریم واضطراپند، وزمین واهلش برخود می لرزند، ودريا وهر آنچه در اعماقش شناور است به جوش وخروش می افتد، ستايش خدائی راست که ما را به این [راه ایمان وولایت] هدایت کرد واگر خدائی ما را هدایت نمی فرمود ما خود بدان ره نمی یافتیم.

[۲۴۰]

الحمد لله الذى يخلق ولم يخلق، ويرزق ولا يرزق، ويطعم ولا يطعم، وبيميت الاحياء وبحيى الموتى، وهو حى لا يموت بيده الخير، وهو على كل شئ قدير. اللهم صل على محمد عبدك ورسولك، وامينك وصفيك، وحبيبك وخيرتك من خلقك، وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك، افضل واحسن، واجمل واكملي، واذکى وانمي، واطيب واظهر، واسنى واكثر ما صليت وباركت، وترحمت وتحننت وسلمت على احد من عبادك وانيائك ورسلك وصفوتك، واهل الكرامة عليك من خلقك. اللهم وصل على على امير المؤمنين، ووصى رسول رب العالمين، عبدك، ووليک واخی رسولك، وححتك على خلقك، وایتك الكبri والنبأ العظيم. وصل على الصديقة الطاهرة فاطمة، سيدة نساء العالمين، وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسن والحسين، سیدی شباب اهل الجنة.

[۲۴۱]

ستايش مخصوص خداست که جهان را خلق کرده وبرای او خالقی نیست، همه را روزی می دهد و خود روزی نمی خواهد، وطعام وxorak می دهد و خود بدان نیازمند نیست، وزنده ها را می میراند ومردگان را زنده می کند و خود زنده جاودانه است، هر خیر ونیکی بدست اوست وبر هر چیز تواناست. خدایا ! بر محمد بنده وفرستاده ات، وامین وبرگزیده ات، دوست و انتخاب شده از میان خلقت ونگاهبان سر تو ورساننده رسالتهايت، درود فرست، برترین

ونیکوتین وزیباترین و کاملترین ویاکترین و روز افزونترین ویسنده
ترین ویاکیزه ترین، و درخشانترین ویشنترین درود و برکت و رحمت
وسلام که بر هریک از بندگان خاص خود و پیامبران و رسولان و حاصلان
واهل کرامت برتو از میان خلقت فرستادی. بار خدا! و درود فرست
بر علی امیر مؤمنان و جانشین رسول پیوردگار جهانیان و بنده و ولی
و برادر رسولت و حجت تو برخلاقت و آیت کبرایت و خبر بزرگ عالم
آفرینش. و درود فرست بر صدیقه طاهره حضرت فاطمه برترین بانوی
جهان، و درود فرست بر دو نوه پیامبر رحمت دو پیشوای هدایت امام
حسن و امام حسین، دو سید جوانان اهل بهشت.

[۲۴۲]

وصل علی ائمه المسلمين، علی بن الحسين، ومحمد بن علی،
وجعفر بن محمد، وموسى بن جعفر، وعلی بن موسی، ومحمد بن
علی، وعلی بن محمد، والحسن بن علی، والخلف الہادی المهدی،
حججک علی عبادک، وامنانک فی بلادک، صلاة کثیرة دائمۃ. اللهم
وصل علی ولی امرک، القائم المؤمل، والعدل المنتظر، وحفة
بملائكتک المقربین، وایده بروح القدس، يا رب العالمین. اللهم اجعله
الداعی الى کتابک، والقائم بدینک، استخلفه فی الارض كما
استخلفت الذين من قبله، مکن له دینه الذي ارتضيته له، ابدله من
بعد خوفه امنا، يعذک لا يشرك بك شيئاً. اللهم اعزه واعزز به،
وانصره وانتصر به، وانصره نصراً عزيزاً وافتتح له فتحاً يسيراً، واجعل له
من لدنک سلطاناً نصیراً، اللهم اظهر به دینک وسنة نبیک، حتى لا
يستخفی بشئ من الحق مخافة احد من الخلق.

[۲۴۳]

ودرود فرست بر امامان وپیشوایان اسلام حضرت علی بن حسین و
محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن
موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی و زاده او
امام هدایتگر هدایت شده، که حجت های تو پریندگان و امینان تو
در شهرهایت هستند، درود بسیار و دائم. پیوردگار! درود فرست بر
ولی امرت قائم مورد آرزو، وعدل مورد انتظار، واو را به سپاه
فرشتنگان مقریت فراگیر و به روح القدس تأیید فرما، آی پیوردگار
جهانیان. بارالها! او را این چنین قرارده که دعوت کننده به کتاب
آسمانی تو و قیام کننده به ترویج دین توباشد، واو را خلیفه خود در
زمین گردان، چنانکه پیشینیان او را امام و خلیفه گرداندی، واو را
برای [بیانی] دینت که مورد پسند تو می باشد در زمین جایگزین
فرما و خوف و ترس او را به اینمی مبدل گردان، تا تورا پیرسند و در
هیچ امری با تو شریک نگیرد. خداوندا! او را عزت بخش و پوسیله او
[مؤمنان را] عزیزگردان، واو را یاری کن و پوسیله او [مؤمنان را]
یاری فرما، واو را نصرت کامل باعزم عطا فرموده و گشایشی آسان
به او عنایت کن، واز جانب خود او را سلطنت و قدرت تفضل فرما،
خدایا! به دست او دینت و سنت پیامبر را آشکار ساز تا آنکه دیگر
چیزی از حق وحقیقت از ترس فردی از خلقت مخفی نماند.

[۲۴۴]

اللهم انا نرحب اليك في دولة كريمة، تعز بها الاسلام واهله، وتذل
بها النفاق واهله، وتجعلنا فيها من الدعاة الى طاعتك، والقاده الى
سبيلك، وترزقنا بها كرامة الدنيا والآخرة، اللهم ما عرفتنا من الحق

فحملناه، وما قصرنا عنه فبلغناه. اللهم المم به شعثنا واسع بـه
صدعنا، وارتقـ بـه فتقـناوـ كـثر بـه قـلتـنا، واعزـ بـه ذـلتـنا، واغـنـ بـه عـائـلـنا،
واقـضـ بـه عن مـغـرـمنـا، واجـبـ بـه فـقـرـنا، وسـدـ بـه خـلتـنا، ويـسرـ بـه
عـسـرـنا، ويـبـيـضـ بـه وجـوهـنـا، وفـكـ بـه اـسـرـنا، وانـجـ بـه طـلـبـتـنا، وانـجـ بـه
موـاعـيدـنا، واستـجـ بـه دـعـوتـنا، واعـطـنـا بـه سـؤـلـنا، وبلغـنـا بـه من الدـنـيـا
والـآخـرـةـ اـمـالـنا، واعـطـنـا بـه فـوقـ رـغـبـتـنا. يا خـيرـ المـسـؤـولـينـ، واسـعـ
الـمـعـطـيـنـ، اـشـفـ بـه صـدـورـنـا، واـذـهـبـ بـه غـيـطـ قـلـوبـنا، واهـدـنـا بـه لـما
اخـتـلـفـ فـيـهـ منـ الـحـقـ باـذـنـكـ، انـكـ تـهـدـىـ منـ تـشـاءـ الىـ صـرـاطـ
مـسـتـقـيمـ، وانـصـرـنـاـ بـهـ عـلـىـ عـدـوكـ وـعـدـونـاـ، الـحـقـ اـمـيـنـ. اللـهـ اـنـا
نشـكـوـ اليـكـ فـقـدـبـيـنـاـ صـلـواتـكـ عـلـيـهـ والـهـ وـغـيـبـيـةـ

[٢٤٥]

بارالـهاـ ! ما اـرـ توـ اـمـيـدـ تـحـقـقـ دـوـلـتـ گـرـانـقـدرـتـ رـاـ دـارـيمـ، كـهـ اـسـلامـ وـ
اـهـلـشـ رـاـ بـهـ آـنـ عـزـتـ بـخـشـيـ، وـنـفـاقـ وـاهـلـ نـفـاقـ رـاـ بـاـ أوـ ذـلـيلـ
گـرـانـيـ، وـماـ رـاـ درـ آـنـ دـوـلـتـ حـقـهـ اـزـ دـعـوتـ كـنـنـدـگـانـ بـهـ طـاعـتـ
وـبـيـشـواـيـانـ رـاهـ هـدـايـتـ قـرـادـهـيـ، وـبـواسـطـهـ آـنـ بـزـرـگـوارـ كـرامـتـ دـنـيـاـ
وـآـخـرـتـ رـاـ رـوزـيـ مـافـرـمـائـيـ، پـرـورـدـگـارـاـ ! آـنـچـهـ اـزـ حـقـ كـهـ بـماـ شـنـسـانـدـيـ
ماـ رـاـ بـعـدـ آـنـ وـادـارـ، وـآنـچـهـ كـوتـاهـ آـمـدـيمـ ماـ رـاـ بـمـقـامـ مـعـرـفـ آـنـ بـرسـانـ.
خـدـاـيـاـ ! بـهـ بـرـكـتـ وـجـودـ آـنـ اـمامـ هـمـامـ پـرـيشـانـيـ ماـ رـاـ بـرـطـرفـ،
پـرـاـكـنـدـگـيـ اـمـورـ مـانـ رـاـ اـصـلاحـ، گـسـيـختـگـيـ ماـ رـاـ بـهـ اـتـحادـ، كـمـىـ عـدـهـ
ماـ رـاـ بـهـ كـثـرـتـ، ذـلتـمـانـ رـاـ بـهـ عـزـتـ مـبـدـلـ گـرـدانـ، وـخـانـدـانـ ماـ رـاـ بـىـ نـيـازـ،
وـدـيـنـهـاـيـمانـ رـاـ اـداـ، وـفـقـرـ ماـ رـاـ جـبـرانـ، وـنـقـائـصـ ماـ رـاـ بـرـطـرفـ، وـسـخـتـيـ
ماـ رـاـ آـسـانـ، وـمـارـاـ سـيـبـدـروـ بـنـماـ، وـاـسـيـرـانـمـانـ رـاـلـازـادـ، وـخـواـسـتـهـ هـاـيـ ماـ
راـ رـواـ، وـوـعـدـهـ هـاـئـيـ رـاـ كـهـ بـمـادـادـيـ وـفـاـ، وـدـعـاهـاـيـ مـارـاـ مـسـتـجـابـ،
وـدـرـخـواـسـتـهـاـيـ ماـ رـاـ عـطـانـماـ، وـبـهـ لـطـفـ وـعـنـاـيـاتـ حـضـرـتـشـ ماـ رـاـ بـهـ
آـرـوـزـهـاـيـ كـهـ درـ دـنـيـاـ وـآـخـرـتـ دـارـيمـ بـرسـانـ، وـبـحـقـ أـوـ فـوقـ آـنـچـهـ مـاـيـلـيمـ
راـ بـماـ عـنـاـيـتـ فـرـماـ. آـيـ بـهـتـرـينـ سـؤـالـ شـدـگـانـ، وـاـيـ گـشـادـهـ تـرـينـ عـطاـ
كـنـنـدـگـانـ، بـوـسـيـلـهـ أـوـ سـيـنـهـ هـاـيـ ماـ رـاـ شـفـابـخـشـ، وـخـشـمـ دـلـهـاـيـمانـ رـاـ
فـرـونـشـانـ، وـماـ رـاـ بـاـ وـجـودـ هـمـهـ اـخـلـافـاتـ بـهـ حـقـ هـدـايـتـ فـرـماـ، كـهـ توـ
الـبـتـهـ هـرـ كـهـ رـاـ بـخـواـهـيـ بـرـاهـ رـاستـ هـدـايـتـ مـىـ فـرمـاـيـ، وـبـوـسـيـلـهـ أـوـ
ماـ رـاـ بـرـ دـشـمـنـاـنـمـانـ يـارـىـ نـماـ، آـيـ خـدـاـيـ حـقـ اـيـ دـعاـ رـاـ
بـهـ كـرـمـتـ مـسـتـجـابـ فـرـماـ، آـمـيـنـ. بـارـالـهاـ ! مـاـ بـدـرـگـاهـ توـ اـزـ فـقـدانـ
پـيـامـبـرـ كـهـ سـلـامـ وـدـرـودـ بـرـأـوـ، وـازـ غـيـبـيـتـ

[٢٤٦]

ولـيـنـاـ وـكـثـرـ عـدـونـاـ، وـقـلـةـ عـدـدـنـاـ، وـشـدـةـ الـفـتـنـ بـنـاـ، وـتـظـاهـرـ الزـمـانـ عـلـيـنـاـ،
وـصـلـ عـلـىـ مـحـمـدـ وـالـهـ، وـاعـنـاـ عـلـىـ ذـلـكـ بـفـتـحـ مـنـكـ تـعـجلـهـ، وـبـصـرـ
تـكـشـفـهـ، وـنـصـرـ تـعـزـهـ، وـوـسـلـطـانـ حـقـ تـظـهـرـهـ، وـوـرـحـمـةـ مـنـكـ تـجـلـلـنـاـهـاـ،
وـعـافـيـةـ مـنـكـ تـلـبـسـنـاـهـاـ، بـرـحـمـتـكـ يـاـ اـرـحـمـ الرـاحـمـيـنـ. (٣٦) دـعـاـوـهـ (عـلـيـهـ)
الـسـلـامـ) بـعـدـ صـلـاـةـ الـفـجـرـ فـيـ يـوـمـ الـفـطـرـ اللـهـمـ اـنـيـ تـوـجـهـتـ بـكـ
بـمـحـمـدـ اـمـامـيـ، وـعـلـىـ مـنـ خـلـفـيـ وـعـنـ يـمـينـيـ، وـائـمـتـيـ عـنـ يـسـارـيـ،
اـسـتـتـرـ بـهـمـ مـنـ عـذـابـكـ، وـاتـقـرـبـ بـكـ زـلـفـيـ، لـاـ اـجـ اـحـدـ اـقـرـبـ بـكـ
مـنـهـمـ، فـهـمـ اـئـمـتـيـ، فـامـنـ بـهـمـ خـوـفـيـ مـنـ عـقـابـكـ وـسـخـطـكـ، وـاـدـخـلـنـيـ
بـرـحـمـتـكـ فـيـ عـبـادـكـ الصـالـحـيـنـ. اـصـبـحـتـ بـالـلـهـ مـؤـمـنـاـ مـحـلـصـاـ عـلـىـ دـيـنـ
مـحـمـدـ وـسـنـتـهـ، وـعـلـىـ دـيـنـ عـلـىـ وـسـنـتـهـ، وـعـلـىـ دـيـنـ الـاوـصـيـاءـ
وـسـنـتـهـمـ، اـمـنـتـ بـسـرـهـمـ وـعـلـانـيـتـهـمـ، وـارـغـبـ اـلـلـهـ فـيـمـاـ رـغـبـ فـيـهـ.
مـحـمـدـ وـعـلـىـ وـالـاوـصـيـاءـ.

[٢٤٧]

امام، ویسیاری دشمن و کمی عدeman، وفته های سخت برما،
وغلبه محیط روزگار برما، برتوشکوه می برمیم، پس بر محمد
و خاندانش درود فرست و ما را در همه این امور یاری کن، بفتح زود
رسی از جانب خود، و به برطرف ساختن رنج و سختی، و نصرت
باعزت و سلطنت حقه که آنرا آشکار گردانی، ورحمتی از تو، که
برهمه شامل نمائی، ولباس عافیت که بر ما بیوشانی، به حق
رحمت ای مهریانترین مهریانان. (۳۶) دعای آن حضرت بعد از نماز
صیح در روز عید فطر پروردگارا ! بسوی تو روی می آورم در حالیکه
پیامبر پیشایشم، و علی پشت سر و سمت راستم، و امامانم در
سمت چشم می باشند، با آنان از عذاب خود را مستور داشته، و به
تو نزدیکی می جویم وهیچ کسی را جز ایشان به تو نزدیکتر نیافته
ام، آنان امامانم می باشند، هر اسم از عقابت و غضب را با ایشان
مبدل به امنیت می کنم، بررحمت مرا در زمرة بندگان صالحت قرار
ده. مؤمن به خداوند و مخلص بر آئین او، و بر دین محمد و سنتش، و بر
دین علی و سنتش، و بر دین جانشینان او و سنتشان می باشم، به
آشکار و نهانشان ایمان اورده و به آنچه محمد و علی و جانشینانشان
رغبت جسته اند ما یلم.

[۲۴۸]

ولاحول ولا قوة الا بالله، ولا عزة ولا منعة ولا سلطان، الا الله الواحد
القهار، العزيز الجبار، توكلت على الله، ومن يتوكلا على الله فهو
حسبه، ان الله بالغ امره. اللهم انى اريدك فاردنی، واطلب ما عندك
فيسره لى، واقض لى حوانجي، فانك قلت في كتابك وقولك الحق: "شهر رمضان الذى انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان ". فعظمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فيه من القرآن،
وخصيته وعظمته بتصيرك فيه ليلة القدر، فقلت: "ليلة القدر خير
من الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام
هي حتى مطلع الفجر ". اللهم وهذه ایام شهر رمضان قد انقضت
ولياليه قد تصرمت، وقد صرت منه يا الهى الى ما انت اعلم به مني،
واحصى لعدده من عددي. فاسألك يا الهى بما سألك به عبادك
الصالحون ان تصلى على محمد وال محمد وان تتقبل مني ما تقربت
به اليك،

[۲۴۹]

وحول وقوه ای جز با عنایت خدا نیست، وعزت و سلطنت جز پرای
خدای واحد قهار عزیز جبار نمی باشد، هر که بر خدا توکل کند او را
کفایت می کند و خداوند کارش را به انجام می رساند. پروردگارا ! تو
را خواهانم به من توجه بنما، وآنچه نزد توست را جویا هستم پس
برایم سهل و آسان گردان، و حاجتها بایم را تحقق بخش، تو در کتابت
وگفتار حقت چنین گفتی: "ماه رمضان که قرآن در آن ماه برای
هدایت مردم بهمراه نشانه های هدایت نازل شده است ". احترام
این ماه را با نزول قرآن در آن و اختصاصش به این ماه بزرگ داشته
و نیز با قراردادن شب قدر در آن بر حرمتش افزودی، وگفتی: "شب
قدر از هزار ماه بهتر است، فرشتگان وروح در آن شب به اذن
پروردگارشان بهر امری نزول کرده ونا طلوع فجر سلام می باشد"
بارالها ! روزهای ماه رمضان بیان رسیده و شبها بایش تمام گشته
است، و در این ماه کارهایی را انجام داده ام که تو بدانها آگاهتر
و شمارش آنرا بهتر می دانی. خداوندا ! از تو می خواهم به آنچه
بندگان صالحت تو را خواندند بر محمد و خاندانش درود فرستاده،
وآنچه باعث نزدیکی من بتو می شود

وتنفضل على بتصعيف عملي، وقبول تقربي وقرباتي، واستجابة دعائي، وهب لى منك عنق رقبتي من النار، و من على بالفوز بالجنة، والامن يوم الخوف من كل فزع و من كل هول اعدته ليوم القيامة. اعوذ بحرمة وجهك الكريم، وحرمة نبيك وحرمة الصالحين، ان ينصرم هذا اليوم، ولك قبلى تبعة تزيد ان تؤاخذني بها، أو ذنب تزيد ان تقاييسنى به، وتشقيني وتفضحي به، أو خطيبة تزيد ان تقاييسنى بها، وتقتصها منى لم تغفرها لى، واسألك بحرمة وجهك الكريم، الفعال لما يريد، الذى يقول للشئ كن فيكون، لا الله الا هو. اللهم انى اسألك بلا الله الا انت ان كنت رضيت عنى في هذا الشهر ان تزيدني فيما يبقى من عمرى رضا، وان كنت لم ترض في هذا الشهر فمن الان فارض عنى الساعة الساعة الساعة، واجعلنى في هذه الساعة، وفي هذا المجلس من عتقائك من النار وطلقايك من جهنم، وسعادة خلقك بمغفرتك ورحمتك، يا ارحم الراحمين.

را از من بپذيرى، وبر من به مضاعف کردن عمل وقبول اعمال واستجابت دعایم لطف نمایی، ورهائیم از آتش را برمن عنایت کنی، وبرمن منت گذار با رستگاریم با نائل شدن به بهشت وامنیت از هر اضطراب وناراجحتی که برای روز قیامت آماده ساخته ای. به احترام بزرگواریت واحترام پیامبر واحترام فرزانگان بتو پناه می برم، که امروز بکدرد در حالیکه گناهی بر من باقیمانده باشد که بخواهی مرا برآن مؤاخذه گردانی، یا بخواهی در مقابل آن مرا شقی گردانده و مفتضح نمایی، یا خطائی که بخواهی در مقابل آن از من قصاص کنی و برمن نیامرزی، واژ تو می خواهم به احترام بزرگواریت که بر هرکار که اراده کنی قادری، وتنها به اراده تو نیازمند است وبا اراده ات تحقق می یابد، و خدائی جز تو نیست. پروردگارا ! از تو می خواهم بودهایت، اگر در این ماه از من خشنود شده ای برخشنودی خود از من در باقیمانده عمرم بیفزای، واگر در این ماه از من راضی وخشند نگرددیده ای، در همین ساعت، همین ساعت، همین ساعت از من خشنود شو، ودر این ساعت، واین جایگاه، مرا از رها شدگان از آتش جهنم، وآزادشدهگان از عذاب دوزخ، ومخلوقات با سعادت خود قرارده، به آمرزش ورحمت ای مهربانین مهربانان.

اللهم انی اسألک بحرمة وجهك الكريم، ان تجعل شهری هذا خير شهر رمضان عبدتك فيه، وصمتھ لك، و تقربت به اليك، منذ اسكننتني الأرض، اعظمھ اجرا، واتمه نعمة، واعمه عافية، وواسعھ رزقا، وافضلھ عتقا من النار، وواجهھ رحمة، واعظمھ مغفرة، واكملھ رضوانا، واقریبه الى ما تحب وترضی. اللهم لا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك، وارزقني العود ثم العود حتى ترضى وبعد الرضا، وحتى تخرجني من الدنيا سالمًا، وانت عنى راض وانا لك مرضى. اللهم اجعل فيما تقضى وتقدر من الامر المحتوم، الذى لا يرد ولا يبدل، ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام، في هذا العام وفي كل عام، المبرور حجهم، المشكور سعيهم، المغفور ذنبوهم، المتقبل عنهم مناسكهم، المعافين على اسفارهم، المقربين على نسكمهم، المحفوظين في انفسهم واموالهم وذاريهم، وكل ما انعمت به عليهم. اللهم اقلبني من مجلسي هذا، في شهری هذا، في يومى

هذا، في ساعتي هذه، مفلحا منحها، مستجابا لى، مغفورا ذنبي،
معافا من النار، وعثقا منها، عتقا لارق بعده ابدا ولا رهبة، يا رب
الارياب.

[۲۵۳]

خداؤندا ! از تو می خواهم به احترام بزرگواریت که این ماه را بهترین
ماه رمضانی قراردهی که از آغاز زندگی تا کنون تو را در آن عبادت
کرده و روزه گرفته و در آن بتو نزدیک شده ام، پاداش بیشتر، نعمتهاي
فراوانتر، و سلامتي فزوونتر، روزي گستردۀ تر، رهایي از آتش بيشتر،
استحقاق رحمت فزاينده تر، آمرزش فراوانتر، خشنودي كاملتر، و به
آنچه تو دوست داشته و خشنود می باشی نزدیکتر باشم، بارالها !
این ماه را آخرین ماه رمضانی که برای تو روزه گرفته ام قرار نداده،
ومرا به ماههای رمضان دیگر نیز برسان، تا اینکه از من خشنود شده
واز آن فراتر رود، تا آنکه مرا از دنیا با سلامت خارج سازی، در حالیکه
از من خشنود بوده ومن از تو شادمانم، پروردگارا ! در مقدرات که
تقدیر می کنی وقابل تغییر وتبديل نمی باشد، در این سال وهر
سال مرا از حاج خانه ات قرار ده، در حالیکه حجشان پذیرفته،
تلاششان ستوده، گناهانشان آمرزیده، اعمالشان مقبول،
سفرهاشان باسلامتی بوده، وبا اشتیاق اعمالشان را انجام داده،
ودر جانهاشان واموالشان وفرزندانشان وآنچه به آنان نعمت داده ای
نگهداری شده باشند. خدايا ! از این جایگاه ودر این ماه ودر این روز
ودر این ساعت، مرا رستگار، پیروزمند، با دعاهاي احابت شده،
آمرزیده، رها شده از آتش قرارده، رهاشدنی که اسارت ووحشتي
در پی نداشته باشد، ای پروردگار پرورندگان.

[۲۵۴]

اللهم انى اسألك ان يجعل فيما شئت واردت، وقضيت وقدرت،
وتحتمت وانفذت، ان تطيل عمري، وتنsei في اجلی، وان تقوى
ضعفی، وان تغنى فقری، وان تجبر فاقبی، وان ترحم مسكنتی، وان
تعز ذلی وان ترفع ضعتی، وان تغنى عائلتی، وان تونس وحشتنی،
وان تکثر قلتی، وان تدر رزقی، في عافية ويسر وخفض. وان تکفينی
ما اهمنی من امر دنیای واخرتی، ولا تکلني الى نفسی فاعجز
عنها، ولا الى الناس فيفرضوني، وان تعافياني في دینی وبدنی،
وجسدی وروحی، وولدی واهلی، واهل مودتی واخوانی وجیرانی،
من المؤمنین والمؤمنات، والمسلمین والمسلمات، الاحیاء منهم
والاموات، وان تمن على بالامن والایمان ما ابقيتني. فانك ولی
ومولای، ونقتی ورجائی، ومعدن مسائلتی، وموضع شکوای ومنتھی
رغبتی.

[۲۵۵]

پروردگارا ! از تو می خواهم که در آنچه می خواهی، واراده کرده و
تقدیر می کنی، وحكم می نمایی، وواجب نموده وانفاذ می کنی،
عمرم را طولانی، مرگم را متأخر، ضعفم را تقویت، وفقرم را مبدل به
بی نیازی کرده، وبر بیچارگیم رحم نموده وآن را جبران کنی، وذلم را
مبدل به عزت و افتادگیم را برطرف گردانی، خانواده ام را بی نیاز
نموده، ووحتستم را مبدل به انس، وكمی عده ام را مبدل به کثرت،
روزی ام را در سلامتی وراحتی بسیار گردانی. وامور مهم دنیا
وآخرتم را کفایت نموده، ومرا بخود واگذار ننمائی تا ناتوان نشوم،

ومرا به مردم واگذار نکن تا مرا از خود دور سازند، ومرا در دینم وبدنم
وجسمم وروحm وفرزندانم وخانواده ام ودوسنام وبرادران
وهمسایگانم، از زنان ومردان مؤمن مسلمان، از زنده ومرده،
سلامت بداری، وتأنگاه که زنده هستم بر من به امنیت وایمان منت
نهی. تو سر پرسنتم ومولایم ومحل ثوق وامیدم، وحایگاه
خواستهایم و محل نیازهایم وپایان آمالم می باشی.

[۲۵۶]

فلا تخیبني في رجائی، يا سیدی ومولای، ولا تبطل طمعی
ورجائی، فقد توجهت اليك بمحمد وال محمد، وقدتهم اليك امامی
وامام حاجتی، وطلبتي وتضرعی ومسألتی، فاجعلني بهم وحيها
في الدنيا والآخرة ومن المقربین. فانك مننت على بمعرفتهم، فاختم
لی بهم السعادة، انك على كل شئ قادر. وفي رواية: مننت على
بهم، فاختم لی بالسعادة والسلامة، والامن والایمان، والمغفرة
والرضوان، والسعادة والحفظ. يا الله، انت لكل حاجة لنا، فصل على
محمد واله واعافنا، ولا تسلط علينا احدا من خلقك لا طاقة لنا به،
واكفنا كل امر من امر الدنيا والآخرة، يا ذالجلال والاکرام، صل على
محمد وال محمد كافضل ما صليت وباركت، و ترحمت وتحننت على
ابراهیم وال ابراهیم، انك حمید مجید.

[۲۵۷]

أی آفایم ومولایم ! مرا در آرزویم نا امید مسان، وطمیع وآمیدم را
تحقیق بخش، بوسیله محمد وخاندانش بنو روی آورده، وایشان را
پیشایپیش خود و آرزوها و خواسته ها و تصرع وزاریم قرار دادم، وجمهوره
ام را بوسیله ایشان در دنیا و آخرت سپید، ومرا از زمرة مقربین
درگاهت قرار ده. تو به شناخت ایشان بر من منت نهاده ای، پس
بوسیله ایشان عاقبتم را به سعادتمندی خاتمه ببخش، چرا که تو بر
هرکار قادر وتوانایی. ودر روایت دیگر آمده: تو به ایشان بر من منت
نهاده، پس پایان عمرم را با سعادت وسلامت وامنیت، وایمان
وامرزیش، وخشندودی وسعادت وحفظات خاتمه بخش. خدایا ! تو
جایگاه حاجتهای ما هستی، پس بر محمد وخاندانش درود فرست
وما را سلامت دار، وکسی را که طاقت او را نداریم بر ما مسلط
مکن، وامور دنیا و آخرت مارا کفایت فرما، تو صاحب جلال و بزرگواری
هستی، بر محمد وخاندانش درود فرست، برترین درود وبرکت
ورحمت ومهربانی وعطوفتی که بر ابراهیم وخاندانش مبذول
داشتی، تو ستوده وگرامی هستی.

[۲۵۹]

۹ - ادعیه آن حضرت در امور متفرقه در ایام غیبت در هنگام ولادت
برای کسی که داخل مقام ایشان می شود برای تعجیل در ظهورش
برای تعجیل در ظهورش بعد از ظهورش، آنگاه که از وادی السلام
می گذرد.

[۲۶۰]

(۳۷) دعاؤه (عليه السلام) في أيام الغيبة اللهم عرفني نفسك، فانك ان لم تعرفي نفسك لم اعرف رسولك، اللهم عرفني رسولك، فانك ان لم تعرفي رسولك لم اعرف حجتك، اللهم عرفني حجتك فانك ان لم تعرفي حجتك ضللت عن ديني، اللهم لاتمننني مينة الجاهلية، ولا ترتع قلبي بعد اذ هديتني. اللهم فكما هديتني لولايتك من فرضت طاعته على، من ولایة ولاده امرک بعد رسولك صلواتك عليه والله، حتى والیت ولاده امرک أمیر المؤمنین، والحسن والحسین، وعلیاً ومحمدًا، وجعفرًا وموسى، وعلیاً ومحمدًا، وعلیاً والحسن، والحجۃ القائم المهدی، صلواتك عليهم اجمعین. اللهم فتبّتني على دینک، واستعملني بطاعتك، ولین قلبي لولی امرک، وعافني مما امتحنت به خلقك، وثبتني على طاعة ولی امرک، الذى سترته عن خلقك، فباذنك غاب عن بریتك، وامرک ینتظر.

[۲۶۱]

(۳۷) دعای آن حضرت در ایام غیبت بارالها ! خودت را بمن بشناسان، بدرستی که اگر خود را بمن نشناسانی پیامبر را نخواهم شناخت، بارالها پیامبر را بمن بشناسان، که اگر پیامبر را بمن نشناسانی حجت تو را نتوانم شناخت، بارالها ! حجت خود را بمن بشناسان که اگر حجت را بمن نشناسانی از دینم گمراه می گردم، خداوند ما به مرگ جاهلیت نمیران، ودللم را [از حق] پس از آنکه هدایتم فرمودی منحرف مگردان. پروردگارا ! همچنانکه ما به ولایت کسانی که طاعتشان را بر من واجب فرموده ای، از والیان امرت بعد از پیامبر - که درود تو بر او ایشان باد - هدایت کرده ای، ومن ولایت والیان امرت را در دل گرفتم، [ولایت] [امیر مؤمنان، وحسن وحسین، وعلی ومحمد، وجعفر وموسى، وعلی و محمد، وعلی وحسن، وحیث فائز مهدی، که درود تو بر تمامی ایشان باد. پروردگارا ! مرا بر دینم پایدار ساز، وار آنچه خلقت را آزموده ای مرا معاف دار، وبر طاعت ولی امرت ثابت قدم بدار، کسی که اورا از خلق خویش پنهان کرده ای، پس به اذن تو از مردم غائب گردیده ودر انتظار فرمان توست.

[۲۶۲]

وانت العالم غير معلم، بالوقت الذي فيه صلاح امر وليك، في الاذن له باظهار امره، وكشف ستره، وصبرني على ذلك، حتى لا احب تعجيل ما اخرت، ولا تأخير ما عجلت، ولا اكشف عما سترته، ولا ابحث عما كتمنته، ولا انزعك في تدبیرك، ولا اقول: لم وكيف وما بال ولی امر الله لا يظهر، وقد امتلأت الارض من الجور، وافوض اموری كلها اليك. اللهم انى اسألک ان تربىنى ولی امرک، ظاهرا، نافذا لامرک، مع علمي بان لك السلطان، والقدرة والبرهان، والحجۃ والمشیبة والارادة، والحول والقوۃ، فافعل ذلك بي ويجتمع المؤمنین، حتى ننظر الى وليک ظاهر المقالة، واضح الدلالۃ، هادیا من الصلالة، شافیا من الجھالة. ابرز يا رب مشاهدته وثبت قواعده، واجعلنا ممن تقر عیننا برؤیته، واقمنا بخدمته، وتوفنا على ملته، واحشرنا في زمرةه. اللهم اعذه من شر جميع ما خلقت، وبرأته وذرأته و انشأته وصورت، واحفظه من بين يديه ومن خلفه،

[۲۶۳]

وتو دانایی بدون آنکه از کسی فرا گرفته باشی، که کدامین زمان امر [قیام] ولی تو صلاحیت دارد، که او را اجازه فرمائی تا امر خوبیش را آشکار سازد و پرده [غیبت] از خود برگیرد، پس مرا بر آن غیبت شکیبایی ده، تا تسريع در آنچه تو تأخیر انداخته و تأخیر در آنچه تو تقديم نموده ای را خواستار نباشم، واز آنچه تو پوشیده داشته ای پرده برنگیرم، ودر آنچه کنمان فرموده ای کاویش نکنم، وبا تدبیرات و تصمیمات توبه ستیز بر نخیزم، ونگویم چرا وچکونه و به چه علت ولی امرت آشکار نمی شود، وحال آنکه زمین از ستم پر گشته است، و تمام امور خوبیش را بتو واگذار نمایم، بارالها ! از تو می خواهم که آشکارا ودر حالیکه امرت جاری شده باشد ولی امرت را بمن بنمایانی، با آگاهیم به اینکه چیرگی وقدرت، ودلیل ویرهان، و خواست واراده و توان ونیره از آن نوست، پس آنچنان لطفی در حق من و تمام مؤمنین بفرما تا به ولی تو که درودهایت بر او و خاندانش باد بنگریم، در حالیکه گفتارش آشکار، دلالتش روشن، هدایتگر از گمراهی، شفا دهنده از نادانی آمده باشد. پروردگارا ! دیدارش را آشکار ساز، پایگاههایش را استوار گردان، و ما را از کسانی قرارده که دیده آنها به دیدارش روشن می شود، ومارا به خدمت او بدار، وبر کیش او بمیران، ودر زمرة او محشور گردان. خداوندا ! او را از شر هر آنچه آفریده ای، و پدیدار نموده ای، و بوجود آورده ای، وایجاد کرده ای، وصورتگری فرموده ای، در پناه خوبیش

[۲۶۴]

وعن يمينه وعن شماله، ومن فوقه ومن تحته، بحفظك، الذى لا يضيع من حفظته به، واحفظ فيه رسولك ووصي رسولوك. اللهم ومد في عمره، وزد في اجله، واعنه على ما اوليته واسترعنته، وزد في كرامتك له، فإنه الهدى المهدى، القائم المهدى، الطاهر التقى الزيكي، الرضى المرضى الصابر المجتهد الشكور. اللهم ولا تسلينا اليقين لطول الامد في غيبته وانقطاع خبره عنا، ولا تنسنا ذكره وانتظاره والايمان به، وقوة اليقين في ظهوره، والدعاء له والصلوة عليه، حتى لا يقنطنا طول غيبته من ظهوره وقيامه، وいくون يقينا في ذلك كيقينا في قيام رسولك، وما جاء به من وحيك وتنزيلك. وقو قلوبنا على الايمان به، حتى تسلك بنا على يده منهاج الهدى، والمحة العظمى، والطريقة الوسطى، وقونا على طاعته، وثبتنا على مشاعته، واجعلنا في حزبه واعوانه وانصاره، والراضين ب فعله.

[۲۶۵]

قرار ده، واز بیش رو وپشت سر، واز سمت راست وچپ، واز طرف بالا وپائین، محفوظش بدار، به حفظ خودت که هر کس را با آن نگاهبان باشی گم نشود وبا او رسالت وجانشین رسالت را حفظ فرما. بارالها ! وعمرش را طولانی، وبر احل او بیفزای، واورا بر آنچه و آنکه ولایت وسریرستی داده ای یاری کن، ودر گرامی داشتت نسبت به او بیفزای، که اوست هدایتگر راه یافته، وپاخصاسته هدایت شده، پاکیزه با تقوای منزه [از هر عیب ونقص]، پاکیزه صفات، دارای مقام رضا و خشنودی خداوند، بردبان، تلاشگر، سپاسگزار. خداوندا ! وبه سبب طولانی شدن دوران غیبت او، وقطع گردیدن خبرش از ما، یقینمان را زائل مکن، ویادش را از خاطرمان میر، وانتظار و ایمان به او، ویقین داشتن به ظهوریش، ودعا برای حضرتش، ودرود فرستادن بر او را از ما مگیر، تا طولانی شدن غیبتش ما را از ظهور وقیامش نا امید نسازد، وباورمان در مورد آن همچون باور داشتنمان نسبت به قیام فرستاده ات - که درود تو بر او و خاندانش باد - بوده باشد، [ونیز همانند یقینمان] بر آنچه از وحی وتنزیلت آورده محکم

یماند. ودلهايمان را برايمان باو نيرو بخش، تا مارا بدست او در مسیر هدایت رهنما باشی، و به برترین دليل و میانه ترين راه نائل سازی، وما را بر فرمانبرداری از او و پیروی از فرامینش یاری فرما، و مارا در حزب او و در زمرة یاران و انصارش، واز خشنودان به کارهای حضرتش قرار ده.

[۲۶۶]

ولا تسلبنا ذلك في حياتنا، ولا عند وفاتنا حتى توفانا، ونحن على ذلك غير شاكين ولا ناكثين، ولا مرتابين ولا مكذبين. اللهم عجل فرجه، وايده بالنصر، وانصر ناصريه، واخذل خاذليه، ودمدم على من نصب له وكذب به، واظهر به الحق، وامت به الجور، واستنقذ به عبادك المؤمنين من الذل، وانعش به البلاد واقتله به جبارية الكفر، واقضم به رؤوس الضلاله، وذلل به الجبارين والكافرين، وايبر به المنافقين والناكثين، وجميع المخالفين والملحدين في مشارق الارض ومغاربها، وبحرها وبرها، وسهلها وجبلها، حتى لا تدع منهم ديارا، ولا تبقى لهم اثرا، وطهر منهم بلادك، واسف منهم صدور عبادك. وجدد به ما امتحى من دينك، واصلح به ما بدل من حكمك، وغير من سنتك حتى يعود دينك به وعلى يده، غضا جديدا صحيحا، لا عوج فيه ولا بدعة معه، حتى تطفئ بعلمه نيران الكافرين.

[۲۶۷]

واين [عقائد] را در زندگی وهنگام مرگ از ما سلب مفرما، تا اينکه ما را بمیراني در حالیکه بر همین باور باشيم بی آنکه در شک افنيم ونه پیمان شکنیم ونه در تردید واقع شویم، ونه دروغ بشماریم، بارالها ! فرجش را نزدیک و به یاریت او را تأیید فرما، ویارانش را یاری ده، ومخالفانش را خوار وذلیل گردان، وآنانکه با او به ستیز برخاسته وتكذیبیش می کنند را نابود کن، وحق را باو آشکار وباطل را باو نابود ساز، وبا [ظهور] او بندگان مؤمنت را از مذلت وخواری رهائی بخش، و شهرهای جهان را به او شاداب گردان، وسرکشان کفریشه را بقتل برسان، و سران گمراهی را درهم بشکن، وجبان وکافران عالم را به او خوار گردان منافقین وپیمان شکنان وتمام مخالفان وملحدان را در شرق وغرب زمین، وخشکی ودریا، وکوه ودشت آن نابود کن، تا اينکه هیچیک از آنان را باقی مگذاري واثری از آنان بر جای نماند، واز لوث وجودشان بلاد خویش را پاک سازی، وسینه های بندگان را از آنان شفاده. ووجود او آنچه از دینت محو شده را دوباره تحديد کن، و به [حکومت] او آنچه از حکمت تبدیل گشته واز سنتت تغییر یافته را اصلاح فرما، تا دین تو به [وجود] او وبر دست او تازه وبدون هیچ کزی وبدعتی باز گردد، وبا عدالت او آتشهای کافران را خاموش سازی.

[۲۶۸]

فانه عبدك الذى استخلصته لنفسك، وارتضيته لنصرة دينك، واصطفيفته بعلمك، وعصمته من الذنب، وبرأته من العيوب، واطلعته على العيوب، وانعمت عليه، وظهرته من الرجس، ونقته من الدنس. اللهم فصل عليه وعلى آبائه الأئمة الطاهرين، وعلى شيعتهم المنتجبين، وبلغهم من آمالهم افضل ما يأملون، واجعل ذلك منا خالصا من كل شک وشبهة، ورباء وسمعة، حتى لا تزيد به غيرك ولا نطلب به الا وجهك. اللهم انا نشكو اليك فقد نبيينا، وغيته ولينا وشدة

الزمان علينا، ووقوع الفتنة بنا، ونطaher الاعداء علينا، وكثرة عدونا وقلة عدنا، اللهم فافرج ذلك بفتح منك تعجله، ونصر منك تيسره، وامام عدل تظاهره، الله الحق رب العالمين. اللهم انا نسائلك ان تاذن لوليك، في اظهار عدلك في عبادك، وقتل اعدائك في بلادك، حتى لا تدع للجحور دعامة الا قصمتها، ولا بنيتها الا افنيتها، ولا قوة الا اوهنتها، ولاركتنا الا هدته، ولا حدا الا فلتته، ولا سلاحا الا كلته، ولا راية الانكستها، ولا شجاعا الا قتلته، ولا جيشا الا خذلته.

[٢٦٩]

بدرستیکه اوست بندہ تو که برای خودت خالص گردانیده ای، و بمنظور پاری پیامبر انتخاب فرموده ای، و به علم خوبش او را برگزیده ای، واز گناهان محفوظ و معصومش ساخته ای، واز عیبهای مبراپیش نموده ای، وبر غیهای وینهانیها آگاهیش ساخته، وبر وی نعمت ارزانی داشته ای، واز پلیدی پاکیزه واز آلودگی بر کنارش قرار داده ای. خداوندا ! پس بر او وبر پدرانش، پیشوایان پاکیزه، وبر شیعیان برگزیده شان درود فرست، وآنان را به برترین آرزوهایشان برسان، وآنرا از هر گونه شک و شیوه وريا وغیر از رضای تو چیزی را گردان، تا منظوري جز تو نداشته باشیم وغیر از رضای تو چیزی را نخواهیم، بارالها ! فقدان پیامبرمان، وغیبت ولی وسریرستمان، وقوع فتنه ها در میانمان، واتحاد دشمنان بر عليه ما، وكمی افرادمان را بدرگاه تو شکوه میکنیم، خداوندا ! پس آن را با پیروزی زودرس وباری شکست ناپذیر از جانب خودت، وظهور پیشوای دادگر، گشایش ده ای پروردگار جهانیان. بارخدايا ! ما از تو می خواهیم که به ولی خودت به آشکار نمودن عدل تو در میان بندگانت، وکشتن دشمنانت در سرزمینت فرمان دهی، تا ای پروردگار برای ستم هیچ پایه واساسی را وامکداری مگر آنکه آنرا درهم بشکنی، وهیچ بینانی را جز آنکه نایود سازی، وهیچ نیروی را مگر آنکه سست گردانی، وهیچ پایه ای را جز اینکه ویران کنی، وهیچ برنده‌گی را مگر آنکه بی اثر نمایی، وهیچ سلاحی را جز اینکه کند گردانی، وهیچ پرچمی را مگر اینکه سرنگون کنی، وهیچ قهرمانی را مگر اینکه بر خاک هلاکت افکنی، وهیچ ارتضی را جز آنکه خوار وزبون سازی.

[٢٧٠]

ارهمهم يا رب بحجرك الدامغ، واضريهم بسيفك القاطع، وبأسنك الذي لا يرد عن القوم المجرمين، وعذب اعداءك واعداء دينك واعداء رسولك، بيد وليك وايدي عبادك المؤمنين. اللهم اكف وليك وحجتك في ارضك هول عدوه، وکد من کاده، وامکر بمن مکر به، واجعل دائرة السوء على من اراد به سوءاً، واقطع عنه مادتهم وارعب به قلوبهم، وزلزل به اقدامهم، وخذهم جهرة ويفته. شدد عليهم عقابك، واخزهم في عبادك، والعنهم في بلادك، واسکنهم اسفل نارك، واحاط بهم اشد عذابك، واصلهم ناراً واحش قبور موتاهم ناراً، واصلهم حر نارك، فانهم اضعوا الصلاة، واتبعوا الشهوات، وادلوا عبادك. اللهم واحد بوليك القرآن، وارنا نوره سرمدا لا ظلمة فيه، واحد بـ القلوب الميتة، وشفـ به الصدور الوجرة، واجمع به الاهواء المختلفة على الحق، واقـ به الحدود المعطلة، والاحكام المهملة، حتى لا يبقى حق الا

[٢٧١]

پروردگارا ! و آنان را با سنگ [قهر و غضیت] سنگباران کن، و از دم شمشیر بران انتقامت بگذران، و به عقوبت وغضیت که از مردمان مجرم بازنمی داری هلاکشان گردان، و دشمنان خودت و دشمنان دینت و دشمنان فرستاده ات را بدست ولی خویش و دست بندگان مؤمنت عذاب فرما. بار خدایا ! ولی وحجه در زمینت را از بیم دشمنش ایمن دار، و هر آنکس با وی مکر وحیله کند باو مکر کن، و با هر که باوی نیرنگ بازد نیرنگ باز، و تمام بدیها را بر بد خواهانش واردساز، و اساس وینیان فسادشان را از وجود مبارک او دور گردان، و دلهایشان را نسبت به آن جناب مرعوب و ترسناک ساز، و گامهای ایشان را برای حضرتش لرزان فرما، و آشکارا و ناگهانی آنان را [به عذابت] بگیر. عقوبت را بر آنان شدید گردان، و در میان بندگان خوارشان ساز، و در بلاد خویش لعنتشان کن، و در پست ترین درکهای جهنم جایشان ده، و سخت ترین عذابت را بر آنان فرود آور، و به آتششان بسوزان، و گورهای مردگانشان را پر از آتش کن، و ایشان را به دوزخ واصل ساز که آنان نماز را ضایع گذارده و از امیال وشهوات پیروی کرده، و بندگانت را خوار ساختند. بار خدایا ! و به وجود ولی خودت قرآن را زنده کن، و نور سرمدش را آنگونه که هیچ تاریکی در آن راه نیابد بما بنمایان، و به [ظهور] آن بزرگوار دلهای مرده را زنده، وسینه های مؤمنین که از فراق او محروم شده را شفا ده، و پراکنگی آراء را بوسیله او بر حق جمع گردان، و به [دست با کفایت] او حدود تعطیل شده و احکام مترونک مانده را بر پای دار، تا هیچ حقی نماند.

[۲۷۲]

ظهر، ولا عدل الا زهر، واجعلنا يا رب من اعوانه، وممن يقوى سلطانه، والمؤتمرين الامر، والراضين بفعله، والمسلمين لاحكامه، وممن لا حاجة الى التقىة من خلقك. انت يا رب الذى تكشف السوء، وتجيب المضطر إذا دعاك، وتنجى من الكرب العظيم، فاكشف الضر عن وليك، واجعله خليفة في ارضك كما ضمنت له. اللهم ولا تجعلنا من خصماء ال محمد، ولا تجعلنا من اعداء ال محمد، ولا تجعلني من اهل الحق والغيط على آل محمد، فاني اعوذ بك من ذلك فاعذنى، واستجير بك فاجربني. اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلنى بهم فائزًا عندك في الدنيا والآخرة ومن المقربين. (۳۸) دعاؤه (عليه السلام) حين ولادته اللهم اجز لى وعدى، واتمم لى امرى، وثبت وطأتى، واملا الارض بي عدلا وقسطا.

[۲۷۳]

جز آنکه آشکار گردد، وهیچ عدلی جز آنکه درخشان شود. پروردگارا ! وما را از باران و تقویت کنندگان حکومتیش، و ممثليین امریش، و خشنودان از فعلیش، و تسليم شوندگان نسبت به فرمانهایش قرار ده، وار کسانی که هیچ نیازی به تقیه نداشته وار خلق تو بیمی بدل راه ندهند. پروردگارا ! توبی آنکه بدی را بر طرف ساخته و بیچاره را هرگاه تو را بخواند احیات نموده وار بلای سخت نجات می دهی، پس هرگونه گزند را از ولی خویش بر طرف فرما، و چنانکه برایش تضمین کرده ای او را خلیفه خود در زمین قرارده. بار خدایا ! مرا از ستیزه جویان با آل محمد وار دشمنان آنان، و نیز در شمار کینه توزان و خشم کنندگان برایشان قرار مده، که البتنه من از این امر به تو پناه می برم، پس مرا پناه ده، و به درگاهت پناهنده می شوم پس مرا در حمایت خود بدار. بار خدایا ! بر محمد و خاندانش درود فرست و مرا بوجود آنان نزد خودت در دنیا و آخرت رستگار و پیروز گردان، وار مقریان درگاهت قرار ده، پروردگار جهانیان دعایم را مستجاب فرما. (۳۸)

دعای آنحضرت در هنگام ولادت پروردگارا ! وعده ام را تحقق بخشن،
وامرم را بیایان رسان، و جایگاهم را محکم نما، وجهان را با من لبریز
از عدل وقسط فرما.

[۲۷۴]

(۳۹) دعاوه (علیه السلام) لمن دخل مقامه عنه (علیه السلام): ما
من رجل دخل مقامي بالادب يتأدب، ويسلم على و على الائمه،
وصلى على وعليهم اثنى عشر مرة، ثم صلى ركعتين بسورتين،
وناجى الله بهما المناجاة، الا اعطاه الله تعالى ما يسألة، احدها
المغفرة: اللهم قد اخذ التأديب مني حتى مسنى الضر وانت ارحم
الراحمين، وان كان ما اقترفته من الذنب استحق به اضعاف اضعاف
ما ادبتني به، وانت حليم ذو اناة، تعفو عن كثير، حتى يسبق عفوك
ورحمتك عذابك. (۴۰) دعاوه (علیه السلام) لتعجیل ظهوره عن
محمد بن عثمان: آخر عهدي به (علیه السلام) عند بيت الله الحرام
وهو يقول: اللهم انجز لى ما وعدتني.

[۲۷۵]

(۳۹) دعاى آنحضرت برای کسی که داخل مقام ایشان می شود از
آنحضرت روایت شده: هر کسی با ادب داخل مقام من شود ویر من
وامامان (علیهم السلام) دوازده مرتبه درود وسلام فرستد، سپس
دو رکعت نماز با دو سوره بخواند، واین دعا را قرأت کند، خداوند
آنچه بخواهد به او می دهد، یکی از آنها آمرزش او است: پروردگارا !
عقویت در باره من مرا بداعجا رسانید که به بیچارگی افتادم و تو
مهریاترین مهریاتانی، واگر چه بجهت کاهانم مستحق چندین برابر
این عقویت می باشم، وتو بربار وصبور بوده وگناهان بسیار را می
بخشی، تا آنجا که عفو ورحمت بر عذابت پیشی گرفته است.
(۴۰) دعاى آنحضرت برای تعجیل در ظهوریش از نائب دوم آن حضرت،
محمد بن عثمان روایت شده که گفت: آخرین مرتبه ای که آنحضرت
را دیدم کنار خانه کعبه بوده که می فرمود: پروردگارا ! وعده هایی
که بمن داده ای را تحقق بخشن.

[۲۷۶]

(۴۱) دعاوه (علیه السلام) لتعجیل ظهوره قال محمد بن عثمان:
رأيته (علیه السلام) متعلقاً بأسثار الكعبة في المستجار، وهو يقول:
اللهم انتقم بي من اعداني. (۴۲) دعاوه (علیه السلام) بعد ظهوره،
حين عبر من وادي السلام عن على (علیه السلام): كأنني بالقائم
قد عبر من وادي السلام الى مسیل السهلة، على فرس محجل له
شماراخ يزهرا، يدعوه ويقول في دعائه: لا اله الا الله حقا حقا، لا اله الا
الله ايمانا وصدقا، لا اله الا الله تبعدا ورقا، اللهم معز كل مؤمن وحيد،
ومذل كل جبار عنيد، انت كنفى حين تعيني المذاهب، وتنصيبي على
الارض بما رحبت، اللهم خلقتني وكتت غنيا عن خلقي، ولو لا نصرك
ايى لكتت من المغلوبين.

[۲۷۷]

(۴۱) دعای آنحضرت برای تعجیل در ظهورش نائب دوم آن حضرت گوید: آنحضرت را دیدم که پرده خانه کعبه را در مستجار گرفته و می گوید: پروردگارا! یا من از دشمنان انتقام گیر. (۴۲) دعای آنحضرت بعد از ظهورش، آنگاه که از وادی السلام می گذرد از علی (علیه السلام) روایت شده: گویا قائم (علیه السلام) را بر روی اسب سپید مؤنی می بینم که از وادی السلام بسوی مسجد سهله می رود، و دعا می خواند، در بین دعاها یاش چنین می گوید: محققًا معبدی جز خداوند نیست، معبدی جز خداوند نیست، صادقانه به او ایمان داریم، معبدی جز خداوند شایسته عبودیت و بندگی نیست، پروردگارا! ای عزیز کننده هرمؤمن تنها، وای ذلیل کننده هر ستمگر کینه تو ز، تو پشتیبانم هستی آنگاه که راهها بر من بسته شده و زمین با همه وسعت بر من تنگ می گردد، بار الها ! مرا آفریدی در حالیکه از خلقنم بی نیاز بودی، واگر یاری تو نبود من شکست می خوردم.

[۲۷۸]

يا منشر الرحمة من مواضعها، ومخرج البركات من معادنها، ويا من خص نفسه بشموخ الرفعة، وأولياؤه بعزم يتغزون، يا من وضعت له الملوك نير المذلة على اعناقها، فهم من سطوطه خائفون. اسألك باسمك الذي فطرت به خلقك، فكل له مذعنون، اسألك ان تصلى على محمد وأل محمد وان تتجز لى امرى، وتعجل لى في الفرج، وتكتفيني وتعافيني، وتقضى حوائجى، الساعة الساعاة، الليلة الليلة، انك على كل شئ قادر.

[۲۷۹]

أي منتشر كننده رحمت از جايگاههای آن، وخارج كننده برکتها از مواضع آن، وای آنکه خودت را به رفعت مخصوص گردانده، وأوليائش بعزم أو عزيز می گردن، أي آنکه پادشاهان برای أو طوق ذلت برگردن نهاده اند، واز سطوت وهیبت او ترسانند. از تو می خواهم بنامت که مخلوقات را خلف کردى، وقمه آنان در پیشگاهت خاضعند، از تو می خواهم که بر محمد وخاندانش درود فرستاده و امرم را تحقق بخشی، ودر فرجم تعجیل فرمایی، ومرا کفایت کرده و سلامت داری، حوائجم را ادامه ای، در همین ساعت، همین ساعت، همین شب همین شب، بدرستیکه تو برهرکار قادری.

[۲۸۱]

۱۰ - ادعیه آن حضرت در زیارات در زیارات حضرت علی علیه السلام در روز یکشنبه در روز عاشورا

[۲۸۲]

(۴۳) دعاؤه (علیه السلام) فی زيارة أمير المؤمنین (علیه السلام) فی يوم الأحد السلام علی الشجرة النبویة، والدوحة الهاشمية المضيّة، المثمرة بالنبوة، المونعة بالامامة، السلام عليك وعلى ضجيعيك آدم ونوح. السلام عليك وعلى اهل بيتك الطيبين

الطاهرين، السلام عليك وعلى الملائكة المحدقين بك والحافين بقبرك. يا مولاي يا أمير المؤمنين، هذا يوم الاحد وهو يومك وباسمك، وانا ضيفك فيه وجارك، فاضفني يا مولاي واجبني، فانك كريم تحب الصيافة ومأمور بالاجارة. فافعل ما رغبت اليك فيه، ورجوته منك، بمنزلك وآل بيتك عند الله، وبمنزلته عندكم، وبحق ابن عمك رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم عليكم اجمعين.

[۲۸۳]

(۴۳) دعای آنحضرت در زیارت علی (علیه السلام) در روز یکشنبه سلام بر شاخصار نبوی، ودرخت تنومند وشکوفای هاشمی، بارور بنیوت شاداب وسرسیز بامامت، سلام [بر تو] ودو پیامبری که در کنارت آرمیده اند. سلام بر تو ویر خاندان پاکزاد پاکیزه ات، سلام بر تو ویر فرشتگان پیرامونت وآنکه گراگرد قبرت می چرخد. مولایم ای امیر مؤمنان این روز روز یکشنبه است، وآن روز مخصوص وبنام توست ومن در آن مهمان ویناهنده بتوام، پس ای مولایم مرا پذیرائی نماو پناهم ده، زیرا تو کریمی ومهمانوازی را دوست داشته و به پناه دادن مأموری. پس آنجه را که بسوی تو ما یلم وبنو امیدوارم را انعام ده، بحق ارزش تو وخاندانت نزد خداوند ومنزلت او نزد شما، وبحق پسر عمومیت پیامبر خدا که درود خدا بر او ویر تمامی خاندانش باد.

[۲۸۴]

(۴۴) دعاؤه (علیه السلام) فی زيارة الحسين (علیه السلام) يوم عاشوراء السلام على آدم صفوة الله من خليقه، السلام على شیث ولی الله وخیرته، السلام على ادريس القائم لله بحجه، السلام على نوح المجاپ في دعوته. السلام على هود الممدود من الله بمعونته، السلام على صالح الذى توجه الله بكرامته، السلام على ابراهيم الذى حبا الله بخلته. السلام على اسماعيل الذى فداء الله بذبح عظيم من جنته، السلام على اسحاق الذى جعل الله النبوة في ذريته، السلام على يعقوب الذى رد الله عليه بصره برحمته، السلام على يوسف الذى نجا الله من الجب بعظامته. السلام على موسى الذى فلق الله البحر له بقدرته، السلام على هارون الذى خصه الله بنبوته، السلام على شعيب الذى نصره الله على امته، السلام على داود الذى تاب الله عليه من خطئته.

[۲۸۵]

(۴۴) دعای آنحضرت در روز عاشورا سلام بر آدم برگزیده خداوند از میان مخلوقاتش، سلام بر شیث ولی خدا وبرگزیده اش، سلام بر ادريس قیام کننده برای خدا به ححت و گواهش، سلام بر نوح اجابت شده در دعايش. سلام بر هود همواره تأیید شده از طرف پروردگارش، سلام بر صالح برسدارنده تاج کرامت از طرف مولایش، سلام بر ابراهیم برگزیده شده به دوستی از طرف پروردگارش. سلام بر اسماعیل رها شده از طرف خداوند نبوت را در فرزندان آن ونهاد، بهشتیش، سلام بر اسحاق که خداوند نبوت را در فرزندان آن ونهاد، سلام بر یعقوب که خداوند با رحمت خود چشمیش را به او باز گرداند، سلام بر یوسف که خداوند با عظمتش او را از چاه نجات داد. سلام بر موسی که با قدرت الهی دریا برایش شکافته شد، سلام بر برهارون که خداوند او را به نیوش مخصوص ساخت، سلام بر

شعیب که خداوند او را بر امتنش پیروز گردانید، سلام بر داوود که خداوند از خطایش در گذشت.

[۲۸۶]

السلام على سليمان الذى ذلت له الجن بعترته، السلام على ايوب الذى شفاه الله من علته، السلام على يونس الذى انجز الله له مضمون عدته، السلام على عزير الذى احياء الله بعد ميتته، السلام على زکريا الصابر في محنته، السلام على يحيى الذى ازلقه الله بشهادته، السلام على عيسى روح الله وكلمته. السلام على محمد حبيب الله وصفوته، السلام على أمير المؤمنين على بن ابى طالب، المخصوص باخوته، السلام على فاطمة الزهراء ابنته، السلام على ابى محمد الحسن وصى أبيه وخليفتة، السلام على الحسين الذى سمحت نفسه بموجهته. السلام على من اطاع الله في سره وعلانيته، السلام على من جعل الشفاء في تربته، السلام على من الاجابة تحت قبته، السلام على من الائمة من ذريته. السلام على ابن خاتم الانبياء، السلام على ابن سيد الاوصياء، السلام على ابن فاطمة الزهراء، السلام على ابن

[۲۸۷]

سلام بر سليمان که با عزت خداوندی جن مسخر او گردید، سلام بر ايوب که خداوند او را از بیماری شفا داد، سلام بر یونس که خداوند وعده حتمی اش را برایش متحقق ساخت، سلام بر عزیر که خداوند او را بعد از مرگ زنده کرد، سلام بر زکریا که بر بلاها صبور بود، سلام بر یحیی که خداوند او را به شهادت مفتخر ساخت، سلام بر روح خدا وكلمه او حضرت عیسی. سلام بر محمد حبيب الهی وبرگزیده او، سلام بر امیر مؤمنان علی بن ابی طالب برادر مخصوصش، سلام بر فاطمه زهرا دخترش، سلام بر ابی محمد حسن وصی وجانشین پدرش، سلام بر حسین که جانش را تقدیم کرد. سلام بر کسی که در آشکار ونهان اطاعت خداوند را نمود، سلام بر کسی که خداوند شفاء را در تربت او قرار داد، سلام بر کسی که اجابت دعا زیر گنبد اوست، سلام بر کسی که امامان از فرزندان او هستند. سلام بر فرزند خاتم پیامبران، سلام بر فرزند امیر مؤمنان، سلام بر فرزند

[۲۸۸]

خدیجه الكبرى، السلام على ابن سدرة المنتهى، السلام على ابن جنة المأوى، السلام على ابن زمزم والصفا. السلام على المرمل بالدماء، السلام على المهتك الخباء، السلام على خامس اصحاب اهل الكسae، السلام على غریب الغرباء، السلام على شهید الشهداء، السلام على قتيل الادعیاء، السلام على ساکن کربلاء. السلام على من بکته ملائكة السماء، السلام على من ذریته الازکیاء، السلام على یعقوب الدین، السلام على منازل البراهین، السلام على الائمه السادات، السلام على الجیوب المضرجات، السلام على الشفاه الذابلات. السلام على النقوس المصطلمات، السلام على الارواح المختلست، السلام على الاجساد العاریات، السلام على الجسموم الشاحبات. السلام على الدماء السائلات، السلام على الاعضاء المقطوعات، السلام على الرؤوس المشالات،

السلام على النسوة البارزات. السلام على حجة رب العالمين، السلام عليك وعلى

[۲۸۹]

فاطمه زهرا، سلام بر فرزند خدیجه کبری، سلام بر فرزند سدره منتهی، سلام بر فرزند بهشت جاودان، سلام بر فرزند زمزم وصفا. سلام بر بخون غلطیده، سلام بر حجاب دریده، سلام بر پنجمین فرداً عبا، سلام بر غریب غریبان، سلام بر سید الشهداء، سلام بر کشته زنازادگان، سلام بر ساکن کربلا. سلام بر آنکه فرشتگان آسمان بر او گریستند، سلام بر آنکه فرزندانش پاکان جهانند، سلام بر پیشوای دین، سلام بر مواضع برهانهای الهی، سلام بر پیشوایان بزرگوار، سلام بر خونین جامگان، سلام بر لبهای خشکیده. سلام بر بدنهای بزنگیر کشیده واسیر شده، سلام بر روحهای به پنهانی برده شده، سلام بر پیکرهای عربان، سلام بر حسمهای نحیف و رنگ باخته. سلام بر خونهای ریخته، سلام بر اعضاء قطعه شده، سلام بر سرهای بالای نیزه رفته، سلام بر زنان سر بر هنر گردیده. سلام بر حجت پروردگار جهانیان، سلام بر تو و بر پدران پاکیزه ات،

[۲۹۰]

ابائک الطاهرين، السلام عليك وعلى ابائك المستشهدين، السلام عليك وعلى ذريتك الناصرين، السلام عليك وعلى الملائكة المصاجعين. السلام على القليل المظلوم، السلام على أخيه المسموم، السلام على على الكبير، السلام على الرضيع الصغير. السلام على الابدان السليمة، السلام على العترة القريبة، السلام على المجدلين في الفلوان، السلام على النازحين عن الاوطان. السلام على المدفونين بلا أكفان، السلام على الرؤوس المفرقة عن الابدان، السلام على المحتسب الصابر. السلام على المظلوم بلا ناصر، السلام على ساكن التربة الزاكية، السلام على صاحب القبة السامية، السلام على من طهره الجليل، السلام على من افتخر به جبرئيل، السلام على من ناغاه في المهد ميكائيل. السلام على من نكثت ذمته، السلام على من هتك حرمته، السلام على من اريق بالظلم دمه، السلام على المغسل بدم الجراح، السلام على المجدع بكأسات الرماح.

[۲۹۱]

سلام بر تو و بر فرزندان شهیدت، سلام بر تو و بر فرزندان یاریگرت، سلام بر تو و بر فرشتگان ملازم آرامگاهت. سلام بر کشته مظلوم، سلام بر برادر مسمومش، سلام بر على اکبر، سلام بر فرزند شیرخوارش. سلام بر بدنهاي مسلوب و عربان، سلام بر خاندان نزديک، سلام بر جنگاوران بیابان، سلام بر دور افتادگان از وطن خویش. سلام بر مدفونهای بی کفن، سلام بر سرهای جدا شده از بدن، سلام بر صبور و بر دیار در مصائب. سلام بر مظلوم بدون یاور، سلام بر ساکن خاک پاک، سلام بر صاحب گبید بلند، سلام بر آنکه خداوند او را پاک نمود، وسلام بر آنکه جبرئيل بدو افتخار کرد، سلام بر آنکه میکائيل در گاهواره با او سخن گفت. سلام بر پیمان شکسته، سلام بر حرمت از هم دریده، سلام بر آنکه به ستم

خونش ریخته شد، سلام برگسل داده شده به خون زخمها، سلام
برآب داده شده به جامهای تیره.

[۲۹۲]

السلام على المضام المستباح، السلام على المنحور في الورى،
السلام على من دفنه اهل القرى، السلام على المقطوع الوتين،
السلام على المحامي بلا معين. السلام على الشيب الخصيبي،
السلام على الخد الترقب، السلام على البدن السليبي، السلام
على الثغر المقرع بالقضيب، السلام على الرأس المرفوع، السلام
على الاجسام العارية في الفلوتوت، تنهشها الذئاب العاديات، وتحتفل
إليها السباع الضاريات. السلام عليك يا مولاي، وعلى الملائكة
المعروفين حول قبتك، الحافظين بترتيقك، الطائفين بعرصتك، الواردین
لزيارتک، السلام عليك فانی قصدت اليك ورجوت الفوز لديك. السلام
عليک، سلام العارف بحرمتک، المخلص في ولایتك، المتقرب الى الله
بمحبتك، البرى من اعدانک، سلام من قلبک بمصابک مفروح، ودمعه
عند ذكرک مسفوح، سلام المضجوع الحزين الواله المستكين. سلام
من لو کان معک بالطفوف لوقاک بنفسه حد

[۲۹۳]

سلام بر مظلومی که خونش مباح شد، سلام بر سر بریده، سلام
بر مدفون بدست روستائیان، سلام بر رگ بریده گردن، سلام بر
مدافع بدون یاور، سلام بر سپید موی غرقه بخون، سلام بر گونه
های حاک الوده، سلام بر بدن عربان، سلام بر دندانهای کوبیده
شده با چوب خیزان، سلام بر سر بالای نیزه رفته، سلام بر
جسمهای عربان رها شده در بیابان، که گرگهای درنده بر آنها حمله
برده وحیوانات وحشی بر سر آنها فرود آمدند. سلام بر تو ای مولای
من و بر فرشتگانی که گردآگرد قبر تو بوده و قبرت را در میان گرفته
اند، پیرامون مزارت گردهم آمده اند، و به زیارت تو می آیند، سلام بر
تو، بدرستیکه بسوی تو آمده و آرزومند رستگاری نزد توام. سلام بر
تو، سلام آگاه به حرمت واحترامت، خالص در ولایت و دوستی ات،
خواهان نزدیکی بخدا با محبتت، بیزار از دشمنانت، سلام بر کسی
که قلیش در مصیبت مجروح، اشکهایش هنگام ذکر نام تو ریزان
است، سلام مصیبت زده محزون و شیدای فروتن. سلام کسی که
اگر در کربلا با تو بود در مقابل شمشیرهای بران تو را

[۲۹۴]

السيوف، وبذل حشاشته دونك للحتوف، وجاحد بين يديك، ونصرك
على من بغي عليك، وفداك بروحه وجسدك، وماله وولده، وروحه
لروحك فداء، واهله لأهلك وقاء. فلئن اخرتني الدهور، وعاقني عن
نصرك المقدور، ولم أكن لمن حاربك محاربا، ولمن نصب لك العداوة
مناصبا، فلا ندينك صباحاً ومساء، ولا ينكين لك بدل الدموع دما، حسرة
عليك، وتأسفاً على ما دهاك وتلهفاً، حتى اموت بلوغة المصاب
وغصة الاكتياب. اشهد انك قد اقمت الصلاة، وآتيت الزكاة، وامررت
بالمعرفة، ونفيت عن المنكر والعدوان، واطعنت الله وما عصيته،
وتمسكت به وبحيله فأرضيته وخشيته، وراقبته واستجبته. وسننت
ال السنن، واطفت الفتن، ودعوت الى الرشاد، واوضحت سبل السداد،
وجاهدت في الله حق الجهاد. وکنت لله طائعا، ولجدك محمد صلي
الله عليه وأله تابعا، ولقول ابيك ساما، والى وصية اخيك مسارعا،

حافظت کرده، وبا قیمانده روحش را در مقابل تو بمrg تقدیم می کرد، در پیشاپیش تو بجهاد برمنی خواست وبر علیه دشمنات تو را یاری می نمود، و روح وجان ومال وفرزندش را فدای تو می کرد، روحش فدای روحت و خاندانش نگاهدار ومدافعت خاندانست. اگر روزگار زندگیم بتأخیر افتاد و مقدرات مرا از باریت بازداشت، و در مقابل دشمنات نجنگیدم، وبا مخالفانت نبرد ننمودم، بخارط تو وآنچه بر تو وارد شده، هر صبح وشام برایت ناله کرده بجای اشک خون می گزینم، تا آنگاه که با حسرت واندوه وغضبه جان دهم. گواهی می دهم که نماز را بر پاداشته وزکات را ادا کردم، به نیکی فرمان داده واژ منکر وبدی بازداشتی، خداوند را فرمان برده وسریعی نکردم، وبه او ورسیمانیش چنگ زده واو را خشنود نمودی، خشیت او را بدل گرفته ومراقبت او را نموده واو امرش را اجابت کردم. سنتها را انجام داده وآشوبها را فرو نشاندم، به پاکی وراستی خوانده وراههای صلاح را روشن ومبین ساختم، ودر راه خدا به بهترین وجه جهاد وکوشش نمودم. مطیع پروردگارت وپیرو جدت پیامبر، که درود خدا بر او وخاندانش باد، بودی، سخن پدرت را شنیده ووصیت وسفرش برادر را به انجام

ولعماد الدين رافعا، وللطغیان قاما، وللطغاة مقارعا، وللامة ناصحا. وفي غمرات الموت سابحا، وللفساق مكافحا، وبحج اللہ قائمًا، وللإسلام والمسلمين راحما، وللحق ناصرا، وعند البلاء صابرا، وللدين كالثأ، وعن حوزته مراميا. تحوط الهدى وتتصرّه، وتبيّن العدل وتتنشره، وتنصر الدين وتظهره، وتکف العابث وتزجره، وتأخذ للدنی من الشّریف، وتساوی في الحكم بين القوى والضعيف. كنت ربیع الایتم وعصمة الانام، وعز الاسلام، ومعدن الاحکام، وحلیف الانعام، سالکا طرائق جدك وابيك، مشبها في الوصیة لاخيك. وفي الذمم، رضي الشیم، ظاهر الكرم، متھجدا في الظلم، قویم الطرائق، کریم الخلائق، عظیم السوابق، شریف النسب، منیف الحسب، رفع الرتب، کثیر المناقب، محمود الضرائب، جزيل المawahب، حلیم رشید منیب، جواد علیم شدید، امام شهید، اواه منیب، حبیب مهیب. كنت للرسول صلی اللہ علیه وآلہ ولدہ، وللقرآن منقدا،

رساندی، بر پا دارنده پایه واساس دین، ودرهم کوینده طغیان وسرکشی، سخت گیر وکوینده بر آشوبگران وطغیانگران ونصیحتگر امت بودی. ستایشگر در گردابهای مرگ، درگیر با فاسقین، بر پا دارنده حجتهاي الهی، مهریان در مقابل اسلام ومسلمین ویاور حق، وصیور وبردبار در هنگام بلا، ومحافظ دین ونگاهبان آن بودی. نگاهبان هدایت ویاور آن، گستراننده عدالت ویاریگر دین ونمايانگر آن بودی، بازیچه شمرنده دین را از کاریش بازداشتی واو را منع نمودی، حق زیردستان را از موالیشان گرفته، وین قوی وضعیف در قضاؤت به مساوات رفتار کردم. پرورنده یتیمهها وملجأمردم، وعزت اسلام، ومعدن احکام، و همپیمان بخشش وانعام، رهرو راه جدت وپدرت، وهمانند برادرت وصی پدرت بودی. وفا دار به ذمه ها، متخلق به اخلاق نیکو، بسیار بخشندۀ، شب زنده دار، برباگر روشها، دارنده اخلاق نیکو، سوابق درخشان، نسب وحسب شریف وارزشمند،

رتبه برتر، منقبتهاي فراوان، سرشتهای ستوده، عطای ارزشمند، بردبار، رشید، بخشندۀ، بسیار دانا، پیشوای شهید، آموزشگر بازگشت کننده و توبه کننده، مهریان، با هیبت، فرزند برای پیامبر ونجات دهنده برای قرآن، وباور امت بودی،

[۲۹۸]

وللامة عصدا، وفي الطاعة مجتهدا، حافظا للعهد والميثاق، ناكبا عن سبل الفساق، وبذلا للمجهود، طويل الركوع والمسجد. زاهدا في الدنيا زهد الراحل عنها، ناظرا إليها بعين المستوحشين منها، آمالك عنها مكفوفة، وهمنتك عن زينتها مصروفه، والحاظك عن بمحجتها مطروفة، ورغبتك في الآخرة معروفة، حتى إذا الجور مد باعه، واسفر الظلم قناعه ودعا الغى اتباعه، وانت في حرم جدك قاطن، وللظالمين مباین، جليس البيت والمحراب، مععزل عن اللذات والشهوات، تذكر المنكر بقلبك ولسانك، على حسب طاقتک واماکنك. ثم اقتضاك العلم للإنكار، ولزمك ان تجاهد الفجاح، فسرت في اولادك وأهاليك، وشييعتك ومواليك، وصدعت بالحق والبينة، ودعوت الى الله بالحكمة والموعظة الحسنة، وامررت باقامة الحدود، والطاعة للمعبود، ونهيت عن الخبائث والطغيان، وواجهوك بالظلم والعدوان.

[۲۹۹]

درطاعت الهی کوشاد وحافظ عهد ومبیاق، وکناره گیرنده از راههای فاسقین، وتلاشکر تا حد توان بوده، ورکوع وسجده های طولانی داشتی. زاهد در دنیا همچون شخص کوچ کننده از آن، نگرنده به آن بدیده ترسندگان از آن، بازداشته شده از آن آرزوهاش، برگرفته شده همتش از زینتهاش، نگرنده زرق ویرقهایش با گوشه چشم بوده، ورغبت وميلت به آخرت شناخته شده بود، تا آنگاه که ظلم وبيداد دست از آستین بيرون آورد وبا سلاح به ميدان آمد، وگمراهان در ضلالت خود غرق شدند، در حالیکه تو در حرم جدت ساکن، واز ستمگران دوری گزیده بودی، در خانه ومحراب بسر برده، واز اميال وشهوات برکناره، با قلب وزيان به مقدار توان زشتی را زشت می شمردی. آنگاه که موقعیت مقتضی گردید پرچم مخالفت برداشته، وبا مخالفان کارزار کردي، با فرزندان وحاندان وپیروان ودوستان برآه افتاده، وبا حکمت ویند واندرزهای نیکو بسوی خداوند خوانده، وبه برياداشتن حدود وفرمانبری از معبود امر نمودی، واز پلیدی وسرکشی بازداشته وبا ظلم وستم مقابله کردي.

[۳۰۰]

فجاهدتهم بعد الایغار لهم، وتأکید الحاجة عليهم، فنکثوا ذمامک وبيعتک، واسخطوا ربك وحدک، وبدؤوك بالحرب، فثبتت للطعن والضرب، وطحنت جنود الفجاح، واقتحمت قسطل الغبار، مجالدا بذی الفقار، کأنک على المختار. فلما رأوك ثابت الجأش، غير خائف ولاخاش، نصبوا لك غوائل مکرهم، وقاتلوك بكیدهم وشرهم، وامر اللعین جنوده، فمنعوك الماء ووروده، وناجزوك القتال، وعاجلوك النزال، ورشقوك بالسهام والنیال، ويسطعوا اليك اکف الاصلام، ولم يرعوا لك ذماما، ولاراقبوا فيك اثاما، في قتلهم اولیاءک، ونهبهم رحالک، وانت مقدم في الهیوات، ومحتمل للاذیات، قد عجبت من صبرک ملائكة السماوات. فأحدقوا بك من كل الجهات، أثخنوك بالجراج،

وحالوا بینک ویبن الرواح، ولم يبق لك ناصر، وانت محتسب صابر، تذب عن نسوتك واولادك.

[٣٠١]

پس از آنکه آنان را از کار خود بازداشتند، وحجهت ودلیل را برایشان تأکید نمودی، با آنان کارزار کردی، بیعتت را شکسته وبر پروردگار و جدت خشم نموده وبا تو حنگیدند، بر زخم زبانها وضریه ها ایستادگی کرده، ولشکریان ستمگر را درهم کوییدی، در گرد وغبار بر خاسته در میدان کارزار با ذوالفقاری وارد شدی که گویا علی مرتضی در آنجا حضور دارد. آنگاه که ترا پایدار وثابت قدم وشجاع یافتند، با شرارت وکینه تویی قدم به میدان گذارده، با حیله وبدی خود با تو حنگیدند، وآن شخص ملعون به لشکریانش دستور حمله داد، ترا از آب ووارد شدن به آن بازداشته وینگ وکارزار کشاندند، وبراین امر شتاب ورزیدند، تیرها و سنگها را بطرف تو پرتاب کرده ودستهای جنایتکارشان را برای نابودیت گشودند. احترام ترا حفظ نکرده، واز عواقب کارهایشان در کشنن فرزندان و تاراج اموال نهراسیدند، تو پیشقدم در سختی ها وتحمل کننده آزار و اذیتها بودی، فرشتگان آسمانی از صبر وشکیبائی ات در شگفت شدند. پس از هر سو تو را محاصره کرده وزخمهای عمیقی بر تو وارد ساختند، در حالیکه برای تو یاوری نمانده بود میان تو وشب مانع شدند، تو متحمل رنجها وصبور وشکیبا بودی، واز زنان وفرزندات دفاع می نمودی.

[٣٠٢]

حتى نكسوك عن جوادك، فهوبيت الى الارض جريحا، تطؤك الخيول بحافرها، أو تعلوك الطغاوة بيوادرها. قد رشح للموت جبينك، واختلفت بالانقياض والانبساط شمالك ويمينك، تدير طرفا خفيا الى رحلك وبيتك، وقد شغلت بنفسك عن ولدك واهاليك، واسرع فرسك شاردا، الى خيامك قاصدا، محمجما باكيما. فلما رأين النساء جوادك مخربا، ونظرن سرحدك عليه ملويا، يزن من الخدور، ناشرات الشعور على الخدور، لاطمات الوجه، سافرات، وبالعويل داعيات، وبعد العز مذلالات، والى مصرعك مبادرات. والشمر جالس على صدرك، ومولغ سيفه على نحرك، قابض على شبيتك بيده، ذايج لك بممهنه، قد سكتت حواسك، وخفيت انفاسك، ورفع على القناة رأسك، وسسى اهلك كالعييد، وصفدوا في الحديد. فوق اقتاب المطبات، تلفح وجوههم حر الهاجرارات، يساقون في البراري والفلوات، ايديهم مغلولة الى الاعناق، يطاف بهم في الاسواق.

[٣٠٣]

تا اينكه تو را از اسبت انداخته ومحروم بر زمين افتادی، اسبها با سمهایشان بر تو تازیدند وستمگران وسرکشان شمشيرهای برانشان را بر تو فرود آوردند. پیشانیت برای مرگ عرق کرده بود، وبه راست وچپ کشیده می شدی با گوشه چشم بسوی خیمه هایت نگریسته وفرزندان وخاندانی تو را بخود مشغول ساخته بود، واسبت گریزان در حالیکه می گریست وشیمه می زد بسوی خیمه ها شتافت. هنگامی که زنان اسبت را با حالت شرم‌ساری دیده وبه زین واژگونش نظر افکیدند، با موهای پریشان وشیون کنان وناله کنان از خیمه ها بیرون آمدند، ودر حالیکه پس از عزت وشکوه خوار وذلیل شده بودند بسوی قتلگاه شتافتند. در حالیکه شمر بر روی

سینه ات نشسته وشمیشیرش را بر گودی زیر گلوی تو فرو برد
ومحاسنت را با دستش گرفته بود، سرت را با شمشیر خود برید، در
آن حال آرامش خود را حفظ کرده ونفسهایت پنهان شده بود، سرت
بر بالای نیزه قرار داشت وخانواده ات همچون بندگان اسیر، و در غل
وزنجیر قرار گرفتند. در فراز پالانهای چهاربیان چهره هاشان از گرمای
ظهر تابستان می سوخت، ودر بیانها ودشتها پهناور بیش برد
می شدند، دستهایشان به گردنهاشان آویخته ودر بازارها آنان را
می گردانند.

[۳۰۴]

فالویل للعصاة الفساق، لقد قتلوا بقتلک الاسلام، وعطلوا الصلة
والصیام، ونقضوا السنن والاحکام، وهدموا قواعد الایمان، وحرفوا ایات
القرآن، وهملجنوا في البغى والعدوان. لقد اصبح رسول الله صلی الله
علیه وآلہ وموتورا، عاد کتاب الله عزوجل مهجورا، وغودر الحق اذ
قهرت م فهورا. وقد بفقدك التکبیر والتهليل، والتحريم والتحليل،
والتنزيل والتأویل، وظهر بعدك التغیر والتبدیل، والالحاد والتعطیل،
والاهواء والاضالیل، والفتن والاباطیل. فقام ناعيك عند قبر حبك
الرسول صلی الله علیه وآلہ، فنعاك إلیه بالدموع المطول، قائلًا: يا
رسول الله قتل سبطك وفتاك، واستبيح اهلك وحماك، وسيبت بعدك
ذراريک، ووقع المحذور بعترتك وذويك. فانزعج الرسول، وبکی قلیه
المهول، وعزاه بك الملائكة والانبياء، وفجعت بك امك الزراء،
واختلفت

[۳۰۵]

پس واي بر سركشان گنهکار، به کشتنت اسلام را کشتند ونماز و
روزه را بيهوده ومهمل گذاردند، سنتها واحکام را شکسته وبايه هاي
ایمان را نابود کردند، آیات قرآن را تحریف ودر فساد ودشمنی سخت
تلاش نمودند. انگاه که تو کشته شدی بتحقیق که انتقام خون
کشته شده رسول خدا - که درود خدا بر او وخاندانش باد - ناگرفته
ماند، وکتاب خدارها شده وبه حق خیانت گردید. با نابودیت تکبیر
وتهليل، وتحريم وتحليل، وتنزيل وتأویل از میان رفت، پس از تو تغیر
وتبدیل وی دینی وکفرو خواهشهاي نفساني، و گمراهی ها
وأشوبها، ویهودگی ها وباطلها آشکار گردید. خبر دهنده مرگت در
کنار قبر جدت رسول خدا - که درود خدا بر او وخاندانش باد -
برخاست واشك ریزان خبر مرگت را به او داد، در حالیکه می گفت:
أی رسول خدا ! فرزند وجوانت کشته شد، خانواده ونژدیکانت بیچاره
شدند، وفرزندانت پس از تو اسیر گردیدند وحانواده و افرادت در
گرفتاري بلا افتادند. پس پیامبر آشفته خاطر شده وقلب گربانش
گریست، ویخاطر تو فرشتگان وپیامبران به او تسلیت گفتند، ویخاطر
تو مادرت زهرا سوگوار

[۳۰۶]

جنود الملائكة المقربين، تعزی اباك أمير المؤمنین، واقیمت لك المآتم
في اعلا عليين، ولطممت عليك الحور العین. وبکت السماء وسکانها،
والجنان وخزانها، والهضاب واقطارها، والبحار وحيتانها، والجنان
وولدانها، والبیت والمقام، والمشعر الحرام، والحل والاحرام، اللهم
فبحرمۃ المکان المنیف، صل علی محمد وآل محمد، واحشرنی فی
زمرتهم، وادخلنی الجنة بشفاعتهم. اللهم انی اتوسل اليك يا اسرع

الحاصلین، ویا اکرم الراکمین، ویا حکم الحاکمین، بمحمد خاتم النبیین، رسولک الی العالمین اجمعین. وباخیه وابن عمه الانزع البطین، العالم المکین، علی امیر المؤمنین، وبفاطمة سیدة نساء العالمین، وبالحسن الزکی عصمة المتقین، وباپی عبد الله الحسین اکرم المستشهدین، وباولاده المقتولین، وعترته المظلومین، وبعلی بن الحسین زین العابدین. ویمحمد بن علی قبلة الاوابین، وجعفر بن محمد اصدق

[۳۰۷]

ومصیبت زده شد، فرشتگان مقرب برای سوگواری وتسليت گفتند به پدرت امیر مؤمنان نزد او می رفتد، وبرایت در اعلی علیین مجلس عزا وماتم بر پا شد، وبخارط تو حور العین بر خود سیلی زدند. آسمان وساکنانش، وبهشت ها وخرانه دارانش، وکوههای گستردۀ بر روی زمین وکرانه هایش، ودریاها وماهیانش، وجنیان وفرزندانشان، و خانه خدا ومقام ابراهیم، ومشعر الحرام وحل واحرام برای تو گریستند. پروردگارا ! به احترام این جایگاه بلند بر محمد وخاندانش درود فرست ومرا در زمرة ایشان قرار ده، ویه شفاعت ایشان وارد بهشت کن. خدايا ! همانا من بتتو متousel می شوم، ای سریعترین حسابگران، وای کریمترین کریمان، وای حکم کننده ترین حکم کنندگان، به حق محمد خاتم پیامبران، فرستاده ات بسوی تمامی جهانیان. ویه برادر ویسر عمومیش، جدا شده از شرک ودوگانه پرستی، انباشته از دانش وایمان، آن دانشمند بر خوردار از مقام بلند، علی امیر مؤمنان، و بحق فاطمه برترین بانوی جهان، وبحق حسن پاکیزه، نگاهبان تقوا پیشگان، وبحق حسین بزرگوارترین شهادت جویان، وبحق فرزندان کشته شده اش، وبخاندان مورد ظلم واقع شده اش، ویه علی بن حسین زینت عبادت کنندگان. ویه محمد بن علی قبله گاه بازگشت کنندگان، وجعفر بن محمد

[۳۰۸]

الصادقین، وموسى بن جعفر مظہر البراهین، وعلی بن موسی ناصر الدین، ومحمد بن علی قدوة المهندین، وعلی بن محمد ازهد الزاهدین، والحسن بن علی وارث المستخلفین، والحجۃ علی الخلق اجمعین، ان تصلى علی محمد وآل محمد الصادقین الابرین، آل طه وپس، وان تجعلني في القيامة من الامينين المطمئنين الفائزین، الفرحین المستبشرين. اللهم اكتبني في المسلمين، والحقني بالصالحين، واجعل لى لسان صدق في الاخرين، وانصرني على الباغين، واكفني كيد الحاسدين، واصرف عنی مكر الماكرين، واقبض عنی ايدي الطالمين، واجمع بينی وبين السادة المیامین في اعلا علیین، مع الذين انعمت عليهم من النبین، والصدیقین والشهداء والصالحين، برحمتك يا ارحم الراحمین. اللهم انى اقسم عليك بنبیک المعصوم، وبحکمک المحتوم، ونهیک المکتوم، وبهذا القبر الملکوم، المؤسد في کنفه الامام المعصوم، المقتول المظلوم، ان تکشف ما

[۳۰۹]

راستگویان راستگویان، وموسى بن جعفر آشکار کننده برهانها، وعلی بن موسی یاور آئین، ومحمد بن علی پیشوا وپیشتر هدایت کنندگان، وعلی بن محمد پارساترین پارسایان وحسن بن علی وارث

جانشینان و حجت بر تمامی آفریدگان، که بر محمد و خاندانش، آن راستگویان نیکوکار درود فرستی و مرا در روز قیامت از امان یافتگان، آسوده گان و رستگاران و شادمانان و بشارت یافتگان قرار دهی. خدا یا ! نام مرا در زمرة مسلمانان قرار ده، و به صالحان ببیند، و نامم را بزریان اقوام آینده نیکو و سخنم را دلپذیر گردان، و مرا برستمگران فاسد یاری کرده، واز حیله حسودان نگاهدار، و فریب فربیگران را از من دور ساز، و دستان ستمگران را از من کوتاه نما، و میان من واقایان نیکوکاران در اعلیٰ علیین جمع گردان، به مرار پیامبران و تصدیق کنندگان و شهیدان و صالحان، که به آنان نعمت ارزانی داشتی، به رحمت ای رحم کننده ترین رحم کنندگان. بارالها ! ترا بحق پیامبر معصومت و بحق حکم حتمی ونهی پوشیده ات، و بحق این قبرکه به زیارتیش روی آورده، و امام معصومی که مظلومانه شهید شده و در آن جای داده شده، سوگند می دهم که مرا از اندوهها بدر آورده،

[۳۱۰]

بی من الغموم، وتصرف عنی شر القدر المحتوم، وتحیرنی من النار ذات السموم، اللهم جللنی بنعمتك، ورضنی بقسمک، وتفگیدنی بجودک وكرمک، وبا عدنی من مکرك ونقمتک، اللهم اعصمنی من الزلل، وسددنی في القول والعمل، وافسح لی في مدة الاجل، واعفني من الاوجاع والعلل، وبلغني بموالي وبفضلک افضل الامل. اللهم صل على محمد وآل محمد واقبل توبتی، وارحم عبرتی، واقلنی عشرتی، ونفس کرتی، واغفر لی خطیئتی، واصلاح لی في ذرتی. اللهم لا تدع لی في هذا المشهد المعظم، والمحل المکرم، ذنبنا الا غفرته، ولاغیبنا الا سترته، ولاغما الا کشفته، ولارزقا الا بسطته، ولاجها الا عمرته، ولافسادا الا اصلحته، ولأملا الا بلغته، ولادعاء الا اجبته، ولامضيقا الا فرجته، ولا شملنا الا جمعته. ولا مرنا الا اتممته، ولا مالا الا کترته، ولا خلقا الا حسنته، ولا انفاقا الا اخلفته، ولا حالا الا عمرة، ولا حسودا

[۳۱۱]

وشر وبدی قضا وقدرت را از من بازداری، واز آتش گرم دوزخ رهایم سازی. خدا یا ! به نعمت خودت بزرگوارم گردان، ويعطایت از من خشنود شو، ویجود وکرم وبخشیت از من پرده پوشی کن، ومرا از فریب وانتقامت دور دار، بارالها ! مرا از لغزش بازدار ودر گفتار وعمل استوار گردان وعمرم را طولانی ساز، واز دردها وبیماریها سلامت دار، وبحق اولیائیم ویه فضلت مرا به بهترین آرزوها نائل گردان. پروردگارا ! بر محمد و خاندانش درود فرست وتبه ام را بپذیر، وبر گریه ام رحم نما، ولغزشم را جیران کرده، وسختی ام را آسان فرما، واشتباهم را پوشانده، وفرزندانم را نیکو وصالح گردان. بار خدا یا ! در این شهادتگاه پر عظمت ومكان پر کرامت برایم گناهی را مکنار مگر آنکه آنرا بخشی، ونه عیبی مگر آنرا بپوشانی، ونه اندوهی مگر آنرا اصلاح بنمائی، ونه رزقی را مگر آنکه افزون گردانی، ونه منزلت ومقامی را مگر آنکه آنرا بگسترانی، ونه فساد وتباهی را مگر آنکه اصلاحش بنمائی، ونه آرزوئی را مگر اینکه آنرا به تحقق رسانی، ونه دعا ونیایشی را مگر آنکه آنرا بپذیری، ونه تنگانی را مگر آنکه آنرا بگشائی، ونه تفرق وپراکندگی را مگر اینکه به اجتماع مبدل گردانی. ونه کاری را مگر آنکه به انجامش برسانی، ونه سرمایه ای را مگر آنکه آنرا افزون بنمائی، ونه اخلاقی را مگر آنکه نیکویش گردانی، ونه انفاق وبخشی را مگر آنکه مضاعف نمائی، ونه دگرگونی حالی را مگر آنکه

الا قمعته، ولاعدوا الا اردته، ولاشرا الا كفيته، ولامرضا الا شفتيه، ولاعيدا الا ادنته، ولاشعنا الا لممته، ولاسؤلا الا اعطيته. اللهم انى اسألك خير العاجلة وثواب الاجلة، اللهم اغتنى بحلالك عن الحرام، وبفضلك عن جميع الانام، اللهم انى اسألك علما نافعا، وقلبا خاشعا، ويقينا شافيا، وعملا زاكيا، وصبرا جميلا، وأجرنا جزيلا. اللهم ارزقني شكر نعمتك على، وزد في احسانك وكرمك الى، واجعل قولى في الناس مسموعا، وعملى عندك مرفوعا، واثري في الخبرات متبعا، وعدوى مقموعا. اللهم صل على محمد وآل محمد الاخيار، في اداء الليل واطراف النهار، واكفني شر الاشرار، وطهرني من الذنوب والازار، واجربني من النار، واحلنی دار القرار، واغفر لي ولجميع اخوانی فيك، وأخواتي المؤمنين والمؤمنات، برحمتك يا ارحم الرحيمين. ثم توجه الى القبلة، وصل رکعتين، واقرأ في الاولى

آبادیش کرده، ونه حسودی را مگر آنکه از میانش برده، ونه دشمنی را مگر آنکه آنرا درهم شکنی، ونه شر وبدی را مگر آنکه آنرا کفایت کنی، ونه بیماری را مگر آنکه شفایش دهی، ونه دور افتاده ای را مگر آنکه نزدیکش گردانی، ونه پراکندگی را مگر آنکه مجتمع بنمائی، ونه خواستی را مگر آنکه متحقق سازی. خداوندا ! از تو بهترین روی آوردنی وثواب آینده را خواستارم، بارالها ! مرا با حلالت از حرامت، وبفضل وبحشت از تمامی آفریدگانت بی نیاز گردان، بیوردگارا ! از تو دانش بهره دهنده، وقلب خاشع، ویقین کامل، وکردار پاکیزه، وصبر زیبا وپاداش فراوان می خواهم. خدایا ! سپاسگزاری نعمتهاشت را بر من ارزانی دار، واحسان وکرم وبخشش بی حسابت را بر من افزون فرما، وسخنم را در میان انسانها مسموع ودانشم را نزد خود بلند پایه گردان، واثر مرا در خیرات پیوسته، و دشمنم را خوار وزبون وشكست خورده قرار ده. خداوندا ! بر محمد وخاندان برگزیده اش در تمامی لحظات شب و روز درود فرست، ومرا از شر بدان نکاهدار، واز گناه وبلیدی پاکیزه، و آتش جهنم را از من دور ساز، وخانه بهشت را بر من حلال، ومن وتمامی برادران وخواهران مؤمن، که در راه تو آنها را یافته ام را برحمتت مورد آمرزش قرار ده، ای رحم کننده ترین رحم کنندگان. سپس رویسوی قبله کرده ودورکعت نمازیگذار، در رکعت اول سوره

سورة الانبياء، وفي الثانية الحشر، واقت وقل: لا اله الا الله الحليم الكريم، لا اله الا الله العلي العظيم، لا اله الا الله رب السماوات السبع والارضين السبع، وما فيهن وما بينهن، خلافا لاعدائه، وتکذیبا لمن عدل به، واقرارا لربوبیته، وحضورا لعزته، الاول بغير اول، والآخر بغير آخر، الظاهر على كل شئ بقدرته، الباطن دون كل شئ بعلمه ولطفه. لا تقف العقول على كنه عظمته، ولا تدرك الاوهام حقیقة ماهیته، ولا تتصور الانفس معانی کیفیته، مطلعا على الصمامات، عارفا بالسرائر، يعلم خائنة الاعین وما تخفي الصدور. اللهم انى اشهدك على تصدیقی رسولك صلی الله عليه وآلہ وایمانی به، وعلّمی بمنزلته، وانی أشهد انه النبي الذي نطقت الحکمة بفضله وبشرت الانبياء به، ودعت الى الاقرار بما جاء به، وحثت على تصدیقه بقوله تعالى: "الذی یجدونه مكتوبا عندهم في التوریة والانجیل

انبياء ودر ركعت دوم سوره حشر را قرائت نما، آنگاه قنوت گرفته وبگو: معبد حقی جز خداوند بربارو بزرگوار وجود ندارد، معبد حقی جز پروردگار آسمانهاي هفتگانه وزمينهاي هفتگانه وآنچه در آنها ودر ميان آنهاست، نمی باشد، در حالیکه با دشمنان أو مخالف واز منحرفين أو بizar بوده، و به ریوبیت او اقرار، ودر برابر عزت أو خصوص می کنم، او اول وابتدائی است که آغازی ندارد، یايانی است که انتهاء ندارد، بر هر چيز با قدرتش غالب، وبادانش از درون هر چيز آگاه است. عقلها را به که عظمتیش راهی نیست، وگمانها ووهمها حقیقت هستی اش را نمی یابند، وجانها در درک کیفیت او عاجزند، بر درونها آگاه و بر پنهانی ها آشناست، خیانت چشمها وآنچه سینه ها پنهان داشته اند را می داند. پروردگارا ! تو را بر تصدیق پیامبرت وایمان به او وآگاهیم نسیت به مقام ومنزلتش گواه می گیرم، وشهادت می دهم که او همان پیامبری است که حکمت به فضیلش بسخن در آمده، وپیامبران به او بشارت داده، وبه افقار بدآنچه آورده فرا خوانده، و به تصدیق نمودن ایشان تشویق نموده اند، همانگونه که این آیه حاکی از آن است: " کسی که نام او که در تورات وانجیل نوشته شده است را می یابند،

يأمرهم بالمعروف وينهיהם عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخباث ووضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم ".
فصل على محمد رسولك الى الثقلين، وسيد الانبياء المصطفين، وعلى أخيه وابن عمه، اللذين لم يشركا بك طرفة عين ابداً، وعلى فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين. وعلى سيدي شباب اهل الجنة الحسن والحسين، صلاة خالدة الدوام، عدد قطر الرهام، وزنة الجبال والاکام، ما اورق السلام واختلف الضياء والطلام، وعلى آله الطاهرين، الائمة المهتدین، الذين عن الدين، على محمد، وجعفر وموسى، وعلى محمد، وعلى الحسن والحسين، القوام بالقسط، وسلامة السبط. اللهم انی اسألك بحق هذا الامام فرجا قربنا، وصبرا جميلا، ونصرنا عزيزا، وغنى عن الخلق، وثباتا في الهدى، والتوفيق لما تحب وترضى، ورزقا واسعا حلالا طيبا، مريضا دارا سائغا، فاضلا، صبا صبا، من غير كد ولا نكد، ولا منه من احد، وعافية من كل بلاء وسقم

به نیکی فرمان داده، واز زشتی بازشان می دارد، پاکیزه را برای آنان حلال و ناپاکی هارا حرام می کند، گرفتاری ها وزنجیرهایی که در آنها گرفتارند را از ایشان باز می گشاید " پس بر محمد فرستاده ات به جن وانس، وبرترین پیامبران، وبر برادر وپسر عمومیش، همان دو نفری که حتی یک چشم بر هم زدن بر تو شرک نوزیدند، وبر فاطمه برترین بانوی جهان درود فرست. وبر دو آقای جوانان اهل بهشت حسن وحسین درود فرست، درودی جاودانه وپیوسته، به تعداد قطرات بارانهای نم نم کننده پیوسته، و بوزن وسنگینی کوها وتبه ها، وسنگهای خاکستری رنگ، حرکت نورها و سایه ها، وبر خاندان پاکیزه اش وامامان هدایت شده ومدافعان از دین، على و محمد و جعفر، وموسى وعلى محمد، وعلى حسن و حجت، بپا دارندگان

عدالت ونواوگان دختری پیامبر خداوند ! بحق این امام از تو گشایشی نزدیک، وشكیبائی زیاد، و یاری با عزت، وی نیازی از خلق، وپایداری در هدایت، وموفقیت بر آنچه امر کرده آی وبدان خشنودی، وروزی گسترده حلال پاکیزه تازه نیکوی گوارا، وفزوں یافته ومداوم، بدون رحمت وسختی وی هیچ منتی ازکسی را خواستارم، ونیز سلامتی از هربلا ودرد وبیماری، وسپاسگزاری

[۳۱۸]

ومرض، والشکر على العافية والنعماء، وإذا جاء الموت، فاقبضنا على احسن ما يكون لك طاعة، على ما امرتنا محافظين، حتى تؤدين الى جنات النعيم، برحمتك يا ارحم الراحمين. اللهم صل على محمد وآل محمد واحشني من الدنيا، وآنسني بالآخرة، فانه لا يوحش من الدنيا الا خوفك، ولايؤنس بالآخرة الا رحاؤك. اللهم لك الحجة لا عليك، واليک المشتكى لا منك، فصل على محمد وآلہ واعنى على نفسی الطالمة العاصية، وشهوتی الغالية، واختتم لی بالعافية. اللهم ان استغفاری ایاک، وآنا مصر على ما نهیت، قلة حیاء، وتركی الاستغفار مع علمی بسعة حلمک، تضییع لحق الرجال. اللهم ان ذنوبی تؤیسني ان ارجوك، وان علمی بسعة رحمتك یعنی ان اخشاك، فصل على محمد وآل محمد وصدق رجائی لک، وکذب خوفی منك، وکن لی عند احسن ظنی بك، يا اکرم الاکرمین.

[۳۱۹]

برسلامتی ونعمتها را خواهانم. وهرگاه که زمان مرگمان فرا رسد جانمان را در بهترین حالت ممکن که در فرمانبری تو بوده ونگاهبان فرامینت باشیم بگیر، تا اینکه ما را به بهشت های با نعمت وارد کنی، به رحمت آی رحم کننده ترین رحم کنندگان. بارالها ! بر محمد و خاندانش درود فرست، ومرا از دنیا بر حذر و به آخرت مأنوس دار، همانا چیزی جز خوف وترس از تو [مارا] از دنیا بوحشت نینداخته و چیزی جز امیدواری به تو [مارا] به آخرت مأنوس نمی دارد. پروردگارا ! حجت ودلیل از آن توست ونه بر علیه تو، وشكوه و شکایت بسوی توست ونه از جهت تو، پس بر محمد و خاندانش درود فرست ومرا بر نفس بسیار ستمگر وعصیانگر، وشهوت چیره شونده ام یاری فرما، وعاقبتیم را به عافیت ونیکی بیایان رسان. خداوند ! طلب بخشایشم، در حالیکه بر آنچه نهی فرموده آی اصرار و پافشاری می کنم، بر اساس کم حیائی ام بوده، وترك آمرزش طلبی ام از تو، با اینکه به بردباری گسترده ات آگاههم، زائل کردن امیدواری است. بارالها ! گناهانم مرا از امیدواری بتو مایوس ساخته، وآگاهیم به گسترده ای رحمت مانع از خشیت من از تو شده است، پس بر محمد و خاندانش درود فرست وامیدواریم بخودت را متحقق، ووحشتم از تورا زائل فرما، همانگونه که از تواننتظار دارم برایم باش، آی بزرگوارترین بزرگواران.

[۳۲۰]

اللهم صل على محمد وآل محمد وايدنی بالعصمة، وانطق لسانی بالحكمة، واجعلنی ممن يندم على ما ضيعه في امسه، ولايغبن حظه في يومه، ولايهم لرزق غده. اللهم ان الغنی من استغنی بك وافتقر اليک، والفقیر من استغنى بخلقك عنك، فصل على محمد وآل محمد، واغننی عن خلقك بك، واجعلنی ممن لا يبسط كفا الا اليک.

اللهم ان الشقى من قنط، وامامه التوبه ووراءه الرحمة، وان كنت ضعيف العمل فاني في رحمتك قوى الامل، فهب لى ضعف عملي لقوه املى. اللهم ان كنت تعلم ان في عبادك من هو اقسى قلبا منى، واعظم منى ذنبها، فاني اعلم انه لامولى اعظم منك طولا، واوسع رحمة وعفوا، فيامن هو اوحد في رحمته، اغفرلمن ليس بأوحد في خطيبته. اللهم انك امرتنا فعصينا، ونهيت فما انتهينا، وذكرت فتناسينا، وبصرت فتعامينا، وحدرت فتعدينا، وما كان ذلك جراء احسانك اليانا، وانت اعلم بما اعلنا واحفينا،

[٣٤١]

پروردگارا ! بر محمد خاندانش درود فرست ومرا به عصمت تأييد فرما، وزبانم را به حکمت گویا کن، ومرا از کسانی قرار ده که بخاطر آنجه در شب گذشته ضایع ساخته پشيمان بوده، وازبهره روزش محروم و مغبون نمی گردد، ودراندوه روزی فردايشه نباشد. خدايا ! بی نیاز کسی است که از تو بی نیازی جوید و محتاج تو باشد، و نیازمند کسی است که از آفریدگانت طلب بی نیازی کند، پس بر محمد و خاندانش درود فرست ومرا از خلقت به خودت بی نیاز کن، واز کسانی قرار ده که دستتش را جز بسوی تو نگشاید. خدايا ! بدیخت و تیره بخت کسی است که در حالیکه پیشاییش او توبه و پیشت سرش رحمت است نا امید باشد، واگر عملم اندک است امیدم در رحمت تو بسیار می باشد، پس کمی کردارم را به فراوانی آرزویم ببخشای. بارخدايا ! اگر می دانی که در میان بندگانت سنگ دلترا از من ویر گناهتر از من نیست، همانا من هم می دانم که مولا و آقائی از نظر فضیلت و برتری بزرگتر از تو، ورحیم تر از تو، وچشم پوشتر از تو وجود ندارد، پس آی کسیکه در رحمتش یکتاست از کسی که در ارتکاب گناه تنها نیست چشم پوشی کنی. بارالها ! فرمانمان دادی سریچی کردیم، نهیمان فرمودی وما نپذیرفتیم، متذکر مان کردی وما فراموش نمودیم، چشم بصیرت عطا کردی وما خود را به کوری زدیم، بر حذرمان داشتی پس تجاوز کردیم، این پاداش احسان تو بر ما نبود، وتو بد آنجه اشکار داشته وینهان نمودیم

[٣٤٢]

واخیر بما نأتی وما اتينا، فصل على محمد وآل محمد، ولا تؤاخذنا بما أخطأنا ونسينا، وهب لنا حقوقك لدينا، واتم احسانك اليانا، واسبل رحمتك علينا. اللهم انا نتوسل اليك بهذا الصديق الامام، ونسألك بالحق الذي جعلته له، ولجلده رسولك، ولابويه على وفاطمة، اهل بيت الرحمة، ادار الرزق الذي به قوام حياتنا، وصلاح احوال عيالنا، فانت الكريم الذي تعطى من سعة وتمتع من قدرة، ونحن نسألك من الرزق ما يكون صلحا للدنيا وبلغا للآخرة. اللهم صل على محمد وآل محمد، واغفر لنا ولوالدينا، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، والمسلمين والمسلمات، الاحياء منهم والاموات، واتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار. ثم تركع وتتسجد وتجلس وتتشهد وتسلم، فإذا سبحت فعفر خديك وقل: سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر - اربعين مرة.

[٣٤٣]

آگاهی، واز آنچه آورده و می آوریم باخبری، پس بر محمد و خاندانش درود فرست و مارا بدانچه خطأ کرده و فراموش کردیم بازخواست منما، حقوقی که نزد ما می باشد را بر ما ببخشای، واحسان خود را بر ما بیایان رسان و رحمت را بر ما فروزین. پروردگارا! بوسیله این امام بسیار راستگو بتو متousel شده، وبحقی که برای او وحدش فرستاده است، ویدر و مادرش علی وفاطمه خاندان رحمت، قرار دادی، از تو روزی پیوسته، که قوام زندگی ماو آسایش خاندانمان در گرو آنست، را خواهانم، پس تو آن کریم و بخششde آی هستی که از روی فراخی و گستردگی عطا کرده، وبا قدرت باز می داری، وما رزقی که مصلحت دنیا در آن بوده ورسیدن به آخرت در آنست را از تو درخواست می کنیم. خداوندا! بر محمد و خاندانش درود فرست، وما ویدر و مادرمان و همه زنان و مردان مؤمن و مسلمان، زنده و مرده ایشان را بیامز، ودر دنیا و آخرت بما نیکوئی ارزانی فرما، وما را از عذاب آتش نگاهدار. سپس برکوع برو و سجده کن و بنشین و تشهید گفته وسلام بگو، پس آنگاه که تسبيح حضرت زهرا عليها السلام را خداوند، وسپاس مخصوص اوست، و معبدی جز او نمی باشد، و خدا بزرگتر از آنست که بوصفت در آید.

[۳۴۴]

واسأله العصمة والنجاة، والمغفرة والتوفيق بحسن العمل والقبول، لما تتقرب به إليه وتبتغي به وجهه. وقف عند الرأس ثم صل ركعتين على ما تقدم، ثم انكب على القبر وقبله وقل: زاد الله في شرفكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته. وادع لنفسك ولوالديك ولمن أردت.

[۳۴۵]

خداوند پرهیز از گناه ونجات از آتش جهنم، وامریش و توفیق برای کردارهای نیکو، ویدیرش آنچه بوسیله آن سوی حضرتیش نزدیک شده و خشنودی او را بدست آوری، را در خواست کن. ودر بالای سر بایست و دورکعت نماز را همانگونه که گذشت بجای اور، سپس بر روی قبر خم شو و آنرا بپوس و بگو: خداوند شرف شما را افزون گرداند، وسلام و رحمت و برکتهای خداوند بر شما باد. و آنگاه برای خودت ویدر و مادرت و هر که بخواهی دعا کن.

[۳۴۷]

فصل دوم (۱) گزیده آی از گفتار آن حضرت در توصیف خود در توصیف خود در توصیف حجتهاي خداوند. در اینکه خدا با آنان است در اینکه حق با آنان و در آنان است در اینکه آنان ساخته شده های خداوند می باشند در اینکه قلبهاي آنان کانون اراده الهی است در رد امور به آنان در عدم انحراف به سوی غیر آنان در مورد عدم طلب معرفت الهی از غیر ایشان در مورد ستم کنندگان به ایشان در مورد کسانی که از آنان بیزاری می جویند در مورد کسانی که از او انکار می کنند در مورد کسانی که او را می آزارند در مورد کسانی مه اموال ایشان را بنافق تصاحب می کنند در مورد علت گرفتن خمس در علت غیبت ایشان در کیفیت بهره وری مردم از ایشان در زمان غیبت در کیفیت بهره بردن از ایشان در دوران غیبت در کیفیت بهره بردن از ایشان

(۱) قوله (عليه السلام) في وصف نفسه انا المهدى، انا قائم الزمان، انا الذي املاها عدلا كما ملئت جورا. (۲) قوله (عليه السلام) في وصف نفسه انا بقية الله في ارضه، والمنتقم من اعدائه. (۳) قوله (عليه السلام) في وصف حجج الله تعالى عصمه الله من الذنوب، وبرأهم من العيوب، وطهرهم من الدنس، ونزعهم من اللبس، وجعلهم خزان علمه، ومستودع حكمته، وموضع سره، وايدهم بدلائل.

(۱) سخن آن حضرت در توصیف خود منم مهدی، منم قائم، منم آنکه زمین را از عدالت پر گرداند، همانگونه که از ستم لبریز شده باشد. (۲) سخن آن حضرت در توصیف خود منم باقیمانده حجتهاي الهی در زمین، منم انتقام گیرنده از دشمنان خداوند. (۳) سخن آن حضرت در توصیف حجتهاي خداوند خداوند ایشان را از گناهان دور، واز عیبها ورشتبها منزه، واز آلوگی پاک، واز اشتباه وخطا میرا ومحفوظ داشته، وآنان را نگاهبانان گنجینه علم خویش، واماندار حکمت خود، ورازدار اسرارаш قرار داده، وبا دلائل روشن تأیید وپشتیبانی نموده است.

(۴) قوله (عليه السلام) في ان الله معهم ان الله معنا، فلا فاقه بنا الى غيره، والحق معنا فلن يوحشنا من قعد عنا. (۵) قوله (عليه السلام) في ان الحق معهم وفيهم وليلعلموا ان الحق معنا وفينا، ولا يقول ذلك سوانا الا كذاب مفتر، ولا يدعيه غيرنا الا ضال غوى. (۶) قوله (عليه السلام) في انهم صناع ربهم نحن صناع ربنا والخلق بعد صناعتنا.

(۷) سخن آن حضرت در اينکه خدا با آنان است خدا با ماست، وبا بودن او نيازي به ديگري نداريم، وحق با ماست، واز اينکه کسی از ما روی گرداند ترس ووحشتي نداريم. (۸) سخن آن حضرت در اينکه حق با آنان ودر آنان است وبايد بدانند که برasti حق با ما ونzed ماست، وغير از ما هر کسی اين سخن را تکويد دروغگو وتهمت زننده می باشد، وجز گمراه وگمراه کننده غير از ما کسی ادعای آن را نمی کند. (۹) سخن آن حضرت در اينکه آنان ساخته شده های خداوند می باشند. ما ساخته شده های پروردگار مان هستیم، وآفرینش بعد از ما ساخته شده های ماست.

(٧) قوله (عليه السلام) في ان قلوبهم وعاء مشية الله عزوجل
قلوبنا اوعية لمشية الله، فإذا شاء شتنا. (٨) قوله (عليه السلام)
في التسليم لهم ورد الامر إليهم اتقوا الله وسلموا لنا، وردوا الامر
الينا، فعلينا الاصدار كما كان منا الایراد، ولا تحاولوا كشف ما غطى
عنكم، (٩) قوله (عليه السلام) في عدم الميل الى غيرهم ولا
تميلوا عن اليمين وتعذلوا الى اليسار، واجعلوا قصدكم اليها بالمؤدة
على السنة الواضحة.

[٣٣٣]

(٧) سخن آن حضرت در اینکه قلیهای آنان کانون اراده الهی است.
دلهای ما ظرف مشیت واراده الهی است، پس هر گاه او بخواهد ما
خواهیم خواست. (٨) سخن آن حضرت در رد امور به آنان از خدا
بترسید و تسلیم ما شوید، وکار را بما واگذار نماید، و برماست که
شما را از سرچشممه سیراب بیرون آوریم، چنانکه بردن شما بسوی
چشممه بوسیله ما بوده است، ودر پی کشف آنچه از شما پوشیده
شده است نروید. (٩) سخن آن حضرت در عدم انحراف بسوی غیر
آنان از راه راست به راه چپ منحرف نشوید، وبا مودت و دوستی
نسبت بما حرکت مستقیم خود را بر آئینی روشن استوار سازد.

[٣٣٤]

(١٠) قوله (عليه السلام) فيمن طلب معرفة الله من غير طريقتهم
طلب المعارف من غير طريقنا اهل البيت مساوی لانکارنا. (١١) قوله
(عليه السلام) فيمن ظلمهم من ظلمنا کان في جملة الطالمين لنا،
وکانت لعنة الله عليه، لقوله عزوجل: " الا لعنة الله على الطالمين ".
(١٢) قوله (عليه السلام) فيمن يبرأون منه كل من نبراً منه، فان الله
يبراً منه وملائكته ورسله واوليائه.

[٣٣٥]

(١٠) سخن آن حضرت در مورد طلب معرفت از غیر ایشان یافتن
معارف جز از راه ما خاندان پیامبر، برابر با انکار ما می باشد. (١١)
سخن آن حضرت در مورد ستم کنندگان به ایشان هر کس بما ستم
روا دارد در زمرة ستمکاران بما خواهد بود، و مشمول لعنت الهی
می گردد، زیرا که خداوند فرموده است: " أگاه باشید که لعنت الهی
بر گروه ستمکاران می باشد ". (١٢) سخن آن حضرت در مورد
کسانی که از آنان بیزاری می جویند از هر کس که ما از او او اظهار
برائت کنیم، خداوند وفرشتگان الهی و پیامبران واولیائش نیز از او
بیزار خواهد بود.

[٣٣٦]

(١٣) قوله (عليه السلام) فيمن انکره ليس بين الله عزوجل وبين احد
قرابة، ومن انکرني فليس مني. (١٤) قوله (عليه السلام) فيمن
آذاهم قد آذانا جهلاء الشيعة وحمقاوههم، ومن دينه جناح البعوضة
ارجح منه. (١٥) قوله (عليه السلام) فيمن اكل من اموالهم من اكل
من اموالنا شيئا فاما يأكل في بطنه نارا وسيصلی سعيرا.

(۱۲) سخن آن حضرت در مورد کسانی که او را انکار می کنند بین خدا و هیچ کس خوشاوندی نیست، وهر که مرا انکار کند از من نمی باشد. (۱۴) سخن آن حضرت در مورد کسانی که او را می آزارند نادانان و کم خردان شیعه وکسانی که پرربال پشه از دینداری آنان برتر و محکم تر است، مارا آزار می دهن. (۱۵) سخن آن حضرت در مورد کسانی که اموال ایشان را بناحق تصاحب می کنند هر کس بناحق چیزی از اموال ما را تصاحب کند، براستی درون خویش را از آتش اباشتہ است و بزودی به رو در آتش افکنده خواهد شد.

(۱۶) قوله (عليه السلام) في علة اخذ الخمس اما اموالكم فلا نقبلها الا لظهورها، فمن شاء فليصل ومن شاء فليقطع. (۱۷) قوله (عليه السلام) في علة الغيبة لم يكن احد من آبائى الا وقد وقعت في عنقه بيعة لطاغية زمانه، واني اخرج حين اخرج ولا بيعة لاحد من الطواغيت في عنقي. (۱۸) قوله (عليه السلام) في وجه الانتفاع به في الغيبة وجه الانتفاع بي في غيبتي، فكالانتفاع بالشمس إذا غيبها عن الابصار السحاب.

(۱۶) سخن آن حضرت در علت گرفتن خمس اموال شما را نمی پذیریم مگر بخاطر اینکه پاک شوید، پس هر که می خواهد پیردادزد، وهر کس که می خواهد نیردادزد. (۱۷) سخن آن حضرت در علت غیبت ایشان هیچیک از پدران من نبودند مگر اینکه بیعتی از طغیانگران زمانش را برگردان داشته است، ومن ظهور می کنم، ودر هنگام ظهور، بیعت احدي از گردنکشان و طاغیان بر گردنم نیست. (۱۸) سخن آن حضرت در کیفیت بهره وری از مردم از ایشان در زمان غیبت کیفیت بهره وری از من در دوران غیبتمن، همچون بهره وری از خورشید در هنگامی که ابرها آنرا از دیدگان می پوشانند، می باشد.

(۱۹) قوله (عليه السلام) في وجه الانتفاع به في زمن الغيبة انى امان لاهل الارض كما ان النجوم امان لاهل السماء. (۲۰) قوله (عليه السلام) في وجه الانتفاع به في زمن الغيبة بي يدفع الله عزوجل البلاء عن اهلي وشيعتي.

(۱۹) سخن آن حضرت در کیفیت بهره بردن از ایشان در دوران غیبت من برای اهل زمین موجب امان وامنیت می باشم، همچنانکه ستارگان برای اهل آسمان اینگونه هستند. (۲۰) سخن آن حضرت

در کیفیت بهره بردن از ایشان در زمان غیبت خداوند بوسیله من بلا را از خاندان وشیعیانم دور می سازد.

[۳۴۳]

فصل دوم (۲) گزیده ای از گفتارها آن حضرت د رمود رجوع به روات احادیث در دروان غیبت در مورد کسانی که مدعی دیدن آن حضرت می شوند در آگاهی او به شیعیانش در رعایت حال شیعیانش در اینکه ظهور او به دست خداست در عدم تعیین وقت برای ظهور در اینکه غلبه حق ونابودی باطل در ظهور اوست در سپردن زمان ظهور به خدا در وظیفه مردم در زمان غیبت در علت تأخیر در ظهور در علت عدم توفیق دیدار او در دعا برای تعجیل در فرج او در نهی از انجام گناهان در اینکه زمین از حجه الهی خالی نیست. در تحقق پیروزی حق ونابودی باطل در اینکه قدرت خداوند سرکوب نمی گردد در پناه بودن به خدا از بعضی از امور در مورد اینکه خلقت بیوهده نیست در مورد کسی که طالب هدایت است در فضیلت نماز

[۳۴۴]

(۲۱) قوله (عليه السلام) في الرجوع الى رواة الاحاديث في زمن الغيبة واما الحوادث الواقعه فارجعوا فيها الى رواة احاديثنا، فانهم حجتى عليكم وانا حجة الله عليهم. (۲۲) قوله (عليه السلام) فيمن ادعى المشاهدة في زمن الغيبة من ادعى المشاهدة قبل خروج السفياني والصيحة، فهو كذاب مفتر. (۲۳) قوله (عليه السلام) في علمه باخبار الشيعة في زمن الغيبة فانا نحيط علما بانيائكم، ولا يعزب عننا شئ من اخباركم.

[۳۴۵]

(۲۱) سخن آن حضرت در مورد رجوع به روات احادیث در دروان غیبت واما در رویدادهای نازه پس به راویان حديث ما رجوع کنید که آنان حجت من بر شما ومن حجت خدا بر آنها می باشم. (۲۲) سخن آن حضرت در مورد کسانی که مدعی دیدن آن حضرت می شوند هر که پیش از خروج سفیانی وصیحه آسمانی ادعای دیدار مرا بنماید، دروغگو وتهمت زننده می باشد. (۲۳) سخن آن حضرت در آگاهی او به شیعیانش ما بر اخبار واحوال شما آگاهیم وهیچ چیز از اوضاع شما بر ما پوشیده ومحفوی نمی باشد.

[۳۴۶]

(۲۴) قوله (عليه السلام) في رعاية حال شيعته في زمن الغيبة انا غير مهملين لمراعناتکم ولا ناسين لذكرکم، ولو لا ذلك لنزل بكم اللواء واصطلحکم الاعداء. (۲۵) قوله (عليه السلام) في ان ظهوره الى الله عزوجل فلا ظهور الا بعد اذن الله تعالى ذكره، وذلك بعد طول الامد، وقسوة القلوب، وامتلاء الارض جورا. (۲۶) قوله (عليه السلام) في عدم تعیین وقت للظهور اما ظهور الفرج فانه الى الله تعالى ذكره، كذب الوقاتون.

(٢٤) سخن آن حضرت در رعایت حال شیعیانش ما از رسیدگی وسریرستی شما کوتاهی واهمال نکرده و بادشما را از خاطر نبرده ایم که اگر جز این بود دشواریها ومصیبتها بر شما فرود می‌آمد ودشمنان شما را ریشه کن می‌نمودند. (٢٥) سخن آن حضرت در اینکه ظهور او بدست خداست ظهوری نیست مگر بعد از اجازه خداوند متعال، و این اجازه بعد از مدتی دراز و تیرگی دلها و پر شدن زمین از ظلم و حور تحقق می‌یابد. (٢٦) سخن آن حضرت در عدم تعیین وقت ظهور اما ظهور فرج، آن به اراده الهی بوده، و کسانی که برای ظهور وقتی را تعیین می‌کنند، دروغگو می‌باشند.

(٢٧) قوله (عليه السلام) في ان غلبة الحق واضمحلال الباطل يقع بعد ظهوره إذ اذن الله في القول ظهر الحق واضمحل الباطل وانحصر عنكم. (٢٨) قوله (عليه السلام) في ايكال امر الظهور الى الله عزوجل اغلقوا ابواب السؤال عما لا يعنكم، ولا تتكلفوا علم ما قد كفيتهم. (٢٩) قوله (عليه السلام) في تكليف العباد في زمن الغيبة فليعمل كل امرئ منكم بما يقرب به من محبتنا، ويتجنب ما يديننا من كراحتنا وسخطنا، فإن امرنا بفتحة فجأة حين لا تنفعه توبه، ولا ينجيه من عقابنا ندم على حوبه.

(٢٧) سخن آن حضرت در اینکه غلبه حق ونابودی باطل در ظهور اوست آنگاه که خدا بما اجازه عمل دهد، حق آشکار و باطل نابود می‌گردد. (٢٨) سخن آن حضرت در سپردن زمان ظهور به خدا از آنچه که به حالتان فائدہ ای ندارد سؤال نکنید، و خود را برای دانستن آنچه که از شما نخواسته اند به مشقت نیندازید. (٢٩) سخن آن حضرت در وظیفه مردم در زمان غیبت پس هر یک از شما باید کاری بکند که وی را به محبت و دوستی ما نزدیک می‌کند، و از آنچه که خوشایند ما نبوده و باعث کراحت و خشم ماست دوری گزیند، زیرا فرمان وامر ما ناگهان فرا می‌رسد، در هنگامیکه توبه و بازگشت برای او سودی ندارد، و پیشیمانی او از گناه، از کیفر ما نجاتش نمی‌بخشد.

(٣٠) قوله (عليه السلام) في علة تأخير الظهور لو ان اشياعنا - وفقهم الله لطاعته - على اجتماع من القلوب في الوفاء بالعهد عليهم، لما تأخر عنهم اليمن بلقائنا ولتعلمت لهم السعادة بمشاهدتنا على حق المعرفة وصدقها منهم بنا. (٣١) قوله (عليه السلام) في علة عدم التوفيق لزيارة ما يحبسنا عنهم الا ما يتصل بنا مما نكرهه ولا نؤثره منهم. (٣٢) قوله (عليه السلام) في الدعاء لتعجيل الفرج

اکثروا الدعاء بتعجیل الفرج، فان ذلك فرجكم. (٣٠) سخن آن حضرت در علت تأخیر در ظهور اگر چنانچه شیعیان ما - که خداوند توفیق طاعتشان دهد - در راه ایفای پیمانی که بر دوش دارند همدم می شدند، میمنت ملاقات ما از ایشان به تأخیر نمی افتاد، وسعادت دیدار ما زودتر نصیب آنان می گشت، دیداری بر مبنای شناختی راستین، وصدقتنی از آنان نسبت بما. (٣١) سخن آن حضرت در علت عدم توفیق دیدار او ما را از ایشان دور نمی دارد، مگر آن دسته از کردارهای آنان که مارا ناپسند وناخوشایند است، واز آنان روا نمی داریم. (٣٢) سخن آن حضرت در دعا برای تعجیل در فرج او برای تعجیل فرج بسیار دعا کنید، که فرج شما در همان است.

(٣٣) قوله (عليه السلام) في النهي عن اجتناب المعاشي العاقبة - بجميل صنع الله سبحانه - تكون حميده لهم، ما اجتنبوا منهى عنه من الذنب. (٣٤) قوله (عليه السلام) في ان الارض لا تخلو من حجة ان الارض لا تخلو من حجة، اما ظاهرا واما مغموما. (٣٥) قوله (عليه السلام) في تحقق اتمام الحق وذهوق الباطل ابى الله عز وجل للحق الا انماما، وللباطل الا زهوفا. (٣٦) قوله (عليه السلام) في ان اقدار الله لا يغلب اقدار الله عزوجل لا تغالب، وارادته لا ترد، وتوفيقه لا يسبق.

(٣٧) سخن آن حضرت در نهی از انجام گناهان فرجام کار - با دخالت وساخت نیکوی خداوند - ما دامی که شیعیان از گناهان دوری گزینند، پسندیده ونیکو خواهد بود. (٣٨) سخن آن حضرت در اینکه زمین از حجت الهی خالی نیست همانا زمین از حجت الهی خالی نمی ماند، خواه آشکار باشد یا پنهان. (٣٩) سخن آن حضرت در تحقق پیروزی حق ونایبودی باطل خداوند از اینکه حق را نا تمام گذارد وباطل را از بین نبرد، ابای دارد. (٤٠) سخن آن حضرت در اینکه قدرت خداوند سرکوب نمی گردد تقدیرهای خداوند بزرگ مغلوب نمی شود، واراده او سرکوب نمی گردد، وبر توفیق او هیچ چیز پیشی نمی گیرد.

(٤١) قوله (عليه السلام) في التعوذ من بعض الامور اعوذ بالله من العمر بعد الجلاء، ومن الصلاة بعد الهدى ومن موبقات الاعمال، ومربديات الفتنة. (٤٢) قوله (عليه السلام) في ان الخلق لا يكون عيناً ان الله تعالى لم يخلق الخلق عيناً ولا اهملهم سدى. (٤٣) قوله (عليه السلام) فيمن طلب الرشاد والهدایة ان اشتريشت ارشدت، وان طلبت وحدت. (٤٤) قوله (عليه السلام) في فضل الصلاة ما ارغم انف الشيطان شئ افضل من الصلاة، فصلها وارغم الشيطان انفه.

(۳۷) سخن آن حضرت در پناه بردن بخدا از بعضی از امور پناه می برم به خدا از نایینائی پس از روشنائی، واز گمراهی پس از هدایت، واز رفتار هلاکت بار و فتنه های نابود کننده. (۳۸) سخن آن حضرت در مورد اینکه خلقت بیهوده نیست براستی خدای متعال مردم را بیهوده نیافریده و بیکاره رها نساخته است. (۳۹) سخن آن حضرت در مورد کسیکه طالب هدایت است اگر خواستار هدایت ورشد باشی ارشاد خواهی شد، واگر جویا شوی می یابی. (۴۰) سخن آن حضرت در حضرت در فضیلت نماز هیچ چیز بمانند نماز، بینی شیطان را بخاک نمی ساید، پس نماز بگذار و بینی ابلیس را بخاک بمالان.

[۳۵۷]

فصل سوم اشعاری در مدح آن حضرت بر دل تیره ام ای چشم
خورشید بتاب گفتم فراق تاکی گفتا که تا تو هستی تو قدم به
چشم من نه، بنشین کنار جویی لطف آنچه تو اندیشی، حکم آنچه
تو فرمایی خوبان همه در معنی اسم و تو مسمای سوخت زسوز
ساز تو مفترق نوال تو بهر خداکن به ظهرت شتاب

[۳۵۹]

بر دل تیره ام ای چشم خورشید بتاب دلبرا گربنواری بنگاهی مارا
* خوشتراست اریدهی منصب شاهی مارا بمن بی سروپا گوشه
چشمی بنما * که محال است جزاین کوشه پناهی مارا بر دل تیره
ام ای چشم خورشید بتاب * نبودیدتر از این روزسیاهی مارا از ازل
در دل ما تخم محبت کشند * نبود بهتر از این مهر گیاهی مارا
گرچه از پیشگه خاطر عاطر دوریم * هم مگر یاد کند لطف تو گاهی
مارا باغم عشق که کوهیست گران بردل ما * عجب است ارخد
دوست بکاهی مارا نه دل آشفته تر و شیفته تر از دل ماست * نه
جزآن خاطر مجموع گواهی مارا مفترق راه بمعموره حسن تو نبرد *
بده ای پیر خرابات تو راهی مارا " کمپانی "

[۳۶۰]

گفتم فراق تا کی گفتا که تا تو هستی گفتم که روی خوبت، ازمن
چرانهان است؟ * گفتا تو خود حجابی، ورنه رخم عیان است گفتم
که ازکه پرسم، جانانشان کویت؟ * گفتانشان چه پرسی؟ آن کوی
بی نشان است! گفتم مرا غم تو، خوشنتر ز شادمانی * گفتا که در
ره ما، غم نیز شادمان است! گفتم که سوخت جانم، از آتش نهانم
* گفت آنکه سوخت اورا، کی نادی فغان است گفتم فراق تا کی؟
گفتا که تا توهستی * گفتم نفس همین است؟ گفتاسخن همان
است گفتم که حاجتی هست، گفتا بخواه از ما * گفتم غم بیفزا
گفتا که رایگان است گفتم ز (فیض) بپذیر این نیم جان که دارد *
گفتا نگاه داریش، غمخانه تو جان است " فیض کاشانی "

[۳۶۱]

تو قدم به چشم من نه، بنشین کنار جویی همه هست آرزویم که
ببینم از تورویی * چه زیان تو را که من هم برسم به آرزویی به

کسی جمال خود را ننموده ای و بینم * همه جا به هر زبانی بود از تو گفتگوی غم و رنج و درد و محنت، همه مستعد قتلم * تو ببر سراز تن من، ببر از میانه گویی به ره تو بس که نالم، ز غم تو بس که جویم * شده ام ز ناله نالی، شده ام زمویه مویی همه خوشدل این که مطرب، بزند به تار چنگی * من از این خوشم که چنگی بزند به تار مویی چه شود که راه یابد، سوی آب تشنیه کامی * چه شود که کام جوید، زلب تو کام جویی شود این که از ترحم، دمی از سحاب رحمت * من خشک لب هم آخر، ز تو تر کنم گلویی بشکست اگر دل من به فدای چشم مستت * سرخم می سلامت، شکند اگر سبویی همه موسم تفرج به چمن روندو صحراء * تو قدم به چشم من نه، بنشین کنار جویی "رضوانی شیرازی"

[۳۶۲]

لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی ای پادشه خوبان، داد از غم تنهایی * دل بی تو به جان آمد، وقتست که بازآیی در آرزوی رویت، بنشسته بهر راهی * صد راهد وصد عابد، سرگشته سودایی مشتاقی و مهجوری، دور از تو چنانم کرد * کز دست، نخواهد شد، پایان شکیبایی ای درد توام درمان، در بستر ناکامی * وی یاد توام مونس، در گوشه تنهایی فکر خود ورای خود، در امر تو کی گنجد * کفر است دراین وادی خود بینی و خود رأی در دایره فرمان، ما نقطه تسلیمیم * لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی گستاخی و پرگویی، تا چند کنی ای "فیض" * بگذر تو از این وادی، تن ده به شکیبایی "فیض کاشانی"

[۳۶۳]

خوبان همه در معنی اسم و تو مسمائی ای شاهد عالم سوز در حسن و دلارائی * وی شمع جهان افروز در جلوه وزیبائی حسن تو تجلی کرد در طور دل عشق * چون سینه سینه سینا شد هر سر سویدائی عشق رخ تو آتش در خرم مهستی زد * شد هر شررش شوری در هر سر و سودائی مرغان چمن هر یک در نغمه بیاد تو * بلبل بغلخوانی طوطی بشکر خائی ما سوخته هجریم افروخته هجریم * آموخته هجریم با صبر و شکیبائی دلداده روی تو آشفته موى تو * سرگشته کوي تو چون واله و شیدائی ای خاک درت برتر ز آئینه اسکندر * اقليم ملاحت را امروزه تو دارائی ای سرو قدت رعنا اندر چمن خوبی * خوبان همه در معنی اسم و تو مسمائی از مفتقر دلریش کاری نزود از پیش * جزانکه بلطف خویش این عقده تو بگشائی "کمپانی"

[۳۶۴]

سوخت ز سوز ساز تو مفتقر نوال تو صورت شاهد ازل جلوه گراز جمال تو * معنی حسن لم یزل در خور خط و خال تو جام جهان نمای جم ساغر درد نوش تو * طلعت لیلی قدم آینه مثال تو کوک دری فلک شمع در سرای تو * سرمه دیده ملک خاک ره نعال تو عرصه فرش ساحت گوشه نشین گدای تو * قیه عرش حلقة منطقه جلال تو دفتر علم و معرفت نسخه حکمت و ادب * نقطه مهملى است در دائرة کمال تو ماه دو هفته بنده حسن یگانه روی تو * پیر خرد بمعرفت کودک خردسال تو رفف عقل پیر اگر از سرسدره بگذرد * باز نمی رسد باول قدم خیال تو نخله طور اگر گهی دم زند انا اللهی

* داد سماع می دهد مطرب خوش مقال تو گلشن جان نمی دهد
چون تو گلی دگر نشان * خلد جنان نپرورد سرو باعتدال تو خضر اگر
چه زندگی زاب حیات یافه * باز کند دوندگی در طلب زلال تو ای
بغدای ناز تو وان دل دلنواز تو * سوخت ز سوز ساز تو مفتقر نوال تو
"کمپانی"

[۳۶۵]

بهر خدا کن به ظهورت شتاب ای خجل از طلعت تو آفتاب * چند
کنی روی نهان در حجاب غوث جهان مهدی صاحب زمان * فیض خدا
عالم علم کتاب ای تو امید همه مستضعفان * ای تو پناه همه
ازشیخ وشاب خلیفة الله عین کمال * میین حکمت وفصل
الخطاب پیش جلال تو جلال عقول * کم بود از ذره بر آفتاب بحر
محیطی تو وما قطره ایم * آب حیاتی تو وما ها سراب ما همه
فرعیم وتو اصل اصیل * ما همه قشیرم وتو لب لباب گیرد اگر خصم
بد اختر زمین * هست به میدان تو کم از ذیاب کی رسد آن دور
طلائی که تو * زعدل وانصف کنی فتح باب آه از این غیبت طولانیت
* واين همه رنج والم بی حساب

[۳۶۶]

کی شب هجران تو گردد سحر * کی فتد از آن رخ زیبا نقاب پر شده
عالم زفساد وفتنه * گشته زآشوب وز طغیان خراب از ستم خیل ابر
ظالمان * خلق گرفتار فساد وعداب شرع پیامبر شده متزوك ونیست
* گردش احوال بوقص صواب دین خدا بین که محرف شده * عرضه
به مردم بنما دین ناب کار بشر می نزود بر نظام * تا ننهی پای تو
اندر رکاب حال ضعیفان ستمدیده بین * بهر خدا کن به ظهورت
شتتاب ای سر خوبان ونکوبان همه * ای خلف حضرت ختمی مآب
(لطفي صافي) بلقائي نما * مفتخر وروزبه وکامیاب از خطر وھول
قيامت دھيد * برگ نجاتش ز عقاب وعتاب "لطف الله صافي"

[۳۶۹]

۱ - فهرست منابع ادعیه ۱ - این دعا را راوندی در کتاب دعوات: ۹۴
نقل کرده است، علامه مجلسی در بحار الانوار: ۲۰۶ وفیض
کاشانی در صحیفه مهدویه: ۱۲۴، این دعا را از کتاب دعوات نقل
کرده اند. ۲ - این دعا را کفعمی در مصباحش: ۲۰۸، ودر بلد الامین:
۳۴۹ نقل کرده است، همچنین در صحیفه مهدویه: ۶۹ ومنتخب
الاثر: ۵۲۴ ذکر شده است. ۳ - این دعا را سید بن طاووس در مهج
الدعوات: ۲۹۵ نقل کرده و می گوید: این دعا را در مجموعه ای که
بعنوان ادعیه مستجاب از پیامبر وائمه (علیهم السلام) بود یافتم،
بحار الانوار: ۹۵۰ این دعا را از مهج الدعوات نقل کرده است.
همچنین کفعمی در مصباحش: ۲۰۶، وفیض در صحیفه مهدویه:
۱۱۲ این دعا را ذکر کرده اند. ۴ - راوندی این دعا را در قصص الانبیاء:
۳۶۵ نقل کرده است. ۵ - این دعا را محدث نوی در کتاب جنة
المأوى که در بحار الانوار: ۵۳ بچاپ رسیده، از ملحقات کتاب
انیس العابدین نقل می کند که او از این طاووس نقل کرده این دعا را
از امام زمان (علیه السلام) در سرداد آنحضرت در هنگام سحر
شنبیده است. ۶ - این دعا را سید بن طاووس در کتاب جمال
الاسیوع: ۲۰۶ - باسندش از گروهی از اصحاب باسندشان از
شیخ طوسی، از حسین بن عبیدالله،

از محمد بن احمد بن داود وهارون بن موسی تلکبری، از احمد بن علی رازی، در کتابش بنام شفاء وجلاء از محمد بن جعفر اسدی، از حسین بن محمد بن عامر اشعری، از یعقوب بن یوسف ضراب غسانی در هنگام بازگشت او از اصفهان نقل کرده است. علامه مجلسی این دعا را از کتاب جمال الاسبوع در بحار الانوار: ۹۴ و ۷۸ و ۵۲ ا ذکر کرده است. همچنین شیخ طوسی در مصباحش: ۴۰۶ و کتاب الغيبة: ۱۶۸، وکعمی در مصباحش: ۵۴۹ وبلد الامین: ۷۹، وطبری در دلائل الامامة: ۲۰۲ وفیض در صحیفه مهدویه: ۵۳ این دعا را نقل کرده اند. می گوییم: در روایت اختصاص این دعا به روز جمعه ذکر نشده است. ۷ - این دعا را طبرسی در احتجاج: ۲: ۴۹۲، یا سندش از محمد بن عبد الله بن جعفر حمیری نقل کرده است، علامه مجلسی در بحار: ۱۷۱، ۱۰۲، ۸۱: ۹۴، ۲ این دعا را از آن کتاب آورده است. همچنین مؤلف مزارکبیر این دعا را با سندش از عربی بن مسافر وہبة الله بن نما، از حسین بن احمد بن طحال، از حسن بن محمد طوسی از پدرش شیخ طوسی، از محمد بن اسماعیل، از محمد بن اشناس، از محمد بن یحیی قمی، از محمد بن زنجویه قمی، از حمیری، ونیز از حسن بن اشناس، از ابی المفضل شبیانی، از حمیری نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار: ۵۲: ۱۷۲ این دعا را از این کتاب آورده است. سید بن طاووس با اختلافاتی این دعا را در مصباح الزائر: ۲۲۲ نقل می کند، وبحار: ۱۰۲ آن را از او نقل می نماید. این دعا را علامه مجلسی در بخار: ۹۴: ۳۶ با اختلافاتی از خط شیخ جبعی، بنقل از خط شیخ اجل علی بن سکون، از عربی بن مسافر عبادی، از حسین بن احمد

بن طحال مقدادی، از ابی علی طوسی، از پدرش شیخ طوسی، از محمد بن اسماعیل، از محمد بن حسین بزار، از محمد بن احمد بن یحیی قمی، از محمد بن علی بن زنجویه قمی، از حمیری نقل کرده است. ۸ - این دعا را طبرسی در احتجاجش: ۲: ۴۸۴، با سندش از محمد بن عبد الله بن جعفر حمیری از امام زمان (علیه السلام) آورده است، وعلامه مجلسی آنرا در بخار: ۸۴: ۲۵۹ و ۱۶ از آن کتاب نقل نموده است. ۹ - این دعا در کتاب شیفتگان حضرت مهدی (علیه السلام): ۱۳۳ بنقل از آیت الله مرعشی نجفی ذکر شده است. ۱۰ - این دعا را سید بن طاووس در مهوج الدعوات: ۶۷ از کتاب عمل رجب وشعبان وماه رمضان تألیف احمد بن عبد الله بن عیاش، از ابی الطیب حسن بن احمد بن محمد بن عمر بن عبد الله بن صباح قزوینی، وابی الصباح محمد بن احمد بن محمد بن عبد الرحمن بغدادی، از استادشان نقل کرده است. علامه مجلسی این دعا را در بخار: ۸۵: ۲۲۳ از کتاب مهوج الدعوات ذکر کرده است. همچنین کفعمی در بلد الامین: ۵۷۰، وفیض در صحیفه مهدویه: ۴۸ این دعا را آورده اند. ۱۱ - این دعا را سید بن طاووس در مهوج الدعوات: ۶۸ از کتاب عمل رجب وشعبان وماه رمضان، تألیف احمد بن عبد الله بن عیاش، از ابی الطیب حسن بن احمد بن محمد بن عمر بن عبد الله بن صباح قزوینی، وابی الصباح محمد بن احمد بن محمد بن عبد الرحمن بغدادی، از استادشان نقل کرده است. علامه مجلسی این دعا را در بخار الانوار: ۸۵: ۲۲۳ از آن کتاب نقل نموده است.

همچنین کفعمی در بلد الامین: ۵۷۰ وفیض در صحیفه مهدویه: ۵۲ و لطف الله صافی در منتخب الاثر: ۵۲۲ این دعا را آورده اند. ۱۲ - این دعا در کتاب شیفتگان حضرت مهدی (علیه السلام): ۱۳۳ بنقل از آیت الله مرعشی نجفی ذکر شده است. ۱۳ - این دعا را سید بن طاووس در فتح الابواب: ۲۶۵ نقل کرده علامه مجلسی در کتاب بخار: ۹۱ و محدث حر عاملی در کتاب وسائل: ۸ این دعا را از آن کتاب نقل کرده اند. ۱۴ - این دعا را علامه حلی در منهاج الصلاح با سندش از پدرش از سید رضی الدین محمد بن محمد آوی حسینی نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار الانوار: ۹۱، ۲۴۸، ۵۳: ۲۷۱، و محدث نوری در مستدرک: ۶ این دعا را از آن کتاب نقل کرده اند. همچنین کفعمی در بلد الامین: ۱۶۰، ودر مصباحش: ۳۹۱ وسید بن طاووس در فتح الابواب: ۲۷۲، وشهید اول در ذکری: ۲۵۲ این دعا را نقل کرده اند. محدث حر عاملی در کتاب وسائل: ۸، وفیض در صحیفه مهدویه: ۱۱۴ این دعا را از مصادر فوق آورده اند. ۱۵ - این دعا را سید بن طاووس در کتاب فتح الابواب: ۲۰۶ باسندش از محمد بن علی بن محمد در کتاب جامعش ذکر کرده که می گوید: این دعا آخرین توقيع آنحضرت می باشد. علامه مجلسی در بخار: ۹۱ و محدث نوری در مستدرک: ۶ این دعا را از آن کتاب نقل کرده اند. همچنین کفعمی در بلد الامین: ۱۶۲، ودر مصباحش: ۳۹۵، وفیض

در صحیفه مهدویه: ۱۱۲ این دعا را آورده اند. ۱۶ - این دعا را سید در مهج الدعوات: ۲۸۱، باسندش از علی بن حماد مصری، از حسین بن محمد علوی، از محمد بن علی علوی مصری ذکر می کند. علامه مجلسی این دعا را در بخار: ۹۵: ۲۶۶ از آن کتاب نقل می کند. همچنین کفعمی در بلد الامین: ۳۹۳، وفیض در صحیفه مهدویه: ۳ این دعا را ذکر کرده اند. این دعا را سید بن طاووس در مهج الدعوات: ۲۸ بسنده دیگری آورده و گوید: این دعا را در کتابی قدیمی که کاتب آن حسین بن علی بن هند بوده و آنرا در شوال سال ۳۹۶ نوشته است پیدا کردم، در آن چنین آمده: دعائی که امام زمان (علیه السلام) به مردی از شیعیانش که مورد ستم واقع شده بود آموخت و خداوند او را رهایی داد و دشمنی بقتل رسید، حدیث کرد مرا ابو علی احمد بن محمد بن حسین بن اسحاق بن جعفر بن محمد علوی عریضی، واو از محمد بن علی علوی حسینی مصری، که گفت: موضوع سختی برای پیش آمده - تا آخر حدیث. علامه مجلسی در بخار: ۵۱: ۳۰۷ و محدث نوری در دار السلام: ۱: ۳۰۲ این دعا را نقل کرده اند. ۱۷ - این دعا را کفعمی در بلد الامین: ۳۲۲، وفیض در صحیفه مهدویه: ۵: ۲۱ نقل و آنرا به امام زمان (علیه السلام) منسوب کرده است. همچنین سید بن طاووس آنرا در مهج الدعوات: ۳۳۹ با سندش از محمد بن محمد قاضی آوی نقل کرده، وبحار: ۹۵: ۲۷۸ و ۵۲: ۲۲۲ آنرا از این کتاب ذکر کرده است. ونیز سید این دعا را با نقصان وزیاده بسیاری در مهج الدعوات: ۲۴۲

آورده است. می گوییم: علامه حلی در آخر کتاب منهاج الصلاح این دعا را به امام صادق (علیه السلام) منسوب کرده، و محدث نوری در دار السلام: ۲: ۱۲۱ این دعا را از آن کتاب ذکر کرده است. ۱۸ - این دعا را سید علی خان شیرازی در کلم الطیب آورده، ودر کتاب

منتخب الاثر: ۵۲۱ از آن کتاب دعا را ذکر می کند. ۱۹ - مرحوم طبرسی در کتاب کنز النجاح این دعا را ذکر کرده وگوید: دعائی که امام زمان (علیه السلام) به محمد بن احمد بن ابی لیث در شهر بغداد در قبرستان قربش آموخت، واو از ترس کشته شدن به آنجا پناه برده و به آنحضرت متولی شده بود، وبرکت این دعا نجات یافت. محدث نوری در کتاب جنة المأوى که در بحار الانوار: ۵۲ ۲۷۵ بچاپ رسیده این دعا را از آن کتاب نقل می کند. این المشهدی در کتاب مزارش: ۱۹۶، وشهید اول در مزارش: ۲۱۰، و مفید در مزارش، وکفعمی در مصباحش: ۲۷۶، این دعا را با اختلافاتی ذکر کرده اند. علامه مجلسی این دعا را در بحار: ۱۰۲ ۱۱۹ از مزار مفید نقل کرده است. ۲۰ - این دعا را سید بن طاووس در جمال الاسیوع: ۱۷۰ نقل کرده است. علامه مجلسی در بحار: ۹۱ ۱۹۰، ومحدث حر عاملی در وسائل: ۸ ۱۸۵ و فیض در صحیفه مهدویه: ۲۹ وراوندی در قصص الانبیاء این دعا را ذکر کرده اند. ۲۱ - این دعا را علامه مجلسی در بحار: ۹۴ ۱۸۷ از کتاب شهید بنقل از کتاب استدرانک یکی از قدماء اصحاب ذکر کرده، که او این دعا را با سندش از دوریستی، از جدش، از پدرش، از شیخ صدوق، از احمد بن ثابت نقل کرده است.

[۳۷۵]

کفعمی در مصباحش: ۳۰۵، وفیض در صحیفه مهدویه: ۱۱۱ این دعا را آورده اند. ۲۲ - این دعا را طبری در دلائل الامامة: ۳۰۴، با سندش از محمد بن هارون تلعکبری، از ابی بغل کاتب نقل کرده است، علامه مجلسی در بحار: ۹۵ ۲۰۰ و ۹۱ ۳۴۹ این دعا را از آن کتاب نقل می کند. همچنین سید بن طاووس این دعا را در فرج المهموم: ۲۴۵ نقل کرده است، علامه مجلسی در بخار: ۵۱ ۳۰۴ و محدث نوری در مستدرک: ۶ ۳۰۸ این دعا را از آن کتاب نقل می کنند، مرحوم فیض در صحیفه مهدویه: ۱۲۸ این دعا را آورده است. ۲۳ - این دعا را شیخ طوسی در مصباحش: ۲۲۰ وکفعمی در بلد الامین: ۵۹، با سندشان از محمد بن صلت قمی آورده اند. علامه مجلسی در بخار: ۸۶ ۱۷۱ وفیض در صحیفه مهدویه: ۷۷ این دعا را از این دو کتاب نقل کرده اند. می گوییم: در مصادر این دعا بعنوان اضافه ای بر دعاء حریق که در ضمن ادعیه پیامبر وحضرت فاطمه (علیهمما السلام) آورده ایم نقل شده است. ۲۴ - این دعا را کفعمی در مصباحش: ۲۶۵ وبلد الامین: ۳۴۹، وفیض در صحیفه مهدویه: ۴۶ نقل کرده اند. ۲۵ - این دعا را سید بن طاووس در مهج الدعوات: ۲۹۴ به نقل از کتاب النجاح طبرسی، با سندش از احمد بن دربی، از خامة از حسین بن محمد بزوفری آورده است. علامه مجلسی در بخار: ۸۹ ۳۲۳، ومحدث نوری در مستدرک: ۶ ۷۵ این دعا را از آن کتاب نقل کرده اند.

[۳۷۶]

همچنین کفعمی در مصباحش: ۳۹۶ وطبرسی در مکارم الاخلاق: ۲ ۱۳۵ فیض در صحیفه مهدویه: ۹۸ این دعا را آورده اند. ۲۶ - این دعا را سید در مهج الدعوات: ۳۰۲ وکفعمی در مصباحش: ۲۱۹، وفیض در صحیفه مهدویه: ۱۱۵ نقل کرده اند. علامه مجلسی در بخار: ۹۴ ۳۷۸ این دعا را از کتاب مهج الدعوات آورده است. ۲۷ - این دعا را سید در مهج الدعوات: ۴۵ وکفعمی در مصباحش: ۳۰۵ و فیض در صحیفه مهدویه: ۱۰۰ آورده اند. علامه مجلسی در بخار: ۳۶۵ آنرا از کتاب مهج الدعوات ذکر می کند. ۲۸ - این دعا را محدث نوری در کتاب جنة المأوى که در ضمن بخار: ۵۲ ۲۲۶ چاپ شده، از خط سید زین الدین علی بن حسین نقل کرده است. ۲۹ - این دعا را

سید در کتاب اقبال: ۶۴۴، باسندش از کتاب معالم الدین، از محمد بن ابن دواد، از محمد بن جعفر دهان، از امام زمان (علیه السلام) نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار: ۹۸ آنرا از کتاب اقبال نقل می کند. همچنین شهید در مزارش: ۲۶۴، وان مشهدی در مزار کبیر ۱۷۹ از علی بن محمد بن عبد الرحمن شوشتري نقل کرده اند. علامه مجلسی در بخار: ۱۰۰، ۴۴۶، و محدث نوری در مستدرک ۳: ۴۴۱ و ۴۴۲ این دعا را از این دو کتاب نقل کرده اند. ونیز سید در مصباح الزائر: ۵۶، وفيض در صحیفه مهدویه: ۱۲۸ این دعا را آورده اند. می گوییم: ابتدای این دعا از امام رضا (علیه السلام) نقل شده است، مراجعة شود به عيون اخبار الرضا (علیه السلام) ۲: ۱۷۲، بخار الانوار: ۸۵. ۲۵۸

[۳۷۷]

۳۰ - این دعا را سید بن طاووس در کتاب اقبال: ۶۴۶، باسندش از شیخ طوسی، از گروهی از اصحاب، از ابن عیاش، از خیرین عبد الله، از محمد بن عنمان بن سعید، از ناحیه مقدسه روایت کرده است. علامه مجلسی در بخار: ۹۸ آنرا از این کتاب آورده است. همچنین شیخ در مصباحش: ۸۰۳، وکفعی در مصباحش: ۸۰۴ و در مصباحش: ۵۲۹ این دعا را آورده اند. ۳۱ - این دعا را سید در اقبال: ۶۴۷، باسندش از جدش شیخ طوسی، از ابن عیاش، از ابی القاسم حسین بن روح نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار: ۹۸ آن دعا را از آن کتاب نقل می کند. همچنین شیخ در مصباحش: ۸۰۴، وکفعی در مصباحش: ۵۳ وبلد الامین: ۱۸۰، وفيض در صحیفه مهدویه: ۱۰۲ این دعا را آورده اند. ۳۲ - این دعا را شیخ در مصباحش: ۸۲۱، باسندش از ابن عیاش، از خیر بن عبد الله، از ابی القاسم حسین بن روح نقل می کند. سید در اقبال: ۶۳۱ و مجلسی در بخار: ۱۰۲ آنرا از شیخ نقل کرده اند. ۳۳ - این دعا را سید در اقبال: ۶۷۵ با سندش از طرازی در کتابیش، از احمد بن علی بن روح، از محسن بن عبد الحكم شجری، از کتاب ابی نصر جعفر بن محمد بن حسین بن هیثم، از حسین بن روح نقل کرده است. محدث نوری در مستدرک ۶: ۲۹۱ آنرا از این کتاب نقل کرده است. سید بن طاووس این دعا را با اختلاف از شیخ در اقبال: ۶۷۷ نقل نموده است. ۳۴ - این دعا را این مشهدی در مزارش: ۱۹۰ بنقل از محمد بن علی بن ابی

[۳۷۸]

قرة با سندش از کتاب محمد بن حسین بزوفری نقل نموده است. سید بن طاووس این دعا را در مصباح الزائر: ۲۳۰ از این مشهدی نقل کرده، ودر اقبال: ۳۹۰ نیز آنرا آورده است. علامه مجلسی در تحفة الزائر: ۲۴۲ وفيض در صحیفه مهدویه: ۷۵ این دعا را از این دو مصدر نقل کرده اند. می گوییم: ظاهر کلام این المشهدی در مزارش وسید در مصباح الزائر آنستکه دعا از ناحیه مقدسه امام زمان علیه السلام بوده و قرائتش در اعياد چهارگانه مستحب است، اما علامه مجلسی این دعا را در زاد المعاد نقل کرده و به امام صادق علیه السلام منسوب نموده است. ۳۵ - وفيض در صحیفه مهدویه: ۱۰۳ این دعا را نقل کرده و گوید: دعائی که امام زمان (علیه السلام) برای شیعیانش نوشته و آنان را امر فرمود که در هر شب از شبهاي ماه رمضان بخوانند. همچنین سید در اقبال: ۵۸ با سندش از محمد بن ابی قرة از ابی الغنائم محمد بن محمد بن آنمشهدی بن عبد الله حسنی، از محمد بن نصر سکونی، نقل کرده که گوید: از احمد بن عثمان بغدادی خواستم که ادعیه ماه رمضان که عمومیش

محمد بن عثمان بن سعید عمری آنها را در این ماه می خواند را برایم بیاورد، او دفتری آورد که جلدش قرمز بود و من دعاهای زیادی را از آن نقل کردم واز جمله آنها این دعا بود که در آن دفتر چنین نگاشته شده بود: این دعا را در هر شب از ماه رمضان می خوانی، دعا در این ماه را فرشتگان شنیده و برای خواننده آن دعا می کنند. شیخ طوسی در مصباح ۵۷۷ این دعا را بدون سند نقل کرده است.

[۳۷۹]

۳۶ - این دعا را سید در اقبال ۲۷۵، باسندش از محمد بن ابی فره در کتابش، از محمد بن محمد بن نصر سکونی، از احمد بن محمد بن عثمان بغدادی، از عمومیش محمد بن عثمان بن سعید عمری نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار ۹۱: ۱ این دعا را از آن کتاب آورده است. همچنین شیخ در مصباحش: ۶۰۵، وکفعی در بلد الامین: ۲۴۱، وفیض در صحیفه مهدویه: ۱۲۴ این دعا را ذکر کرده اند. ۳۷ - این دعا را سید در جمال الاسیوع: ۳۱۵ باسندش از شیخ طوسی از گروهی از اصحاب، از تعلکبری، از ابن همام، از عثمان بن سعید عمری نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار ۹۵: ۲۳۰، این دعا را از آن کتاب آورده است. همچنین شیخ صدوق در کمال الدین ۲: ۵۱۹، باسندش از ابی محمد حسن بن احمد مکتب از ابی علی بن همام نقل کرده است که شیخ عمری نائب اول امام زمان (علیه السلام) این دعا را برای او خواند تا در ایام غیبت آنحضرت بخواند. علامه مجلسی در بخار ۹۵: ۳۲۷ و ۵۲: ۱۸۲ این دعا را از آن کتاب نقل می کند. ونیز شیخ در مصباحش: ۱۱۱، وکفعی در بلد الامین: ۳۰۶، وسید در مصباح الزائر: ۲۲۰، وفیض در صحیفه مهدویه: ۸۹ این دعا را ذکر کرده اند. علامه مجلسی در بخار ۱۰۲: ۸۹ این دعا را از سید آورده است. ۳۸ - این دعا را شیخ صدوق در کمال الدین ۲: ۴۲۸، باسندش از این ادريس، از پدرش، از محمد بن اسماعیل، از محمد بن ابراهیم کوفی، از محمد بن عبد الله مطهری، از حکیمة دختر امام هادی (علیه السلام)، نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار ۵۱: ۱۲ و ۵۲: ۲۰ آنرا از این کتاب نقل کرده است.

[۳۸۰]

فتال در روضة الوعظین: ۲۵۹ و حلی در عدد القویه: ۷۲ این دعا را آورده اند ۳۹ - میرزا عبد الله اصفهانی در جلد پنجم ریاض العلماء در شرح زندگانی شیخ ابی حواد نعمانی، این دعا را از زین الدین علی بن حسن بن محمد خازن حائری، شاگرد شهید اول، از پسر ابی حواد نعمانی نقل می کند. محدث نوری در جنة المأوی که در ضمن بخار ۵۲: ۲۷۰ چاپ شده این دعا را از آن کتاب نقل کرده است. ۴۰ - این دعا را شیخ در کتاب الغیبة: ۱۵۱، با سندش از گروهی از اصحاب، از محمد بن علی بن حسین، از پدرش و محمد بن حسن و محمد بن موسی بن متوكل، از حمیری، از محمد بن عثمان نقل کرده است. علامه مجلسی در بخار ۵۱: ۳۵۱ این دعا را از آن کتاب نقل می کند. همچنین شیخ صدوق در فقیه ۲: ۵۲۰، ودر کمال الدین ۲: ۴۴۰ این دعا را آورده است. ۴۱ - این دعا را شیخ در الغیبة: ۱۵۲ با سندش از محمد بن عثمان نقل کرده است، وعلامه مجلسی در بخار ۵۱: ۳۵۱ این دعا را از این کتاب آورده است. همچنین شیخ صدوق در فقیه ۲: ۵۲۰ و کمال الدین ۲: ۴۴۰ آنرا آورده است. ۴۲ - این دعا را حلی در عدد القویه: ۷۵ نقل می کند، وعلامه مجلسی در بخار ۹۴: ۳۶۵، ۵۲: ۳۹۱ آنرا از این کتاب آورده است. همچنین طبری در دلائل الامامة: ۲۴۴ با سندش از محمد بن

هارون بن موسی از پدرش از محمد بن همام، از جعفر بن محمد حمیری، از احمد بن جعفر، از علی بن محمد روایت کرده است.

[۳۸۱]

فیض در صحیفه مهدویه: ۱۳۳ این دعا را آورده است. ۴۳ - این دعا را سید در جمال الاسبوع: ۲۷، از کسی که آنحضرت را در روز یکشنبه در بیداری مشاهده کرده که جدش حضرت علی (علیه السلام) را زیارت می کرده است، نقل می کند. علامه مجلسی در بخار ۱۰۲: ۲۱۲، ۵۲: ۲۷۱ این دعا را از این کتاب آورده است. ۴۴ - این دعا در مزار کبیر: ۱۶۵ از ناحیه مقدسه روایت شده، علامه مجلسی در بخار ۱۰۱: ۳۲۸ وفیض در صحیفه مهدویه: ۱۴۲ آنرا از این کتاب نقل نموده اند. ونیز در بخار ۱۰۱: ۳۱۷ این دعا از مزار شیخ مفید نقل شده است.

[۳۸۲]

۲ - فهرست منابع احادیث * (فهرست منابع احادیث) * (۱) بخار الانوار: ۵۲، کمال الدین شیخ صدوق: ۲: ۴۴۵. (۲) بخار الانوار: ۵۲: ۲۴، (۳) بخار الانوار: ۱۹۳، الغيبة شیخ طوسی: ۱۷۵، احتجاج طبرسی: ۴۶۸. (۴) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۱، کمال الدین: ۲: ۵۱۱. (۵) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۱، کمال الدین: ۲: ۵۱۱. (۶) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۱، کمال الدین: ۲: ۵۱۱. (۷) بخار الانوار: ۵۲: ۵۱. (۸) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۱، کمال الدین: ۲: ۵۱۰. (۹) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۱، کمال الدین: ۲: ۵۱۰. (۱۰) کتاب دین وفطرت، بنقل از استاد میرزا مهدی اصفهانی. (۱۱) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۳، الغيبة: ۱۸۰. (۱۲) احتجاج: ۲: ۴۷۴. (۱۳) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۰، کمال الدین: ۲: ۴۸۴. (۱۴) احتجاج: ۲: ۴۷۴. (۱۵) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۳، الغيبة: ۱۸۰. (۱۶) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۰، کمال الدین: ۲: ۴۸۴. (۱۷) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۸۵، احتجاج: ۲: ۴۷۱. (۱۸) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۸۵، احتجاج: ۲: ۴۷۱.

[۳۸۳]

(۱۹) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۸۵، احتجاج: ۲: ۴۷۱. (۲۰) بخار الانوار: ۵۲: ۲۰، کمال الدین: ۲: ۴۴۱. (۲۱) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، الغيبة: ۱۷۷، کمال الدین: ۲: ۴۸۴، احتجاج: ۲: ۴۷۰. (۲۲) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۶، احتجاج: ۲: ۴۶۸، الغيبة: ۱۷۵. (۲۳) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۲۴) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، الغيبة: ۱۷۷. (۲۵) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۶، کمال الدین: ۲: ۴۸۴، احتجاج: ۲: ۴۶۸، الغيبة: ۱۷۵. (۲۶) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۸۴، احتجاج: ۲: ۴۸۵، الغيبة: ۱۷۵. (۲۷) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۴۱، احتجاج: ۲: ۴۸۵. (۲۸) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، الغيبة: ۱۷۷، کمال الدین: ۲: ۴۸۴، احتجاج: ۲: ۴۸۴، الغيبة: ۱۷۵. (۲۹) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۶۸، الغيبة: ۱۷۵. (۳۰) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۳۱) بخار الانوار: ۵۲: ۱۹۶، احتجاج: ۲: ۴۶۸، الغيبة: ۱۷۵. (۳۲) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۸۴، احتجاج: ۲: ۴۸۴، الغيبة: ۱۷۷. (۳۳) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۳۴) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۳۵) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۳۶) بخار الانوار: ۵۲: ۱۸۱، کمال الدین: ۲: ۴۸۴، احتجاج: ۲: ۴۸۴، الغيبة: ۱۷۷. (۳۷) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۳۸) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۵، احتجاج: ۲: ۴۹۷. (۳۹) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۶، احتجاج: ۲: ۴۸۵، الغيبة: ۱۷۷. (۴۰) بخار الانوار: ۵۲: ۱۷۶، احتجاج: ۲: ۴۸۵، الغيبة: ۱۷۷.

٤٩٧. (٢٠) احتجاج ٢: ٤٩٩، بحار الانوار ٥٣: ١٧٧ (٢١) بحار الانوار ٥٣: ١٧٧، احتجاج طبرسي ٢: ٤٩٩. (٢٢) بحار الانوار ٥٣: ١٧٧، الغيبة: ١٧٧ احتجاج طبرسي ٢: ٤٩٩. (٢٣) بحار الانوار ٥٣: ١٨١، الغيبة: ١٧٧، احتجاج ٢: ٤٧٠، كمال الدين ٢: ٤٨٤. (٢٤) بحار الانوار ٥٣: ١٩١، كمال الدين ٢: ٥١١. (٢٥) بحار الانوار ٥٣: ١٩٣، الغيبة: ١٧٥ احتجاج ٢: ٤٦٨. (٢٦) بحار الانوار ٥٣: ١٩١، كمال الدين ٢: ٥١١. (٢٧) بحار الانوار ٥٣: ١٩١، كمال الدين ٢: ٥١١. (٢٨) بحار الانوار ٥٣: ١٩٤، الغيبة: ١٧٥، احتجاج طبرسي: ٤٦٨. (٢٩) كمال الدين ٢: ٥٢٠. (٣٠) بحار الانوار ٥٣: ١٨٢، كمال الدين ٢: ٥٢٠، الغيبة: ١٨٠.